

[Μαίος 1](#) [Μαίος 2](#) [Μαίος 3](#) [Μαίος 4](#) [Μαίος 5](#) [Μαίος 6](#) [Μαίος 7](#) [Μαίος 8](#)
[Μαίος 9](#) [Μαίος 10](#) [Μαίος 11](#) [Μαίος 12](#) [Μαίος 13](#) [Μαίος 14](#) [Μαίος 15](#)
[Μαίος 16](#) [Μαίος 17](#) [Μαίος 18](#) [Μαίος 19](#) [Μαίος 20](#) [Μαίος 21](#) [Μαίος 22](#)
[Μαίος 23](#) [Μαίος 24](#) [Μαίος 25](#) [Μαίος 26](#) [Μαίος 27](#) [Μαίος 28](#) [Μαίος 29](#)
[Μαίος 30](#) [Μαίος 31](#)

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Προφήτου Ιερεμίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Εορτής γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ἦχος πλ. δ'

Κύριε, εἰ καί κριτηρίῳ

Κύριε, σύ πρό τού πλασθῆναι προέγνων, Ἰερεμίαν τόν ἐνδοξόν, καί πρό τού τεχθῆναι ἐκ μήτρας, υποφήτην καθηγίασας, ὡς προειδώς ἀληθώς, τῆς γνώμης τό ἐλεύθερον, οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σώσον, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καί ἐν βορβόρῳ ἐβλήθη, Ἰερεμίας ὁ ἐνδοξός, ἀλλά τῆς τερπνῆς εὐωδίας, νοητῶς ἀντελαμβάνετο, ἐν Παραδείσου σκηναίς, οἷά περ ἀυλιζόμενος, οὐ ταῖς πρεσβείαις ἡμᾶς σώσον, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος.

Κύριε, εἰ καί θρηνωδίας ἐλάλει, Ἰερεμίας ὁ δούλος σου, ἀλλά τήν πρός σέ εὐφροσύνην, ὡς Προφήτης οὐκ ἠμαύρωσε, τήν γάρ Ψυχὴν σοι Χριστέ, τῷ πτόθῳ συνηρμόσατο, καί θυμηδίας τῆς ἀνεκφράστου, διαπαντός ἐνεπίμπλατο.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτής

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτής.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Τού προφήτου σου Ἰερεμίου τήν μνήμην, Κύριε, εορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωπούμεν, σώσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... τό τῆς Εορτής

καί Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής καί τού Αγίου.

Ο Κανών τού Αγίου.

Ωδή α' Ἦχος πλ. β'
Υγρὰν διοδεύσας

Πρό τού σε πλασθῆναι προγνωστικῶς, μητρός εκ κοιλίας, ηγιασθης καί τών εθνών, Προφήτης εχρίσθης ανακράζων, Τῷ Λυτρωτῇ καί Θεῷ ημῶν ἄσωμεν.

Ο πάντων τήν γνώσιν προειληφώς, σου τής διανοίας, τὰς κινήσεις προθεωρών, ὡ Ιερεμία θεοφάντορ, καθηγητήν σε λαοῦ προχειρίζεται.

Σού τής διανοίας τό σπικόν, σαφῶς εκκαθάρας, μολυσμάτων τών τής σαρκός, ἀληθείας μάρτυς ἀνεδείχθης, τῷ Ποιητῇ σου ποθεινότατος.

Θεοτοκίον

Σκηνώσαντα Λόγον τόν τού Πατρός, ἐπί σοί Παρθένε, Θεοτόκε, υπερφυῶς, ἐν σαρκί τεκούσα ἀνεφάνης, τών ποιημάτων ἀπάντων δεσπόζουσα.

Ωδή γ'

Σύ εἰ τό στερέωμα

Σύ προκαθηγίασας, τόν υποφήτην σου Δέσποτα, πρό τοκετού, καί τοῖς πλανωμένοις, οδηγόν ἐξαπέστειλας.

Χάρις σου τοῖς χείλεσιν, ἐγκατοικήσασα Πνεύματος, φωτιστικῆν, οἶά περ λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει σε ἀνέδειξε.

Μύρον εὐωδίας σου, μή υποφέροντες δήμός σε, τού Ισραήλ, βεβορβορωμένος, ἐν τῷ λάκκῳ καθείργνυσι.

Θεοτοκίον

Διά σου Πανάχραντε, ο υπερούσιος ἀναρχος, Υἱός Θεοῦ, συναναστραφήναι, τοῖς ἀνθρώποις εὐδόκησε.

Ο Ειρμός

«Συ εἰ τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εἰ τό φῶς, τών ἐσκοτισμένων, καί ὑμνεῖ σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ο ἄνομος λαός, σέ τόν νόμους δικαίους, κρατύνοντα σοφέ, υποβάλλει βορβόρω, οσμήν θείας γνώσεως, μή βουλόμενος δέξασθαι, ὄν εθρήνησας, ὑπό βαρβάρων ἀθέων, ἀπαγόμενον, αἰχμαλωσία βιαία, Προφήτα μακάριε.

Ωδή δ'

Εἰσακήκοα Κύριε

Η υπέρφωτος έλλαμψις, η τού παναγίου καί θείου Πνεύματος, τή καρδία σου αστράψασα, τοίς εν σκότει φαίνειν απειργάσατο.

Προφητών συμπαθέστατος, πάντων πεφηνώς παμμάκαρ θεόληπτε, συμπαθείας με αξίωσον, τόν απεγνωσμένον πολλοίς πάθεσιν.

Ως μεσίτης γενόμενος, εκφαντορικής καί θείας ελλάμψεως, μεσιτείαις σου ειρήνευσον, πολυτάραχόν μου βίου κλύδωνα.

Θεοτοκίον

Ισραήλ ευρών δέδωκε, τώ ηγαπημένω Θεός νύν άπασαν, επιστήμης τήν επίγνωσιν, καί εκ σού Παρθένε ημίν έλαμψεν.

Ωδή ε'

Φώτισον ήμάς

Όσπερ αστραπήν, τόν Προφήτην σου απέστειλας, Ιερεμίαν τόν ιερώτατον, τοίς εν τώ σκότει, τό φώς σε Χριστέ μηνύοντα.

Βέλος έκλεκτόν, εν φαρέτρα σε κρυπτόμενον, Ιερεμία τή προγνώσει αυτού, ο σός Δεσπότης, οίς έδει καιροίς ανέδειξεν.

Ότα καθαρά, διανοίας έχων ένδοξε, προσομιλούντός σοι τού Πνεύματος, κατηξιώθης, Προφήτα επακροάσασθαι.

Θεοτοκίον

Μέγα καί φρικτόν, τής Παρθένου τό μυστήριον, τόν γάρ οφθέντα επί γής δι' αυτής, Θεόν ανθρώποις, μητρικώς ετιθηνήσατο.

Ωδή ς'

Άβυσσος αμαρτιών

Είλκυσας τόν φωτισμόν, καί τήν χάριν δαψιλώς θεοφόρε, πνευματικώς τό στόμα, τής ψυχής ως επλάτυνας, καί πλησθείς κοινωνικώς, πάσι μετέδωσας, ώ Προφήτα, τοίς βουλομένοις τής ελλάμψεως.

Θάλασσαν τήν κοσμικήν, υψουμένην πειρασμών Τρικυμίαις, εωρακώς εσχάτους, τούς σταθμούς επεπόθησας, καί πηγήν ποταμηδόν, βρύουσαν δάκρυα, τόν λαόν σου, τόν δυσμενή πικρώς οδύρεσθαι.

Θάνατον τού Λυτρωτού, προεδήλους μυστικώς θεηγόρε, ως γάρ αμνόν τώ ξύλω, τόν Χριστόν απηώρησε, τής ζωής τόν αρχηγόν, δήμος ο άνομος Ιουδαίων, τόν ευεργέτην πάσης κτίσεως.

Θεοτοκίον

Λόγος ο εκ τού Πατρός, πρό αιώνων γεννηθείς ασωμάτως, εκ σού Αγνή εν χρόνω, σαρκικώς αποτίκτεται, καί αυτού εν τή σκιά, πάντως ζησόμεθα, ώσπερ πάλαι, Ιερεμίας προεφήτευσεν.

Ο Ειρμός

«Άβυσσος αμαρτιών, καί πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καί πρός βυθόν

βιαίως, συνωθεί απογνώσεως, αλλά σύ τήν κραταιάν, χεῖρά μοι ἔκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ, καί ἐκ φθοράς με ἀνακάλεσαι».

Κοντάκιον τῆς Εορτῆς

Συναξάριον

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Στίχοι

Ψυχαί λιθῶδεις καί ξένοι θείου φόβου,
Λίθοις ἀνείλον θεῖον Ἰερεμίαν.
Πρώτη ἐν Μαῖιοιο λίθοις κτάνον Ἰερεμίαν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βατά τοῦ Πέρσου.

Στίχοι

Καί τῷ Βατά, τμηθέντι τήν κάραν ξίφει,
Βατά πρεπόντως οὐρανοῦ τά χωρία.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Παῖδες Εβραίων

Σύ νῦν οὐκέτι ἐν ἐλπίσιν, ἀλλά πράγματι, Προφήτα τάς προρρήσεις,
πληρουμένας τάς σάς, θεώμενος κραυγάζεις, Ἐυλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς
τούς αἰῶνας.

Ὅργανον θεῖον ἀνεδείχθης, κυβερνώμενον, χειρὶ τοῦ Παρακλήτου, οὐρανοῦς
φωνάς, φθεγγόμενος καί μέλπων, Ἐυλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς τούς
αἰῶνας.

Θρήνους συγγράφων ὡς Προφήτα, οὐκ ἠμαύρωσας, τήν θεῖαν εὐφροσύνην, ἢ
ἐκ βρέφους τρανῶς, συνήκμασας κραυγάζων, Ἐυλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεός εἰς
τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μήτηραν Παρθένου ὑπεισδύναι, ὡς εὐδόκησας, ἀνθρώπους θέλων σῶσαι,
τούς Προφήτας σαφῶς, ἐδίδαξας τό θαῦμα, Ἐυλογητός εἶ κράζοντας, ὁ Θεός
εἰς τούς αἰῶνας.

Ὡδή η'

Νικηταί τυράννου

Οὐρανοῦς ἐπέβης, γεγηθῶς θεόπνευστε Ἰερεμία, καί σύν ἀσωμάτοις, θρόνον
τοῦ Παντάνακτος περιπολεύεις, Ἐυλογεῖτε μέλπων, τά ἔργα τόν Κύριον, καί
ὑπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τούς αἰῶνας.

Θεϊκῆς ἀκτίνος, τῷ πυρσῷ λαμπόμενος ἀντανακλάσεις, τοῖς ποθοῦσι

πέμπεις, έσοπτρον πολύφωτον ως δεδειγμένος, Ευλογείτε μέλπων, τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, αυτόν εις τούς αιώνας.

Ευσεβείας κήρυξ, οραθείς πανεύφη, με ιερωμένος, τήν τής αθείας, ήλεγξας ασθένειαν Ιερεμία, Ευλογείτε μέλπων, τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τήν εμήν ουσίαν, εκ σου ανεδέξατο ο Ζωοδότης, καί τών πρίν κηλίδων, ταύτην εξεκάθηρεν ώ Θεομήτορ, Ευλογούμεν τοίνυν, τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούμεν, αυτόν εις τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Νικηταί τυράννου, καί φλογός τή χάριτί σου γεγονότες, οι τών εντολών σου, σφόδρα αντεχόμενοι, Παίδες εβόνων, Ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Κυρίως Θεοτόκον

Φωτί συνανεκράθης, τώ ακραιφνεστάτω, τή τής θεότητος αίγλη Μακάριε, ής επί γής τās εμφάσεις τρανώς εκέκτησο.

Πηγής τής ακηράτου, μέχρι καταντήσας, απαυγασμάτων τών τήδε θεόπνευσε, τού ποθουμένου σοι τέλους σαφώς επέτυχες.

Τή αίγλη τή φωσφόρω, ής νύν απολαύεις, τούς ανυμνούντας σήν μνήμην φαιδρύνεσθαι, Ιερεμία παμμάκαρ πάντας αξίωσον.

Θεοτοκίον

Λιμένα σωτηρίας, οι πεπιστευκότες, τώ παναχράντω σου τοκωγινώσκοντες, εκ τών κινδύνων ρυσθήναι σέ ικετεύομεν.

Ο Ειρμός

«Κυρίως Θεοτόκον, σέ ομολογούμεν, οι διά σου σεσωσμένοι Παρθένε αγνή, σύν ασωμάτοις χορείαις σέ μεγαλυνοντες».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής.

Καί ή λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Β' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τής ανακομιδής τού λειψάνου του εν Αγίοις Πατρός ημών Αθανασίου τού μεγάλου, Πατριάρχου Αλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τοῦ Ἁγίου γ'.

Προσόμοια τοῦ Ἁγίου

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι Ἦχος δ'

Διωγμούς ἐκαρτέρησας, καί κινδύνους υπέμεινας, θεορρήμον Ὅσιε Ἀθανάσιε, ἕως τήν πλάνην ἐξώρισας, Ἀρείου τήν ἄθεον, καί τήν ποιμνήν τῆς αὐτοῦ, ἀσεβείας διέσωσας, ὁμοούσιον, τῷ Πατρὶ δογματίσας τόν Υἱόν τε, καί τό Πνεῦμα ὀρθοδόξως, ἱεουργέ ἱερώτατε.

Ἀστραπαῖς τοῦ κηρύγματος, τοὺς ἐν σκότει ἐφώτισας, καί τήν πλάνην ἀπάσαν ἀπεδίωξας, προκινδυνεύων τῆς πίστεως, στερρέ Ἀθανάσιε, ὡς ποιμὴν ἀληθινός, ὡς ἐδραῖωμα ἀσειστον, πανασίδιμε, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διὰ τοῦτο, συνελθόντες σε τιμῶμεν, μελωδικῶς ἀγαλλόμενοι.

Ἀρετὴν πάσαν ἥσκησας, ἐπιμόνως θεόπνευστε, καί χρισθεῖς τῷ Πνεύματι χρίσμα ἅγιον, ἱεουργός ἱερώτατος, σαφῶς ἐχρημάτισας, καί ποιμὴν ἀληθινός, καί τῆς πίστεως πρόμαχος, ὅθεν ἀπάσα, Ἐκκλησία δοξάζει σου τὴν μνήμην, ἱερώς ἐπιτελούσα, καί τόν Σωτήρα δοξάζουσα.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Γερμανοῦ

Χριστοῦ τόν ἱεράρχην, ὑμνήσωμεν ἀπαντες Ἀθανάσιον, ὅτι Ἀρείου τὰ διδάγματα πάντα κατήργησε, καί τῆς Ἁγίας Τριάδος τό κράτος, εἰς πάντα τόν κόσμον τρανῶς καταγγέλλει, ἓνα Θεόν ἐν τρισὶ προσώποις ἀμέριστον, ὃ καί πρεσβεύει υπέρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τελούντων τήν μνήμην αὐτοῦ.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τήν Λιτήν

Δόξα... Ἦχος γ' Γερμανοῦ Πατριάρχου

Ἡ μεγάλη τῆς Ἐκκλησίας σάλπιγξ, ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος, πρὸς εὐωχίαν σήμερον συγκαλεῖται τήν οἰκουμένην φαιδρῶς, Πάντες πιστοί, πρὸς τήν πανήγυριν ὑπαντήσωμεν τοῦ καλοῦ ποιμένος, ὕμνοις γεραίροντες τοὺς ἱερούς αὐτοῦ πόνους, ὅπως ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, λάβωμεν παρά Χριστοῦ τό μέγα ἔλεος.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. α'

Χαίροις ασκητικών

Χαίροις τών αοετών ο κανών, ο υπέρ πίστεως αθλήσας στερρότατα, καί λύσας τήν τού Αρείου, κακοδοξίαν νευραίς, τών σεπτών σου λόγων Αθανάσιε, τρανώς εκδιδάσκων, μιάς θεότητος δύναμιν, οριζομένην, εν τρισίν υποστάσεσι, παρ' ής άπαντα, νοητά καί φαινόμενα, μόνην δι' αγαθότητα, παρήχθη πρός γένεσιν, καί σαφηνίζων τής θείας, δημιουργίας τά δύσληπτα, Χριστόν καταπέμψαι, ταίς ψυχαίς ημών δυσώπει τό μέγα έλεος.

Στίχ. Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί η μελέτη τής καρδιάς μου σύνεσιν

Χαίροις Πατριαρχών η κρηπίς, σάλπιγξ η εύηχος, ο νούς ο περίβλεπτος, η γλώσσα η οξυτάτη, ο διαυγής οφθαλμός, τών ορθών δογμάτων η σαφήνεια, ποιμήν αληθέστατος, ο λαμπτήρ ο φανότατος, πέλεκυς κόπτων, ύλην πάσαν αιρέσεων, καταφλέγων τε, τώ πυρί τώ τού Πνεύματος, στύλος ο απερίτρεπτος, ο πύργος ο άσειστος, ο τής Τριάδος κηρύξας, τήν υπερούσιον δύναμιν, τρανώς, ήν δυσώπει, ταίς ψυχαίς ημών δοθήναι τό μέγα έλεος.

Στίχ. Οι Ιερείς σου Κύριε ενδύσονται δικαιοσύνην καί οι όσιοί σου αγαλλιάσονται

Χαίροις ατελευτήτου ζωής, επωνυμία αληθώς κλειζόμενος, τρυγών τε ωραιοτάτη, σύν νεοττοίς ιεροίς, καί τώ ομοζύγω εκπετάσασα, εκ γής πρός ουράνια, ένθα νέφος ευφραίνεται, σεπτών Μαρτύρων, ένθα φώς τό ανέσπερον, όπου άπαιστος, ευφροσύνη γνωρίζεται, τάγματα επουράνια, Αγίων λαμπρότητες, όπου ο ήχος ο θείος, εορταζόντων ακούεται, Χριστός ένθα πέλει, ο δωρούμενος τώ κόσμω τό μέγα έλεος.

Δόξα... Ήχος γ' Γερμανού

Πάλιν ημίν ο χρυσορράς Νείλος, καί τής αθανασίας επώνυμος, διά τής ετησίου μνήμης επιδημών ταίς καλαίς αναβάσεσι, πλημμυρεί τά χρυσόρρειθρα τής αθανασίας χεύματα, καί τροφήν αμβροσίας καρποδοτών, διά τής υψηλής θεηγορίας, Τριάδος αδιαίρετον κράτος εκδιδάσκει προσκυνείν, καί πελαγίζων τά θεία διδάγματα, τών πιστών κατάρδει τάς διανοίας, καί πρεσβεύει υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Τής Εορτής

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Στύλος γεγονόςας ορθοδοξίας, θείοις δόγμασιν υποστηρίζων, τήν Εκκλησίαν Ιεράρχα Αθανάσιε, τώ γάρ Πατρί τόν Υιόν ομοούσιον, ανακηρύξας κατήσχυνας Αρείον, Πάτερ Όσιε, Χριστόν τόν Θεόν ικέτευε, δωρήσασθαι ημίν, τό μέγα έλεος.

Καί τής Εορτής, Καί Απολυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασιν ὀρθοδοξίας, Πάτερ ὠπλίσας τήν Εκκλησίαν, ταίς διδασκαίς σου τάς αἰρέσεις ἐξέτεμες, τῆς εὐσεβείας τόν δρόμον τετέλεκας, καί ὡς ὁ Παῦλος τήν πίστιν τετήρηκας, λοιπόν ἀπόκειται, καί σοί παναοίδιμε, ὁ δίκαιος τῶν πόνων σου στέφανος.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον

Ὡσπερ ἄστρον ἄδυτον, καί μετὰ πότμον, σὺν δογμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διά παντός, τῶν Ὀρθοδόξων τό πλήρωμα, ἱερομύστα σοφέ Αθανάσιε.

Δόξα... Καί νύν.... Τῆς Εορτῆς

Οἱ Κανόνες τοῦ Πάσχα καί τοῦ Αγίου.

Καταβασίαι τοῦ Πάσχα

Ο Κανὼν τοῦ Αγίου

Ὡδή α' Ἦχος γ' Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Ὡς ἀθάνατον ἐν Εκκλησίᾳ, κεκτημένον εὐκλειαν, ἐν θεοπνεύστοις λόγοις, πάντες, Αθανάσιον τιμήσωμεν ἀξίως, ὄν περ καί μετὰ θάνατον, ἐδόξασε Χριστός ὁ Θεός, ὡς οἰκεῖον θεράποντα.

Εἰς θεωρίας βάθος, ἐκταθεῖς τάς φρένας, ἐν Αγίῳ Πνεύματι, ἱερομύστα Πάτερ, τόν πλούτον ἀνίχνευσας τῶν θείων λογίων, καί τόν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοὺς ἐν πελάγει πλάνης, χειμαζομένους Πάτερ, ὡς πυρσός μετάρσιος ἐνθέων διδασμάτων, ἰθύνεις ἐκάστοτε τῇ γαλήνῃ τῶν λόγων σου, πρὸς λιμένα τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή, χερουβικόν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεός ἐτέχθη, σύ γάρ μόνη γέγονας πηγὴ ἀφθαρσίας, πηγάζουσα πάσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι, ἰάματα λαμβάνομεν.

Ωδή γ'
Εστερεώθη η καρδιά μου

Ταίς αστραπαίς τών λογών σου Ιεράρχα, τήν τυφλήν ημαύρωσας τού Αρείου διδασκαλίαν, γενόμενος οφθαλμος τών πιστών.

Εξυφανθέντα πόνοις σου καί ιδρώσιν, ενεδύσω Όσιε τόν ποδήρη, τής αληθείας εν χάριτι, ιερουργήσας Χριστώ.

Ως ταξιάρχης παραστάσεως θεολέκτου, συνασπισμόν διέκοψας θεομάχων, τή μαχαίρα τού Πνεύματος οπλισάμενος.

Θεοτοκίον

Η τόν Θεον εν μήτρα σου δεξαμένη, καί τεκούσα τούτον σεσαρκωμένον, καί ανθρώπους τής φθοράς απαλλάξαντα, Θεοτόκε ικέτευε σωθήναι ημάς.

Τό Κοντάκιον τής Εορτής, Είτα Κάθισμα τού Αγίου.

Ήχος γ'
Τήν ωραιότητα

Τήν τών αιρέσεων πλάνην διήλεγξας, καί τήν ορθόδοξον, πίστιν ετράνωσας, ως Ιεράρχης ευσεβής, εκήρυξας εν τώ κόσμω, μίαν τήν θεότητα, εν Τριάδι γνωρίζεσθαι, φύσει ομοούσιον, καί προσώποις ασύγχυτον, διό καί συνελθόντες εν πίστει, Αθανάσιε Πάτερ, τελούμεν τήν μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Ωδή δ'
Εισακήκοα τήν ακοήν σου

Πάσαν ήρδευσας τήν οικουμένην, Όσιε Πάτερ, τήν πηγήν εν τή καρδιά σου, τής ζωής κεκτημένος.

Ανεπλήρωσας εν τή σαρκί σου, Όσιε Πάτερ, τού Κυρίου τά παθήματα, υπέρ τής Εκκλησίας αυτού.

Διωκόμενος υπό αθέων, Όσιε Πάτερ, απεδίωξας τής ποιίμνης σου, αρειόφρονα πλάνην.

Θεοτοκίον

Μήτηρ άχραντε ευλογημένη, αγνή Παρθένε, τούς υμνούντάς σε περίσωζε, από πάσης ανάγκης.

Ωδή ε'
Τήν σήν ειρήνην δός ημίν

Δικαιοσύνην μάθετε οι ενοικούντες τήν γήν, Αθανασίου τοίς λόγοις παιδευόμενοι, στόμα γάρ τού Λόγου τού πρό αιώνων, ανεδείχθη διά πίστεως.

Πύργος φανείς Μακάριε ακατάβλητος, τής Εκκλησίας Χριστού τού Θεού ημών, πάσας τού Αρείου, μηχανουργίας διεσάθρωσας.

Ταίς ικεσίαις Κυρίου τού Ιεράρχου σου, τούς οικτιρμούς σου ημίν αντικατάπεμψον, καί τής βασιλείας σου, αξίους ποιήσον ως εύσπλαγχνος.

Θεοτοκίον

Τήν εκ Δαυίδ βλαστήσασαν ανυμνήσωμεν, ως τόν Υιόν τού Θεού συλλαβούσαν εν γαστρί, καί σαρκί τεκούσαν, καί μείνασαν Παρθένον μετά τόκον αγνήν

Ωδή ς'

Εβόησα εν στεναγμοίς ασιγήτοις

Παράδεισον αληθώς απειργάσω, μάκαρ τήν Εκκλησίαν τού Χριστού, κατασπείρας εν αυτή τόν λόγον τόν ευσεβή, καί τών αιρέσεων, εκτεμών τάς ακάνθας.

Τής χάριτος ποταμός θεοφόρε, Νείλος εδείχθης νοητός, καρποδότης ευσεβών διδασμάτων τοίς πιστοίς, ποτίζων άπαντας, καί τά πέρατα τρέφων.

Θεοτοκίον

Τήν άχραντον ανυμνούμεν Μητέρα, τήν μετά τόκον Παρθένον, τήν χωρήσασαν γαστρί τόν αχώρητον παντί, τόν συναΐδιον τώ Πατρί, καί τώ Πνεύματι Λόγον

Κοντάκιον 'Ηχος β'

Τοίς τών αιμάτων σου

Ορθοδοξίας φυτεύσας τά δόγματα, κακοδοξίας ακάνθας εξέτεμες, καί τόν τής πίστεως σπόρον επλήθυνας, τή επομβρία τού Πνεύματος Όσιε, διό ευφημούμεν τήν μνήμην σου.

Ο Οίκος

Αθανασίου τήν πανέορτον μνήμην, εν ωδαίς οι Πιστοί ανευφημήσωμεν σήμερον, ούτος γάρ Άρειον τόν πλάνον, καί Ευνόμιον άμα σύν Σαβελλίω, τοίς τής αληθείας κατέβαλε δόγμασι, πυρί τώ αιωνίω παραδούς αυτούς κατακαίεσθαι, ως βλασφημήσαντας άδικα κατά τής τού Σωτήρος σαρκώσεως, ήν πάντες Προφήται προκατήγγειλαν, διό ευφημούμεν τήν μνήμην αυτού.

Συναξάριον

Τή Β τού αυτού μηνός, Μνήμη τής ανακομιδής τού λειψάνου τού εν Αγίοις Πατρός ημών Αθανασίου, Πατριάρχου Αλεξανδρείας.

Στίχοι

Αθανάσιε, πού κομίζη; μή πάλιν
Καί νεκρόν εξόριστον εκπέμπουσί σε;
Δευτερίη νέκυσ Αθανασίου εξέδου τύμβου.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής αθλήσεως τών Αγίων Μαρτύρων, Εσπέρου καί Ζωής τής συμβίου αυτού καί τών τέκνων αυτών, Κυριακού καί

Θεοδούλου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδη ζ'
Τρεις παίδες εν καμίνω

Ως σίμβλον τήν καρδίαν, τών καλών εργασάμενος, αναβλύζεις γλυκασμον ορθοδοξίας ημίν, όν τρυγώντες βοώμεν, Ευλογητός εί ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Αθέων δυναστείαν, ού κατέπτηξας Όσιε, ευσεβούς δέ παρρησίας εμπιπλάμενος, πνεύματι ανεβόας, Ευλογητός εί ο Θεος, ο τών Πατέρων ημών.

Τού Πνεύματος υπάρχων, αδιαίρετος Όσιε, διετήρησας αμέριστον το κήρυγμα, τής Τριάδος κραυγάζων, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Ετέχθης εκ Παρθένου, ως ευδόκησας Κύριε, καί ερρύσω εκ φθοράς τήν ζωήν ημών, διά τούτο βοώμεν, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ωδη η'
Τόν εξ ανάρχου τού Πατρός

Καί τοίς πράγμασι σαφώς, ανεδείχθης Αθανάσιος, τή οικουμένη τής αθανασίας δόγματα φθεγξάμενος, διό Χριστόν σύν Αγγέλοις καί ημείς, υμνούμεν ευλογούμεν, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Τήν Τριάδα ευσεβώς, δογματίσας ομοούσιον, σύν τώ Αρείω καί τήν Σαβελλίου ήλεγξας κακόνοϊαν, διό φυγόντες τήν αυτών εναντίαν συμπλοκήν, υμνούμεν ευλογούμεν, καί υπερυψούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τόν ενοικήσαντα πιστοί, έν κοιλία τής Παρθένου Μητρός, καί γεννηθέντα εξ αυτής αφράστως, καί πάλιν μετά γέννησιν, Παρθένον φυλάξαντα, ως Θεόν αληθινόν, υμνούμεν ευλογούμεν, καί υπερυψούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'
Σέ ακατάφλεκτον βάτον

Έσοπτρον Θεού τήν ψυχήν σου, ακηλίδωτον δείξας, πρακτικώς καί λογικώς, τή οικουμένη αστράπτεις, τās θείας εμφάσεις Παμμακάριστε.

Σάλπιγξ γνωστικής ευφωνίας, ανεδείχθης θεόφρον, τά φρονήματα ημών ανδρείας λόγοις, κατά τών θεομάχων ανδρών διεγείρουσα.

Σέ τόν αληθώς δεδειγμένον, τής σοφίας κρατήρα, καί ποτίζοντα ημάς, τής ευσεβείας τό νηφάλιον πόμα, εν ύμνοις μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Σέ τήν εν γαστρί συλλαβούσαν, τον αχώρητον Λόγον, καί τεκούσαν εν σαρκί ανερμηνεύτως, Θεοτόκε αγνή, οι πιστοί μεγαλύνομεν.

Εξαποστειλάριον

Ἦχος γ'

Ο ουρανόν τοίς ἀστροίς

Αρχιερέων τό κλέος, καί τής Αιγύπτου τό θρέμμα, αθανασίας τό κύδος, υμνήσωμεν εν αινέσει, ως καθαιρέτην Αρείου, καί τών πιστών ως προστάτην.

Καί τής Εορτής

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώνμεν Στίχους δ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναίον εν Μάρτυσι

Τοίς πυρίνοις σου δόγμασι, τών αιρέσεων ἀπασα, φρυγανώδης φλέγεται, ὕλη πάνσοφε, τών νοημάτων τοίς βάθεσι, βυθίζεται στράτευμα, απειθούντων δυσσεβών, Αθανάσιε Ὅσιε, σοίς δέ δόγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἐκάστην, τών πιστών η Εκκλησία, μεγαλοφώνως τιμώσά σε. (Δίς)

Τή τών λόγων λαμπρότητι, τών ενθέων σου Ὅσιε, Εκκλησία ἀπασα ωραίζεται, καί ευσεβώς καλλωπίζεται, ωραίοις εν κάλλεσι, καί τιμά χρεωστικώς, τήν πανέορτον μνήμην σου, Αθανάσιε, Ιερέων τό κλέος ευσεβείας, λαμπρός καί μέγας κήρυξ, ο τής Τριάδος υπέρμαχος.

Τής Χριστού απεδίωξας, νοητούς λύκους Πάνσοφε, Εκκλησίας σκίμπωνι τών δογμάτων σου, καί ταύτην κύκλω ετείχισας, λόγων οχυρώμασι, παραστήσας τώ Χριστώ, ασινή καί αλώβητον, ὄν ἰκέτευε, εκ φθοράς καί κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς εν πίστει εκτελούντας, τή αισιέβαστον μνήμην σου.

Δόξα... Ἦχος γ'

Τό μέγα κλέος τών ιερέων, Αθανάσιον τόν ἀήτητον ἀριστέα, Ιεροπρεπώς ευφημήσωμεν, οὔτος γάρ τών αιρέσεων συγκόψας τάς φάλαγγας, Τή δυνάμει τοῦ Πνεύματος, τά τής ὀρθοδοξίας τρόπαια, ανεστήσατο καθ' ὅλης τής οἰκουμένης, ἀριθμῶν ευσεβώς τό τής Τριάδος μυστήριον, διά τήν τών προσώπων ιδιότητα, καί πάλιν συνάπτων ασυγχύτως εἰς ἓν, διά τήν τής ουσίας ταυτότητα, καί χερουβικώς θεολογῶν, πρεσβεύει υπέρ τών ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν... Τής Εορτής

Δοξολογία μεγάλη, καί Απόλυσις

Εἰς τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ τοῦ Κανόνος τής Εορτής Ὡδή γ' καί

ΤΗ Γ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων Τιμοθέου καί Μαύρας

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τών Αγίων γ'.

Στιχηρά τών Αγίων

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Τό ζεύγος τό άγιον Χριστού, ξυνωρίς η ένθεος, τό τών Μαρτύρων καλλώπισμα, μέγιστοι Μάρτυρες, οι τήν θείαν ζεύγλην, εν βασάνοις στέρξαντες, καί μάστιγας τυράννων μή πτήξαντες, καί νύν πρεσβεύσατε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Μορφή αστραπτούση ώ σεμνή, Μαύρα παμμακάριστε, καί τώ φωτί τῆς σῆς χάριτος, όψεις ημαύρωσας, τού δεινού τυράννου, καί Θεώ ασπασμοίς τριχών τών σών, ναφανδόν προσωμίλησας, εντεύθεν έφλεξας, τών λεβήτων εν τοίς βράσμασι, τού Βελίαρ, τήν κάραν τήν άδικον.

Ισχύϊ Τιμόθεε ψυχῆς, καί καρδίας όλης σου, Θεόν τιμών τόν υπέρτιμον, πυρί φλεγόμενος, καί τοίς οβελίσκοις, είληφας φωνῆς Θεού, καρδίας εν ωσί τήν τερπνότητα, καί εν κρεμάσματι, αντιστρόφω πρός ουράνιον, δρόμον τρέχων, το στέφος εισδέδεξαι.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Απολυτίκιον

Ταχύ Προκατάλαβε

Τιμόθεον σήμερον σύν τῇ συνάθλω πιστοί, συζύγω τιμήσωμεν Μαύρα τῇ νύμφη Χριστού, τήν τούτων γεραίροντες, εύτολμον καρτερίαν, Ούτοι γάρ σταυρωθέντες, ίχνεσι τού σφαγέντος, ηκολούθησαν πόθω, καί πάντων τās αμαρτίας Σταυρώ προσηλώσαντος.

Καί νύν... τῆς Εορτῆς

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τών Αγίων.

Ο Κανών τών Αγίων, ού η Ακροστιχίς.
Τιμοθέου Μαύρας τε τούς πόνους σέβω.
Ποίημα Ιωσηφ.

Ωδή α' Ἦχος πλ. β'
Ὡς εν ηπειρω πεζεύσας

Τών ιερών αθλοφόρων τήν ιεράν, καί σεπτήν πανήγυριν, ο λαός ο ιερός,
Ιερώς τιμήσωμεν αυτών, ταίς δεήσεσι δεινών όπως ρυσθειήμεν.

Ιερονίκους στεφάνους παρά Χριστού, ειληφέναι σπεύδοντες, τό θανείν υπέρ
τό ζήν, οι γενναίοι Μάρτυρες σαφώς, ηρετίσαντο, διό δόξης επέτυχον.

Μή δειλιάσαντες πόνους τούς τής σαρκός, μή κολάσεις πτήξαντες, μή τό πύρ
τών διωκτών, αθλοφόροι Μάρτυρες Χριστόν, εν σταδίω ανδρικώς
ανεκηρύξατε.

Θεοτοκίον

Ο υπερούσιος Λόγος ουσιωθείς, εξ αγνών αιμάτων σου, εθεούργησεν ημάς,
καί φθοράς ερρύσατο Αγνή, διά τούτό σε πιστώς αεί δοξάζομεν.

Ωδή γ
Ουκ έστιν Άγιος ως σύ

Θεού τας βίβλους τώ λαώ, ιερώς υπανοίγων, καί φωτίζων καρδιάς, στρατιώτα
τού Χριστού, Τιμόθεε τώ σεπτώ μαρτυρίω, χαίρων επιβέβηκας.

Ενθέω πόθω τήν ψυχήν, πυρπολούμενος Μάρτυς, τώ πυρί τών βασάνων,
προσωμίλεις καρτερώς, διό σε η του Χριστού, θεία δρόσος, μάκαρ
επανέψυχεν.

Ο νούς σου νεύσει προς Θεόν, λαμπρυνόμενος Μάρτυς, ουκ ησθάνετο όλως,
τών σιδήρων τας δεινάς, προσπαύσεις διά πυρός, γινομένας, ένδοξε Τιμόθεε.

Θεοτοκίον

Υπάρχων φύσει απαθής, ο Υιός σου Παρθένε, προσελάβετο σάρκα, εξ
αιμάτων σου αγνών, καί διά πάθους Σταυρού, τών παθών με, άχραντε
ερρύσατο.

Ο Ειρμός

«Ουκ έστιν Άγιος ως σύ, Κύριε, ο Θεός μου, ο υψώσας τό κέρας, τών πιστών
σου αγαθέ, καί στερεώσας ημάς, εν τή πέτρα, τής ομολογίας σου».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τιμήσαντες Θεόν, απημαύρωσαν πλάνην, Τιμόθεος σαφώς, καί η ένδοξος

Μαύρα, καί πάσαν υπομείναντες, οι πανένδοξοι βάσανον, ελαμπρύνθησαν, υπέρ ακτίνας ηλίου, καί γεγόνασι, συλλειτουργοί τών Ἀγγέλων, οὐς πίστει δοξάσωμεν.

Καί τῆς Εορτῆς

Ὡδή δ'

Χριστός μου δύναμις

Μεγίστην εύκλειαν, επιποθήσαντες, ηξιώθητε ταύτης, τέκνα φωτός, θείου χρηματίσαντες, Μεγαλομάρτυρες Χριστού, τών Ἀγγέλων ισοστάσιοι.

Αγίων τάγμασι, συναριθμούμενος, καί ευήκοα ώτα πρὸς θεϊκοῦς, νόμους έχων ένδοξε, τὰς διατρήσεις σταθερώς, εκαρτέρησας Τιμόθεε.

Υψούντες ξύλω σε, οι ματαιόφρονες, προσβαρύνουσι λίθω τήν κεφαλήν, ένδοξε Τιμόθεε, αλλ' εδυνάμου σε Χριστός, θείω πάθει σεμνυνόμενον.

Ρεόντων άστατον, φοράν Μακάριοι, εβδελύξασθε όντως, καί εαυτούς, πόνοις εξεδώκατε, τὰ δι' αιώνος αγαθά, διά τούτων κληρωσάμενοι.

Θεοτοκίον

Αγνείας σκήνωμα, κατοικητήριον, τού Δεσπότου τών όλων, καί Προφητών, πάντων περιήχημα, θεοχαρίτωτε Ναέ, τούς υμνούντάς σε οικτίρησον.

Ὡδή ε'

Τώ θείω φέγγει σου αγαθέ

Συζύγου Μαύρα φωτοειδείς, λόγους ηκροάσω ευμενώς, καί τήν ζοφώδη κακόνοϊαν, απορριψαμένη φώς εχηρημάτισας, διά τού μαρτυρίου θεομακάριστε.

Τώ θείω Πνεύματι σεαυτήν, Μαύρα θωρακίσασα σεμνή, πρὸς συμπλοκήν τού αλάστορος, χάρουσα εξήλθες, καί τούτον έτρεψας, καί νίκης τούς στεφάνους Μάρτυς απείληφας.

Ένα σε Κύριον Ιησούν, καθομολογούσα η Σεμνή, χειρί τόν άνθρωπον πλάσαντα, τέμνεται δακτύλους χειρός τήν άδικον, ανδρείως τιμωρίαν καθυποφέρουσα.

Θεοτοκίον

Τήν καταιγίδα τών λογισμών, τὰς επαναστάσεις τών παθών, τών πειρασμών τό κλυδώνιον, κόπασον Παρθένε θεοχαρίτωτε, καί σώσον με υμνούντα τὰ μεγαλεία σου.

Ὡδή ς'

Τού βίου τήν θάλασσαν

Οι άγιοι Μάρτυρες, τώ ιστίω τού Σταυρού, πνευματικώς πτερούμενοι, τών πειρασμών τό πέλαγος αβλαβώς, εν πίστει παρέδραμον, καί πρὸς θείους

λιμένας ανεπαύσαντο.

Υφάψαντες λέβητα, εν αυτώ σε τόν Χριστόν, ομολογούσαν ρίπτουσιν, οι δυσσεβείς, αλλ' έμεινας αβλαβής, τήν δρόσον τού Πνεύματος, ευραμένη σέ Μαύρα αναψύχουσαν.

Στρεβλούμενοι Μάρτυρες, πάσας στρέβλας τού εχθρού, ανδρείως διελύσατε, καί τή αγάπη τέλεον τού Χριστού, ψυχάς συνεδήσατε, τής σαρκός αποθέσει παναοίδιμοι.

Θεοτοκίον

Πανάγαθε Δέσποινα, τόν πανάγαθον Θεόν, η εν σαρκί κυήσασα, κεκακωμένην πάθεσι τήν εμήν, καρδίαν αγάθουνον, ίνα πίστει καί πόθω μεγαλύνω σε.

Ο Ειρμός

«Τού βίου τήν θάλασσαν, υψουμένην καθορών, τών πειρασμών τώ κλύδωνι, τώ ευδίω λιμένι σου προσδραμών, βιώ σοι, Ανάγαγε, εκ φθοράς τήν ζωήν μου Πολυέλεε».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή Γ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τών Αγ. Μαρτύρων Τιμοθέου καί Μαύρας.

Στίχοι

Έπλωσε Χριστός χείρας εν Σταυρώ πάλαι,
Έπλωσε καί νύν Μαύρα σύν Τιμοθέω.
Σταυρώ Τιμόθεος τριτάτη τανύθη άμα Μαύρα.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής αθλήσεως τών Αγίων Μαρτύρων, Διοδώρου καί Ροδοπιανού διακόνου.

Στίχοι

Ροδοπιανώ καί Διοδώρω ρόδα,
Η δώρα μάλλον ήσαν οι πλήκται λίθοι.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού οσίου πατρός ημών Πέτρου τού σημειοφόρου (θαυματουργού), Επισκόπου Άργους.

Οι άγιοι είκοσιν επτά μάρτυρες πυρί τελειούνται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Δροσοβόλον μέν

Ουκ ησθάνου ταίς λαμπάσι παναοίδιμε, φλογιζομένη πάντοθεν, πύρ εγκάρδιον, τήν αγάπην, φέρουσα Χριστού, καί τούτω βώσσα εμμελώς,

Ευλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νυσταγμόν ἀπό βλεφάρων ἀπωσάμενος, κακίας ὡ Τιμόθεε, ἐκαρτέρησας, οφθαλμῶν πηρώσεις τόν Χριστόν, καρδίας τοῖς ὄμμασιν ὀρών, καί μελωδῶν, Ευλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οἱ τά κάτω παριδόντες θεῖοι Μάρτυρες, τῶν ἄνω δέ τήν οἴκησιν, κληρωσάμενοι, ἱεραῖς τιμάσθωσαν ὠδαῖς, βοῶντες ἀπαύστως σύν ἡμῖν, Ευλογητός εἶ ο Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Υπερύμνητε Παρθένε, υπερύμνητον Θεόν ἀποκυήσασα, τοὺς υμνοῦντάς σε, κοινωνοὺς ἀνάδειξον φωτός, καί ρύσαι γεέννης καί φλογός, καί πάσης βλάβης τοῦ ἐχθροῦ ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ὡδή η'

Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις

Συντηροῦντες τοὺς νόμους τοῦ Παντοκράτορος, ἀνομούντων τῷ κράτει οὐχ υπεκύψατε, σέβας πονηροῖς, οὐκ ἐνείματε δαίμοσι, Μάρτυρες γενναῖοι, Κυρίου κληρονόμοι.

Συζυγία ἀρίστη σαφῶς συνδούμενοι, τόν ζυγόν τοῦ Κυρίου τόν ελαφρότατον, ἤρατε ὁμοῦ, ἐπαυχένιον Μάρτυρες, καί ταῖς τῶν Μαρτύρων, συνήφθητε ἀγέλαις.

Ἐπί ξύλου ταθέντες σταυροῦ Πανεύφημοι, ἐπί πλείστας ἡμέρας ἐξεικονίσαστε, πάθος τό σεπτόν, τοῦ παθόντος βουλήματι, ὄν υπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βιαιότατον ὄντως θάνατον Ἅγιοι, παραστάσει τῶν πόνων καθυπεμείνατε, ἄπονον διό, πρὸς ζωὴν μετετέθητε, ἀνυμνολογοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὡραιώθης Παρθένε ἀποκυήσασα, ὠραιότατον κάλλει Χριστόν τόν Κύριον, θεῖαις τοὺς πιστοὺς, ἀγλαΐαις φαιδρύνοντα, ὄν υπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐκ φλογός τοῖς ὀσίοις δρόσον ἐπήγασας, καί δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας, ἅπαντα γάρ ὄρας Χριστέ, μόνω τῷ βούλεσθαι, Σέ υπερυψούμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Θεόν ἀνθρώποις

Ἰδεῖν τήν δόξαν κατηξιώθητε, τοῦ ἐαυτὸν κενώσαντος δι' οἶκτον Πανεύφημοι, τοὺς αὐτοῦ γάρ νόμους ἐφυλάξατε, καί κοινωνοὶ τῶν τούτου, παθημάτων γεγόνατε, ὅθεν συνελθόντες, εὐσεβῶς ἡμᾶς γεραίρομεν.

Ωρών ισάριθμον διηγύσατε, μέτρον Σοφοί, νυκτών καί ημερών
προσκαλούμενοι, τού δι' οίκτον Σταυρώ ομιλήσαντος, όν καθομολογούντες
πάντων δεσπόζοντα, τούτου εν χερσί, τά εαυτών πνεύματα έθεσθε.

Στρατός Αγγέλων χορός μακάριος, τών Προφητών Μαρτύρων Αποστόλων
Οσίων τε, τή ανόδω υμών επεκρότησε, πάντων δέ ο Δεσπότης, στέφει
κατέστεψε, Μάρτυρες ημάς νικητικώ ως υπεράγαθος.

Ημίν τοίς πόθω υμάς γεραίρουσι, καί τήν σεπτήν υμών επιτελούσι πανήγυριν
Αθλοφόροι Χριστού γενναιότατοι, λύσιν αμαρτημάτων, βίου διόρθωσιν
πάντων τε δεινών απαλλαγήν σοφοί αιτήσασθε.

Θεοτοκίον

Φωτί τώ σώ με Θεοχαρίτωτε, εν γυναιξί Παρθένε καταλάμπρυνον δέομαι, καί
πυρός αιωνίου με λύτρωσαι όπως σε μεγαλύνω, όπως δοξάζω σε, όπως
κατά χρέος, ανυμνώ τά μεγαλείά σου.

Ο Ειρμός

«Θεόν ανθρώποις ιδείν αδύνατον όν ού τολμά Αγγέλων ατενίσαι τά τάγματα,
διά σου δέ Πάναγνε ωράθη βροτοίς, Λόγος σεσαρκωμένος, όν μεγαλύνοντες,
σύν ταίς ουρανίαις, στρατιαίς σέ μακαρίζομεν».

Εξαποστειλάριον, τής Εορτής

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής. Καί τά λοιπά καί Απολυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί
τής Αγίας γ'.

Στιχηρά τής Αγίας

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Βάπτισμα τό πάνσεπτον, καί Ιερόν καί σωτήριον, Πελαγία ποθήσασα,
σπουδή επεζήτησας, καί ευρούσα Μάρτυς, τόν μυσταγωγούντα, μετ'
ευφροσύνης καί χαράς, τώ ποθουμένω θάπτον προσέδραμες, καί ξένων
κατηξίωσαι, θεωριών αξιάγαστε, ως νεάνις Οπίσω δέ, τού νυμφίου σου
έδραμες.

Κόσμον τόν επίγειον, καταλιπούσα ως πρόσκαιρον, καίφθαρτόν καί

ευμάραντον, τήν θείαν ευπρέπειαν, ως αεί εστώσαν, καί ὡς κεκτημένην, διηνεκή τήν χαρμονήν, καί θυμηδίαν καί καθαρότητα, συντόνως κατεδίωξας, καί παρθενία προσείληφας, τών Μαρτύρων τήν εύκλειαν, δι' αμφοίν αναλάμψασα.

Άπειρον καί άφραστον, τών σών θαυμάτων τό πέλαγος, Πελαγία πανεύφημε, Χριστόν γάρ ποθήσασα, καθαρά καρδία, καί τελειοτάτη, τών αικισμών καί τού πυρός, καί τών βασάνων καταπεφρόνηκας διό σε καρτερόψυχε, θαλαμηπόλον ουράνιον, ο νυμφίος ειργάσατο, ο Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧ. ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Απολυτίκιον Ἦχος δ' Κατεπλάγη Ιωσήφ

Η αμνάς σου Ιησού, κράζει μεγάλη τη φωνή, Σέ Νυμφίε μου ποθώ, καί σέ ζητούσα αθλώ, καί συσταυρούμαι, καί συνθάπτομαι τώ βαπτισμώ σου, καί πάσχω διά σέ, ως βασιλεύσω σύν σοί, καί θνήσκω υπέρ σου, ίνα καί ζήσω εν σοί, αλλ' ως θυσίαν άμωμον, προσδέχου τήν μετά πόθου τυθείσάν σοι, Αυτής πρεσβείαις, ως ελεήμων, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τής Αγίας.

Ο Κανών τής Αγίας, ού η Ακροστιχίς.
Πελαγία τόν αίνον εικότως πλέκω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδή α' Ἦχος δ' Θαλάσσης τό ερυθραίον

Πελάγει, τών σών θαυμάτων πλέοντι, αύραν τού Πνεύματος, νύν μοι παράσχου Μάρτυς τού Χριστού, Πελαγία πανεύφημε, καί πρός λιμένα εύδιον, τών σών επαίνων καθοδήγησον.

Εκ βρέφους, προγνωστικώς τώ Κτίστη σου, ανατεθείσα σεμνή, τήν τών φθαρτών απέρριψας στοργήν, Πελαγία πανένδοξε, αρρενωπώς τά πάθη δέ, θεία δυνάμει κατεπάτησας.

Λουτρόν μέν, επιθυμούσα δέξασθαι, τό τού Βαπτίσματος, Ιερουργόν ευρούσα δέ Χριστού, Πελαγία προσέδραμες, καί μετασχούσα γέγονας, φωτός ενθέου Μάρτυς έμπλεως.

Θεοτοκίον

Αγίων, αγιωτέρα πέφηνας, Παρθένε άχραντε, τόν τών Αγίων Άγιον Χριστόν, εν αγκάλαις βαστάσασα τόν θεϊκαίς δυνάμεσι, πάσαν τήν κτίσιν περιέχοντα.

Ωδή γ'

Ευφραί νεται επί σοί

Γή ώσπερ τις αγαθή, προσηκαμένη λογικά σπέρματα, Μάρτυς Χριστού πάνσοφε, ταύτα δασιλώς εγεώργησας.

Ιθύνθης ως εκλεκτή, πρός τόν Δεσπότην καί Θεόν σπεύδουσα, Μάρτυς Χριστού ένδοξε, θείοις ρωννυμένη διδάγμασι

Θεοτοκίον

Ανέστησας ώ σεμνή, τήν πεπτωκυϊάν μου μορφήν τέξασα, τόν προφανως αίτιον, τής υπερφυούς αναστάσεως.

Ο Ειρμός

«Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σύ μου ισχύς Κύριε, καί καταφυγή, καί στερέωμα».

Κάθισμα 'Ηχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τώ πόθω τού Χριστού, τήν ψυχήν πυρουμένη, υπήλθες ανδρικός, τώ σφοδρώς εκκαέντι, θεόφρον χαλκουργήματι, Πελαγία καί γέγονας, τώ Δεσπότη σου, ευωδεστάτη θυσία, όθεν σήμερα, τήν παναγίαν σου μνήμην, φαιδρώς εορτάζομεν.

Καί τής Εορτής

Ωδή δ'

Επαρθέντα σε ιδούσα

Τήν τού Δεσπότου πορφύραν ενδεδυμένη, διά λουτρού πανένδοξε παλιγγενεσίας, πάσαν τήν τού βίου τερπνήν, πορφύραν εκδέδυσαι, Μάρτυς Πελαγία πανέντιμε.

Ο πόθος τών ουρανίων ωραιότητων, τούς επί γής ημαύρωσε, πόθους, Αθληφόρε, επτερώθης Χριστώ, βώσα καί λέγουσα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Νενοθευμένην θρησκείαν καταλιπούσα, τή τού Χριστού προσέδραμες, σοφώς Πελαγία, Μάρτυς πανασοίδιμε, ειδώλων πατήσασα, πάσαν τήν απάτην θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Απειρογάμως εκύησας ώ Παρθένε, καί μετά τόκον ώφθης, παρθενεύουσα πάλιν, όθεν ασιγήτοις φωναίς, τό Χαίρέ σοι Δέσποινα, πίστει αδιστάκτω κραυγάζομεν.

Ωδή ε'
Σύ Κύριέ μου φώς

Ισχυσας τού εχθρού, καταλύσαι τό φρύαγμα, πανεύφημε Πελαγία, τώ Σταυρώ τού Δεσπότη, σωθείσα καί τή χάριτι.

Νύν χαίρεις αληθώς, συναφθείσα νυμφίω σου, υπέρλαμπρε μαρτυρίου, καί τής σής παρθενίας, τās λαμπάδας κατέχουσα.

Θεοτοκίον

Ο Κύριος εν σοί, Θεομήτορ εσκήνωσε, τόν άνθρωπον αναπλάττων, τόν φθορά πεπτωκότα, απάτη τή τού όφεως.

Ωδή ς'
Θύσω σοι, μετά φωνής

Νομίμως, τώ Χριστώ νυμφευθείσα διήνυσας, τού μαρτυρίου τόν δρόμον, επικαλουμένη τόν σόν νυμφίον, καί λιμένι, γαληνοτάτω τούτου προσώρμισας.

Επλάκη, σή κορυφή ωραιότατος στέφανος, δικαιοσύνης θεόφρον, Πελαγία, Μάρτυς στεφανηφόρε τήν γάρ πίστιν, μέχρι τέλους ετήρησας άτρωτον.

Θεοτοκίον

Ιόν μέν, πρίν ακοαίς τής Εύας εξέχεεν, ο σκολιώτατος όφισ, σύ δέ μόνη τούτον εξετινάξω, Θεομήτορ, τόν αναιρέτην τούτου κυήσασα.

Ο Ειρμός

«Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι».

Κοντάκιον τής Εορτής

Συναξάριον

Τή Δ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Πελαγίας.

Στίχοι

Βοός τό χαλκούργημα πύρ φανέν φλέγον,
Βληθείσαν ένδον τήν Πελαγίαν φλέγει.
Αμφί τετάρτη Πελαγίη καύθη βοϊ χαλκώ.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ιλαρίου τού θαυματουργού.

Στίχοι

Έγνων τόν Ιλάριον Ιλαρόν φύσει,
Ός θαυματουργεί εν τάφω τεθειμένος.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'
Εν τή καμίνω, Αβραμιαίοι

Καμίνου δίκην, τό κεκαυμένον Μάρτυς όργανον, θείω πυρσουμένη έρωτι τού

Χριστού, υπομένουσα εκραύγαζες, Ευλογημένος εί, εν τώ ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Ο περιβάλλων, τόν ουρανόν εν νεφέλαις ένδοξε, Μάρτυς γυμνωθείσαν θεία περιβολή, κατεφαιδρυνέ σε ψάλλουσαν, Ευλογημένος εί, εν τώ ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Τό τού Υψίστου, ηγιασμένον θείον σκήνωμα, χαίρε, διά σου γάρ δέδοται η χαρά, Θεοτόκε τοίς κραυγάζουσιν, Ευλογημένη σύ, εν γυναιξί πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδή η'

Χείρας εκπετάσας Δανιήλ

Ως Μάρτυς, ως λίαν αψευδής, Χριστού Πανεύφημε, τήν τούτου δύναμιν, εθελόγησας άπαντας, θεοφρόνως εκδιδάσκουσα, καί πρός ευσέβειαν λαούς είλκυσας ψάλλοντας, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Σαφώς μνηστευθείσα τώ Χριστώ τήν τού τυράννου ορμήν, πάσαν κατέσβεσας, σοφίας πέλαγος βρύουσα, Πελαγία πανσεβάσμιε, καί διαδήμασι τρισί Μάρτυς κεκόσμησαι, Ευλογείτε, πάντα τά έργα βώσα τόν κύριον,

Θεοτοκίον

Πατρός εξ ανάρχου τόν Υιόν, καί Πνεύμα Άγιον, ομολογούμεν πιστοί, εκ σου Πανάμωμε λέγοντες σεσαρκώσθαι τόν συνάναρχον, μονογενή Λόγον Πατρί καί θείω Πνεύματι, καί βώμεν, Πάντα τά έργα υμνείτε τόν Κύριον.

Ο Ειρμος

«Χείρας εκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα εν λάκκω έφραξε, πυρός δέ δύναμιν έσβεσαν, αρετήν περιζωσάμενοι, οι ευσεβείας ερασταί, Παίδες κραυγάζοντες, Ευλογείτε, πάντα τά έργα Κυρίου τόν Κύριον».

Ωδή θ'

Λίθος αχειρότμητος

Λόγος εξειπείν ουκ ισχύει, τούς σουσ επαίνους Πελαγία, πέλαγος θαυμάτων γάρ βρύεις, τού σου νυμφίου ρώμη καί χάριτ, όνπερ καί νύν δυσώπησον, πάντας σωθήναι τούς υμνούντάς σε.

Έστης τής εφέσεως νύμφη, στεφανηφόρε Πελαγία, τώ τών ορεκτών ακροτάτω, αξιωθείσα Μάρτυς παρίστασθαι, καί τήν τρυφήν απείληφας, τής αιωνίου απολαύσεως.

Κόσμω τήν ειρήνην βραβεύειν, τόν σόν νυμφίον εκδυσώπει, Μάρτυς Πελαγία θεόφρον, τήν Εκκλησίαν διαφυλάπτουσα, εκ πειρασμών καί χάριτι, τούς σέ υμνούντας Καταυγάζουσα.

Θεοτοκίον

Ωράθης Παρθένος καί Μήτηρ, υπερφυώς Θεογεννήτορ, Λόγον συλλαβούσα τού Θεού, καί σαρκωθέντα τούτον γεννήσασα, δι' ούπερ νύν σωζόμενοι, σέ

Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός

«Λίθος αχειρότμητος όρους, εξ αλαξεύτου σου Παρθένε, ακρογωνιαίος ετμήθη, Χριστός συνάψας τās διεστώσας φύσεις, διό επαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής. Καί η λοιπή Ακολουθία, ώς σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τής Αγίας καί ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Ειρήνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τής Αγίας γ'.

Στιχηρά τής Αγίας

Ήχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Πορφύραν εξ αίματος λαμπράν, τού οικείου Πάνσεμνε, περιθεμένη ανέδραμες, πρός όν επόθησας, Βασιλέα Κτίστην, τού παντός καί Κύριον, πρός τούτου τε τής νίκης τόν στέφανον, όντως απείληφας, σύν αυτώ νύν βασιλεύουσα, ως παρθένος, καί Μάρτυς πολυάθλος.

Πυρός καταφλέγοντος ορμήν, ήνεγκας Πανεύφημε, ξέσεις τε πάσας τού σώματος, ενατενίζουσα, πρός τās αντιδόσεις, τās εκείσε πάνσεμνε, άς μόνοις Ιησούς προητοίμασε, τοίς αγαπήσασι, καί θερμώς αυτόν ποθήσασιν, ως νυμφίον, ψυχών ωραιότατον.

Εθέλχθης τώ έρωτι Χριστού, καί θεούς εμίσησας, εθνών καί άψυχα ξόανα, Ειρήνη ένδοξε, καί θεογνωσίας, στήλην εμφανέστατα, σαυτήν τοίς καθορώσιν άνέστησας, ως τόν δρόμον τεναθλήσασα, καί λειώσασα, καί τήν πίστιν, άμωμον τηρήσασα.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Εις τόν Στίχον Στιχηρά τής Εορτής.

Απολυτίκιον Ήχος α'
Τού λίθου σφραγισθέντος

Ο Χριστός η ειρήνη σέ Ειρήνην εκάλεσε, σύ γάρ τήν ειρήνην βραβεύεις τοίς τελούσι τήν μνήμην σου, καί ύμνοις καί ωδαίς πνευματικαίς, προστρέχουσι τώ θείω σου ναώ, καί πρεσβεύεις υπέρ πάντων, τή τρισηλίω παρισταμένη θεότητι, Άπαντες ούν χαρμονικώς, τήν μνήμην αυτής τελέσωμεν, τόν αντιδοξάσαντα αυτήν, Χριστόν μεγαλύνοντες.

Καί τής Εορτής

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής καί τής Αγίας.

Ο Κανών τής Αγίας, ού η Ακροστιχίς.
Σαίς με προσευχαίς μάρτυς Ειρήνη σκέπε.

Ωδή α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοι Κύριε

Στέφανος υπάρχων τής Αθληφόρου, ταύτης Χριστέ ταίς πρεσβείαις, ειρήνην τώ κόσμω, καί δόξαν τήν αμάραντον, τοίς υμνούσί σε δώρησαι.

Αίγλη διαλάμπουσα παρθενίας, καί κοσμουμένη τώ κάλλει, τής σής μαρτυρίας, Ειρήνη μεγαλώνυμε, σώ νυμφίω παρίστασαι.

Ίλεων γενέσθαι ταίς Εκκλησίαις, τόν σόν δυσώπει νυμφίον, Ειρήνη θεόφρον, καί πταισμάτων τήν άφεσιν, παρέχειν τοίς υμνούσί σε.

Θεοτοκίον

Σάρκα γεγονότα τόν Θεόν Λόγον, καί πεφηνότα καθ' ημάς, αγία Παρθένε, αφράστως απεκύησας, υπέρ λόγον καί έννοιαν.

Ωδή γ'
Τόξον δυνατών ησθένησε

Μύρου κενωθέντος αίσθησιν, τού τήν οικουμένην ευωδιάσαντος χάριτι, δεξαμένη ανεπτερώθης, πρόσ τόν τούτου πόθον Ένδοξε.

Έσχες τόν Θεόν συλλήπτορα, εν τοίς σοίς αγώσι, καί συνασπίζοντα Πάνσοφε, διά τούτο στεφανωθείσα, τούς τυράννους κατεπάλαισας.

Πύργος αρετών ακλόνητος, καί θεοσεβείας κατοικητήριον γέγονας, καί ανδρείας καί σωφροσύνης, ενδιαίτημα Πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Ρέων μέχρι σού, ο θάνατος, έστη προσβαλών τώ εκ σού τεχθέντι Πανάμωμε, διά τούτο αθανασίας, απαρχήν σε ονομάζομεν.

Ο Ειρμός

«Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν, διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Τώ κάλλει σου Χριστέ, η παρθένος τρωθείσα, παρέδραμε σπουδή, τά ορώμενα πάντα, καί πάσαν τήν τού σώματος, ευμορφίαν εκδέδωκε, ταίς κολάσεσι, καί ταίς πικραίς τιμωρίαις, αφανίζεσθαι, ήν εις ωραίους νυμφώνας, εισήγαγες Δέσποτα.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Ωδή δ'
Τής σής επί τής γής παρουσίας

Ο τήν ειρήνην σοι βραβεύων ειρηνώνυμε, δι' αυτόν μαχομένην σε θεώμενος, ανδροπρεπούς φρονήματος, Μάρτυς καί δυνάμεως έπλησε.

Συντονωτάταις προθυμίαις υπερβέβηκας, τό τού θήλεος χαύνον παμμακάριστε, καί σταθερώς διήλεγξας, Μάρτυς τούς τή πλάνη δουλεύοντας.

Ενθεωτάτην καρτερίαν επιδέδειξαι, καί τυράννων τό θράσος καταβέβληκας, τώ σώ νυμφίω κράζουσα, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε

Υμνολογίαις ασιγήτοις καί δεήσεσι, τόν Δεσπότην θεόφρον υμνολόγησας, καί πρόσ αυτόν ανέδραμες, δόξαν οψομένη τήν άφραστον.

Θεοτοκίον

Χαρμονικήν σοι γεγηθότες φωνήν πάναγνε, διά σού οι σωθέντες ανακράζομεν, Χαίρε Παρθένε πάνσεμνε, χαίρε Θεοτόκε πανύμνητε.

Ωδή ε'
Τόν φωτισμόν σου Κύριε

Αδρειοτέρω Ένδοξε, φρονήματι Χριστόν, Θεόν τών όλων, τρανώς ωμολόγεις, λόγω δέ στερρώ τούς αντιπάλους, αθληφόρε κατήσχυνας.

Ιχνηλατείν επόθησας τό πάθος τού Χριστού, καί τή μιμήσει θερμώς ηκολούθεις, αγωνιστικώς ύπεραθλούσα, τού Δεσπότην πανόλβιε.

Στίφη Μαρτύρων Ένδοξε, προσήνεγκας Χριστώ, τή σή σοφία καί θεολογία, τούτους αληθώς μυσταγωγούσα, καί τώ λόγω τής χάριτος.

Θεοτοκίον

Μεμνημένοι μυστήριον συλλήψεως τής σής, καί τού αφράστου καί θείου σου τόκου, σέ πανευσεβώς υμνολογούμεν, Θεοτόκε πανύμνητε.

Ωδή ς'
Εβόησε, προτυπών

Ανώρθωσας, τῆς προμήτορος Εύας τὴν ἐκπτώση Ἀθληφόρε, τοῦ ἐχθροῦ
καθελοῦσα τὴν δύναμιν, καί καταβαλοῦσα, τὴν ἐκείνου οφρύν θεία χάριτι.

Ρωμαλέον, κεκτημένη Εἰρήνη τό φρόνημα, τοῖς τυράννοις, ἀντετάξω ψυχῆς
γενναιότητι, καί στεφάνω νίκης, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ εστεφάνωσαι.

Τῷ αἵματι, τῆς ἀθλήσεως Μάρτυς φαιδρότερον, ἀπειργάσω, τό τῆς φύσεως
κάλλος τό ἀχραντον, γενικούς ἀγώνας, υποστάσα στερρῶς καλλιπάρθενε.

Θεοτοκίον

Υπέφηνε, τό μυστήριον σοῦ τῆς κηύσεως, ο θεόπτῆς, καιομένην τὴν βάτον
θεώμενος, καί μή φλεγόμενην, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Ο Εἰρμός

«Εβόησε, προτυπῶν τὴν ταφήν τὴν τριήμερον, ο προφήτης, Ἰωνάς ἐν τῷ
κήτει δεόμενος, Ἐκ φθοράς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος δ'

Ο υψωθεῖς

Τὴν καλλιπάρθενον ὑμνήσωμεν πάντες, νύμφην Χριστοῦ, ἐκ τῶν νεκρῶν
ἀναστάσαν, ἦν ο Θεός ἐδόξασε σημεῖοις φρικτοῖς, Εἴλκυσε γάρ πλήθος
ἀπειρον, ἀσεβῶν ἐν τῇ πίστει, καί θεόθεν ἔλαβε, τὴν Χριστῶνυμον κλήσιν, ο
τοῦ Θεοῦ γάρ Ἄγγελος ἐλθὼν, ἐκ Πηνελόπης Εἰρήνην ἐκάλεσε.

Ο Οἶκος

Τοῦ νυμφίου Χριστοῦ ἔρωτι, Παναοίδιμε, ἀπό βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα
ἔδραμες, δορκάς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρύτοις, καί τῇ ἀθλήσει σαυτὴν
συντηρήσασα, ἐντῷ ἀφθάρτῳ, ὄντως τοῦ Κτίστου σου θαλάμῳ ἐνδοξε, ὡς
νύμφη εὐκλεῆς, ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, εἰσήλθες ὡς ἐκλεκτή,
στεφανηφόρος οραθεῖσα, ἐξ ἀφθάρτου νυμφίου δεξαμένη, ὡς χρυσίον,
βραβεῖον νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον

Τῇ Ε' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Εἰρήνης.

Στίχοι

Ξίφει θανούσα καί βιώσασα ξένως,
Εἰρηνικῶς τέθνηκας αὐθις, Εἰρήνη.
Εἰρήνη τμηθεῖσα ἀνέγρετο καί θάνε πέμπτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Νεοφύτου,
Γαῖου καί Γαϊανού.

Τελεῖται δέ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ καί σεβασμίῳ ναῷ τῶν Ἁγίων
ἐνδόξων καί θαυματουργῶν Ἀναργύρων Κοσμά καί Δαμιανού, τῷ ὄντι ἐν τοῖς
Δαρείου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Ἀνάμνησις τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας
Θεοτόκου ἐν τοῖς Κύρου.

Ταίς τών Αγίων σου πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

**Ωδή ζ'
Αβραμιαίοι ποτέ**

Στεφανηφόρος Σεμνή, παρισταμένη θρόνω, τού σου Δεσπότη περιφρούρησον, τούς πίστει κραυγάζοντας, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Εν ουρανίαις σκηναίς, περιχορεύειν Μάρτυς, κατηξιώθης αξιάγαστε, Ειρήνη κραυγάζουσα, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Ιμειρομένη τυχείν, τού εραστού σου κάλλους, βασάνων πόνους εκαρτέρησας, Ειρήνη κραυγάζουσα, ο των Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Ρήσει χειλέων τών σών, ακολουθούντες πίστει, σέ Θεομήτορ μακαρίζομεν, βοώντες τώ τόκω σου, ο τών Πατέρων ημών Θεός ευλογητός εί.

**Ωδή η'
Παίδας ευαγείς**

Ήθλησας Ειρήνη μακαρία, γενναίως καί τούς τυράννους καταβέβληκας, έχουσα συμπράπτουσαν, τήν ακαταμάχητον, τού σου Δεσπότη δύναμιν, καί συνεργούσάν σοι καί, Κύριον υμνείτε, εβόας, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Νεάνις αγάπη τετρωμένη, οπίσω τού σου νυμφίου ηκολούθησας, Ειρήνη πανένδοξε, τούτου τά παθήματα, εν τή σαρκί σου φέρουσα, καί αναμέλπουσα, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Η σή εν βασάνοις καρτερία, Ειρήνη στεφανηφόρε κατεγέλασε, τών τής ματαιότητος, καί τής αθεότητος, αντεχομένων ένδοξε, πίστει δέ έψαλλες, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Σοφία Θεού πάντων τεχνίτις, γαστρί σου Παρθενομήτορ ενσκηνώσασα, οίκον ω κοδόμησεν, έννουν τε καί έμψυχον, τόν εαυτής καί έσωσε, κόσμον κραυγάζοντα, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσωσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Κύκλω περὶ τὸν σὸν εραστήν χορεύουσα, ἐν υψίστοις καλλιπάρθενε, αἴτησαι κόσμῳ τὴν εἰρήνην, Εἰρήνη, καὶ παισμάτων τὴν ἀφῆσιν, τοῖς πίστει ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον καὶ πανίερον.

Ἐνδὸν τῆς παστάδος σε Χριστὸς ὡς Μάρτυρα, καὶ Παρθένον κατεσκήνωσεν, ἔνθα Παρθένοις συναγάλλη, καὶ σὺν τοῖς τῶν Μαρτύρων στρατεύμασιν, Εἰρήνη, στεφανηφόρε πανεύφημε, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Πύλας διανοίξας ουρανῶν ἐδέξατο, τὴν ψυχὴν σου τὴν πανάμωμον, μόνος ὁ πάντων βασιλεύων, καὶ τῆς δικαιοσύνης ὁ πρῦτανις, Εἰρήνη, θείας εἰρήνης ἐπώνυμε, ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Ἐχουσα πρὸς τὸν ἐκ σοῦ Υἱὸν πανάχραντε, παρρησίαν ανεπαίσχυντον, τούτον δυσώπει Παναγία, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην δωρήσασθαι, καὶ πάσαις Ἐκκλησίαις ὁμόνοιαν, ἵνα σε πάντες μεγαλύνωμεν.

Ὁ Εἰρμός

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Γυναῖκες ἀκουπίσθητε

Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε, Σταυρῷ τῷ τοῦ Κυρίου σου, τυράννων ἔλυσας θράσος, ἀθλούσα Μάρτυς γενναίως, καὶ πρὸς Χριστοῦ ἀπείληφας, βραβεῖα νίκης πάνσοφε, Εἰρήνη μεγαλώνυμε, ὑπὲρ ὑμῶν δυσωπούσα, τῶν σέ τιμώντων ἐκ πόθου.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς. Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Ἰώβ.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Ἐδωκας υπόδειγμα, υπομονῆς υπεράγαθε, καί ανδρείας τόν δίκαιον, Ἰωβ τόν πολυάθλον, αρεταίς καί λόγοις, καί τοῖς θείοις ἔργοις, καί σωφρονίζεις αληθῶς, τοὺς μετεώρους τοῖς ατυχήμασι, διό σου τήν ανείκαστον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ο Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίκαιος καί άκακος, αληθινός τε καί άμεμπτος, καί παντός απεχόμενος, Ἰωβ κακού πράγματος, εγνωρίσθης μάκαρ, κατηγλαϊσμένος, ταῖς αρεταῖς ως αληθῶς, καί ευσεβεία καταλαμπόμενος, διό σε μακαρίζομεν, καί τήν αγίαν σου σήμερον, καί σεπτήν εορτάζομεν, γεγηθότες πανήγυριν.

Πλούτον τήν ευσέβειαν, καί ως πορφύραν πολύτιμον, στολιζόμενος άμεμπτε, Ἰωβ τήν συμπάθειαν, τήν δικαιοσύνην, ὡσπερ θεῖον στέφος, περιβαλλόμενος παθῶν, τῶν τυραννούντων σύ εβασίλευσας, διό πρὸς τά βασίλεια, τά νοητά αναβέβηκας, Βασιλεῖ τε αοίδιμε, αιωνίω παρίστασαι.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Εν ακριβεία τόν βίον τηρήσας, τῶν εν νόμῳ οὐ διήμαρτες, τήν γάρ εκ Θεοῦ επαινετήν ευφημίαν σύμμαχον έχων, ως στρατιώτης καρτερώτατος, Πρὸς τό γυμνάσιον τῆς αρετῆς εξεδύσω, καί αφορήτοις μῶλωπι τῶν ιχώρων καταπαλαίσας, τόν άμετρα καυχόμενον κατέβαλες, εντεύθεν τό νίκης βραβεῖον, παρά Χριστοῦ αναδησάμενον, αὐτόν ικέτευε υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Απολυτίκιον Ἦχος β'

Τού δικαίου σου Ἰωβ τήν μνήμην, Κύριε, εορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσσωπούμεν, σώσον τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί ἕτερον

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ

Κατεπλάγη αληθῶς, άπας αγγέλων ο χορός, καί ανθρώπων ο εσμός, έφριξε δίκαιε ἰδῶν, τήν υπεράνθρωπον όντως υπομονήν σου. Όθεν καί ἡμῖν τύπος δέδοσαι, τοῖς θλίψεσι τού βίου εκάστοτε, χειμαζομένοις κρίμασι Κυρίου, καί πειρασμοῖς περιπίπτουσιν, Αὐτός γάρ εἶπεν, ο υπομείνας, μέχρι τέλους σωθήσεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τού Αγίου.

Ο Κανῶν τού Αγίου, οὐ η Ακροστιχίς, άνευ τῶν Θεοτοκίῶν.

Τόν μυρίαθλον άξιον μέλπειν Ἰωβ.

Ποίημα τού Αγίου Κοσμά, οι δέ Ιωάννου Μοναχού.

Ωδή α' Ἦχος δ' Χοροί Ἰσραὴλ ἀνίκμοις

Τόν καρτερικόν ἀδάμαντα, τῆς υπομονῆς, τῷ στεφάνῳ κατακοσμούμενον, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νοεροῖς ὀρώσα ὀφθαλμοῖς πανηγυρίζει, ἐν ἀγαλλιᾷσει μέλπουσα, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Οὐ γλῶσσα σοφῶν δυνήσεται, οὐδέ νοῦς βροτῶν ἐφικέσθαι τῶν ἐγκωμίων σου ἡ γάρ ἀκτιστος γλῶσσα, σέ θεοσεβῆ ἀληθινόν ἀμεμπτον ἔφη, ὅθεν σοι συμφώνως βοῶμεν, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Νομίσας πλούτῳ φραττόμενον, ὡς οὐκ εὐχερές αὐτῷ ἀνατρέπειν τόν Δίκαιον, ἐξαιτεῖ ὁ ἀλάστωρ, καί γυμνῶ βιαίως προσταλαίσας κατερράγη, δι' υπομονῆς γάρ ἐβόα, Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον

Χοροί Προφητῶν ὑμνοῦσιν Ἀγνή, καί τῶν Ἀσωμάτων σε τάξεις γεραίρουσι, τόν γάρ Κτίστην τῶν ὅλων, ἐκ νηδύος σου ἀφράστως προελθόντα καθορώντες, τούτῳ ἀσιγήτως βοῶσιν Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὅτι δεδόξασται.

Ωδή γ' Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Μένεις ἀκλινῆς τό φρόνημα, τῶν φιλάτων τέκνων, καί τού πλούτου στερούμενος, ἀναμέλπων, Εὐλογημένον, τού Κυρίου μου τό ὄνομα.

Ἐλπίαν ἀρετῆς πεποίησαι, πλούτον καί πενίαν, δι' ἀμφοῖν γάρ πυρούμενος, ὡς χρυσίον ἐπταπλασίως, ἀνεδείχθης δοκιμώτατος.

Ῥῆσει γυναικός προσέβαλεν, ὡς τό ἀρχεγόνῳ, ὁ ἀρχέγονος ὄφις σοι, ἀλλ' ἐφεύσθη τῆς πανουργίας, ὁ εἰς ἀμέτρα καυχώμενος.

Θεοτοκίον

Χαίρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τόν Θεόν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καί τεκούσα σαρκακωμένον, ὡς Θεόν ὁμοῦ καί ἀνθρωπον.

Ὁ Εἰρμός

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καί οἱ ἀσθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τούτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ' Τήν ωραιότητα

Ἰῶβ τόν ἀμεμπτον, καί καθαρῶτατον, στύλον τόν ἀτρεπτον, καί καρτερῶτατον, ταῖς μεθοδεῖαις τού ἐχθροῦ, γενόμενον ἐν Πνεύματι, πάντες μακαρίσωμεν, καί πιστῶς εὐφημήσωμεν, μέγιστον θεράποντα, τού Χριστοῦ χρηματίσαντα, καί τούτον ἐκτενῶς δυσωπούντα, σώσαι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Ὡδή δ'

Εἰσακήκοα τὴν ἔνδοξον

Ἰκανώτατον ὑπόδειγμα, καί στήλη ἔμπνους, καί εἰκὼν ἀρετῆς, Ἰώβ ὁ ἀμεμπτος ἀνεδείχθη, οὐ ζηλωτὰς ἡμᾶς βιώντας ποιήσον, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἀθλοθετεῖ σοι γυμνάσιον, ὁ πληρωτὴς τῶν ἀγαθῶν ἀθλητὰ, ἐξ υπογαίου ἀνακαλύπτων, τῶν ἀρετῶν σου πάσι τὴν λαμπρότητα, ἀμεμπτε Ἰώβ παμμακάριστε.

Θεραπεύει σοι τό εὐτονον, καί καρτερικόν τῆς ἀκάκου ψυχῆς, ἐν τῇ σαπρία ὁ ἀθλοθέτης, τῆς ἐν Ἐδέμ ὑπάρχον παραβάσεως, ἰαμα Ἰώβ παμμακάριστε.

Λογισμῷ κρίνων τό ὄσιον, ἀνεμελώδει ὁ Ἰώβ, ἀγαθὰ οἱ δεδεγμένοι παρά Κυρίου, τά ἀλγεῖνά γενναίως οὐχ ὑποῖσομεν; Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ἀπειρόγαμε Θεόνυμφε, ἡ τόν Σωτῆρα τεξαμένη σαρκί, σέ ἀνυμνούμεν δεδοξασμένη, καί ἀσιγήτως ὕμνον σοι κραυγάζομεν, Χαίρε προστασία τῶν δούλων σου.

Ὡδή ε'

Ὁ ἀνατείλας τό φῶς

Οἱ παρακλήτορες πρὶν, τῶν δεινῶν προστιθέντες, τοῖς τραυμασί σου ἄλγος, πλείονάς σοι ἐπλεξαν, τοὺς στεφάνους, Ἰώβ ἔνδοξε.

Νεανικῶς ἐν δεινοῖς, ἀκατάπτωτος ὠφθης, καί ἐν περιφανείαις, πρὸς τὴν ἀτακτον ὕβριν, οὐκ ἐπήρθης, Ἰώβ ἀμεμπτε.

Ἀκαταγώνιστον σύ, τῆς ψυχῆς τό φρούριον δειμάμενος, γενναίως ἔφερες Ἐνδοξε, τοῦ ἐχθροῦ τόν δεινόν κλύδωνα.

Θεοτοκίον

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, ἀσιγήτως ἢ κτίσις, προσφέρει σοι Παρθένε, Χαίρε Μήτηρ ἀχραντε, Ἰησοῦ τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὡδή ς

Ἐβόησε, προτυπῶν

Ξενίζεται, ἀκοή ἐντρυφῶσα τοῖς λόγοις σου, ὅτι στόμα, μυστηρίου εδείχθης ἀνάπλεων, τοῦ ποιήσαντός σε καί διδάξαντος θεῖω ἐν Πνεύματι.

Ἰώμενος, λυπουμενῆς καρδίας τό ἄλγημα, ἐκ βλεφάρων, συμπαθείας προέχεας δάκρυα, προϊστάμενος, ὀρφανῶν καί χηρῶν, Ἰώβ ἔνδοξε.

Ὁ βίος σου, ευσεβῆς καί φιλόθεος πέφηνε, διὰ τοῦτο, καί ὁ θάνατος ὠφθη ἀνάπαυσις, καί πρὸς ἀληκτον, ευφροσύνην Ἰώβ μετέβηκας.

Θεοτοκίον

Δεόμεθα, υπέρ τών οικετών σου αλόχευτε, Θεοτόκε, τόν εκ σου σαρκωθέντα
ικέτευε, ότι σέ καί μόνην, προστασίαν ημών επιστάμεθα.

Ο Ειρμός

«Εβόησε, προτυπών τήν ταφήν τήν τριήμερον, ο Προφήτης, Ιωνάς εν τώ
κήτει δεόμενος, Εκ φθοράς με ρύσαι, Ιησού Βασιλεύ τών δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ' Ὡς απαρχάς τῆς φύσεως

Ὡς αληθῆς καί δίκαιος, θεοσεβῆς καί ἀμεμπτος, ηγιασμένος τε ὠφθης
πανένδοξε, Θεοῦ θεράππον γνήσιε, καί ἐδίδαξας κόσμον, εν τή σή καρτερία
ἰώβ πολυάθλε, ὅθεν πάντες τιμώντες, υμνούμέν σου τό μνημόσυνον.

Ο Οίκος

Ο τών ὅλων Θεός τε καί Κύριος, σύν Υἱώ βασιλεύων καί Πνεύματι, εν μιά τή
θεότητι ἐλάμψε, καί πιστούς ευσεβεῖς ἀπειργάσατο, ο αὐτός καί τόν ἰώβ
εμαρτύρησεν, η γλῶσσα η ἀκακος, ἀκακον, θεοσεβή τε καί δίκαιον, πάντων
τών κακῶν ἀπεχόμενον, Διά τούτό σε ἰώβ, εν ψαλμωδίαις τιμώντες ἅπαντες,
υμνούμέν σου τό μνημόσυνον.

Συναξάριον

Τή ΣΤ' τού αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τού Ἁγίου καί δικαίου καί πολυάθλου
Προφήτου ἰώβ.

Στίχοι

Εἰ καί θανῶν, ἀληστος ἀνδρείας πέτρα,
Καί πῶς ἰώβ κρύψει σε τή λήθης πέτρα;
Ἐκτη ἰώβ πολύτλαν θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.

Τή αὐτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου καί θεοφόρου πατρός ημών
Σεραφεῖμ, εν τώ ὄρει τού Δομποῦ ἀσκήσαντος.

Στίχοι

Λιπῶν Σεραφεῖμ τόν κάτω καί τοῖς ἄνω,
Φλογοφόροις σύνεστι Σεραφεῖμ χώρον.
Ἴλατ' ἄημα ἐνθεν Σεραφεῖμ ουρανίων ες πόλον.

Τή αὐτή ημέρα οἱ ὄσιοι Μάμας, Παχώμιος καί Ἰαρίων εν εἰρήνῃ
τελειούνται.

Ο ἅγιος μάρτυς Δημητρίων τοξευόμενος τελειούται.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Δάναξ, Μέσιρος καί θερινός ξίφει τελειούνται.

Ο ἅγιος μάρτυς Δονάτος τοξευόμενος τελειούται.

Ο ἅγιος μάρτυς Βάρβαρος ξίφει τελειούται.

Τελείται δέ τών ειρημένων αγίων η σύναξις εν τώ Μαρτυρείω αυτών τώ όντι εν τώ Δευτέρω.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ο διασώσας εν πυρί

Νομίμων άγευστος επών, αλλά προφητών τε καί νόμου, φέρων τό πλήρωμα Ιώβ, δι' αγάπης Θεώ ευηρέστησας, μελωδών, Υπερύμνητε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Μή θησαυρίσας επί γής, αλλ' εν ουρανοίς τήν ελπίδα, ως χούν λελόγισαι χρυσόν, τώ Θεώ εκβοών αγαλλόμενος, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Έλκει σε παίσας πονηρώ. καί τών υπαρχόντων γυμνώσας, ο τών δικαίων δυσμενής, τής ψυχής σου τόν τόνον ουκ έκαμψε, μελωδών δέ εκραύγαζες, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Τριαδικόν

Λόγον καί Πνεύμα εκ Πατρός, μίαν τρισυπόστατον φύσιν, θεολογούντες ευσεβώς, οι θεόφρονες πίστει βοήσωμεν, Υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Τήν αλοχεύτως εν γαστρί, καί υπερφυώς δεξαμένην, τόν αναλλοίωτον Θεόν, ευσπλαγχνία βροτοίς ομιλήσαντα, ευσεβώς ανυμνούμεν σε, ως μητέρα τού Υψίστου εις τούς αιώνας.

Ωδή η'

Τόν εν μορφή Αγγέλου

Πανηγυρίζει πάς εορταζόντων, εν υψίστοις ο χορός, τώ θεσπεσίω συμμέλτων Ιώβ, διό καί ανακράζων, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Εδιπλασίασέ σοι τούς στεφάνους, επί γής καί ουρανού, ο αθλοθέτης, θεόφρον Ιώβ, διό κραυγάζεις, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ιάματα ψυχών τε καί σωμάτων, οι Ιχώρες τής σαρκός Μακάριε βρύουσι τοίς μελωδοούσιν, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Νόσος υγεία, πλούτος καί πενία, εναμβρυνονται τή βιοτή σου Μακάριε, λαμπρός φανείς γάρ, διά πάντων κραυγάζεις, Λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τήν απορρήτω λόγω συλλαβούσαν, καί τεκούσαν τήν χαράν τή οικουμένη,

Χριστόν τόν Θεόν, υμνεíte παίδες, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Τόν εν μορφή Αγγέλου οραθέντα, εν καμίνω πυρός τοίς υμνολόγοις, Χριστόν τόν Θεόν, υμνεíte παίδες, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Εύα μέν τώ τής παρακοής

Ιώβ μέν τή τής υπομονής λαμπρότητι, επαξίως εστεφάνωται, σύ δέ πενθείς καί σκυθρωπάζεις, ου φέρων τού Δικαίου τόν στέφανον, διακενής γάρ ελπίσας ησχύνθης Σατάν, μόνε Δικαίων δυσμενέστατε.

Ως θέμις ανθρώπω κατιδείν τήν δόξαν σου, κατοπτεύσας τήν αθέατον, φόβω κραθείς καί ευλαβεία, εβόησεν Ιώβ λίαν έντρομος, Σποδός υπάρχω καί γή, σύ δέ Κύριος, όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Βίβλος σε αξίως τής ζωής εδέξατο, καί ταμεία επουράνια, σίτον ως ώριμον αχθέντα, καί πλήρη ημερών τών τού Πνεύματος, Ιώβ θεράπτον Κυρίου μακάριε, όθεν ο πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Σοφίας χωρίον υπέρ νούν τής κρείττονος, ανεδείχθης Κόρη άμωμε, έμψυχος θρόνος τε καί πύλη, διό ως βασιλίδα ηγάπησαν, παρθένοι σε Παρθένε οπίσω σου, απενεχθείσαι τής θεόπαιδος.

Ο Ειρμός

«Εύα μέν τώ τής παρακοής νοσήματι, τήν κατάραν εισωκίσατο, σύ δέ Παρθένε Θεοτόκε, τώ τής κυοφορίας βλαστήματι, τώ κόσμω τήν ευλογίαν εξήνθησας, όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλαριον τής Εορτής.

Καί η λοιπή Ακολουθία ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Ζ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού εν ουρανώ φανέντος σημείου τού Τιμίου Σταυρού, ώρα τρίτη τής ημέρας, επί Κωνσταντίου Βασιλέως, υιού Κωνσταντίνου τού Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό Κυριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τού Τιμίου Σταυρού γ'.

Στιχηρά τού τιμίου Σταυρού

Ἦχος δ'
Ὁ ἐξ υψίστου κληθεῖς

Σήμερον χαίρει πιστῶν πληθὺς ἡ θεία, φαίνει γάρ ουράνιος Σταυρὸς ἐν πέρασι, λάμπει αἰθὴρ φῶς ἀπρόσιτον, ἀήρ αὐγάζει, καὶ γῆς τὸ πρόσωπον ωραίζεται, μέλπει θείοις ἄσμασιν ἡ Ἐκκλησία Χριστοῦ, σέβει τιμῶσα τὸν ἄνωθεν, αὐτὴν φρουροῦντα, Σταυρὸν τὸν θεῖον καὶ υπερθαύμαστον, οὐ τῆ δυνάμει κραταιούμενοι, τῷ Δεσπότη προσέλθωμεν κράζοντες, εἰρηνεύσαι τὸν κόσμον, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τιμιωτάτη ὡς κλίμαξ καθωράθη, σήμερον ὁ πάντιμος Σταυρὸς καὶ ἔνδοξος, ἀπὸ τῆς γῆς πρὸς ουράνια, μετὰ γων πίστει, τοὺς ἀδιστάκτω τούτον γεραίροντας, Χαίρει ἔθνη ἅπαντα, θερμῶς προστρέχοντα, τῷ βαπτισμῷ καὶ ἀγάλλεται καὶ Ἐκκλησίας, νυμφοστολεῖται μορφή ἡ ἔνθεος, ὃν γὰρ συγκρύπτειν ἐγκατέσπευδον, Ἰουδαῖοι ἐξ ὑψους αἰθέριος, καταουγάζει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτῷ προστρέχοντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω, σήμερον γὰρ ἤστραψε Σταυρὸς ἐν πέρασιν, ἐξ ουρανοῦ τὰ ἐπίγεια, καταφωτίζων καὶ συνημμένα δεικνύς τὰ ἀμικτα, Σήμερον συγχαίρουσι χοροὶς Ἀγγέλων βροτοί, τὸ γὰρ διείργον μεσότοιχον, Σταυρῷ ἠρμένον, εἰς ἓν τὰ πάντα σαφῶς συνήγαγεν, ὅθεν προλάμπων ὑπὲρ ἡλίον, πάσαν κτίσιν φαιδρύνει τῆ χάριτι, καὶ λαμπρύνει καὶ σώζει, τοὺς πιστῶς αὐτὸν γεραίροντας.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Ἀνήγγειλαν οἱ ουρανοὶ τὴν δόξαν σου Κύριε, τὸ φοβερόν τοῦ Σταυροῦ σου σημεῖον, καὶ ἡ γῆ ἅπασα μετὰ φόβου προσεκύνησεν, ἡμεῖς δὲ δοξολογούντες, εὐχαρίστως σοι βοώμεν, Θεὸς ὢν ἀπαθής, σαρκί παθεῖν δι' ἡμᾶς, ἐκουσίως κατεδέξω, διὸ σώσον λαόν, ὃν περιεποίησω οικείῳ αἵματι.

Καὶ νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Εορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος α'

Τοῦ Σταυροῦ σου ὁ τύπος νῦν ὑπὲρ ἡλίον ἔλαμψεν, ὄνπερ ἐξ ὄρους ἁγίου, τόπῳ Κρανίου ἐφήπλωσας, καὶ τὴν ἐν αὐτῷ σου Σῶτερ ἰσχὺν ἐτράνωσας, διὰ τούτου κρατύνας καὶ τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, οὓς καὶ περίσωζε διαπαντός ἐν εἰρήνῃ, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Χριστέ ὁ Θεός, καὶ σώσον ἡμᾶς.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τής Εορτής, οι Κανόνες τής Εορτής, καί τού τιμίου Σταυρού.

Ο Κανων τού Σταυρού

Ιωάννου Μοναχού

Ωδή α' Ἦχος δ'
Ἄρματα Φαραώ

Ἐφανασ ἐπί γῆς, τάς ακτίνας τού Σταυρού, ἐν ὧ τόν διάβολον καταβαλόν, τῶν ἀνθρώπων ἔσωσας, τό γένος Κύριε, διό υμνοῦμεν τήν δόξαν σου.

Γεύσεως ἀπειθούς, τῷ Σταυρῷ ὁ Λυτρωτής, ἔλυσε τό δέλεαρ, τή τού Πατρός εὐδοκίᾳ, Ἄσωμεν αὐτῷ ἄσμα καινόν, ὅτι ἐνδόξως δεδόξασται.

Σκήπτρον νικοποιόν, κατεφύτευσας Χριστέ, ζωῆς ξύλον ἀχραντον, ὡς ἐν Ἐδέμ τόν Σταυρόν σου, ὡς φωτοειδῆς ἐξέλαμψεν, ἐπί τό ὄρος τό ἅγιον.

Θεοτοκίον

Ἦν περ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, ὡς πύλην οὐράνιον, καί ἀκατάφλεκτον βᾶτον, σέ Παρθενομήτορ ἀχραντε, Θεόν τεκούσαν ἐγνωμεν.

Ωδή γ'

Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε

Ὡσπερ θυρεῷ φραττομεθα, τῷ τού ἀητήτου σου Σταυροῦ τύπῳ Δέσποτα, ὄν μή φέρων ὁ ἀπευκταίος, δραπετεύει τῶν δαιμόνων ἐσμός.

Πάντας ὁ Σταυρός σου ἠύφρανε, τοὺς ἐσταυρωμένον σέ Θεόν καταγγέλλοντας, ὅς ἐκλάμπρω καί ἀπροσίτῳ, ωραιότητι ἐξέλαμψε.

Χαίροις ὦ Σταυρέ πανάγιε, ὅτι σου ὁ τύπος ὑπέρ ἡλίον ἤστραψε, καί τήν πλάνην πάσαν διώξας, τοὺς πιστοὺς ἡμᾶς ἐφώτισε.

Θεοτοκίον

Χαίρε Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἡ τόν Θεόν Λόγον ἐν γαστρί σου χωρήσασα, καί τεκούσα σαρκακωμένον, ὡς Θεόν ὁμοῦ καί ἄνθρωπον.

Ο Εἰρμός

«Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε, καί οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδίᾳ μου».

Κοντάκιον τής Εορτής

Εἶτα Κάθισμα τού τιμίου Σταυρού.

Ἦχος δ'
Ο ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Ο διανοίξας ουρανούς κεκλεισμένους, εν ουρανῷ περιφανείς τὰς ακτίνας, επί τῆς γῆς ανέτειλεν ὁ ἀχράντος Σταυρός, ὅθεν οἱ τὴν ἔλλαμψιν, τῆς αὐτοῦ ενεργείας, δεξάμενοι πρὸς ἄδυτον, ὀδηγούμεθα φέγγος, καὶ ἐν πολέμοις ἔχομεν αὐτόν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Ὠδὴ δ' Εισακήκοα Κύριε

Μυστικῶς μὲν πρὶν, καὶ αισθητῶς δὲ σήμερον, κατηγλαΐσας Χριστέ, τοῦ ἀχράντου σου Σταυροῦ τὸν τύπον.

Τὸ παράνομον τῶν θεοκτόνων τολμημα, σταυροτύπῳ σου Σωτήρ, εθριάμβευσας φωτὶ οἰκτίρμον.

Εβεβαίωσας Χριστιανῶν τὸ θρήσκευμα, τῷ αὐλῷ σου φωτὶ, τὸν Σταυρόν ἡμῖν Χριστέ χαράξας.

Θεοτοκίον

Μήτηρ ἀχραντε, εὐλογημένη Δέσποινα, ὄν ἐκύησας Θεόν, ταῖς λιταῖς σου ἐξιλέωσαι ἡμῖν.

Ὠδὴ ε' Ὁ τοῦ φωτός διατμήξας

Θανατηφόρον τὸ ξύλον, ὁ Σταυρός ζωηφόρος, τοῖς τῆς Εδέμ ἀποίκοις εδείχθη Χριστέ, ἔνοικον αὐθις, διὰ κακούργου τὸν Ἀδὰμ ἐργασάμενος.

Ὁ υποστήσας τῷ λόγῳ, τὸ πρωτόκτιστον σέλας, ὡς Υἱὸς Πατῆρ φωταυγὴ τὸν Σταυρόν, νῦν διαγράφει, τῷ σταυρωθέντι μαρτυρῶν τὴν θεότητα.

Ἐν τῷ φωτὶ τῷ αἰδίῳ, τὸ υπέρτατον φᾶος, ἐν τῷ Πατρὶ οψόμεθα πίστει Χριστέ, σὲ τὸν Υἱὸν καὶ σοῦ τὸ Πνεῦμα, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ἔλλαμψον.

Θεοτοκίον

Ἐν τῷ ὠδίνειν σε Κόρη, τὰ μητέρων οὐκ ἔγνωσ, υπερφυῶς ἐπεὶ συλλαβούσα Θεόν, τέτοκας σαρκί, διὸ πάντες εὐσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς' Ἐν τῷ θλίβεσθαί με

Τὸν Σταυρόν ἐκλάμπεις, πέρασι Χριστέ ὁ Θεός, καὶ ἐφώτισας δέ, δι' αὐτοῦ τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Καλυπτέτωσαν μὲν, τὸ ὄμμα οἱ παράνομοι, τοῦ Σταυροῦ τὸ κάλλος, ἐξαστράπτων γὰρ οὐ φέρουσιν.

Ἐντρυφάτωσαν δέ, τῇ αἰγλῇ τοῦ ἀχράντου Σταυροῦ, οἱ Θεὸν εἰδότες, τὸν ἐν ξύλῳ προσπαγέοντα σαρκί.

Θεοτοκίον

Η Θεόν τεκούσα, Παρθένε απειρόγαμε, υπέρ ημών μή παύση, τόν Υιόν σου ικετευούσα.

Ο Ειρμός

«Εν τώ θλίβεσθαί με, εβόησα πρὸς Κύριον, καί επήκουσέ μου, ο Θεός τῆς σωτηρίας μου».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ'

Ω τρισμακάριστε Σταυρέ καί Πανσεβάσμιε, σέ ανυμνῶν καί προσκυνῶν νύν αγιάζομαι, ἐν ὧ Χριστός ανυψούμενος κόσμον ἔσωσεν, ἀλλά πρόφθασον καί σώσον τή δυνάμει σου, καί παντοίων με κινδυνῶν ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω σοι, Χαίρε Ἐξύλον μακάριον.

Ο Οίκος

Ἀνοιξόν μου τό στόμα, Βασιλεύ τῶν αἰῶνων, καταύγασόν μου τόν νοῦν καί τάς φρένας, καί αγιάσον μου τήν ψυχήν, ἵνα υμνήσω Λόγε τό σεπτόν ξύλον σου, κατάπεμψον τό Πνεύμά σου καί διδάξον με, ἵνα πόθῳ κραυγάζω.

Χαίρε, Σταυρέ οἰκουμένης δόξα, χαίρε, Σταυρέ Ἐκκλησίας κράτος.

Χαίρε, ἱερέων προπύργιον ἀσειστον, χαίρε, βασιλέων διάδημα τίμιον.

Χαίρε, σκήπτρον τοῦ παντάνακτος Δημιουργοῦ τοῦ παντός, χαίρε, ὅτι κατεδέξατο προσπαγήναί σοι Χριστός.

Χαίρε, τῶν θλιβομένων παραμύθιον μέγα, χαίρε, τῶν ἐν πολέμοις τό ἀήττητον ὄπλον.

Χαίρε, Σταυρε, Ἀγγέλων εὐπρέπεια, χαίρε, Σταυρέ, πιστῶν ἡ ἀντίληψις

Χαίρε, δι' οὐ κατεπόθη ὁ Ἄδης, χαίρε, δι' οὐ ἐξανέστημεν πάντες.

Χαίρε, Ἐξύλον μακάριον.

Συναξάριον

Τῆ Ζ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τήν ἀνάμνησιν εορτάζομεν τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ἐπὶ Κωνσταντίου Βασιλέως, υιοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, καί Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στίχοι

Σταυροῦ παγέντος, ηγιασθη γῆ πάλαι.

Καί νύν φανέντος, ηγιασθη καί πόλος.

Ἐβδομάτῃ Σταυροῖο τύπος πόλῳ ἀμφετανύθη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀκακίου.

Στίχοι

Εἶπερ τις ἄλλος, ἐν χορῷ τῶν Μαρτύρων,

Κάλλιστος Ἀκάκιος ἐκμηθεῖς ξίφει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κοδράτου καί τῶν σὺν αὐτῷ.

Στίχοι

Ζωμούς χύτρας σῆς τοὺς ἰδρώτας, Κοδράτε,

Ἄλατι τμηθεῖς αἱμάτων παραρτίεις.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών καί Ομολογητού Ιωάννου τού Ψυχαΐτου.

Στίχοι

Ψυχής μόνης σύ τήν σχέσιν φέρων Πάτερ,
Ψυχαΐτης κέκλησαι ενδίκως μάκαρ.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής αθλήσεως τού Αγίου Μάρτυρος Μαξίμου.

Στίχοι

Λίθοις επιβάς Μάξιμος μεγαλόνοσος,
Ανήλθε χαίρων ουρανού εις τό πλάτος.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον καί σώσον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Ο διασώσας εν πυρί

Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ, Ἥλιος μεσούσης ημέρας, όν καθορών ο αισθητός, τás ακτίνας συνέστειλεν ήλιος, υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Ο τώ θεόπτη εν πυρί, πάλαι ομιλήσας καί γνώφω, σταυροφανεί δέ αστραπή, ως Θεός δοξαζόμενος σήμερα, υπερύμνητε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Τό εκ φωτός καί εν φωτί, φώς συναϊδίως εκλάμπον, καί τώ αχράντω σου φωτί, τού Σταυρού σου δοξάσας τό τρόπαιον, υπερυμνήτε Κύριε, ο Θεός ο τών Πατέρων ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Τήν αλοχεύτως εν γαστρί, καί υπερφυώς δεξαμένην, τόν αναλλοίωτον Θεόν, ευσπλαγχνία βροτοίς ομιλήσαντα, ευσεβώς ανυμνήσωμεν, ως Μητέρα τού Υψίστου εις τούς αιώνας.

Ωδή η'

Τόν εν μορφή Αγγέλου

Τόν επί θρόνου δόξης οραθέντα, καί εν ξύλω Σταυρού καθηλωθέντα, ουσία σαρκός, υμνείτε Παίδες, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τόν εν φωτί αχράντω τυπωθέντα, καί εκλάμπαντα Σταυρόν επί τό όρος τό άγιον, υμνείτε Παίδες, ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Δοξολογούντες ένα τής τριάδος, τόν τή αίγλη τού Σταυρού τήν οικουμένην φωτίσαντα, υμνείτε Παίδες, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τήν απορρήτω λόγω συλλαβούσαν, καί τεκούσαν τήν χαράν τή οικουμένη, Χριστόν τόν Θεόν, υμνείτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας

Ο Ειρμός

«Τόν ἐν μορφῇ Ἀγγέλου οραθέντα, ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός τοῖς ὑμνολόγοις, Χριστόν τόν Θεόν, υμνεῖτε Παῖδες, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαός υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας».

Ὡδή θ'

Λίθος ἀχειρότμητος

Ὁ πάλαι πυρί τε καί γνόφῳ, τῷ ἀπειθεί νομοθετήσας, νῦν τῷ πιστοτάτῳ σου λαῷ, τόν τοῦ Σταυροῦ σου τύπον διέγραψας, ὑπέρ φωστήρας λάμποντα, ὄν επαξίως μεγαλύνομεν.

Ἐπένθησε ζόφῳ ἡ κτίσις, τῶν σταυρωσάντων σε τήν τολμαν, νῦν εὐπρεπεστάτῳ δέ φωτί, ὁ ζωηφόρος λαμπρῶς Σταυρός σου Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας ἔδειξε, τήν κεκρυμμένην ωραιότητα.

Ἐκ σοῦ τὰς ἐλπίδας ἀνάψας, ὁ περιούσιος λαός σου, σοί πρὸς ἱκεσίαν τόν Σταυρόν, Καί τό φρικτόν σου αἷμα προβάλλεται, ἀλλ' εὐμενῶς ἐπίνευσον, πρὸς τήν ἡμῶν Παντάναξ λύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Φώτισον ἡμᾶς ἡ τεκούσα, φῶς τό ἀπρόσιτον Παρθένε, ἐμπλησον ἡμᾶς εὐφροσύνης, καί θυμηδίας καί θείας γνώσεως, τοὺς καθαρὰ καρδία σε, εὐσεβοφρόνως μακαρίζοντας.

Ο Ειρμός

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διό επαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε με γαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Σταυρός, ὁ φύλαξ πάσης τῆς οικουμένης, Σταυρός, ἡ ωραιότης τῆς Ἐκκλησίας, Σταυρός, βασιλέων τό κραταίωμα, Σταυρός, πιστῶν τό στήριγμα, Σταυρός, Ἀγγέλων ἡ δόξα, καί τῶν δαιμόνων τό τραῦμα.

Καί τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Εἰς τήν Λειτουργίαν, ζῆτει τήν Ἀκολουθίαν τῆς ἰδ' Σεπτεμβρίου, ἡγουν Ἀπόστολον, Ευαγγέλιον, καί Κοινωνικόν σταυρώσιμον.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ Η' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου ενδόξου Αποστόλου καί Ευαγγελιστού Ιωάννου τού θεολόγου, Καί τού Οσίου Πατρός ημών Αρσενίου τού Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογείται η α' στάσις τού. Μακάριος ανήρ. Εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τού Αποστόλου γ'.

Ἦχος α'

Τῶν ουρανίων ταγμάτων

Ο θεατής τῶν αρρήτων αποκαλύψεων, καί ερμηνεύς τῶν ἄνω, τού Θεού μυστηρίων, ο παῖς τού Ζεβεδαίου, γράψας ἡμῖν, τό Χριστοῦ Ευαγγέλιον, θεολογεῖν τόν Πατέρα, καί τόν Υἱόν, καί τό Πνεῦμα ἐξεπαίδευσεν.

Ἡ θεοκίνητος λύρα τῶν ουρανίων ὠδῶν, ο μυστογράφος οὗτος, τό θεόφραστον στόμα, τό ἄσμα τῶν ασμάτων, ἄδει τερπνῶς, τά μέν χεῖλη κινῶν ὡς νευράς, ὡσπερ δέ πλήκτρον τήν γλώτταν ανακινῶν, καί πρεσβεύει τού σωθῆναι ἡμᾶς.

Τή βροντοφῶνῶ σου γλώττηνα φθεγγόμενος, τῆς τού Θεοῦ σοφίας, τόν ἀπόκρυφον λόγον, Θεῷ ἠγαπημένε, κράζεις αἰεὶ, ἀναπτύσσων τά χεῖλη πυκνῶς, το ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καί δαδουχεῖς, πάντα ἄνθρωπον πρός γνῶσιν Θεοῦ.

Ἔτερα τού Οσίου γ'

Ἦχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Πάτερ θεόφρον Ἀρσένιε, ταῖς τῶν δακρύων πηγαῖς, λαμπρυνθεῖς τήν διάνοιαν, τῷ Θεῷ ὠμίλησας, ἀνευδότοις καθάρσεσι καί τή ἐλλάμψει, στύλος ολόφωτος, θεοσεβείας πυρσῶ λαμπόμενος, ὠφθῆς μακάριε, μοναστῶν τό καύχημα, καί νῦν ἡμᾶς, πάντας περιφρούρησον, ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὅσιε Πάτερ Ἀρσένιε, σύ τόν Θεόν ἐκζητῶν, καί ταῖς τούτου ἐλλάμπεσθαι, φωτοβόλοις λάμψεσιν, ευσεβῶς ἐφιέμενος, περιφανείας πᾶσαν λαμπρότητα, καί βασιλείους αὐλάς κατέλιπες, καί τήν ἀθάνατον, κληρουχίαν εἴληψας, μετὰ Χριστοῦ, νῦν συναυλιζόμενος θεομακάριστε.

Λόγου καί γνῶσεως ἐμπλεως, εἴπερ τις ἄλλος οφθεῖς, ἀρεταῖς τε κατάκοσμος, πάσης δόξης γέγονας, τῆς ἐντεῦθεν ἀνάπλεως, ἀλλά τῷ θεῷ ζήλω πυρούμενος, καί τῶν αρρήτων καταγλιχόμενος, φεύγεις εἰς Αἴγυπτον, ἔνθα βίον ἐζησας, ἀσκητικόν, βάρος δόξης ἄρρητον, ἀνταλλαπτόμενος.

Δόξα... Ἦχος β' Γερμανοῦ

Τόν υἱόν τῆς βροντῆς, τόν θεμέλιον τῶν θείων λόγων, τόν ἀρχηγόν τῆς θεολογίας, καί κήρυκα πρῶτιστον, τῆς ἀληθοῦς δογμάτων Θεοῦ σοφίας, τόν

ηγαπημένον Ιωάννην καί παρθένον, μερόπτων γένος κατά χρέος ευφημήσωμεν, Ούτος γάρ άληκτον έχων τό θεϊον εν εαυτώ, τό εν αρχή μέν έφησε τού Λόγου, αύθις δέ, τό προς τόν Πατέρα αχώριστον, καί τό ίσον μετά ταύτα τής τού Πατρός ουσίας, δεικνύων ημίν δι' αυτού, τήν ορθοδοξίαν τής Αγίας Τριάδος, δημιουργόν τε όντα σύν τώ Πατρί, καί ζωήν φέροντα, καί φώς αληθινόν, τόν αυτόν έδειξεν ημίν, Ω θαύματος εκστατικού, καί πράγματος, σοφιστικού ότι πλήρης ών τής αγάπης πλήρης γέγονε καί τής θεολογίας, δόξη καί τιμή καί πίστει, θέμεθλος υπάρχων, τής ακραιφνούς ημών πίστεως, δι' ής τύχοιμεν τών αιωνίων αγαθών, εν τή ημέρα τής κρίσεως.

Καί νύν... Τής εορτής

Είσοδος, Προκείμενον τής ημέρας καί τά Αναγνώσματα.

Καθολικής Α' Επιστολής Ιωάννου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. 3,21-24 & 3,1-6)

Αγαπητοί, εάν η καρδιά ημών μή καταγινώσκη ημών, παρρησίαν έχομεν προς τόν Θεόν, καί ο εάν αιτώμεν, λαμβάνομεν παρ' αυτού, ότι τάς εντολάς αυτού τηρούμεν, καί τά αρεστά ενώπιον αυτού ποιούμεν. Καί αύτη εστίν η εντολή αυτού, ίνα πιστεύσωμεν τώ ονόματι τού Υιού αυτού Ιησού Χριστού, καί αγαπώμεν αλλήλους, καθώς έδωκεν ημίν εντολήν. Καί ο τηρών τάς εντολάς αυτού, εν αυτώ μένει, καί αυτός εν αυτώ, καί εν τούτω γινώσκομεν, ότι μένει εν ημίν, εκ τού Πνεύματος, ού έδωκεν ημίν, Αγαπητοί, μή παντί πνεύματι πιστεύετε, αλλά δοκιμάζετε τά πνεύματα, εί εκ τού Θεού εστιν, ότι πολλοί ψευδοπροφήται εξεληλύθασιν εις τόν κόσμον. Εν τούτω γινώσκετε τό πνεύμα τού Θεού, πάν πνεύμα, ο ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ τού Θεού εστιν. Καί πάν πνεύμα ο μή ομολογεί Ιησούν Χριστόν εν σαρκί εληλυθότα, εκ τού Θεού ουκ έστι, καί τού τό εστι το τού Ανηχρίστου, ο ακηκόατε, ότι έρχεται, καί νύν εν τώ κόσμω εστίν ήδη. Υμείς εκ τού Θεού εστε, τεκνία, καί νενικήκατε αυτούς, ότι μείζων εστίν ο εν υμίν, ή ο εν τώ κόσμω. Αυτοί εκ τού κόσμου εισί, διά τούτο εκ τού κόσμου λαλούσι, καί ο κόσμος αυτών ακούει. Ημείς εκ τού Θεού εσμεν, ο γινώσκων τόν Θεόν, ακούει ημών, ός ουκ έστιν εκ τού Θεού, ουκ ακούει ημών.

Καθολικής Α' Επιστολής Ιωάννου τό Ανάγνωσμα (Κεφ. 4,11-16)

Αγαπητοί, εί ούτως ο Θεός ηγάπησεν ημάς, καί ημείς οφείλομεν αλλήλους αγαπάν, Θεόν ουδείς πώποτε τεθέαται. Εάν αγαπώμεν αλλήλους, ο Θεός εν ημίν μένει, καί η αγάπη αυτού τετελειωμένη εστίν εν ημίν. Εν τούτω γινώσκομεν ότι εν αυτώ μένομεν, καί αυτός εν ημίν, ότι εκ τού Πνεύματος αυτού δέδωκεν ημίν. Καί ημείς τεθεάμεθα καί μαρτυρούμεν ότι ο Πατήρ απέσταλκε τόν Υιόν Σωτήρα τού κόσμου. Ός άν ομολογήση, ότι Ιησούς εστιν ο Υιός τού Θεού, ο Θεός εν αυτώ μένει, καί αυτός εν τώ Θεώ. Καί ημείς εγνώκαμεν καί πεπιστεύκαμεν τήν αγάπην, ήν έχει ο Θεός εν ημίν, ο Θεός αγάπη εστί, καί ο μένων εν τή αγάπη, εν τώ Θεώ μένει, καί ο Θεός εν αυτώ.

Καθολικής Α' Επιστολής Ιωάννου

τό Ανάγνωσμα (Κεφ. 4,20-21 & 5,1-5)

Αγαπητοί, εάν τις είπη, ότι αγαπά τόν Θεόν, καί τόν αδελφόν αυτού μισή, ψεύτης εστίν, ο γάρ μή αγαπών τόν αδελφόν αυτού όν εώρακε, τόν Θεόν, όν ουχ εώρακε, πώς δύναται αγαπάν. Καί ταύτην τήν εντολήν έχομεν απ' αυτού, ίνα ο αγαπών τόν Θεόν αγαπά καί τόν Αδελφόν αυτού. Πάς ο πιστεύων, ότι Ιησούς εστιν ο Χριστός, εκ τού Θεού γεγένηται, καί πάς ο αγαπών τόν γεννήσαντα, αγαπά καί τόν γεγεννημένον εξ αυτού. Εν τούτω γινώσκομεν, ότι αγαπώμεν τά τέκνα τού Θεού, όταν τόν Θεόν αγαπώμεν, καί τας εντολάς αυτού τηρώμεν, καί αι εντολαί αυτού βαρείαι ουκ εισίν. Ότι πάν τό γεγεννημένον εκ τού Θεού, νικά τόν κόσμον, καί αύτη εστίν η νίκη η νικήσασα τόν κόσμον, η πίστις ημών. Τίς εστιν ο νικών τόν κόσμον, ειμή ο πιστεύων, ότι Ιησούς εστιν ο Υιός τού Θεού;

Εις τήν Λιτήν, Στιχηρά Ιδιόμελα.

Ήχος α' Γερμανού

Ποταμοί θεολογίας, εκ τού τιμίου σου στοματος ανέβλυσαν Απόστολε, εξ ών η Εκκλησία τού Θεού αρδευομένη, προσκυνεί ορθοδόξως Τριάδα ομοούσιον, ήν καί νύν αίτησαι, Ιωάννη θεολογε, στηριχθήναι, καί σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Τού αυτού, ο αυτός

Τό φυτόν τής αγνείας, τό μύρον τής ευωδίας, πάλιν ανέτειλεν ημίν, εις τήν παρούσαν εορτήν, βοήσαι πρός αυτόν, ο αναπесών επί τό στήθος τό δεσποτικόν, καί επομβρίσας τώ κόσμω τόν λόγον, Ιωάννη Απόστολε, ο τήν Παρθένον φυλάξας ως κόρην οφθαλμού, αίτησαι ημίν παρά Χριστού τό μέγα έλεος.

Τού αυτού, ο αυτός

Ως τών απορρήτων μυστηρίων αυτόπτης, εκέκραγες βοών, τόν προαιώνιον Λόγον, εν αρχή υπάρχειν πρός Θεόν, καί αυτόν είναι τόν Θεόν, Ιωάννη Απόστολε, επιστήθιε Χριστού, καί φίλε γνήσιε, τής Τριάδος τό ήδυσμα, τής Εφέσου καί Πάτμου τό στήριγμα το άσειστον, ημών δέ βοήθεια, Πρέσβευε, Θεολόγε παμμακάριστε, εκ δυσσεβών εχθρών, αισθητών καί νοητών, λυτρωθήναι λαόν, τόν τήν μνήμην σου αεί εκτελούντα πιστώς.

Ήχος β'

Τήν τών Αποστόλων ακρότητα, τής θεολογίας τήν σάλπιγγα, τόν πνευματικόν στρατηγόν, τόν τήν οικουμένην Θεώ καθυποτάξαντα, δεύτε οι πιστοί μακαρίσωμεν, Ιωάννην τόν αοίδιμον, εκ γής μεθιστάμενον, καί γής ουκ αφιστάμενον, αλλά ζώντα καί μένοντα, τήν φοβεράν τού Δεσπότη δευτέραν έλευσιν, εις ήν ακατακρίτως υπαντήσαι ημάς, αίτησαι φίλε μυστικέ, Χριστού επιστήθιε, τούς εκ πόθου τελούντας τήν μνήμην σου.

Τού Οσίου

Ήχος πλ. β'

Όσιε Πάτερ, εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος τών κατορθωμάτων σου,

δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὐρες μισθὸν τῶν καμάτων σου, τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, αἴτησαι εἰρήνην ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ἀναπεσὼν ἐν τῷ στήθει τοῦ διδασκάλου Χριστοῦ, ἐν τῷ δεῖπνῳ Κυρίου, ἠγαπημένε Μαθητά, ἐκεῖθεν ἐγγὼς τὰ ἄρρητα, καὶ τὴν οὐράνιον πᾶσιν ἐβρόντησας φωνήν, Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, καὶ ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ Λόγος, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, Χριστὸς ὁ Θεὸς καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Δεῦτε, τῆς σοφίας τὸν βυθόν, καὶ τῶν ὀρθοδόξων δογμάτων, τὸν συγγραφέα πιστοῖ, ὕμνοις στεφανώσωμεν ἐνθέοις σήμερον, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξόν, καὶ ἠγαπημένον οὗτος γὰρ ἐβρόντησεν, ὁ Λόγος ἦν ἐν ἀρχῇ, Ὅθεν, βροντόφωνος ἐδείχθη, ὡς τὸ Εὐαγγέλιον κόσμῳ γράψας πολυσόφως ὁ αἰδῖμος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ὅντως, σὺ ἐφάνης ἀληθῶς, φίλος ἐπιστήθιος μέγας, τῷ διδασκάλῳ Χριστῷ, στήθει γὰρ ἀνέπεσας, ὅθεν ἐξήντησας, τῆς σοφίας τὰ δόγματα, ἐν οἷς καὶ πλουτίζεις, πᾶσαν τὴν περίγειον, ὡς θεηγόρος Θεοῦ, ὅθεν καὶ κατέχουσα ταῦτα, ἡ τερπνὴ Χριστοῦ Ἐκκλησία, νῦν εὐφραينوμένη ἐπαγάλλεται.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ ποιήσιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Χαίροις, Θεολόγε ἀληθῶς, χαίροις τῆς μητρὸς τοῦ Κυρίου, υἱὸς παμπόθητος, σὺ γὰρ παριστάμενος, ἐν τῷ Σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐνθέου ἀκήκοας, φωνῆς τοῦ Δεσπότη, Ἴδε νῦν ἡ Μήτηρ σου, πρὸς σέ βοήσαντος, ὅθεν ἐπαξίως σε πάντες, ὡς Χριστοῦ, Ἀπόστολον θεῖον, καὶ ἠγαπημένον μακαρίζομεν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Λέοντος Μαῖστορος

Ἀπόστολε Χριστοῦ, Εὐαγγελιστά Ἰωάννη, τῶν ἀπορρήτων μύστης γενόμενος, τῆς σοφίας τὰ ἀπόρρητα ἡμῖν ἐβρόντησας δόγματα, τὸ, Ἐν ἀρχῇ ἦν τρανώσας τοῖς πιστοῖς, καὶ τὸ, Οὐκ ἦν ἀποβαλὼν, τῶν αἰρετιζόντων ἀπεκρούσω τοὺς λόγους, ἐπιστήθιος φανείς, καὶ φίλος ἠγαπημένος, ὡς Ἡσαΐας ὁ μεγαλοφωνότατος, καὶ Μωσῆς ὁ θεόπτης, Παρρησίαν ἔχων πρὸς Θεόν,

ΕΚΤΕΝΩΣ ΙΚΕΤΕΥΕ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΗΜΩΝ.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Ἀπολυτίκιον Ἦχος β'

Ἀπόστολε Χριστῷ τῷ Θεῷ ἠγαπητημένε, επιτάχυνον, ρύσαι λαόν αναπολόγητον, δέχεταιί σε προσπίπτοντα, ο επιπεσόντα τῷ στήθει καταδεξάμενος, ὄν ικέτευε, Θεολόγε, καί επίμονον νέφος εθνῶν διασκεδάσαι, αιτούμενος ἡμῖν ειρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Καί τῆς Εορτῆς

Καί Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν Α' Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς τυχούσης Εορτῆς, μετά τήν Β' Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ἀναπεσών ἐν τῷ στήθει τοῦ Ἰησοῦ, παρρησίας τυγχάνων ὡς μαθητής, ἠρώτησας, Τίς ἐστίν, ο προδότης σου Κύριε; καί ὡς ἠγαπημένω, ὑπάρχοντι ἐνδοξε, διά τοῦ ἄρτου οὔτος, σαφῶς ὑπεδείχθη σοι, ὅθεν καί ὡς μύστης, γεγονώς τῶν ἀρρήτων, τοῦ Λόγου τήν σάρκωσιν, ἐκδιδάσκεις τά πέρατα, Θεολόγε Ἀπόστολε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθω, τήν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα... τό αὐτό

Καί νύν... τῆς Εορτῆς

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Τήν μνήμην τιμήσωμεν, τοῦ Ἀποστόλου πιστοί, ἐπέστη γάρ σήμερον, πάσι τοῖς πέρασι, φωτίζουσα ἅπαντας, Οὔτος γάρ τοῦ Κυρίου, ἀληθῆς θεολόγος, καί ἐν Εὐαγγελίῳ, ἀναδέδεικται φίλος, διό καί τοῖς τιμώσιν αὐτόν, βρῦει ἰάματα.

Δόξα... τό αὐτό

Καί νύν... τῆς Εορτῆς

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ἦχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Εἰς πάσαν τήν γήν ἐξήλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.

Τό, Πάσα πνοή. Ευαγγέλιον, Εωθινόν ια'.

Τό, Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι καί ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα... Ταίς τού Αποστόλου...

Καί νύν... Ταίς τῆς Θεοτόκου...

Ἦχος β'

Τήν τῶν Αποστόλων ἀκρότητα, τῆς θεολογίας τήν σάλπιγγα, τόν πνευματικόν στρατηγόν, τόν τήν οἰκουμένην Θεῷ καθυποτάξαντα, δεῦτε οἱ πιστοί μακαρίσωμεν, Ἰωάννην τόν αἰδιδιμον, ἐκ γῆς μεθιστάμενον, καί γῆς οὐκ ἀφιστάμενον, ἀλλά ζῶντα καί μένοντα, τήν φοβεράν τού Δεσπότη δευτέραν ἔλευσιν, εἰς ἣν ἀκατακρίτως ὑπαντήσαι ἡμᾶς, αἴτησαι φίλε μυστικέ, Χριστοῦ ἐπιστήθιε, τούς ἐκ πόθου τελούντας τήν μνήμην σου.

Σώσον ὁ Θεός τόν λαόν σου, τό, Κύριε ἐλέησον, ιβ' καί οἱ Κανόνες.

Κανῶν τού Αποστόλου. Ποίημα Θεοφάνους, οἱ δέ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδή α'

Αρματηλάτην Φαραῷ

Ὡς καθαρὸς ἠγαπημένος γέγονας, τῷ ακροτάτῳ φωτί, καί τοῖς αὐτοῦ στέρνοις, ἐπαναπαυσάμενος, πεπαρρησιασμένη ψυχή, ἐξ ἀβύσσου σοφίας, τό φῶς τῆς γνώσεως εἰλκυσας, μάκαρ Ἰωάννη, Απόστολε.

Υπερφυῶς θεολογῶν ἐβρόντησας, ἠγαπημένε Χριστῷ, Ἦν ἐν ἀρχῇ Λόγος, ζῶν καί ἐνυπόστατος, πρὸς τόν αὐτοῦ Γεννήτορα, καί Θεός ἦν ὁ Λόγος, καί σὰρξ ὁ Λόγος ἐγένετο, καί Θεός διέμεινεν ἀτρεπτος.

Θεοτοκίον

Υπό τήν σκέπην σου αεί προσφεύγοντες, αποτρεπόμεθα, τών πειρασμών πάσαν, καταιγίδα άχραντε, διό και νύν αιτούμεθα, πεπτωκότας εις βάθος, πλημμελημάτων ανάγαγε, θείαις σου Αγνή παρακλήσεσι.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Τώ τού Δεσπότη πειθαρχών Αρσένιε, θείω προστάγματι, βασιλικού πλούτου, δόξαν καταλέλοιπας, ώσπερ ο νομοθέτης Μωσής, και φυγών τούς ανθρώπους, Αγγέλοις γεγονόςσ σύσκηνοσ, άμα σύν αυτοίς ευφραινόμενοσ.

Σύ τούς θορύβουσ εκφυγων Αρσένιε, ωσ αμαρτίας πηγάσ, τή σιωπή γλώσσαν, εχαλιναγώγησασ, όθεν εν αταράχω τόν νούν, ησυχία τηρήσασ, τού θείου Πνεύματοσ γεγονόςσ, αξιοπρεπέσ ενδιαίτημα.

Θεοτοκίον

Δεδοξασμένα περί σουσ λελάληνται, εν γενεαίσ γενεών, η τόν Θεόν Λόγον, εν γαστρί χωρήσασα, αγνή δέ διαμείνασασ, Θεοτόκε Μαρία, διό σε πάντεσ γεραίρομεν, τήν μετά Θεόν προστασίαν ημών.

Καταβασία

Αναστάσεωσ ημέρα, λαμπρυνθώμεν Λαοί, Πάσχα Κυρίου, Πάσχα, εκ γάρ θανάτου πρόσ ζωήν, και εκ γήσ πρόσ ουρανόν, Χριστόσ ο Θεόσ, ημάσ διεβίβασεν, επινίκιον άδοντασ.

Τού Αποστόλου

Ωδή γ'

Ο στερεώσασ κατ' αρχάσ

Εξ αλιέων αλιεύσ, ανθρώπων και θεολόγοσ, εχρημάτισασ σοφέ Ιωάννη, αφειδήσασ πατρικήσ, και τήσ τού κόσμου σχέσεωσ, και τώ Δεσπότη Λόγω, έρωτι θείω επόμενοσ.

Κεκαθαρμένοσ τήσ ψυχήσ, τό όμμα ώ Θεολόγε, εθεάσω τήν απόρρητον δόξαν, εκ Πατρόσ μονογενούσ, τού Λόγου και Υιού τού Θεού, δι' ού σάφώσ τά πάντα, θείω γεγένηται Πνεύματι.

Θεοτοκίον

Επί τήν σήν προσπεφευγώσ, Θεοκυήτορ Παρθένε, προστασίαν, απαλλάττομαι πάσησ, επηρείασ τού εχθρού, και σώζομαι πρεσβείαισ σου, αλλά και τήσ μελλούσησ, αγνή ρουσθειήν κολάσεωσ.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Πάτερ Αρσένιε τήσ σήσ, χριστομιμήτου πτωχείασ, τό τραχύ και ευτελέστατον ράκοσ, τό περιδοξον τήσ πρίν, εσθήτοσ κατεκάλυπτε, τήν τήσ αφράστου

δόξης, στολήν σοι περιποιούμενον.

Τάς προσβολάς τών δυσμενών, καί ακαθάρτων πνευμάτων, εκ Θεού συντετριμμένη καρδία, δεδεγμένος αρωγήν, Αρσένιε κατέρραξας, τροπαιοφόρος Πάτερ, τή ταπεινώσει γενόμενος.

Θεοτοκίον

Τών Χερουβίμ καί Σεραφίμ, εδείχθης υψηλότερα, Θεοτόκε, σύ γάρ μόνη εδέξω, τόν αχώρητον Θεόν, εν σή γαστρί αμόλυντε, διό πιστοί σε πάντες, ύμνοις αγνή μακαρίζομεν.

Καταβασία

Δεύτε πόμα πίωμεν καινόν, ουκ εκ πέτρας αγόνου τερατουργούμενον, αλλ' αφθαρσίας πηγήν, εκ τάφου ομβρήσαντος Χριστού, εν ώ στερεούμεθα.

Κάθισμα τού Αποστόλου

Ήχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τής σοφίας τώ στήθει αναπρασών καί τήν γνώσιν τών όντων καταμαθών, ενθέως εβρόντησας, Εν αρχή ήν ο Λόγος, καλλιγραφήσας πρώτος, τήν άναρχον γέννησιν, καί δογματίσας πάσι, τού Λόγου τήν σάρκωσιν, όθεν καί τή γλώττη, σαγηνεύσας τά έθνη, τήν χάριν τού Πνεύματος, εκδιδάσκεις τοίς πέρασι, Θεολόγε Απόστολε, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών ππαισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Τού Οσίου, όμοιον

Τούς θορύβους τού βίου αποφυγών, καί ησύχως τόν βίον διατελών, τά πάθη ενέκρωσας, καί τόν νούν ανεπτέρωσας, προς τόν Θεόν καί στύλος, πυρός εχηματίσας, καί φωστήρ άπάντων, πιστών τών τιμώντων σε, όμβροις δέ δακρύων, ππαινόμενος ώφθης, ως δένδρον κατάκαρπον, εν αυλαίς τού Θεού ημών, θεοφόρε, Αρσένιε, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών ππαισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Καί τής Εορτής

Ωδή δ'

Σύ μου ισχύς, Κύριε

Σέ τής βροντής, γόνον ο Κύριος έφησε, σέ βροντήσαι πνεύματι ηξίωσε, τής εαυτού, θείας εκ Πατρός, καί ακαταλήπτου, γεννήσεως τό απόρρητον, διό σου Θεολόγε, τήν πανέορτον μνήμην, εν ωδαίς επαξίως δοξάζομεν.

Σύ αρετών, ήρθης προς ύψος, Απόστολε, σύ κατείδες, δόξη απαστράπτοντα, μονογενή Λόγον εν σαρκί, τόν εν τοίς πατρώοις, ανάρχως κόλποις καθήμενον, φωνής τε επακούσαι, πατρικής ηξιώθης, μαρτυρούσης αυτώ τήν υιότητα.

Θεοτοκίον

Επί τήν σήν, νύν καταφεύγων αντίληψιν, ο αχρείος, δούλός σου Πανάμωμε, μή αισχυνθώ, σέ γάρ προς Θεόν, έχω προστασίαν, καί τείχος ακαταμαχητον,

εν σοί καί τής μελλούσης, απολαύσω γαλήνης, καί τής θείας ζωής επιτεύξομαι.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Σύ βιαστής, φύσεως ώφθης Αρσένιε, σύ τά πάθη, πάτερ, καθυπέταξας, τώ νοερώ ηγεμονικώ, καθάπερ οικέτη, τώ ύπνω εγκελευόμενος, διό καί εν παννύχοις, αγρυπνίαις εβόας, Τή δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Σύ τόν Θεόν, Όσιε πόθω εξήτησας, σύ φανέντα, πλείον επεπόθησας, καί τή καθάρσει θεοειδής, όλος χρηματίσας, τώ ποθουμένω ωμίλησας, καί έγνως τή ενώσει, τόν υπέρτερον πάσης, καταλήψεως Πάτερ, Αρσένιε.

Θεοτόκίον

Σύ τών πιστών, καύχημα πέλεις ανύμφευτε, σύ προστάτις, σύ καί καταφύγιον, Χριστιανών, τείχος καί λιμήν, πρόσ γάρ τόν Υιόν σου, εντεύξεις φέρεις Πανάμωμε, καί σώζεις εκ κινδύνων, τούς εν πίστει καί πόθω, Θεοτόκον αγνήν, σε γινώσκοντας.

Καταβασία

Επί τής θείας φυλακής, ο θεηγόρος Αββακούμ, στήτω μεθ' ημών καί δεικνύτω, φαεσφόρον Άγγελον, διαπρυσίως λέγοντα, Σήμερον σωτηρία τώ κόσμω, ότι ανέστη Χριστός ως παντοδύναμος.

Ωδή ε'

Ίνα τί με απώσω

Εν τώ σκότει του κόσμου, λάμπαν θεασάμενος, τό φώς τό άχραντον, καίκραθείς τώ πόθω, καί φωστήρ ευσεβείας γενόμενος, τά πολυσπόρων, γένη εθνών θεολογίας, Ιωάννη φωτί κατελάμπρυνας.

Επιγνούς ως ο νόμος, διά Μωϋσεως, ο σκιώδης δέδοται, η δέ θεία χάρις, εν Χριστώ τώ Θεώ ημών γέγονε, θεολόγω γλώπτη, γόνε βροντής ηγαπημένε, ευηγγελίσω αυτού τήν θεότητα.

Θεοτόκίον

Σύ μου σκέπη καί κράτος, Πάναγνε καί στήριγμα, καί τείχος άρρηκτον, καί σέ προσκαλούμαι, Εν νυκτί καί ημέρα με φρούρησον, εκ Παντοίας βλάβης, επερχομένης του Βελίαρ, ίνα πίστει καί πόθω δοξάζω σε.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Τόν μεσίτην τής πρώτης, Πάτερ παραβάσεως του πρωτοπλάστου Αδάμ, ευσεβώς απώσω, του εχθρού εύ ειδώς, τά σοφίσματα, διό εν αχράντω, χοροβατών τρυφής λειμώνι, τόν Δεσπότην Χριστόν καθικέτευε.

Σεαυτόν απηρνήσω, πάσαν ηδυπάθειαν απαρνησαμενος, καί επί τών ώμων,

τόν Σταυρόν σου βαστάσας Αρσένιε, καί Χριστόν ποθήσας, εν ουρανοίς συγκληρονόμος, επαξίως αυτού εχρημάτισας.

Θεοτοκίον

Μητρικήν παρρησίαν, τήν πρός τόν Υιόν σου κεκτημένη Πάναγνε, συγγενούς προνοίας, τής ημών μή παρίδης δεόμεθα, ότι σέ καί μόνην, Χριστιανοί πρός τόν Δεσπότην, ιλασμόν ευμενή προβαλλόμεθα.

Καταβασία

Ορθρίσωμεν όρθρου βαθέος, καί αντί μύρου τόν ύμνον προσοίσωμεν τώ Δεσπότη, καί Χριστόν οψόμεθα, δικαιοσύνης ήλιον, πάσι ζωήν ανατέλλοντα.

Τού Αποστόλου

Ωδή ς'

Άβυσσος αμαρτιών

Άνθρακα θείου πυρός, προκατείδε Τυπικώς Ησαΐας, ώ καθαρθείς τά χείλη, προφητείας ηξίωται, σαρκωθέντος δέ Θεού, Λόγου μακάριε Ιωάννη, σύ ανεδείχθης επιστήθιος.

Λόγος ο μονογενής, ο εν κόλποις τού Πατρός ιδρυμένος, σωματωθείς ωράθη, Ιωάννη μακάριε, καί ως μύστη προσφιλεί, σοί εξηγήσατο, ασωματως, Θεόν ουδένα ιδείν πώποτε.

Θεοτοκίον

Φώτισον μου τήν ψυχήν, η τεκούσα τό απαύγασμα δόξης, τής τού Πατρός Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε, τήν σήν γάρ οι αληθείς, χάριν κατέχοντες, θιασώται, τάς γλωσσαλγίας απεκρούσαντο.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Φρόνημα τό τής σαρκός, ευσεβώς δι' απαθείας νεκρώσας, ουχ ηρετίσω κλήρον τόν επίγειον Όσιε, τής Χριστού επιποθών, Πάτερ Αρσένιε, εν υψίστοις, κληροδοσίας τήν απόλαυσιν.

Ήλιος επιφανείς, τήν ολόνουκτόν σου έλυσε στάσιν, τού νοητού Ηλίου, τήν ασύγκριτον έλλαμψιν, μετά τούς εν τή νυκτί, βίου καμάτους σου, προμηνύων, περιαιγάσειν σοι Αρσένιε.

Θεοτοκίον

Έχουσα τό συμπαθές, η τεκούσα τόν φιλάγαθον Λόγον, σώσον ημάς βιαίας, καί δεινής περιστάσεως, σέ γάρ μόνην οι πιστοί, πάναγνε Δέσποινα, προστασίαν, ακαταμάχητον κεκτήμεθα.

Καταβασία

Κατήλθες εν τοίς κατωτάτοις τής γής, καί συνέτριψας μοχλούς αιωνίους, κατόχους πεπεδημένων Χριστέ, καί τριήμερος, ως εκ κήτους Ιωνάς, εξανέστης τού τάφου.

Κοντάκιον αυτόμελον

Ἦχος β'

Τά μεγαλειά σου Παρθένε τίς διηγήσεται; βρύεις γάρ θαύματα, καί πηγάζεις
ιάματα, καί πρεσβεύεις υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ὡς θεολόγος καί φίλος
Χριστοῦ.

Ο Οἶκος

Ἐψη οὐράνια εκμανθάνειν, καί θαλάσσης τά βάθη ερευνάν, τολμηρόν
υπάρχει καί ακατάληπτον, ὡσπερ δέ ἄστρα εξαριθμήσαι, καί παράλιον
ψάμμον οὐκ ἔστιν ὅλως οὕτως οὐδέ τά τοῦ θεολόγου εἰπεῖν ἰκανόν, τοσοῦτοις
αὐτόν στεφάνοις ὁ Χριστός, ὄν ἠγάπησεν, ἔστεψεν, οὐ ἐν τῷ στήθει ἀνέπεσε,
καί ἐν τῷ μυστικῷ δεῖπνῳ συνειστιάθη, ὡς θεολόγος καί φίλος Χριστοῦ.

Συναξάριον

Τῆ Η' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί
Εὐαγγελιστοῦ, ἐπιστηθίου, φίλου, ἠγαπημένου καί παρθένου, Ἰωάννου τοῦ
θεολόγου, ἦτοι, ἡ σύναξις τῆς Ἁγίας κόνεως, τῆς ἐκπεμπομένης ἐκ τοῦ τάφου
αὐτοῦ, ἡγουν τοῦ μάννα.

Στίχοι

Οὐ βρώσιν, ἀλλά ρώσιν ἀνθρώποις νέμει
Τό τοῦ τάφου σου μάννα, μύστα Κυρίου.
Οἰδοάτη τελέουσι ροδισμόν βροντογόνοιο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρός ἡμῶν Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

Στίχοι

Λαθεῖν βιώσας Ἀρσένιος ἠγάπα,
Ὅς οὐδέ πάντως ἐκβιώσας λανθάνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἀποστόλου

Ὡδή ζ'

Θεοῦ συγκατάβασιν

Προθύμως ἐκβέβηκας, δεσμοῦ τῆς ὑλῆς ὦ Παμμακάριστε, ὡς Θεοῦ
παραστάτης, καί θεοπνεύστου γεγονώς ἄγγελος, θεολογίας βοᾶν
ἐξεπαίδευσας, Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς χόρτον λελόγισαι, χρυσόν καί πλοῦτον ὦ Παμμακάριστε, καί ὁ χόρτος
χρυσός σοι, δι' ἐνεργείας θείας γεγένηται, θεολογοῦντι τόν Κτίστην, καί
ψάλλοντι, Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, Πατρός ἀνάρχου ἐκπορευόμενον, καί ἐκ σοῦ ἀμερίστως,
λαμβάνον Λόγε Μονογενές τοῦ Θεοῦ, τοῖς Ἀποστόλοις κραυγάζειν
ἀνήγγειλεν, Εὐλογητός ὁ Θεός ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Αρρήτω κυήσει σου, φρικτών αρρήτων ημάς ηξίωσας, Θεοτόκε πραγμάτων, διό φρικτής με ρύσαι κολάσεως, καί τής αρρήτου χαράς καταδίωξον, ίνα υμνώ σε αεί τήν πολυῦμνητον.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Τήν λύμην ιώμενος, τών πάλαι μύρων Πάτερ Αρσένιε, δυσωδίας ηνέσχου, καί ευωδίας μύρον Χριστού γεγονώς, τή μετουσία τής χάριτος έλεγες, Ευλογητός ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Τόν θείον εν σώματι, υπέδυσ γνώφον Πάτερ Αρσένιε, εν Χριστώ μηθείς δέ, Πατρός ανάρχου γνώσιν καί Πνεύματος, τήν εν Τριάδι μονάδα ανύμνησας, Ευλογητός εκβοών ο τών Πατέρων Θεός.

Τριαδικόν

Απάντων μέν Κύριον, ενός δέ μόνου μονογενοῦς Υιού, ορθοδόξως Πατέρα, θεολογούντες σέ καταγγέλλομεν, καί έν ειδότες σου εκπορευόμενον, Πνεύμα ευθές συμφυές καί συναϊδιον.

Καταβασία

Ο Παίδας εκ καμίνου ρυσάμενος, γενόμενος άνθρωπος, πάσχει ως θνητός, καί διά πάθους τό θνητόν, αφθαρσίας ενδύει ευπρέπειαν, ο μόνος ευλογητός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Τού Αποστόλου

Ωδή η'

Επταπλασίως κάμινον

Ως ευτρεπής καί εύσημος, η πανένδοξος μνήμη σου, Ευαγγελιστά, τής Ιησού θεότητος, ενθέως μυρίζουσα, τή Εκκλησία έλαμψεν, όθεν γεγηθότες οι πιστοί μελω δούμεν, Οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Τόν θεολόγον έχοντες, τής χορείας ταξίαρχον, σέ τόν υπ' αυτού Χριστέ θεολογούμενον, Θεόν καταγγέλλομεν, σύν τώ Πατρί καί Πνεύματι, καί χαρμονικώς, υμνολογούντες βοώμεν, Οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Σωματωθέντα τέτοκας, Θεόν Λόγον πανάμωμε, τούτον εκδυσώπει, τού πυρός με ρύσασθαι, ιδού γάρ ο βίος μου, όλος εκδεδαπάνηται, όλος ταίς δειναίς, εκδουλωθείς αμαρτίαις, διόπρός σέ Παρθένε, καταφεύγω ο τάλας, καί σέ επικαλούμαι τήν Κεχαριτωμένην.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Τών ηδονών Αρσένιε, τήν ψυχόλεθρον πύρωσιν, τήν κολαστικήν τε, τής γεέννης έκκαυσιν, ευτόνως κατέσβεσας, τοίς τών δακρύων ρεύμασιν, αλλά καί ημάς, εξ αμφοτέρων ρυσθήναι, μή παύση ικετεύων, τον Σωτήρα του κόσμου, Χριστόν, όν ευλογούμεν εις πάντας τούς αιώνας.

Επταπλασίως Όσιε, κατανύξεως κάμινον, τής Βαβυλωνίας, σεαυτώ εξέκαυσας, εν ή δροσιζόμενος, τώ φωτισμώ τής χάριτος, τόν Δημιουργόν καί Λυτρωτήν ανεβόας, Οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τριαδικόν

Τρισσοφαή θεότητα, ενιαίαν εκλάμπουσαν, αίγλην εκ μιάς, τρισυποστάτου φύσεως, Γεννήτορα άναρχον, ομοφυά τε Λόγον Πατρός, καί συμβασιλεύον, ομοούσιον Πνεύμα, οι Παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Καταβασία

Αύτη η κλητή καί αγία ημέρα, η μία τών Σαββάτων, η βασιλίσ καί κυρία, εορτών εορτή, καί πανήγυρις εστί πανηγύρεων, εν ή ευλογούμεν, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Τού Αποστόλου

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός

Σταυρώ τώ του Δεσπότη παρεστηκώς, τήν Παρθένον τε καί Θεοτόκον αγνήν, τών Μαθητών, ο αγαπημένος τό καθαρόν, θεολογίας όργανον, οία περ παρθένος εγχειρισθείς, καί φύλαξ τής αμέμπτου, υπάρξας Θεοτόκου, νύν επαξίως μακαρίζεται.

Αξίως αγαπήσας ο καθαρός, τόν σεμνόν καί ακίβδηλον βίον σου, αγγελικώς, πεπολιτευμένον επί τής γής, σέ αδελφόν προσήκατο, μάκαρ Ιωάννη τής εαυτού υιόν σε καταγγείλας, Μητρός τής Θεοτόκου, μεθ' ής σε πάντες μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον

Σωτήριος γενού μοι πύργος Αγνή, τών δαιμόνων απείργων τάς φάλαγγας, καί πειρασμών, όχλον καί κινδύνων αποσοβών, καί τών παθών τήν έφοδον, πόρρω απελαύνων καί καθαράν, διδούς ελευθερίαν, καί θείων χαρισμάτων, τήν αφθονίαν μοι παρέχουσα.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Μωσής εθαυμαστώθη αξιωθείς, κατιδείν τής Παρθένου τήν κύησιν, συμβολικώς, βάτω τυπουμένην φλογοειδεί, σύ δέ τώ θείω Πνεύματι, όλος δι' εκστάσεως συγκραθείς, πυρίμορφος ωράθης, διό καί επαξίως, σέ μακαρίζομεν Αρσένιε.

Ανέτειλε Χριστός σοι άδυτον φώς, ευφροσύνη δέ σέ υπεδέξατο, εν ουρανοίς, μνήμη γάρ θανάτου διηνεκεί, τόν σεαυτού προσήγαγες, βίον ακηλίδωτον εμμελώς, διό καί επαξίως, απείληφας τών πόνων, επικαρπίας Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ωράθης ώ Παρθένε Μήτηρ Θεού, υπέρ φύσιν τεκούσα εν σώματι, τόν αγαθόν, Λόγον εκ καρδίας τής εαυτού, όν ο Πατήρ ηρεύξατο, πάντων πρό αιώνων ως αγαθός, όν νύν καί τών σωμάτων, επέκεινα νοούμεν, εί καί τό σώμα περιβέβληται.

Καταβασία

Φωτίζου, φωτίζου η νέα Ιερουσαλήμ, η γάρ δόξα Κυρίου επί σε ανέτειλε, Χόρευε νύν καί αγάλλου, Σιών, σύ δέ, αγνή, τέρπου, Θεοτόκε, εν τή εγέρσει τού τόκου σου.

Εξαποστειλάριον

Ήχος β'

Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν

Θεολογών εβρόντησας, Εν αρχή ήν ο Λόγος, καί πρός Θεόν ο Λόγος ήν, καί ο Θεός ήν ο Λόγος, Απόστολε Ιωάννη, τού Χριστού γάρ τώ στήθει, επιπεσων κακείθεν δέ, πλήρες θεολογίας, ρείθρον ζωής, μάκαρ αρουσάμενος Θεολόγε, τήν κτίσιν άρδεις άπασαν, ήτις σε καί γεραίρει.

Τού Οσίου

Ο αυτός

Τώ τού Δεσπότου Όσιε, πειθαρχών θείω νόμω, πάντα τόν κόσμον έλιπες, καί λαβών τόν σταυρόν σου, Πάτερ Αρσένιε χαίρων, ηκολούθησας τούτω, νηστείαις καί τοίς δάκρυσι, θεοφόρε σχολάζων, καί προσευχή, στάσει τε παννύχω καί ησυχία, δι' ής εκράθης πάνσοφε, τή Αγία Τριάδι.

Καί τής Εορτής

Εις τούς Αίνους, Στιχηρά Προσόμοια τού Αποστόλου.

Ήχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Μάκαρ Ιωάννη πάνσοφε, περιουσία θερμής, πρός Χριστόν αγαπήσεως, πλέον πάντων πέφηνας, Μαθητών αγαπώμενος, τώ παντεπόπτη Λόγω καί κρίνονται, δικαίοις πάσαν τήν οικουμένην ζυγοίς, τής καθαρότητας, καί αγνείας κάλλεσι, καταυγασθείς, σώμα καί διάνοιαν, θεομακάριστε.

Τό παρθενίας απάνθισμα, τό τών σεμών αρετών, δεκτικόν ενδιαίτημα, τής σοφίας όργανον, τό τού Πνεύματος τέμενος, τό φωτοφόρον, στόμα τής χάριτος, τής Εκκλησίας, τό φαεινότατον, όμμα τό πάνσεπτον, Ιωάννην άσμασι πνευματικοίς, νύν ανευφημησωμεν, ως υπηρέτην Χριστού.

Θεολογίας τά νάματα, επί τού στήθους πεσών, τής σοφίας εξήντησας, καί τόν κόσμον ήρδευσας, Ιωάννη μακάριε, τή τής Τριάδος, γνώσει τήν θάλασσαν, καταξηράνας τής αθεότητος, στύλος γενόμενος, καί νεφέλη έμψυχος, καθοδηγών, πρós τήν επουράνιον, κληροδοσίαν ημάς.

Τού Οσίου

Ο όμοιον

Πάτερ θεόφρον Αρσένιε, τής κοσμικής σεαυτόν, αποστήσας συγχύσεως, πρós τήν υπερκόσμιον, ανηνέχθης ακρότητα, αυτήν ποθήσας, τών αγαθών τήν πηγήν, αυτό τό όντως, εφετόν έφθασας, ού ταίς ελλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος, αμαρτιών, ζόφου ταίς πρεσβείαις σου, ημάς εξάρπασον.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Ευαγγελιστά Ιωάννη, Ισαγγελε παρθένε, Θεολόγε θεοδίδακτε, ορθοδόξως τώ κόσμω, τήν άχραντον πλευράν, τό αίμα καί τό ύδωρ, βλύζουσαν εκήρυξας, εν ώ τήν αιώνιον ζωήν ποριζόμεθα ταίς ψυχαίς ημών.

Καί νύν... Τής Εορτής

Δοξολογία Μεγάλη

Εις τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί εκ τού Κανόνος, Ωδή γ' καί ς', Απόστολον καί Ευαγγέλιον τού Αποστόλου.

Κοινωνικόν

Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών, καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών. Αλληλούϊα.

[Αρχή](#)

ΤΗ Θ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Προφήτου Ησαΐου, καί τού Αγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κυριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηχά αμφοτέρων ανά γ'.

Στιχηρά τού Προφήτου

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Άνθρακι θεότητος, τού σαρκωθέντος ριπτόμενος, προφητείαν πιστεύεται, ο μέγας καί ένδοξος, καί τήν θείαν δόξαν, βλέπει Ησαΐας, διά πολλήν τής

αρετής, περιουσίαν καί καθαρότητα, καί κήρυξ προχειρίζεται, καί προμηνύει τήν μέλλουσαν, σωτηρίαν τοῖς ἔθνεσι, καί τήν θείαν εμφάνειαν.

Νούν τε καί διάνοιαν, εκκαθαρθεῖς αξιάγαστε, Ησαΐα τοῦ Πνεύματος, ευάρμοστον ὄργανον ενεργείαις τούτου, καί ταῖς επιπνοίαις, ανακρουόμενον αεί, καί θεοφρόνως μεθαρμοζόμενον, εγένου παναοίδιμε, τόν ἐπί θρόνου καθήμενον, ἐπηρμένου θεώμενος, καί τά θεία μυούμενος.

Μίαν κυριότητα, τρισυποστάτου θεότητος, τρισαγίω φωνήματι, ἀπαύστως δοξάζοντα, Σεραφίμ τά θεία, Μάκαρ θεωρήσας, καί μνηθεῖς προφητικῆν, ἐνεπιστεύθης χάριν θαυμάσιε, διό σου τό πανίερον, ἐπιτελούντες μνημόσυνον, τῷ Χριστῷ σε προσάγομεν, πρεσβευτήν δυνατώτατον.

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος α'

Τῶν ουρανίων ταγμάτων

Τοῦ Χριστοφόρου τοὺς ἀθλους, δεῦτε τιμήσωμεν, δι' ὧν ἡμῖν πηγάζει ἡ ἀέναος χάρις, Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου, καί γάρ κραταιῶς, τοὺς ἐχθρούς τροπώσάμενος, κατὰ παθῶν καί δαιμόνων καί ὀδυνῶν, τήν ἐξουσίαν ἐκομίσατο.

Ἡ τῶν λειψάνων σου κόνις, θαυμάτων βλύζει πηγᾶς, τῶν κεραυνῶν τήν λύσιν, καί λοιμῶν καί κινδύνων, τήν λύτρωσιν παρέχει, διό σε καί νύν, Χριστοφόρε πολυάθλε, ὁ σός λαός ἰκετεύει, ὅπως αεί, διασώζηται τῆς βλάβης αὐτῶν.

Σοῦ τό μνημόσυνον Μάρτυς, εὐωδιάζει τρανώς, εαρινά ως ρόδα, τά πολυάθλα πάθη, τῶν σῶν αγωνισμάτων, δι' ὧν ἀσθενεῖς, ἐμπαθεῖς τε καί ἄρρωστοι, τήν ευρωστίαν πλουτοῦντες, ταῖς σαῖς ευχαῖς, ἀνυμνοῦσι τόν δοτήρα Χριστόν.

Δόξα... Τοῦ Μάρτυρος

Ἦχος δ' Ἰωάννου Μοναχοῦ

Κογχύλη αἵματος τοῦ μαρτυρίου σου, κοσμηθεῖσα ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ, ἠλιακᾶς ἀκτίνας ἐκπέμπει, Χριστοφόρε πολυάθλε, τῷ γάρ Σταυρῷ, καθοπλίσας σεαυτόν, καί τό θανεῖν ὑπέρ Χριστοῦ προθύμως ἐλόμενος, γενναίως πρός παράταξιν τοῦ αλλοτρίου ἀντικατέστης, καί καταισχύνας πάσας τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, νικητῆς στρατιώτης ὠφθης τοῦ Χριστοῦ, Διό δυσωπούμέν σε, ως παρρησίαν ἔχων, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, πρέσβευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Δόξα... τού Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ανατολίου

Δεύτε τών Πιστών τό σύστημα, πνευματικήν χορείαν επικροτήσωμεν, καί τόν αθλοφόρον Χριστού τού Θεού, εν ὕμνοις τιμήσωμεν, Χριστοφόρον τόν ένδοξον, Σήμερον γάρ ως εωσφόρος ανέτειλε, καί καταφωτίζει τάς διανοίας τών πιστών, τών εν πίστει καί πόθω, επιτελούντων τήν μνήμην αυτού τήν σεβάσμιον.

Καί νύν... Τής Εορτής

Απολυτίκιον τού Προφήτου
Ἦχος β'

Τού Προφήτου σου Ησαΐου, τήν μνήμην Κύριε εορτάζοντες, δι' αυτού σε δυσωπούμεν, Σώσον τάς ψυχάς ημών.

Δόξα... τού Μάρτυρος
Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Στολαίς ταίς εξ αίματος, ωραϊζόμενος, Κυρίω παρίστασαι, τώ Βασιλεί ουρανών, Χριστοφόρε αϊδιμε, όθεν σύν Ασωμάτων, καί Μαρτύρων χορείαις, άδεις τή τρισαγίω, καί φρικτή μελωδία, διό ταίς ικεσίαις ταίς σαίς, σώζε τούς δούλους σου.

Καί νύν... Τής Εορτής

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής ημέρας, καί τών Αγίων κοινός.
Ποίημα Θεοφάνους.

Τού Προφήτου

Ωδή α' Ἦχοςδ'
Ἄσομαί σοι Κύριε

Φώτισόν με Κύριε ο Θεός μου, καί καθοδήγησον φαιδρώς, τού θείου Προφήτου, τήν ένδοξον καί έντιμον, ευφημήσαι πανήγυριν.

Θεόφθογγος σάλπιγξ τού Ησαΐου, περιηγήσασα τήν γήν, τούς τής Εκκλησίας, τροφίμους συνεκάλεσεν, εορτάσαι τήν μνήμην αυτού.

Τά πάθη τού σώματος θεοφόρε, τώ λογισμώ τώ τής ψυχής, σαφώς υποτάξας, τήν δόξαν κατηξίωσαι, ιδείν τού Παντοκράτορος.

Τού Μάρτυρος

Ο αυτός

Δεύτε πάντες σήμερον χριστοφόροι, τού Χριστοφόρου τήν μνήμην, τού τής

αληθείας, Μάρτυρος θεόφρονες, ευσεβώς ανυμνήσωμεν.

Ανδρείως ηγωνίσω κατά τής πλάνης, καί τας Τυράννων απειλάς, Μάρτυς αθλοφόρε, ισχύϊ ρωννύμενος, τού Σταυρού κατεπάτησας.

Θεοτοκίον

Ράβδον προορών σε τήν Θεοτόκον, άνθος δέ πάλιν τό εκ σου, σαρκούμενον Λόγον, προήγγειλεν ο ένδοξος, Ησαΐας Πανάχραντε.

Ωδή γ'

Τόξον δυνατών ησθένησεν

Όλην τήν αυγήν τού Πνεύματος, υποδεδεγμένος προηγόρευσας Ένδοξε, τής τού Λόγου οικονομίας, τό απόρρητον μυστήριον.

Έρθης πρός ύψος ουράνιον, καί τής ευσεβείας τήν λαμπρότητα έδειξας, τών ειδώλων ματαιοτάτην, διελέγξας τήν ασθένειαν.

Λίθον εν Σιών υπέρτιμον, ακρογωνιαίον, τήν οικουμένην συνδέοντα, τόν Δεσπότην ο Ησαΐας, προφητεύει τεθροσόμενον.

Τού Μάρτυρος

Ο αυτός

Όπλω τού Σταυρού φραξάμενος, Μάρτυς αθλοφόρε, τας αληθόνας υπέμεινας, αενάως τώ ποθουμένω, εντρυφών καί αγαλλόμενος.

Σάρξ μέν αικισμοίς ετέμνετο, η θεοφιλής δέ σου ψυχή, δι' αγάπης ετρέφετο, μελετώσα τής βασιλείας, Χριστοφόρε τήν απόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Ρήσις αληθώς πεπλήρωται, η τού Ησαΐου, η Παρθένος γάρ τέτοκε, σαρκωθέντα τόν ζωοδότην, καί Σωτήρα τών ψυχών ημών.

Ο Ειρμός

«Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου».

Κάθισμα Έχος γ'

Θείας πίστεως

Θείας χάριτος κατηξιώθης, ότι ήκουσας φωνής Κυρίου, Ησαΐα ώ Προφήτα πανένδοξε, τής αληθείας προρρήσεις εκήρυξας, καί ανομούντας τυράννους διήλεγξας, όθεν πρίονι, ξυλίνω πρισθείς παρίστασαι Χριστώ, εκλιπαρών υπέρ τών δούλων σου.

Τού Μάρτυρος

Έχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Ευσεβείας τήν γνώσιν καταλαβών, αγνωσίας τόν ζόφον αποβαλών, Μάρτυς κατεπάτησας, τόν αρχέκακον όφιν, τώ γάρ θείω πόθω, τόν νούν

πυρπολούμενος, τών ειδώλων έσβεσας, τό άθεον φρύαγμα, όξεν επαξίως, αμοιβήν τών αγώνων, εδέξω τόν στέφανον, καί παρέχεις ιάματα, Χριστοφόρε πολύαθλε, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεςιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Καί τής Εορτής

Τού Προφήτου

Ωδή δ

Τής σής επί γής παρουσίας

Τής αρετής ανυψώθης πρός τήν ακρότητα, καί καθαρώς τώ ποθουμένω προσωμίλησας, καί γεγηθότως έψαλλες, Δόξα τή δυνάμει σου Κύριε.

Προφητικήν Ησαία χάριν πεπίστευσαι, καί Θεού ενδιαίτημα θείον δέδειξαι, καί ουρανών σκηνώμασι, δόξης ακηράτου ηξίωσαι.

Εγκαινίζεσθαι νήσους έφης αιγιτόμενος, τάς εθνών Εκκλησίας, τού θείου Πνεύματος, πλησθησομένας Ένδοξε, μύστης αρρήτων γενόμενος.

Τού Μάρτυρος

Ο αυτός

Τών ουρανών τήν κληροοχίαν Μάρτυς είληφας, επί γής υπέρ Χριστού αγωνισάμενος, καί τών ειδώλων έσβεσας, πλάνην ανδρικώς δεισιδαίμονα.

Τών γυναικών σοι τήν πείραν Μάρτυς προσέφερεν, ως Αδάμ τώ προπάτορι, ο όφιος ποτέ, αλλ' ηττηθείς ησχύνετο, βρόχους καθεαυτού τεκταινόμενος.

Θεοτοκίον

Παιδίον ημίν εδόθη εκ τής Προφήτιδος, τό τεχθέν πρό ώδίνων τής Θεομήτορος, ού η αρχή επώμιος, θείος Ησαίας εκήρυξεν.

Τού Προφήτου

Ωδή ε'

Τόν φωτισμόν σου Κύριε

Τό κεκρυμμένον άνωθεν, μυστήριον ορών, καί τήν αρχαίαν βουλήν τού Υψίστου, τής περί ημάς οικονομίας, θεωρήμον κατήγγειλας.

Η τών παθών σου Κύριε, άναος πηγή, τών παθημάτων ημάς αποπλύνει, ήκεις γάρ Σωτήρ, ως Ησαίας, ο Προφήτης εδίδαξε.

Τού Μάρτυρος

Ο αυτός

Τώ φωτισμῷ τῆς πίστεως, σαφῶς ἐζώγησας λαούς, καί τήν μανίαν ἀθέων τυράννων, ἔλυσας, ἐνδεδυμένος, τήν ἐξ ὑψους ἐνέργειαν.

Ουρανῶν ὡς προέκρινας, ἀπόλαυσιν σαφῶς, τῆς ἐπιγείου, σοφέ Χριστοφόρε, ἔφερες στερρῶς βασάνων πόνους, τῷ Σταυρῷ δυναμούμενος.

Θεοτοκίον

Ἐπί νεφέλης Κύριε, καθήμενον ἀγνῆς, τῆς πανυμνήτου Μητρός, Ἡσαίας βλέπει σε τρανώς, τῶν Αἰγυπτίων καθαιρούντα τά ξόανα.

Τού Προφήτου

Ὡδή ς'

Ἐβόησε προτυπῶν

Τῷ Πνεύματι, τυπωθεῖς Ἡσαίας ἐώρακεν, ἐπί θρόνου, κυριότητα δόξης ἀστράπτουσαν, ὑμνολογουμένην, τρισαγία φωνή τήν τρισάριθμον.

Τῷ στόματι, δεδοικός σοι προσάγει τόν ἀνθρακα, Ἡσαΐα, Σεραφίμ τή λαβίδι δρασάμενον, καί Θεοῦ Προφήτην, ἐκτελεῖ μυστικῶς ἱερώτατον.

Τήν ἐκβασιν, τηλαυγῶς θεωρῶν τῶν προρρήσεων, Ἡσαΐας, νοερώς σύν Ἀγγέλοις ἀγάλλεται, καί σκιρτῶν δοξάζει, τόν πληρούντα αὐτοῦ τά κηρύγματα.

Τού Μάρτυρος

Ὁ αὐτός

Οὐ πρός αἷμα, οὐ πρός σάρκα τήν πάλιν ἀράμενος ὁ γενναῖος, ἀλλ' ἀρχάς ἐτροπούτο καί δαίμονας, ἀοράτω σθένει, τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κρατυνόμενος.

Ἀγαπήσας, εὐπρεπῶς ορεκτῶν τήν ἀκρότητα, Ἀθλοφόρε, οὐκ ἠσθάνου τῶν πόνων ξεόμενος, τήν διάνοιάν σου, ἐπερείδων αἰεὶ τῷ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον

Τήν Παρθένον, ἐν γαστρὶ συλλαβούσαν θεώμενος, καί τεκούσαν, Ἡσαίας ὡς ἔφη ὁ ἔνδοξος, σαρκωθέντα Λόγον, καί Υἱόν τοῦ Θεοῦ νῦν ἀγάλλεται.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐβόησε, προτυπῶν τήν ταφήν τήν τριήμερον, ὁ Προφήτης Ἰωνάς ἐν τῷ κήτει δεόμενος, Ἐκ φθοράς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τήν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον

Τῆς Προφητείας τό χάρισμα δεδεγμένος, προφητομάρτυς Ἡσαΐα θεοκῆρυξ, πάσιν ἐτράνωσας τοῖς υφ' ἡλίον, τήν τοῦ Θεοῦ φωνήσας μεγαλοφώνως σάρκωσιν, Ἰδοῦ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται.

Ὁ Οἶκος

Ὅλος ὑπάρχων νενεκρωμένος καί ἀκάθαρτα χεῖλη κεκτημένος Χριστέ, πῶς οἴσω σοι αἶνον ἐπάξιον, ὄντως γινώσκων τήν σὴν εὐσπλαγχίαν, ὅτι σῶζει

τούς πίστει σοι προσιόντας, ὡσπερ ποτέ καί ἡ χήρα ἐκείνη τά δύο λεπτά, προσφέρω λόγους χειλέων ρυπαρῶν, καί προσπίπτω κραυγάζων σοι, Τόν νούν μου φώτισον Δέσποτα, ἵνα λέγω μετά τού Προφήτου σου, Ἰδού ἡ Παρθένος ἐν γαστρί λήψεται.

Συναξάριον

Τή Θ' τού αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τού Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου Ησαΐου.

Στίχοι

Ὅς ἀσπορον προεῖδεν υιομητρίαν,
Πρισθεῖς ἀναρχον εἶδεν υιοπατρίαν.
Ησαΐας δ' ορόων μέλλοντ' ἐνάτη χερί πρίσθη.

Τή αὐτή ημέρα, Μνήμη τού Ἁγίου Μάρτυρος Χριστοφόρου.

Στίχοι

Τόν Χριστοφόρον οἶδά σε Χριστοφόρος,
Χριστώ τυθέντα τώ Θεώ διά ξίφους.

Τή αὐτή ημέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Επιμάχου καί Γορδιανού.

Τή αὐτή ημέρα, αἱ ἅγιοι μάρτυρες Καλλινίκη καί Ακυλίνα, αἱ διά τού ἁγίου Χριστοφόρου πιστεύσασαι τώ Χριστώ, σούβλαις ἀπό ποδῶν ἕως ὠμων διαπαρεῖσαι τελειοῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Ἀβραμιαῖοι ποτέ

Τήν τού Σωτήρος ἡμῖν, παρεσομένην βλέπων, ὁ Ησαΐας ἀπολύτρωσιν, ἤξει ἀνεβόησεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογημένος.

Καί προφητείας χάριν, καί μαρτυρίου στέφος, ὁ Ησαΐας ἀνεδήσατο, ἰσχύς μου καί ὕμνησις, ὁ τῶν Πατέρων βῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Τῆς εὐσεβείας ὄρους, καί πολιτείας νόμους, θεοφορήτω γλώσση τέθεικας, Προφήτα θεσπέσιε, ὁ τῶν Πατέρων βῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Τού Μάρτυρος

Ὁ αὐτός

Τῆς μαρτυρίας ὁδόν, τή καρτερία τρέχων, ὁ Χριστοφόρος τά οὐράνια, πολεῦει σκηνώματα, ὁ τῶν Πατέρων βῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Τῆς ἀσεβείας φλόγα, τῆς εὐσεβείας δρόσω, ὁ Χριστοφόρος κατεμάρανε, καί ὕμνοις ἐκραύγαζεν, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεός εὐλογητός εἰ.

Θεοτοκίον

Τῆς παρθενίας ορών, τόν υπέρ φύσιν τόκον, καί τῆς αγνεΐας τήν λαμπρότητα, Ησαΐα βόησον, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εἶ.

Τού Προφήτου

Ωδή η'

Οι εν Βαβυλώνι παῖδες

Ευφροσύνης τόν χιτώνα, νυμφίου περικείμενος τρόπον, αγάλλεται νύν χαρμονικῶς, Ησαΐας ο ένδοξος, καί θεΐας τρυφῆς απολαύων, τοῖς Αγγέλοις συμφθέγγεται, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Οι Θεού πρίν χωρισθέντες, δαιμόνων απατώμενοι λόγοις, ενδίκως απανίστανται γῆς, τῆς αγίας οι τάλανες, Προφήτου φωναίς ακολούθως, καί νύν μέλπειν ού δύνανται, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Τήν πλάνην καταλιπόντα, τώ θεΐω προσεπέδραμον φέγγει, τά πλήθη τών εθνών, καί Χριστού, τώ κλήρω Προσηρμόσθησαν, ως πάλαι φησίν Ησαΐας, καί υμνούντες νύν μέλπουσιν, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Τού Μάρτυρος

Ο αυτός

Τό τῆς ειδωλομανίας, θρασέως προσηρηνύμενον κύμα, Μαρτύρων προσεθραύσθη στερραίς, αντιτύποις ενστάσεσι, τών υπέρ Χριστού ελομένων, κινδύνους καί μελπόντων αυτώ, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Βασιλικήν αλουργίδα, βαφείσαν εξ αιμάτων σου Μάρτυς, ωραίως ενδυσάμενος νύν, Χριστοφόρε αήτητε, Αγγέλων χοροίς συγχορεύεις, καί συμμέλπεις τώ Κτίστη σου, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Η παρθενομήτωρ Κόρη, ως βρέφος αγκαλίζεται Λόγον, τόν πάσι διδόντα τήν ζωήν, καί τά πάντα ποιήσαντα, ως έφη τό πρίν Ησαΐας, ός καί χαίρων εκραύγαζεν, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον.

Ο Ειρμός

«Οι εν Βαβυλώνι Παῖδες, τώ θεΐω πυρπολούμενοι ζήλω, τυράννου καί φλογός απειλήν, ανδρείως κατεπάτησαν, καί μέσον πυρός εμβληθέντες, δροσιζόμενοι έπαλλον, Ευλογεῖτε τά έργα Κυρίου τόν Κύριον».

Τού Προφήτου

Ωδή θ'

Εύα μέν τώ τῆς παρακοῆς

Βήματι παρέστηκας φαιδρῶς θεόληπτε, τού Δεσπότη τών Δυνάμεων, δόξη δέ τούτου επευφραΐνη τās τῆς σῆς ευσεβείας καρπούμενος, επικαρπίας

παμμάκαρ αοίδιμε, όθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Δεύτε νύν φωτός προφητικού χαρίσματος, οι ποθούντες απαρύσασθε, βίβλω προθύμως Ησαΐου, τή τής θεογνωσίας εγκύμονι, συντόνω επιθυμία προσέλθωμεν, καί θείας αίγλης πλησθησόμεθα.

Πνεύματι φωτιστικώ σαφώς λαμπόμενος, Ησαΐα θεοφόρητε, πάντας φωτίζεις τούς τελούντας, το θείον καί σεπτόν σου μνημόσυνον, πρεσβεύων τής σωτηρίας τυχείν αυτούς, καί τής τερπνής αγαλλιάσεως,

Τού Μάρτυρος

Ο αυτός

Στέφανον ως νικητής λαμπρόν δεξάμενος, Χριστοφόρε παναοίδιμε, συμβασιλεύεις τώ Δεσπότη, τώ σέ εν ταίς βασάνοις κρατύναντι, καί χείρα ζωηφόρον ορέξαντι, καταπαλαΐσαι τόν αρχέκακον.

Αίματι μαρτυρικώ φαιδρώς λουσάμενος, κατηυγάσθης Υπερένδοξε, νύν δέ παρθένων εν νυμφώνι, σύν τώ νυμφίω χαίρων εισέδραμες, ειρήνην δέ τώ κόσμω αιτούμενος, μή διαλίπης Μάρτυς ένδοξε.

Θεοτοκίον

Άνθρακα τόν νοητόν αγνή Θεόνυμφε, Ησαΐας όν τεθέαται, φέρεις αγκάλαις Θεομήτορ, μορφή τή ημετέρα ενούμενον, καί κόσμω τήν σωτηρίαν δωρούμενον, όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός

«Εύα μέν τώ τής παρακοής νοσήματι, τήν κατάραν εισωκίσατο, σύ δέ Παρθένε Θεοτόκε, τώ τής κυοφορίας βλαστήματι, τώ κόσμω τήν ευλογίαν εξήνθησας, όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Εις τόν Στίχον τών Αίνων, Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής.

Η λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ Ι' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Αποστόλου Σίμωνος τού Ζηλωτού.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τού Αποστόλου γ'.

Στιχηρά τού Αποστόλου

Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Σίμων ο θαυμάσιος, τών Αποστόλων το καύχημα, ως βολίς εξαστράπτουσα, διήλθε τά πέρατα, εκδιώκων ζόφον, τής πολυθείας, σωτηριώδεσιν αυτού, καί φωτοβόλοις θείοις διδάγμασι, καί πάντας κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν θεότητα, εν τρισίν υποστάσεσιν, αδιαίρετον άτμητον.

Σίμων ο θεόπνευστος, ο παμφαής καί υπέρτιμος, τών εθνών ο διδάσκαλος, σαγήνη η ένθεος, εκ τής απωλείας, τού βυθού ζωγρούσα, θεολογίας υψηλής, ο αληθέστατος κήρυξ άπαντας, Χριστού προς τήν επίγνωσιν, νύν δεξιώς ειστιάσατο, τά αυτού κατορθώματα, προτιθείς πανδαισίαν τερπνήν.

Σίμων ο μακάριος, διαδραμών εις τά πέρατα, ως τροχός κυλιόμενος, πάσαν γήν κατέφλεξεν, ειδωλομανούσαν, καί τή ευσεβεία, καταπυρσεύσας τηλαυγείς, πυρσούς ανήψε πιστοίς εν χάριτι, πάντας γάρ κατεφώτισε, μίαν δοξάζειν θεότητα, εν τρισίν υποστάσεσιν, αδιαίρετον άτμητον.

Δόξα... Ἦχος β'

Ζήλου επώνυμος κληθείς, Σίμων αξιάγαστε, ζηλών εξήλωσας Θεώ τώ παντοκράτορι, καί θείων σε θαυμάτων έμπλεων ανέδειξε, ξένον γάρ τόν ζήλον έχων, φερωνύμως Ζηλωτής μακάριε εκλήθης, καί τώ τρόπω τήν κλήσιν σύμφωνον εκτήσω, Διό υψηλός υπάρχων, εν μεταρσίοις χοροίς σκηνούμενος, πρέσβευε θεόπτα τώ Λόγω Χριστώ τώ Θεώ ημών, δωρηθήναι ημίν τό μέγα έλεος.

Καί νύν... Τής Εορτής

Εις τον Στίχον. Στιχηρά Προσόμοια τού Αποστόλου.

Ἦχος α' Πανεύφημοι Μάρτυρες

Σίμων παναοίδιμε τρυφής, τόν χειμάρρουν έπιεις, καί θεοφρόνως επότισας, Θεού επίγνωσιν, τούς θερμώς ποθούντας, τόν Χριστόν μιμούμενος, ώ νύν χαρμονικώς προσεχώρησας, δόξαν θεώμενος, τής Τριάδος τήν υπέρφωτον, καί ειρήνην, τήν απειροδύναμον.

Στίχ. Εις πάσαν τήν γήν εξήλθεν ο φθόγγος αυτών καί εις τά πέρατα τής οικουμένης τά ρήματα αυτών.

Σίμων υπερθαύμαστε Θεόν, καθορών τερπνότατα, ως εφικτόν καί ορώμενος, ενώσει κρείττονι, απολαύων τούτου, καί θετώς θεούμενος, τό μόνον ορεκτόν καί μακάριον, χαίρων απέλαβες, χριστοκήρυξ παναοίδιμε, τοίς Αγγέλοις, νύν συναυλιζόμενος.

Στίχ. Οι ουρανοί διηγούνται δόξαν Θεού ποιήσιν δέ χειρών αυτού αναγγέλλει

τό στερέωμα.

Σίμων παμμακάριστε Θεού, καί ανθρώπων δέδειξαι, πιστός μεσίτης γενόμενος, καί νύν ευΐλατον, ευπαρρησιάστοις προσευχαίς τιθείς ημίν, Χριστόν μή διαλίπης τόν Κύριον, πρεσβεύων πάντοτε, ὄωρηθῆναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τήν κτίσιν ως αετός υψιπέτης διήλθες, Σίμων ιερώτατε, μαθητά τοῦ Σωτήρος καί Απόστολε, καί τήν πλάνην τών ειδώλων, τοίς πυριφθόγγοις σου δόγμασιν, ως ὑλην πάσαν καταφλέξας, τά ἔθνη ἐξ αγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τήν θείαν γνώσιν μετήγαγες, καί νύν πρέσβευε Χριστῷ, ὅπως ἰλεως γενήσεται ημίν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καί νύν... τῆς Εορτῆς

Απολυτίκιον Ἦχος γ'

Απόστολε Ἄγιε Σίμων, πρέσβευε τῷ ελεήμονι Θεῷ, ἵνα πταισμάτων ἀφεσιν παράσχη ταίς ψυχαίς ημών.

Καί τῆς Εορτῆς. Καί Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, τά Καθίσματα τῆς εορτῆς, καί οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τοῦ Αποστόλου.

Κανών τοῦ Αποστόλου, οὐ ἡ Ακροστιχίς.

Αποστολου Σίμωνος ἐξάδω κλέος

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδή α' Ἦχος πλ. δ'

Ἄσμα ἀναπέμψωμεν

Ἄνω τῷ Δεσπότη παρεστῶς, Απόστολε θεσπέσιε, τῷ σέ δοξάσαντι, καί μαθητήν οικεῖον, λαμπρῶς ἀναδείξαντι, φώτισον τήν ψυχὴν μου, ἵνα σου μέλψω τήν ἔνθεον μνήμην.

Πάσαν ἀφθονίαν ἀγαθῶν, σοί ο Χριστός δεδῶρηται, καί τὰς ἀκρότητας, τῶν θείων χαρισμάτων, Απόστολον δείξας σε, κρίσει δικαιοσύνη, θεοφάντορ, ο δίκαιος ἄμωτος.

Ὅλην τήν τοῦ Πνεύματος αὐγὴν, δεξάμενος Απόστολε, καταφοιτήσασαν, ἐπὶ σέ οὐρανόθεν, πυρίπνοος γέγονας, ἀπάσαν καταφλέγων, τήν ἀπάτην τῆς πολυθειᾶς.

Θεοτοκίον

Σύ μου τό θνητόν τε καί φθαρτόν, ἀθάνατον καί ἀφθαρτον, Σωτήρ ἀνέδειξας,

Παρθένου Παναγίας, οικήσας πανάχραντον, μήτραν απειρογάμως,
μορφωθείς τε τήν βρότιον φύσιν.

Ωδή γ'

Ουκ ἔστιν Ἄγιος ὡς ὁ Κύριος

Τό θεῖον μυστήριον τῆς σαρκώσεως, ἐμυήθης Ἀπόστολε, Σίμων θεόληπτε,
παρ αὐτοῦ τοῦ Σωτήρος, τήν αἴγλην δεξάμενος τήν υπερκόσμιον.

Ὁ Λόγος ὁ ἀναρχος καί αἰδιος, τόν αὐτοῦ υπηρέτην σε, Σίμων θεσπέσιε,
αστραπαῖς φανοτάταις, πλουσίως ἐλάμπρυνε, ταῖς τῆς θείας χάριτος.

Θεοτοκίον

Λυχνία ἡ πάγχρυσος σέ προέγραψε, Θεοτόκε βαστάζουσιν φῶς τό
ἀνέσπερον, τό φωτίζον τόν κόσμον, ἀκτίσι θεότητος, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν.

Ὁ Εἰρμός

«Ουκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Κύριος, ἡμῶν, καί οὐκ ἔστι δίκαιος, ὡς ὁ Θεός ἡμῶν,
ὄν ὑμνεῖ πάσα ἡ κτίσις, Ουκ ἔστιν Ἄγιος πλὴν σου Κύριε».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Θείου Πνεύματος τή φωταυγία, σκότος ἔλυσας, πολυθειᾶς, καί τῶν πιστῶν
τάς καρδίας ἐφώτισας, ἀναβοήσας, σωτήρια δόγματα, καί καταργήσας
Ελλήνων μυθεύματα, Σίμων ἐνδοξε, Χριστόν τόν Θεόν ἰκέτευε, δωρήσασθαι
ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Καί τῆς Εορτῆς

Ωδή δ'

Εξ ὀρους κατασκίου

Ὅλος θησαυρός ὑπάρχεις χαρισμάτων, ευαγγελικῶν χαρίτων πεπλησμένος,
καί φῶς τοῦ κόσμου, καί ἄλας τῆς οἰκουμένης, Σίμων παμμάκαρ ἐχρημάτισας.

Ἵλης ἀηδούς ἐμφάσεις ἀπεστράφης, αὔλον δέ φῶς ἰδεῖν κατηξιώθης, τό τῆς
θεότητος εἶδος ἐπειλημμένον, ὕλης βροτείας Ἀξιάγαστε

Σίμων Ζηλωτά ζωῆς τῆς ἀκηράτου, νέκρωσον ἡμῶν τήν ζώσαν ἀμαρτίαν, τή
ζωηφόρῳ δυνάμει τοῦ Ζωοδότου, ἥς ὑπεδέξω τήν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον

Ἴσος πεφυκῶς Πατρί σου κατ' οὐσίαν, ἴσος τοῖς βροτοῖς ἐγένου κατὰ φύσιν, ἐκ
τῆς ἀχράντου Παρθένου τήν ἡμετέραν, Δέσποτα σάρκα προσλαβόμενος.

Ωδή ε'

Ὁ ἐκ νυκτός ἀγνοίας

Μετά πυρός Παμμάκαρ, σύ ὀρωμένην τήν γλῶσσαν τοῦ Πνεύματος, ὑπεδέξω
προθύμως, ἐν τῷ υπερῶν καθήμενος.

Ως υψηλός υπάρχων, εν μεταρσίοις χωρίοις σκηνούμενος, υψηλά και μεγάλα, δόγματα ημίν προσενήνοχας.

Θεοτοκίον

Νόμος ο πρίν Παρθένε, παρεισελθών, εν τώ τόκω σου πέπταται, ήνθησε δέ η χάρις, και δικαιοσύνη ανέτειλεν.

Ωδή ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Ο ζήλου επώνυμος κληθείς, Σίμων αξιάγαστε, ζηλών εξήλωσας, τώ Κυρίω και Θεώ Παντοκράτορι.

Σέ θείων θαυμάτων αυτοργόν, ο Σωτήρ ανέδειξε, δούς εξουσίαν σοι, ενεργεία τής αυτού αγαθότητος.

Θεοτοκίον

Εμφράττεται τό στόμα δυσσεβών, τών μή Θεοτοκον σε, φρονούντων Πάναγνε, και η όψις εντροπήν ενδιδύσκειται.

Ο Ειρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ο αναβαλλόμενος φώς ως ιμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών».

Κοντάκιον 'Ηχος β'

Τούς ασφαλείς

Τόν ασφαλώς τά τής σοφίας δόγματα, εν ταίς ψυχαίς τών ευσεβούντων θέμενον, εν αιnéσει μακαρίσωμεν, τόν θεηγόρον πάντες Σίμωνα, τώ θρόνω γάρ τής δόξης νύν παρ ίσταται, και σύν τοίς ασωμάτοις επαγάλλεται, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Ο Οίκος

Τού Αποστόλου τήν μνήμην πάντες ως σωτηρίας ημέραν, ευφημήσωμεν νύν, και ευσεβώς μακαρίσωμεν, αύτη γάρ πάση τή οικουμένη, ώσπερ ήλιος λάμπει, φωτός ακτίσι πάσαν αχλύν εκδιώκουσα και καταλάμπουσα τούς πόθω ταύτην γεραίροντας, Διό προθύμως συνδράμωμεν ανυμνούντες, αυτόν ως χρέος, αυτός γάρ Χριστώ παρίσταται, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Συναξάριον

Τή Ι' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Αποστόλου Σίμωνος τού Ζηλωτού.

Στίχοι

Έοικε Χριστέ τούτό σοι Σίμων λέγειν.

Ζηλών πάθος σον, καρτερώ Σταυρούπάθος.

Έν ξύλω αμφετάθη Σίμων δεκάτη μεγάθυμος.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων, Αλφειού, Φιλαδέλφου, και Κυπρίνου.

Στίχοι

Ο Φιλάδελφος φιλαδέλφως τώ ξίφει,
Σύν τοίς αδελφοίς θείον εύρατο στέφος.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ησυχίου τού Ομολογητού.

Στίχοι

Τόν βίον Ησύχιος άγων ησύχως,
Εν ησυχία πρός Θεόν διαβαίνει.

Ο όσιος πατήρ ημών Λαυρέντιος εν ειρήνη τελειούται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Παίδες Εβραίων

Ξένον τόν ζήλον Σίμων έχων, φερωνύμως Ζηλωτής μάκαρ εκλήθης, καί τόν τρόπον τή κλήσει σύμφωνον εδείξω, Ευλογητός εί Κύριε, εκβοών εις τούς αιώνας.

Άμα τώ Λόγω συνοδεύων, καί συνόμιλος αυτώ γεγενημένος, βασιλείας εκεί μετέσχηκας κραυγάζωγ Ευλογητός εί κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Δόλω τής πάλαι ευκληρίας, τούς προπάτορας εξώρισεν ο όφισ, σύ δέ τούτους Θεού, Μήτερ ανεκαλέσω, Ευλογημένος πάναγνε, ο καρπός τής σής κοιλίας.

Ωδή η'

Μουσικών οργάνων

Ως ωραίοι Σίμων οι σοί πόδες, ευπρεπής υπάρχει καί η γλώσσα, λαλούσα δόξα τού Θεού, καί πείθουσα κραυγάζειν, Τόν Κύριον υμνείτε, αι υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Καλλοναίς εμπρέπων φωτοβόλοις, καί θαυμάτων πέμπων λαμπηδόνας, εγνώσθης Σίμων τοίς λαοίς, σπέρμα ευλογημένον, Τόν κυριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, βοών εις τους αιώνας.

Θεοτοκίον

Λογισμός ού δύναται τόν τόκον, σου Θεογεννήτορ ερμηνεύσαι, καί φράσαι λόγος ατονεί, Θεόν γάρ συλλαβούσα, τέτοκας Παρθένε, όν υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Μουσικών οργάνων συμφωνούντων, καί λαών απείρων προσκυνούντων, εικόνι τή εν Δειριά, τρεις Παίδες μή πεισθέντες, τόν Κύριον ανύμνουν, καί εδοξολόγουν, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Τήν αγνήν ενδόξως

Εμφανής εγένου τοίς πέρασι, φωτί καταλάμπων, καί τό πύρ τό τού Πνευματος δεδεγμένος, φωτοειδής εδείχθης, διό σε μακαρίζομεν.

Ολικώς Θεώ ανακείμενος, αυτώ συνεκράθης, όν νύν καθικέτευε, θεοφάντορ υπέρ ημών, τών πίστει καί πόθω ευφημούντων σε.

Θεοτοκίον

Σωτηρίας πάσι τήν πρόξενον, φανείσαν ανθρώποις, καί τόν κόσμον φωτίσασαν λαμπηδόσι, θεοειδούς αγνείας, εν ύμνοις μεγαλύνωμεν.

Ο Ειρμός

«Τήν αγνήν ενδόξως τιμήσωμεν, λαοί Θεοτόκον, τήν τό πύρ τής θεότητος δεξαμένην, εν τή γαστρί αφλέκτως, εν ύμνοις μεγαλύνωμεν».

Εξαποστειλάριον

Γυναίκες ακουτίσθητε

Αυτόπτα καί Απόστολε, Χριστού τού πανοικτίρμονος, ειρήνην αίτησαι πάση, τή οικουμένη, καί νίκας, τώ φιλοχρίστω Άνακτι, ημίν πταισμάτων άφεσιν, καί σωτηριάν άπασι, τοίς ευφημούσί σε Σίμων, ως μαθητήν θεηγόρον.

Καί τής Εορτής

Εις τούς Αίνους, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τού Αποστόλου γ' δευτερούντες τό α'.

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσι

Τώ καλάμω τής χάριτος, εκ βυθού ματαιότητος, τούς βροτούς ανείλκυσας, Σίμων ένδοξε, τού Διδασκάλου τοίς νεύμασιν, υπείκων μακάριε, τού φωτίσαντος τήν σήν, κατά πάντα διάνοιαν, καί Απόστολον, καί σεπτόν θεηγόρον καί φωσφόρον, αναδείξαντα τής τούτου, ακαταλήπτου θεότητος.

Η τού Πνεύματος έλλαμψις, επί σέ καταβέβηκε, τού πυρός εν είδει, καί σέ μακάριε, θείον δοχείον ειργάσατο, συντόνως ελαύνοντα, αθείας τήν αχλύν, καί τόν κόσμον φωτίζοντα τή λαμπρότητι, τών πανσόφων σου λόγων, μυστολέκτα, Αποστόλων η ακρότης, Σίμων θεόφρον πανόλβιε.

Αστραπαίς τού κηρύγματος, τούς εν σκότει καθεύδοντας, αγνωσίας Ένδοξε, κατεφώτισας, αναγεννήσας θεσπέσιε, υιούς διά πίστεως, τού Δεσπότου καί Θεού, ού ζηλώσας τό πάθος τε, καί τόν θάνατον, καί τής δόξης εγένου κληρονόμος, ως σοφός καί θεηγόρος, καί μαθητής αληθέστατος.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Μαθητά τού Σωτήρος καί Απόστολε, Σίμων Ζηλωτά πανένδοξε, ημών δέ πολιούχε, καί τής οικουμένης κήρυξ διαπρύσιε, πρέσβευε εκτενώς ρυσθήναι ημάς εκ κινδύνων, καί σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν... Τής Εορτής

Δοξολογία Μεγάλη καί Απόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τῆς Εορτῆς καί τοῦ Ἀποστόλου.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Ἀνάμνησις τῶν γενεθλίων, ἤτοι τῶν εγκαινίων τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καί τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τῶ εγκαινίων μετὰ τοῦ Ἱερομάρτυρος γ'.

Τῶν Εγκαινίων

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ἡτῶν πόλεων Ἄνασσα, τῆ Κυρία τῆς κτίσεως, τὴν αὐτῆς νῦν σύστασιν ἀνατίθεται, ἐν γὰρ αὐτῇ καί κρατύνεται, καί φύλα πολέμια, καί υψαύχενα ἐχθρόν, τοῖς ποσίν υποτίθησι, τῶν πιστῶν αὐτῆς, Βασιλέων βούσα, Σὺ Παρθένε, καί τοῦ στέφους καί τῶν σκήπτρων, καί τῶν ἀνάκτων κραταίωμα.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος

Φωταυγῆς ὡσπερ ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, καταυγάζων ἀπασαν τὴν υφήλιον, ταῖς ἀστραπαῖς τῆς ἀθλήσεως, θεόφρον πανόλβιε, ἀθλητῶν ἡ καλλονή, ἱερέων εὐπρέπεια, ἰσοστάσιε, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, ὁ τῆς πλάνης, τὴν ἰσχύν ἐξαφανίσας, θεομακάριστε Μώκιε.

Εὐσεβεία πυρούμενος, καί ἀθλήσει στομούμενος, καί ἀνδρεία Μώκιε λιπαινόμενος, ουρανοχάλκευτος γέγονας, αἰδιμε μάχαιρα, παρατάξεις δυσμενῶν, παντελῶς ἀφανίζουσα, ὅθεν σήμερον, τὴν φωσφόρον ἐκ πόθου καί ἁγίαν, εορτάζομέν σου μνήμην, κλέος Μαρτύρων καί καύχημα.

Δόξα... καί νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῶν Γενεθλίων

Ἦχος δ'

Τῆς Θεοτόκου ἡ Πόλις, τῆ Θεοτόκῳ προσφόρως, τὴν εαυτῆς ἀνατίθεται σύστασιν, ἐν αὐτῇ γὰρ ἐστήρικται διαμένειν, καί δι' αὐτῆς περισώζεται καί κραταιοῦται, βούσα πρὸς αὐτὴν, Χαίρε ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς

γής.

Καί τής Εορτής, καί Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, τά Καθίσματα τής Εορτής καί οι Κανόνες τής εορτής, καί τού Αγίου μετά τών Γενεθλίων.

Κανών τών Γενεθλίων καί τού Αγίου.

Ωδή α' Ἦχος δ'
Ανοίξω τό στόμα μου

Τήν πόλιν σου Δέσποτα, ἦνπερ ἐπύργωσας φύλαττε, καί ταύτην περίεπε, ἐξ αλλοφύλων ἐχθρών, ἐμφυλίων τε, πολέμων καί μαχαίρας, σεισμοῦ τε ἀκράδαντον, λοιμοῦ πυρός καί λιμοῦ.

Πρός πλάτος μακάριε, τών σών ἐπαίνων κυβέρνησον, νοός μου τήν χαύνωσιν, καί φῶς κατάπεμψον, τή καρδίᾳ μου, ὑμνούντος τήν φωσφόρον, καί ἐνδοξον μνήμην σου, Μάρτυς πανεύφημε.

Σιδήρω ξέομενος, καί τῷ πυρί λιπαινόμενος, χρυσοῦ οβρυζότερος, Μώκιε γέγονας, καί ἐκσφράγισμα, Χριστοῦ τών παθημάτων, καί πίστεως πρόμαχος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον

Χαράς ἡμῖν πρόξενος, ὡς δεξαμένη τό πλήρωμα, τής ὅλης θεότητος, ὠφθης Πανάμωμε, ὅθεν πάντες σοι, τό Χαίρε τοῦ Ἀγγέλου, συμφώνως κραυγάζομεν, θεοχαρίτῳτε.

Ωδή γ'
Οὐκ ἐν σοφία

Ἡτῶν πόλεων, βασιλεύουσα πόλις σου Δέσποτα, καυχωμένη ἐπὶ σοί, τήν εαυτῆς προσανέθετο, ἡμέραν σωτήριον, τῷ Βασιλεῖ καί Θεῷ.

Ἀνενδοιάστως, πρὸς ἀγῶνας πρὸς πάλας ἐχώρησας, τή δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τό ἀσθενές σου ρωννύμενος, ὅθεν τόν μέγалаυχον, ὄφιν κατέβαλες.

Διά θανάτου, τοῦ προσκαίρου ἀθάνατον εὐκλειαν, διά πόνου τής σαρκός, τήν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν, εὔρες ὡς ἐπόθησας, Μάρτυς ἀήτητε.

Θεοτοκίον

Σέ ἡ σοφία, τοῦ Θεοῦ καθαρῶτατον σκῆνωμα, ευραμένη ἐκ τών σών, ἀγνῶν αἱμάτων σεσάρκῳται, καί μετὰ τήν κύησιν, ἀφθορον ἔδειξεν.

Ο Εἰρμός

«Οὐκ ἐν σοφία, καί δυνάμει καί πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοί τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφία Χριστέ, οὐ γάρ ἐστὶν ἅγιος, πλήν σου

φιλάνθρωπε».

**Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε**

Αστήρ ανατέταλκας, από δυσμῶν αθλητά, καί πάσαν εφώτισας, τήν οικουμένην αυγαίς, τῶν θείων αγώνων σου, φθάσας δέ βασιλίδα, πόλιν μάκαρ δεσμώτης, λέλυσαι διά ξίφους, καί πρὸς πόλιν τήν ἄνω, ἀνέδραμες συνείναι Χριστώ, Μώκιε ἐνδοξε.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

**Ωδή δ'
Ο καθήμενος εν δόξη**

Κραταιουμένη τῷ σκήπτρῳ, βασιλείας ἡ Πόλις σου, ἐπὶ σοί νύν πάσαν, Σῶτερ τήν ἐλπίδα ἀνέθετο, ἦν περιφρούρει παντάναξ καί διάσωζε, ἐξαιρούμενος, ἐκ πειρασμῶν καί ἐχθρῶν δυσχερῶν.

Τόν δερμάτινον χιτῶνα, τῆς ἀρχαίας νεκρώσεως, ἐξεδύσω Μάκαρ, πάντοθεν τό σῶμα ξέομενος, καταστολήν ἀφθαρσίας, ἐνεδύσω δέ, καί τρυφάς τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς ἀγαλλόμενος.

Αθεΐας ὁ βυθός σε, οὐδαμῶς κατεπνότισε, κραταιά χεῖρί γάρ, σέ ὁ πλαστοουργός διεσώσατο, οἱ ποταμοί τῶν βασάνων οὐκ ἐσάλευσαν, τῆς ψυχῆς σου τόν πύργον, Σοφέ, τόν ἀσάλευτον.

Θεοτοκίον

Ὁ θελήματι τά πάντα, πλαστοουργήσας βουλήματι, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σάρκα ἐαυτῷ ὠκοδόμησε, καί ἐν δυσί ταῖς οὐσίαις εἰς προέρχεται, Μητροπάρθενε, σῶζων ἡμᾶς ἀγαθότητι.

**Ωδή ε'
Σύ Κύριέ μου φῶς**

Σέ ἔχουσα Χριστέ, κραταιόν καταφύγιον, ἡ Πόλις σου σοί προσπίπτει, καί κρατύνεται πίστει, τῆ σῆ σθηριζομένη αἰί.

Σοῖς αἵμασιν ἡ γῆ ἠγιάσθη Μακάριε, σοῖς στίγμασι κατεστήχθη, τῶν δαιμόνων τό στίφος, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Σέ ἔχουσα φαιδρόν, μαργαρίτην καί ἐντιμον, ἐν στέμματι τῷ οικείῳ, ἡ σεπτῆ Ἐκκλησία, παμμάκαρ ωραΐζεται.

Θεοτοκίον

Φῶς ἄχρονον ἡμῖν, τοῦ Πατρὸς τό ἀπαύγασμα, γεγέννηκας ὑπὸ χρόνον, ἀγαθότητος πλοῦτω, γενόμενον Πανάμωμε.

**Ωδή ς'
Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς**

Ἡ πόλις, ἡ βασιλίς τῶν πόλεων σήμερον, πάσαν τήν σύστασιν ταύτης, τῷ Σωτήρῳ σοι προσανέθετο, ἦν περ σῶζοις, ἐκ παντοίων κακώσεων ἀτρωτον.

Ἀγάπη, καί ἐλπίδι καί πίστει καθώπλισεν, Ἀγωνοθέτης ὁ μέγας, τόν στερρόν οπλίτην τῆς ευσεβείας, διά τούτο, τό τῆς πλάνης καθείλεν οχύρωμα.

Φιλίας, τῆς πρός σάρκα τόν νοῦν σου ἐχώρισας, καί τοῦ νυμφίου τῷ κάλλει, ἀνενδότην νευσει ἐνατενίζων, τάς βασάνους, εἰς οὐδέν ἐλογίσω Πανεύφημε.

Θεοτοκίον

Ἄβυσσον, εὐσπλαγχνίας Χριστόν ἡ κυήσασα, ἀμαρτιῶν ἐκ βυθοῦ με, συμπαθῆς ὡς μόνη ἀνάγαγε, καί ἐκ βλάβης, λογισμῶν ἐναντίων διάσωσον.

Ὁ Εἰρμός

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοά σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευράς σου ρεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Συναξάριον

Τῆ ἸΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τήν ἀνάμνησιν πνευματικῶς ἐπιτελούμεν τοῦ Γενεθλίου, ἤτοι τῶν Ἐγκαινίων ταύτης τῆς Θεοφυλάκτου καί βασιλίδος τῶν πόλεων, τῆς κατ' ἐξαιρετόν ἀνακειμένης τῆ Δεσποίνῃ ἡμῶν, καί Ἁγία Θεοτόκῳ, καί ὑπ' αὐτῆς διά παντός σωζομένης.

Στίχοι

Γενεθλίων σὼν δεῖ με τιμάν ἡμέραν,
Ἐν σοί Πόλις τυχόντα τῶν γενεθλίων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Στίχοι

Μωκώμενόν σε δεισιδαίμονα πλάνη, ἡ
Οἱ δυσσεβεῖς κτείνουσι Μώκιε ξίφει.
Μώκιος ἐνδεκάτη κεφαλὴν τμήθη ἀγαθόφρων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διοσκορίδου ἢ Διοσκόρου.

Στίχοι

Παρ' ἡμέραν ζῆν μύθος ἦν Διοσκόρους,
Διόσκορος δέ ζῆν αἰετὶ τμηθεὶς ἔχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'

Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ

Ἦν περ ἐπύργωσας Χριστέ, πόλιν σου περίεπε ταύτην, ἀπὸ λιμοῦ τε καί
λοιμοῦ, καί πολέμων παντοίων καί θλίψεων, τοῦ βοᾶν εὐχαρίστως σοι, ὁ
Θεός ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Εν τῇ καμίνῳ εμβληθεῖς, εὐρηκας δροσίζοντα Λόγον, τόν ἐν μορφῇ ἀγγελικῇ,
Νεανίας τοὺς τρεῖς διασώσαντα, ἐκβοῶν παμμακάριστε, Ὁ Θεός ὁ τῶν
Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Κατὰ ξιφῶν κατὰ πυρός, κατὰ πριστηρίων ὀργάνων, Μάρτυς ἀντέστης
ἀνδρικῶς, τῇ δυνάμει τῇ θείᾳ ρωννύμενος, καί βοῶν ἀγαλλόμενος, ὁ Θεός ὁ
τῶν Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Θεοτοκίον

Σέ τὴν ἀθάνατον πηγὴν, ὕδωρ τῆς ἀφέσεως μόνην, ἀποκυήσασαν ἡμῖν,
Ἰησοῦν τόν Χριστόν Αἰσιπάρθενε, ἀνυμνοῦμεν κραυγάζοντες, ὁ Θεός ὁ τῶν
Πατέρων εὐλογητός εἶ.

Ὡδή η' Παῖδας εὐαγεῖς

Πόλεων πασῶν νῦν ἡ κρατούσα, τὴν σύστασιν ταύτης προσανέθετο,
Δέσποτα τῷ κράτει σου, ἦν καὶ διαφύλαττε, τῆς προσδοκίας ἀτρῶτον, πάντων
ἐθνῶν εἰσαεῖ, βώσάν σοι ἐν Πίστει οἰκτίρμον, Ὑπερευλογῶ σε, Χριστέ εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Πορφύραν οἰκείων ἐξ αἱμάτων, φοινίξας, καὶ ταύτην περικείμενος, φέρων ἀντὶ
σκήπτρου τε, ὄπλον τό ἀήτητον, συμβασιλεύεις Μώκιε, τῷ Βασιλεῖ τοῦ
παντός, τόν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας.

Ὡς ἥλιος σήμερον τῷ κόσμῳ, ἡ μνήμη τῆς σῆς ἀθλήσεως ἀνέτειλε, πάντας
καταυγάζουσα, νόσους ἐκδιώκουσα, δαιμονικῆς κακώσεως, ἐξαιρουμένη
ἡμᾶς, ἐν ἡ περιχαρῶς σε ὑμνοῦμεν, Μώκιε ὑμνοῦντες, Χριστόν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ἐν σοὶ καθωράθησαν πορεῖαι, μεγάλου τοῦ Βασιλέως τῶν δυνάμεων, πύλη
ἐπουράνιε, Κόρη ἀπειρόγαμε, ἡ τῶν βροτῶν τό φύραμα, ἀποθεώσασα, διό σε
τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν
τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἄπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσαν, Τόν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
αἰῶνας».

Ὡδή θ' Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Τὴν πόλιν σου φύλαττε Σωτῆρ λυτρούμενος, ἐκ παντοίων περιστάσεων, νίκας
τῷ Ἄνακτι παρέχων, ἐχθρῶν καθυποτάσσειν τό φρύαγμα, πρεσβείαις τῆς
ασπορῶς τεκούσης σε, καὶ τῶν Ἁγίων πολυέλεε.

Ὁλβιος καὶ πλήρης φωτισμοῦ γενόμενος, καὶ τῷ πάθει σεμνυνόμενος, ἔνδον

εχώρησας παστάδος, φρονίμοις σύν παρθένοις γηθόμενος, καί κάλλος
κατανοεῖς τό ἀμήχανον, οὐ τὰς ἐμφάσεις πρὶν ἐκέκτησο.

Πόλεσιν εταίραις προαθλῶν αἰδίμε, Βυζαντίδα πόλιν ἐφθασας, Μάρτυς, ἐν ἡ
τῶν σῶν ἀγῶνων, τό πέρασ καί τῆς νίκης τόν στέφανον, ἐδέξω ἀθλητῆς ὡς
ἀήττητος, ἦν περιέποις σαῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον

Ρήμασιν ἐπόμενοι τοῖς σοῖς ἐκάστοτε, ὦ Παρθένε σέ δοξάζομεν, Λόγον ἡμῖν
γάρ ἀπορρήτως, Πατρός τόν πρό αἰῶνων ἐκλάμψαντα, ἐγέννησας, αὐτός ὡς
εὐδόκησεν, ὄν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἶρμος

«Εὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσα το, σύ δέ
Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν
ἐξήνθησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλᾶριον, τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Καί τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες, καί Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν, Ἐπιφανίου Ἐπισκόπου Κύπρου,
καί Γερμανοῦ, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια ἀμφοτέρων ἀνά
τρία.

Στιχηρά τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου

Ἦχος δ'

Ἐδωκας σημείωσιν

Νόμος ὁ ἐν γράμματι, παιδαγωγός σοι γεγένηται, εἰς Χριστόν Ἐπιφάνιε,
δεικνύς τὴν ἀστράψασαν, τοῦ Σωτήρος χάριν, τῆς θεογνωσίας,
προγραφομένην μυστικῶς, καί τυπουμένην διαφανέστατα, ἦνπερ καί
εφανέρωσας, ταῖς διδαχαῖς σου πανεύφημε, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, τὰ
θεόπνευστα δόγματα.

Νόμου τοῦ τῆς χάριτος, καταγγελεύς ἐχρημάτισας, θεοφάντορ μακάριε,
φωτίζων τὰ πέρατα, ταῖς τῶν σῶν δογμάτων, θείαις δαδουχίαις, καί τῶν
αιρέσεων θερμῶς, τὰς γλωσσαλγίας καταστρεψάμενος, πανσόφως
εστηλίτευσας, διδασκαλίας πανόσιε, καί τό κάλλος τό ἀχραντον, τό τῆς

πίστεως έδειξας.

Ο βίος ο ένθεος, τώ ορθοδόξω φρονήματι, συνδραμών παρεσκεύασε, τελείν τά θαυμάσια, καί δαιμόνων θράσος, Πάτερ απελαύνειν, καί νοσημάτων χαλεπών, τας αλγηδόνας παύειν εντεύξεσι, καί χάριτι κοσμούμενον, Ιεραρχίας σε έδειξεν, Ιησούς ο φιλόανθρωπος, καί Σωτήρ τών ψυχών ημών.

Τού Αγίου Γερμανού

Ήχος α' Πανεύφημοι Μαρτύρες

Λεόντιον φρόνημα στερρώς, Γερμανέ κατέβαλες, τό δυσσεβείας ανάμεστον, τήν γάρ προσκύνησιν, τών σεπτών εικόνων, τού Χριστού ο δείλαιος, καί πάντων τών Αγίων ηρνήσατο, αλλά τοίς λόγοις σου, θεοφάντορ εξελέγκται, καί ως άνους, ανόητος έμεινεν.

Ο Λέων ο άθεος, ο θήρ, ο Θεώ μισούμενος, τού Αντιχρίστου ο πρόδρομος, ο τήν προσκύνησιν, τής Χριστού εικόνας, αθετήσας Όσιε, τού κλήρου τών πιστών εξωστράκισται, διό αιτούμέν σε, Ως εκείνον ταίς πρεσβείαις σου, τόν παρόντα, κατεύνασον τάραχον.

Εφέσεως έτυχες τής σοί, θεοφάντορ πόρρωθεν, πεποθημένης σαφέστατα, τώ γάρ Δεσπότη σου, με τά παρρησίας, Γερμανέ μακάριε, νύν Ιεροπρεπώς προσεχώρησας, ώ παριστάμενος, απολαύεις τής θεώσεως, τήν ειρήνην, τώ κόσμω αιτούμενος.

Δόξα... Τού Αγίου Επιφανίου Ήχος β'

Ει καί Μωσαϊκοίς νόμοις υπέκυψας, τής Ιουδαϊκής λατρείας υπάρχων βλάστημα, αλλ' η χάρις Πάτερ η τού Χριστού, εν σοί επιλάμπασα, μαθητήν τής ειρήνης τού Ευαγγελίου σαφώς απειργάσατο, εντεύθεν ως αγχίνους, τοίς αμφοίν διαθηκών, κατά νούν ειληφώς έκβασιν, από δουλείας, εις ελευθειάν μεταβέβηκας, Διό ικέτευε υπέρ ημών, λυτρωθήναι τής τυραννίδος τού εχθρού, καί σωθήναι τας ψυχάς ημών.

Καί νύν... Τής Εορτής

Εις τόν Στίχον Στιχηρά τής Εορτής.

Δόξα... Τού Αγίου Επιφανίου Ήχος πλ. α'

Τής ορθοδόξου πίστεως, διά τήν πνευματικήν σοφίαν, διδάσκαλος ώφθης, Επιφάνιε μακάριε, καί Χριστόν ευρών ποδηγέτην, τας βουλάς τών κακοδόξων αιρετικών διεσκέδασας, Διο αιτούμέν σε Άγιε, πρεσβεύειν άχρι τέλους, τήν υπό σου βεβαιωθείσαν ορθήν πίστιν, ασάλευτον φυλαχθήναι ημίν, καί τό μέγα έλεος παρ' αυτού τού Σωτήρος τών όλων, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Απολυτίκιον Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντο

Ξυνωρίδα τῆς θείας Εκκλησίας τάς σάλπιγγας, Γερμανόν σοφόν Ιεράρχην, καί κλεινόν Επιφάνιον, τιμήσωμεν προφρόνως οἱ πιστοί, τόν μὲν ὡς ἐν φρονήματι στερρῶ υπέρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνας, τόν θεομάχον Λέοντα ἐλέγξαντα, ὡς μάστιγα δέ αιρέσεων δεινήν, τόν ἅγιον Επιφάνιον, Οὔτοι γάρ ἐκτενώς υπέρ ἡμῶν, αἰί πρεσβεύουσι.

Καί τῆς Εορτῆς, καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, τά Καθίσματα τῆς Εορτῆς, καί οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τῶν Ἁγίων.

Κανῶν τοῦ Ἁγίου Επιφανίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων).

Επιφανίου τό κύδος ἐπλησε χθόνα.
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὡδή α' Ἦχος α'
Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος

Ἐν τῷ τοῦ θεράποντος πιστῶς, πολιτευσάμενος νόμῳ τοῦ γράμματος, τῷ δεσποτικῷ υποκύψας ζυγῷ, διέπρεψας Πανόλβιε, καί φωστήρ ἐδείχθης, τῆς γῆς φωτίζων τά πέρατα.

Πόθῳ θείου νόμου συσχεθεῖς, καί τοῦ ἀδίκου προκρίνας τό δίκαιον, Πάτερ Επιφάνιε, συμβολικῶς ἐδέξω τήν σωτήριον, πίστιν τῆς Τριάδος, ἐκ θείας ὡσπερ προγνώσεως.

Ἰατήρ σαρκός τε καί ψυχῆς, θεοειδής σοι ἐγένετο ἄνθρωπος, τῷ υποζυγίῳ σου, τό τῶν παθῶν συναποκτείνας ὄρμημα, καί σννθεραπεύσας, ψυχῆς τό ἀπιστον φρόνημα.

Θεοτοκίον

Ὅλην τήν μορφήν μου προσλαβών, ο ἐν μορφῇ Θεοῦ πρίν καθορώμενος, ὅλην ἀνεκαίνισε, τή σῆ γαστρί θεοπρεπῶς σκηνώσας Ἀγνή, ὅθεν Θεοτόκον πιστοί σε πάντες δοξάζομεν.

Ἴτερος Κανῶν τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοῦ ποιμενάρχου Γερμανοῦ μέλπῳ κλέος.

Ωδή α'

Ἦχος καὶ Εἰρμός ο αὐτός

Τῆς Ἱερωσύνης τῆ στολή, κατακοσμούμενος Μάκαρ διέπρεψας, λόγω δέ τῆς χάριτος, τὰ τῶν πιστῶν πανευσεβῶς συστήματα, ὠφθης θεοφάντορ, καταφωτίζων τοῖς δόγμασιν.

Ὅχημα υπήρξας ἀρετῶν, οὐ ἐπιβάς τῷ Θεῷ προσεχώρησας, κόσμου τὴν τερπνότητα, καταλιπὼν, καὶ τό σαθρὸν δοξάριον, καὶ ουρανοφοίτης, τῆ σὴ σοφία γενόμενος.

Υπὸ τῆς προνοίας προγνωσθεῖς, ὡς Ἱερεὺς θεηγόρος ἐσόμενος, Πάτερ υπεξέφυγας, τυραννικὴν μαιφονίαν Ὅσιε, τοῦ Θεοῦ φρουρούντος, σέ δεξιά παντοκράτορι.

Θεοτοκίον

Ποίαν σοι ἐπάξιον ὠδήν, ἡ ἡμετέρα προσοίσει ἀσθένεια, εἰμὴ τὴν χαρμόσυνον, ἦν Γαβριήλ ἡμᾶς ἐμυσταγώγησε; Χαίρε Θεοτόκε, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ωδή γ'

Ὁ μόνος εἰδῶς

Φαῖον περιβόλαιον ἰδῶν, αἰτήσαντι τὸν ἔλεον, μεταδοθέν τοῖς σώματος ὀμμασι, λαμπρὰν ἐσθήτα περιβαλλόμενον, νοητῶς τεθέασαι, καὶ τῆ θεία χάριτι, ἐφωτίσθης πρὸς πίστιν ἀμώμητον.

Ἀκούσας ρημάτων εὐσεβῶν, τὴν ὕλην ἐβδελύξω μὲν, καὶ βίον ἐπόθησας αὔλον, ὡς αἵματος δέ συμμετασχούσάν σοι, καὶ τῆς γνώμης μέτοχον, προσλαβὼν τὴν ὁμαιομον, ἀνεδείχθητε ζεύγος μακάριον.

Νεκροὺς λογισμοὺς ἀποστραφεῖς, Παμμάκαρ Ἐπιφάνιε, ἐπιποθήσας ζῶντι λατρεύειν Θεῷ, τῷ θείῳ δρόμῳ πιστῶς προσέδραμες, καὶ ἐδέξω σύμβολον, τηλαυγῆς πανόλβιε, τῶν νεκρῶν σου πεδίλων τὴν ἐκπτώσιν.

Θεοτοκίον

Ἀγίων τὸν Ἅγιον Χριστόν, ἀγίως ἀπεκύησας, ἀγιωσύνης ἅγιον σκῆνωμα, τὸν ἐν Ἀγίοις ἀναπαυόμενον, ὧ βοῶμεν, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλόανθρωπε.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτός

Ὁ θεία προγνώσει προειδῶς, σὴς γνώμης τό ἐλεύθερον, καὶ τῆς ψυχῆς Σοφέ τὴν ευγένειαν, χερσὶν ἀνόμοις ἀναιρεθῆναί σε, ὡς Θεός ἐκώλυσε, καὶ παρθένων τάγματι, εὐνουχία πανσόφως κατέλεξεν.

Ιδεῖν ἐφιέμενος σαφῶς, Παμμάρκαρ τὴν λαμπρότητα, τὴν νοητὴν τῆς θείας θεώσεως, ἱεραρχίαν τὴν σὴν ἐκόσμησας, πολιτεία σῶφρονι, καὶ σοφοῖς διδάγμασιν, ὀρθοδόξως ἰθύνας τὸ ποιμνιον.

Μεγάλῃς καθέδρῃς ἐπιβάς, μεγάλως κατελάμπρυνας, τῆς Ἐκκλησίας Πάτερ τὸ πλήρωμα, διδασκαλίαις καὶ μελωδήμασι, Γερμανέ πανεύφημε, ἱεράρχα Ὅσιε, καὶ φωστήρ οἰκουμένης υπέρτιμε.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν Ἀγνή, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, εὐωδιάζον τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ θεῷ μύρω τῆς αὐτοῦ φύσεως, ὁ Πατρί συνάναρχος, καὶ ἐκ σοῦ γενόμενος, ὑπὸ χρόνον, Παρθένε πανάμωμε.

Ὁ Εἰρμός

Ὁ μόνος εἰδῶς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περιζώσόν με ἐξ ὑψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι, Ἅγιος, ὁ ναός ὁ ἐμψυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης φιλάνθρωπε».

Κάθισμα τοῦ Ἐπιφανίου

Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Θείοις δόγμασι, τὴν Ἐκκλησίαν, Πάτερ ἐπλήσας, ὀρθοδοξίας, ταῖς διδαχαῖς σου αἰρέσεις τρεψάμενος, τῆς εὐσεβείας τὸν δρόμον ἐπλήρωσας, καὶ σὺν τῷ Παύλῳ τὴν πίστιν ἐτήρησας, Ἐπιφάνιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τοῦ Γερμανοῦ

Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἱεράν ἀμπεχόμενος τὴν στολήν, ἀνεδείχθης υπέρμαχος τοῦ Χριστοῦ, μὴ πτήξας παράνομον, Βασιλέα, Πατὴρ ἡμῶν, τὸν αὐχένα μὴ κλίνας, ἀθέω προστάγματι, ραπισμοῦς υποφέρων, ονειῖδη καὶ σκώμματα, ὅθεν ὁ ἀλάστωρ, τῷ θυμῷ υπερζέσας, φρουρά σε κατέκλεισε, μέχρι τέλους μακάριε, διὰ τοῦτο βοώμέν σοι, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσὶν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν... τῆς Εορτῆς

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὡδή δ'

Ὅρος σε τῆ χάριτι

ἰκέτης ὡς δούλος προσελθὼν τῷ Βαπτίσματι, υιοθετήθης δι' αὐτοῦ, καὶ κληρονομος ἀληθῶς, Θεοῦ Ἐπιφάνιε, καὶ τοῦ Χριστοῦ συγκληρονόμος γεγένησαι, θεοπρεπῶς αὐτῷ πολιτευσάμενος.

Ὁρά σου πολλή ἠγλαῖσμένον τὸ πρόσωπον, καὶ ἀπορρήτω ὁ ποιμὴν, δόξη καὶ στέφει εὐπρεπεῖ, τὴν ἐνδοξον κάραν σου υπερφυῶς, κατεστεμμένην

αοίδιμε, τῆς καθαρᾶς σου καρδίας τὰ σύμβολα.

Υπήρξας δοχείον θείας χάριτος Ὅσιε, καί διεσκόρπισας σαφῶς πλοῦτον τόν πρόσκαιρον Χριστῷ καί ὄλβον αἰώνιον, ἐν ουρανοῖς ἀσύλητον ἐθισαύρισας, ὡσπερ ἀγχίνους κριτῆς Ἐπιφάνιε.

Τῶν νέων ἀμείψας ἐν νεότητι φρόνημα, στοιχειωθεῖς δέ πρεσβυτῶν, παρά σοφῶν καί συνετῶν, τῷ φόβῳ Μακάριε, τῷ θεϊκῷ, μελέτη λόγων τοῦ Πνεύματος, σὺ ἐραστής τῆς σοφίας γεγένησαι.

Θεοτοκίον

Ἁγία Ἁγίων Θεοτοκε πανύμνητε, ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν, καί σωτηρία τῶν πιστῶν, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ὁ λυτρωτῆς καί ζωοδότης καί Κύριος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν υμνούντων σε.

Τοῦ Γερμανοῦ

Ὁ αὐτός

Νεκρῶσας πανσόφως τῆς σαρκός τὰ σκιρτήματα, ἱερομύστα Γερμανέ, φιλοσοφίας φωτισμῷ, τόν νοῦν κατελάμπρυνας, πνευματική μυσταγωγία κοσμούμενος, Χριστῷ κραυγάζων, Δόξα τῇ δυνάμει σου.

Ἀρνεῖσθαι τό πάνσεπον Χριστοῦ ἐξεικόνισμα, ὁ δυσμενέστατος ἐχθρός, παραφροσύνη προκληθεῖς, ταῖς σαῖς ἐξελήλεγκται, περιφανῶς διδασκαλίαις αοίδιμε, ἀλλ' ἀνιάτως νοσῶν οὐκ ἤσθάνετο.

Ρημάτων τόν ἔλεγχον τῶν σῶν υφορώμενος, ὁ θηριώνυμος, Σοφέ, καί θηριότροπος τόν νοῦν, τοῦ θρόνου κατάγει σε, τοῦ ἱεροῦ, ἀλλ' ἀντί τούτου ἐπλούτησας, ἱερουργίαν Παμμάκαρ ουράνιον.

Θεοτοκίον

Χαράν σοι σαφῶς ἀπ' ουρανοῦ ἀφικόμενος, ὁ Ἀρχιστράτηγος Ἀγνή, εὐηγγελίστατο, εἰπῶν, Θεός ἐξελεύσεται, μετὰ σαρκός, ἐκ σοῦ Παρθένε πανάχραντε, εἰς σωτηρίαν τῶν πόθῳ υμνούντων σε.

Τοῦ Ἐπιφανίου

Ὡδή ε'

Ὁ φωτίσας τή ἐλλάμπει

Ὁσίως σου τήν γαστέρα, ἐν ἄρτῳ καί ὕδατι, ἐσένωσας, κεχρημένος ὡς ὄψῳ τῷ ἅλατι, καί παθῶν ἐκράτησας σαρκός, ἐν σώματι τόν βίον, τῶν Ἀσωμάτων μιμούμενος.

Κατώκτιρας τρυχομένους, τῷ δίψει ἐν καύσῳ, καί ἡμειψας εὐπρεπῶς τῶν σημείων ἀρχόμενος ὡς θεράπων ἀριστος, τόν σόν μιμούμενος Δεσπότην οἶνον εἰς ὕδωρ Μακάριε.

Υπέδρασας τόν κενόν, τών ανθρώπων δοξάριον, καί έρημον, ώσπερ ο σος Δεσπότης κατώκησας, πειρασμοίς δέ εχώρησας δαιμονικήν, πρός πάλην αοράτως, τό ασθενές σου νευρούμενος.

Θεοτοκίον

Λόγον θείον, διά λόγου εν μήτρα εχώρησας, υπέρ λόγον Θεοτόκε, αυτόν ούν δυσώπησον, εξ αλόγων πράξεων, καί ηδονών θανατηφόρων, ελευθερώσαι τούς δούλους σου.

Τού Γερμανού

Ο αυτός

Ο λοκλήρως τόν Χριστόν, αγαπήσας θεοληπτε, ηγαπήθης παρ' αυτού, επαξίως καί είληφας, χαρισμάτων πέλαγος, καί γάρ σοφώς ταίς διδαχαίς, σου, τήν Εκκλησίαν εφώτισας.

Υμνωδίαις Γερμανέ, θεοπνεύσοις εφαιδρυνας, τάς χορείας τών πιστών, καί τά θεία πληρώματα, η γάρ παναρμονιος νευρά, Πάτερ τής σής καρδίας, τους Ορθοδόξους ελάμπρυνε.

Γηθόμενος, τών Μαρτυρων τούς άθλους καί τρόπαια, στηλιτεύσας εγκωμίων καί λόγων συνθέσεσι, καί αύθις Αοίδιμε, εικονικαίς χρωματουργίαις, εις έν συνάπτων αμφότερα.

Θεοτοκίον

Ευφραίνονται, ουρανών αι δυνάμεις ορώσαί σε αγάλλονται, συν αυτοίς τών βροτών τά συστήματα, τώ γάρ τόκω ήνωνται τώ σώ, Παρθένε Θεοτόκε, όν επαξίως δοξάζομεν.

Τού Επιφανίου

Ωδή ς'

Εκύκλωσεν υμάς

Δαιμόνων σε οι μίμηται εκύκλωσαν, τής Άγαρ οι απόγονοι, τόν Δεσπότην δ' εκμιμούμενος τόν σόν, τόν αντιδικούντα ευηργέτησας, καί διφαή, έδειξας Πάτερ τόν ετερόφθαλμον.

Ο Πλάστης σου εν σοί αναπαυσάμενος, τού Πνεύματός σε όργανον, καί Θεόν ως Μωϋσήν τώ Φαραώ, έδειξεν Αράβων τοίς σκηνώμασι, παναληθώς, ώφθης τόν τρόπον τούτου μιμούμενος.

Συνέσεισε τών Ασσυριων άνακτα, τό πνεύμα διωκόμενον, εχηρημάτισε δέ άγγελος τής σής, Πάτερ αρετής καί θείας χάριτος, τούς γάρ αυτόν οίδε δοξάζειν Θεός δοξάζοντας.

Θεοτοκίον

Ευφραίνονται εν σοί Παρθένε άχραντε, τού γένους οι προπάτορες, τήν Εδέμ απολαβόντες διά σου, ήν εκ παραβάσεως απώλεσαν, σύ γάρ αγνή, καί πρό

τόκου καί μετά γέννησιν.

Τού Γερμανού

Ο αυτός

Ρυθμίζεται ταίς διδαχαίς σου Πάνσοφε, καί λόγοις τό βασίλειον ιεράτευμα, λαός τε τού Χριστού, ο ηγιασμένος καί θεόκλητος, καί πρὸς Θεόν, καθοδηγείται ταίς υποθήκαις σου.

Μνημόνευε τών σέ υμνούντων Ὅσιε, Θεώ νύν παριστάμενος, καί πληρούμενος τῆς θείας καλλονῆς, καί τῆς ακηράτου ωραιότητος, πρὸς τήν ζωήν, καθοδηγήσαι ταίς ικεσίαις σου.

Ανάβασιν σοφῶς τού βίου τέθεικας, εκ δόξης καί δυνάμεως, πρὸς ουράνιον σύ δόξαν καί ισχύν, Ἐνδοξε προβαίνων ταίς ασκήσεσιν, ἕως Χριστώ, τῷ ποθουμένῳ χαίρων ωμίλησας.

Θεοτοκίον

Νύν Πάναγνε τόν σόν οικέτην λύτρωσαι, εκ πάσης περιστάσεως, τρικυμίας τε καί ζάλης τών παθῶν, καί πρὸς σόν λιμένα καθοδήγησον, συ γάρ εμοῦ, καί προστασία καί επανόρθωσις.

Ο Ειρμός

«Εκύκλωσεν ημάς εσχάτη άβυσσος, ουκ έστιν ο ρυόμενος, ελογίσθημεν ως πρόβατα σφαγῆς σώσον τόν λαόν σου ο Θεός ημών, σύ γάρ ισχύς, τών ασθενούντων καί επανόρθωσις».

Κοντάκιον κοινόν

Ἦχος δ'

Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ

Ιεραρχῶν τήν θαυμαστήν ξυνωρίδα, ανευφημήσωμεν πιστοί κατά χρέος, σὺν Γερμανῷ τόν θεῖον Επιφάνιον, οὔτοι γάρ κατέφλεξαν, τών αθέων τάς γλώσσας, δόγματα σοφώτατα, διαθέμενοι πάσι, τοίς ορθοδόξως μέλλουσιν αεί, τῆς ευσεβείας τό μέγα μυστήριον.

Ο Οίκος

Ὡς Ιερέων καλλονήν, καί δόξαν ορθοδόξων, δυάδα τήν αγίαν τιμήσωμεν αξίως, οὔτοι γάρ ώφθησαν ημίν πύργοι ασφαλείας, κατ' εχθρών τών ορατών καί αοράτων πάντοτε, τῆς πίστεως στύλοι ακλόνητοι, καί τῆς Εκκλησίας θεῖος κόσμος, ὄν φορούσα ορθοτομεί, ευθύμως βοώσα, Ευφράνθη εν εμοί τό πνεύμά μου ὄντως, τήν στολήν μου ὡσπερ πρίν απολαβούση, ἦν αιρετικοί διέρρηξαν, μή υμνούντες τῆς ευσεβείας τό μέγα μυστήριον.

Συναξάριον

Τῆ ΙΒ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Επιφανίου, Επισκόπου Κωνσταντίας τῆς Κύπρου.

Στίχοι

Φανείς Επιφάνιος εν Κύπρω μέγας,

Κλέος παρ αυτή καί θανών έχει μέγα.
Τή δυοκαιδεκάτη Επιφάνιον μόροξείλε.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού εν Αγίοις Πατρός ημών Γερμανού,
Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Χαίρων αφείς γήν Γερμανός καί γής θρόνον,
Γής Δημιουργού τόν θρόνον χαίρει βλέπων.

Ταίς αυτών αγίαις, πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Τού Επιφανίου

Ωδή ζ'

Σέ νοητήν, Θεοτόκε κάμινον

Εκ θεϊκής, δεδεγμένος χάριτος, τήν τών θαυμάτων δωρεάν, τοίς αιτούσί σε
δωρεάν, Πάτερ τά ιάματα, άπασι διένειμας, ως ο Δεσπότης προσέταξεν, ο
αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Πίπτει ποδών, σου προκυλινδούμενος, ο Ασσυρίων βασιλεύς, ευλαβείσθε
γάρ αρετήν, οίδε καί πολέμιος, άπασ υποπίπτει δέ, οίς ενοικών Χριστός
αναπαύεται, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Λόγος σιγά, τών κατορθωμάτων σου, καί τών θαυμάτων τήν πληθύν, τό κατ'
έπος ου δυνηθείς, φράσαι Παμμακάριστε, ψάμμον υπερέβη γάρ, ών ο
Χριστός σοι δεδώρηται, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Τριαδικόν

Η τριφεγγής, ενιαία άληπτος, απείρου άβυσσος φωτός, εποπτεύοις σους
υμνητάς, ο υπερυψούμενος, άναρχος αρχή, Πατήρ, Υιός καί Πνεύμα
συναϊδιον, ο αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Θεοτοκίον

Σέ Ιακώβ, Θεοτόκε κλίμακα, προφητικώς κατανοεί, διά σου γάρ επί τής γής, ο
υπερυψούμενος, ώφθη τοίς ανθρώποις τε, συνανεστράφη ως ηυδόκησεν, ο
αινετός τών Πατέρων, Θεός καί υπερένδοξος.

Τού Γερμανού

Ο αυτός

Όλην εν σοί, τήν αυγήν τού Πνεύματος, εισδεδεγμένος αληθώς, αναβρύεις ως
ποταμός, Πάτερ αξιάγαστε, δόγματα σωτήρια, θεοτερπή τε διδάγματα, τόν
αινετόν μεγαλύνων, Θεόν καί υπερένδοξον.

Υμνολογών, ευσεβώς εφαιδρυνας, τάς τού Δεσπότη εορτάς, αναμέλπων
μελωδικώς, ένθεος, γενόμενος, πάντας τούς Αγίους τε, σαίς μουσικαίς
εμεγάλυνας, πρός αρετήν επαλείφων, σοφώς τούς πίστει ψάλλοντας.

Τριαδικόν

Μίαν αρχήν, ενιαίαν άτμητον, εν υποστάσει τρισί, θεολόγω γλώσση βοών, πάσιν ανεκήρυξας, άναρχον Γεννήτορα, Μονογενή τε συνάναρχον, καί συμφυές θείον Πνεύμα, τρανώς καί ομοούσιον.

Θεοτοκίον

Εν σοί αγνή, Θεοτόκε τίθημι, πάσαν ελπίδα, καί πρόσ σέ, καταφεύγω διά παντός, Σώσόν με πανάμωμε, ρύσαι ταίς πρεσβείαις σου, τής κατεχούσης συγχύσεως, καί ταραχής, τών δεινών μου παθών καί παραπτώσεων.

Τού Επιφανίου

Ωδή η'

Εν καμίνω παίδες

Σύ τώ λόγω ήλεγξας σαφώς, αι ρέσεων τήν πλάνην, καί φέγγει τής ευσεβείας, εφυγάδευσας αυτήν, βοών Επιφάνιε, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας.

Επί θρόνου ήρθης υψηλού, παθών γάρ βασιλεύσας, σαρκός τε επικρατήσας, σύ εποίμανας Χριστού, κραυγάζων τό ποιόνιον, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Χορευέτω πάσα νοερά, καί λογική ουσία, τή μνήμη τού Ιεράρχου, καί θεράπωντος Χριστού, πιστώς ανακράζουσα, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεαρέστως σύ θεολογών, ως άγκυραν δογμάτων, τοίς πάσι θεολογίαν, καταλέλοιπας τήν σήν, δι' ής αναμέλτομεν, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Χαίρε θρόνε ένδοξε Θεού, πιστών χαίρε τό τείχος, δι' ής φώς τοίς εν σκότει, εξανέτειλε Χριστός, τοίς σέ μακαρίζουσι καί βοώσιν, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Τού Γερμανού

Ο αυτός

Λαμπηδόσι καί μαρμαρυγαίς, φωτός τής τρισηλίου, λαμπάδος Ιεροφάντορ, ενηδόμενος τανύν, κραυγάζεις γηθόμενος, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Πολυφώτου καί πλησιφούς, Πάτερ ηξιωμένος, χορείας επουρανίου, εν σκηνώμασιν ημών, βοώντων μνημόνευε, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ως τηρήσας τό θεοειδές, καί Θεού κατ' εικόνα, εικόνας τάς τών Αγίων,

ανεστήλωσας ειδώς, επί τό πρωτότυπον, διαβαίνειν πάσαν τιμήν τε καί δόξαν, πανεύφημε καί γέρας. Κύριον υμνείτε, βοών εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Καινώ τρόπω καί υπερφυεί, Παρθένε συλλαβούσα, τόν Λόγον τόν τώ Πατρί, συγκαθορώμενον Υιόν, Παρθένος διέμεινας, Σέ υμνούμεν πάντα τά έργα, τό Χαίρέ σοι βοώντες, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Εν καμίνω Παίδες Ισραήλ, ως εν χωνευτηρίω, τώ κάλλει τής ευσεβείας, καθαρώτερον χρυσού, απέστλβον λέγοντες, Ευλογείτε πάντα τά έργα Κυρίου, τόν Κύριον υμνείτε, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Τού Επιφανίου

Ωδή θ'

Τύπον αγνής

Όρος πρακτικής ο βίος σου, καί θεωρίας θείας Πάτερ οι λόγοι σου, τώ θεόφρονι, όντως λαώ κατελείφθησαν, Επιφάνιε μάκαρ αιίδιμε, διό σε επαξίως, ανευφημούντες μακαρίζομεν.

Νύμφης τού Χριστού προΐστασο, τής Εκκλησίας ένδοξε επιφάνιε, καί κατεύνασον, τόν κατ' αυτής εγειρόμενον, ταίς πρεσβείαις σου άγριον κλύδωνα, ως έχων παρρησίαν, πρόσ τόν Δεσπότην καί φιλόανθρωπον.

Άναξ τών ανακτων Άγιε, μοναρχική Τριάς, η πάντων δεσπόζουσα, τοίς υμνούσί σε, τήν τών πταισμάτων συγχώρησιν, καί τού βίου παντός τήν κατάστασιν, απείραστον παράσχου, Επιφανίου ταίς εντεύξει.

Θεοτοκίον

Άπας εγκωμίων πάναγνε, νόμος ηπάται τώ μεγέθει τής δόξης σου. αλλά Δέσποινα, παρ' οικετών αναξίων σου, εξ ευνοίας δέ σοι προσφερόμενον, προσδέχου Θεοτόκε, μετ' ευμενείας τό εφύμνιον.

Τού Γερμανού

Ο αυτός

Λύειν καί δεσμείν τά πταισματα, τήν εξουσίαν ουρανόθεν δεξάμενος, εννομώτατος, ως Ιερεύς παμμακάριστε, τοίς υμνούσί σε Πάτερ τήν άφεσιν, πρεσβείαις σου παράσχου, ίνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Εύρες αμοιβάς τών πόνων σου, Ιεροφάντορ Γερμανέ παμμακάριστε, τό μακάριον, απειληφως ενδιαίτημα, καί ζωής αιωνίου λαβόμενος, καί θείας θεωρίας, ακαταπαύστως εμφορούμενος.

Όλον σεαυτόν ανέθηκας, τώ παντεπόπτη Λόγω καί παντοκράτορι, καλλιέρημα, αναδειχθείς Ιερώτατον, καί θυσίαν δεκτήν καί ευάρεστον, προσάγων τώ Κυρίω, σών πονημάτων τά εφύμνια.

Θεοτοκίον

Στήσον τῆς σαρκός τό φρόνημα, καί τῶν παθῶν Παρθένε παύσον τόν τάραχον, τοῦ προσφεύγοντος, Θεογεννήτορ τῆ σκέπη σου, καί ἐλπίδος κρηπίδά σε έχοντος, καί θείαν προστασίαν, πεπλουτηκότος καί αντίληψιν.

Ο Ειρμός

«Τύπον τῆς αγνῆς λοχείας σου, πυρπολουμένη βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτος, καί νύν καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν αγριαίνουσαν, κατασβέσαι αιτούμεν τήν κάμινον, ἵνα σε Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν».

Εξαποστειλάριον κοινόν

Γυναίκες ακουτίσθητε

Δεύτε πιστοί τιμήσωμεν, τήν θείαν καί πανίερρον, Ἱεραρχῶν ξυνωρίδα, ἐν υμνωδίαις ασμάτων, τόν θεῖον Ἐπιφάνιον, καί Γερμανόν τοῦς λύσαντας, αἰρέσεων σκοτόμαιναν, καί εὐσεβείας ἀκτίσι, φωτίσαντας πάσαν κτίσιν.

Καί τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Δόξα... τοῦ Ἁγίου Γερμανοῦ

Ἦχος πλ. δ'

Τῆ μελέτη τῶν θεῶν Γραφῶν σεαυτόν παρασχόμενος, καί ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι τόν νοῦν καταυγασθεῖς, τῆς Ἱερωτάτης ἱεραρχίας σκεύος καθαρόν, καί φωτός ἐμπλεων ἀνεδείχθης, Γερμανέ Πατήρ ἡμῶν ὅθεν καί ταῖς σοφαῖς σου διδασκαλίαις, τό τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον, εἰς νομάς ζωηφόρους ὁδηγήσας, καί Γραφικαῖς ἀποδείξεις, τήν τῶν Εἰκονομάχων αἵρεσιν στηλιτεύσας, τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως πρόμαχος ἐγένου, καί φυλακαῖς καί θλίψεσι προσεπάλαισας, καί νύν παριστάμενος Χριστώ, πρέσβευε υπέρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καί Ἀπόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Εορτῆς γ' καί τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρά τῆς Ἁγίας

Ἦχος δ'

Ὡς γενναίον εν Μάρτυσιν

Διά πόνων αθλήσεως, τόν Δεσπότην νενύμφευσαι, παρθενίας κάλλεσι διαλάμπουσα, καί ὡσπερ προίκα προσήγαγες, αὐτῷ παναοῖδιμε, τῶν μελῶν τήν εκκοπήν, καί τόν βίαιον θάνατον, ὅθεν ἔτυχες, ουρανίων θαλάμων Γλυκερία, δυσωπούσα τοῦ σωθῆναι, τοὺς σέ πιστῶς μακαρίζοντας.

Ὡς ανδρείον τό φρόνημα, καί γενναία ἡ ἐνστασις, τῆς ψυχῆς σου Ἐνδοξε εναπέφηεν, εν ασθενεία γάρ σώματος, προθύμῳ δέ πνεύματι, τόν αρχέκακον εχθρόν, κατεπάτησας λέγουσα, Σὺ εἰ Κύριε, ἡ ἰσχύς καί τό κλέος τῶν σῶν δούλων, ὁ δυνάμει αηττήτῳ, τόν ισχυρόν τροπῳαάμενος.

Οὐ λιμός, οὐδέ κίνδυνος, αλγεινῶν τε ἐπίτασις, τῆς αγάπης ἐνδοξε οὐ κατίσχυσαν, Χριστοῦ χωρίσαι αοῖδιμε, οὐ κάθειρξις βίαιος, οὐδέ κάμιнос πυρός, οὐ τῶν λίθων κατάστρωσις, ὅθεν δέδεξαι, εκ Θεοῦ θείαν δρόσον Γλυκερία, καί εκ γῆς καί τῶν γηίνων, πρὸς τήν ζωὴν μεταβέβηκας.

Δόξα... καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς

Ἀπολυτίκιον

Τόν συνάναρχον Λόγον

Δεῦτε πάντες φιλέορτοι νύν συνέλθωμεν, εν τῷ ναῷ Γλυκερίας τῆς καλλιμάρτυρος, καί τήν ἐπέτειον αὐτῆς μνήμην τελέσωμεν, Ὅτι δοράν τῆς κεφαλῆς, αφαιρεθείσα απηνῶς, ἀπέπνιξε τόν Βελίαρ, καί Χριστῷ συμπαραισταμένη, υπέρ ημῶν αεί πρεσβεύει Αὐτῷ.

Καί Απόλυσις

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῆς Εορτῆς, καί οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τῆς Αγίας.

Κανῶν τῆς Αγίας

Ὡδή α' Ἦχος β'

Δεῦτε λαοί

Τῶν αρετῶν, σήμερον καί τῶν θαυμάτων αὐτῆς, τόν μυστικόν πληρώσασα, κρατήρα ἀπαντας, Γλυκερία ἡ Μάρτυς, εἰς πόσιν ευφροσύνης πιστοῦς προσκέκληται.

Μαρτυρικαίς, ηγλαῖσμένη λαμπρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασαι, Μάρτυς νυμφίῳ σου, ψυχοφθόρον πταισμάτων, αιτούσα λυτρωθῆναι τοὺς

ανυμνούντάς σε.

Πρός αικισμούς, προς αληθόνας, προς μάστιγας, πολυειδείς απτόητος, Μάρτυς, εχώρησας, συνεργούσαν γάρ είχες, τού Πνεύματος τήν χάριν καί συναρήγουςαν.

Θεοτοκίον

Γνώσιν Θεού, άπαντες κατεπλουτήσαμεν, καί επιγνόντες Δέσποινα, σέ Θεομήτορα, καί Κυρίαν τιμώνμεν, τοίς πράγμασι τούς λόγους επισφραγίζοντες.

Ωδή γ' Στερέωσον ημάς

Τά αίματα Χριστώ ώσπερ αρώματα, καί μύρα κομίσασα Αθληφόρε, ευωδία προσηνέχθης αυτώ, πλημμυρούσα τοίς πάσι τά ιάματα.

Ευφράνθη νοητώσ εν τοίς αγώσί σου, Μαρτύρων καλλώπισμα, ο Δεσπότης, ευφροσύνην όθεν θείαν σε, τών πιστών ταίς καρδίαις επεβράβευσε.

Θεοτοκίον

Ερράγη τής αράς Θεοχαρίτωτε, τό πάλαι μεσότοιχον, καί η έχθρα, εξηφάνισται τώ τόκω σου, καί Αγγέλοις συνήφθημεν οι άνθρωποι.

Ο Ειρμός

«Στερέωσον ημάς εν σοί Κύριε, ο ξύλω νεκρώσας τήν αμαρτίαν, καί τον φόβον σου εμφύτευσον, εις τάς καρδίας ημών τών υμνούντων σε».

Κάθισμα 'Ηχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Τών νοουμένων τό τερπνόν προορώσα, τών ορωμένων τό ρευστόν παριδούσα, ταίς θεϊκαίς ωχύρωσας ελπίσι τόν νούν, όθεν προς τό στάδιον, τής αθλήσεως Μάρτυς, χείρουσα εισέδραμες, καί τόν όφιν καθείλες, καί ανεπλέξω νίκης ευπρεπή, ώ Γλυκερία καί άφθαρτον στέφανον.

Καί τής Εορτής

Ωδή δ' Εισακήκοα Κύριε

Τών παθών αποκτείνασα, τούς αοράτους θήρας Γλυκερία, ορωμένους θήρας ουκ εδειλίασας.

Ον εκήρυττες Κύριον, πρό οφθαλμών ορώσα Αθληφόρε, υπερείδες πάντα τά τών αισθήσεων.

Θεοτοκίον

Οι προστάτιν σε Δέσποινα, καί τής ψυχής Παρθένε προσδοκίαν, ευσεδώς πλουτούντες ουκ αισχυνθήσονται.

Ωδή ε' Ο φωτισμός

Φόβον Θεού, εν γαστρί διανοίας εισδεξαμένη, πνεύμα σωτηρίου ομολογίας, καί μαρτυρίου, έτεκες Γενναιόφρον, παραδόξως στερρώς αθλήσασα, καί τάς εναντίας αρχάς θριαμβεύσασα.

Σού τό σεπτόν, καί μακάριον πάθος εκμιμουμένη, η δι' απαθείας σου συναφθείσα, πάσχει προθύμως, εν πυρί βεβλημένη, ζωοδότα Χριστέ κραυγάζουσα, Έτερον εκτός σου Θεόν ουκ επίσταμαι.

Θεοτοκίον

Η φωτεινή, τού ηλίου νεφέλη λάμψον μοι αίγλην, λύουσαν τόν ζόφον τής αμαρτίας, δίδου μοι χείρα, καί παθών εν τώ βόθρω, Θεοτόκε κείμενον έγειρον, μόνη τού πεσόντος Αδάμ η ανάκλησις.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω πταισμάτων

Λαμπρυνθείσα τή αίγλη τού Πνεύματος, καί τής καθαρότητος ταίς ωραιότησι, κεκοσμημένη Ένδοξε, τώ Δεσπότη Χριστώ νύν παρίστασαι.

Τόν καλόν όντως άθλον ανύσασα, καί τής ευσεβείας τόν δρόμον τελέσασα, δικαιοσύνης είληφας, εκ Θεού τόν επάξιον στέφανον.

Θεοτοκίον

Γνωστικήν ευφροσύνην γινώσκων σε, πάναγνε, παθών τής αγνοίας τό κάλυμμα, ταίς σαίς πρεσβείαις Δέσποινα, αποτίθεται, Δόξα τώ κράτει σου.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον τής Εορτής

Συναξάριον

Τή ΙΓ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Γλυκερίας.

Στίχοι

Θηρός τό πικρόν δήγμα τή Γλυκερία
Υπέρ γλυκάζον ως αληθώς ήν μέλι.
Εν τριτάτη δεκάτη δάκε καί κτάνε θήρ Γλυκερίαν.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Σεργίου τού Ομολογητού.

Στίχοι

Ο Σέργιός μοι πώς τελευτάς τόν βίον,
Κοινώ τέλει τέθνηκα, καί ζών ειμί σοι.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Παυσικάκου, Επισκόπου Συννάδων.

Στίχοι

Ο Παυσικάκου προστρέχων τώ λειψάνω,

Παθών κακούντων παύσιν ευρίσκει ξένην.

Τή αυτή ημέρα, ο άγιος Λαοδίκιος ο δεσμοφύλαξ, ξίφει τελειούται.

Ο άγιος Ιερομάρτυς Αλέξανδρος, επίσκοπος Τιβεριανών, ξίφει τελειούται.

Ο όσιος Ευθύμιος ο νέος, ο κτίτωρ τής εν Άθω μονής τών Ιβήρων και Ιωάννης ο Ίβηρ, ο πατήρ τού ρηθέντος Ευθυμίου, και Γεώργιος ο συγγενής αυτών, εν ειρήνη τελειούνται.

Ο όσιος Γαβριήλ ο Ίβηρ, ο θείας φωνής ακηκώς, και εξαγαγων τής θαλάσσης τήν θανατουργόν εικόνα τής Πορταϊτίσσης, εν ειρήνη τελειούται.

Οι μοναχοί οσιομάρτυρες ιβηρίται, οι τούς λατινόφρονας ελέγξαντες, τόν βασιλέα, φημί, Μιχαήλ, και τόν πατριάρχη Βέκκον, εν τη θαλάσση βληθέντες τελειούνται.

Στίχοι

Υπέρ πατρών επνίγητε δογμάτων
Και προς γαληνούς ωρμίσασθε λιμένας.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Εικόνας χρυσής

Τό κάλλος Χριστού, εν εσόπτρω νοητώ τώ τής αγνείας, κατανοούσα επεπόθησας, τούτο ενθέως Αοίδιμε, και δραμούσα τούτου οπίσω, δι' αθλήσεως έψαλλες, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Ωραίαν στολήν, τών αιμάτων ταίς βαφαίς πεποικιλμένην, περιθεμένη καθυπέδειξας, τής ευσεβείας τήν κόσμησιν, πάσιν Αθληφόρε τοίς πίστει, ανυμνούσι και ψάλλουσιν, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Ιδού σε Αγνή, πάσα φύσις γηγενών δοξολογούσιν, υπερθαυμάζοντες τό μυστήριον, τής σής κυήσεως άχραντε, και χαρμονικώς εκβοώντες, τώ εκ σου ανατείλαντι, Ευλογητός εί ο Θεός, ο τών πατέρων ημών.

Ωδή η'

Τόν εν καμίνω τού πυρός

Τόν τής αγνείας νοητόν, κεκτημένη εραστήν Χριστόν νυμφιον, σεαυτήν Αθληφόρε, εν καθαρότητι νού, και πόνοις θείοις εκαλλώπισσας, και τούτω ηρμόσθης διά τού μαρτυρίου.

Η συντριβή σου τών μελών, εξελέπτυνεν εχθρών μηχανουργίας τών αιμάτων η ρύσις, τής αθείας δεινούς, χειμάρρους Σοφή απεξήρανε, πέλαγος

θαυμάτων ημίν αναδειχθείσα.

Θεοτοκίον

Σώσον οικτίρησον ημάς, τόν οικτίρμονα Θεόν αποτεκούσα, υπέρ λόγον Παρθένε, πυρκαϊάς λογισμών, παθών τε εξαίρουσα καύσωνα, ταίς σαίς ικεσίαις αγνή Θεοκυήτορ.

Ο Ειρμός

«Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς παισί συγκαταβάντα, καί τήν φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί υπερυψούτε εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον

Υπεραρθείσα απάσης, σαρκικής προσπαθείας, τώ πόθω τού νυμφίου σου Σεμνή, άσαρκον βίον επόθησας, διό σύν τοίς αΰλοις, Χριστόν τόν εραστήν σου νοερώς, καθορώσα δοξάζεις, ως πάντων ποθεινότερον.

Μετά πολλάς τάς βασάνους, τό ακίβδηλον πνεύμα, Κυρίω παραδέδωκας τό σόν, ουτή ανόδω εκρότησαν, επουράνιαι τάξεις, Χριστός δέ παναλκεί σε δεξιά εστεφάνωσε Μάρτυς, νομίμως εναθλήσασαν.

Θεοτοκίον

Η ταίς φωναίς καμππομένη, τών θερμών σε αιτούντων, η μόνη τών πιστών καταφυγή, σώσον οικτίρησον Δέσποινα, διατήρησον βλάβης, εκ πάσης καί εχθρών επιβουλής, τούς εν πίστει καί πόθω, αεί σε μεγαλύνοντας.

Ο Ειρμός

«Τόν εκ Θεού Θεόν Λόγον, τόν αρρήτω σοφία, ήκοντα καινουργήσαι τόν Αδάμ, βρώσει φθορά πεπτωκότα δεινώς, εξ Αγίας παρθένου, αφράστως σαρκωθέντα δι' ημάς, οι πιστοί ομοφρόνως, εν ύμνοις μεγαλύνωμεν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Εις τόν Στίχον τών Αίνων, Στιχηρά τής Εορτής.

Τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ισιδώρου τού εν τή Χίω.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τού Μάρτυρος γ'.

Στιχηρά τού Μάρτυρος

Ἦχος δ'
Ἐδωκας σημείωσιν

Ζήλω πυρπολούμενος, τῆς ευσεβείας Ισιδωρε, υπεισήλθες τό στάδιον, θερμῶς τῆς αθλήσεως, καί βραβεῖον νίκης, Μάρτυς απηνέγκω, κατά τῆς πλάνης διδαχαίς, θεοφιλέσιν ωραιζόμενος, Σταυροῦ δέ κρατυνόμενος, τῆ πανοπλία κατέβαλες, τόν ἀλάστορα τύραννον, νικηφόρος δεικνύμενος.

Μάστιξι ξεόμενος, τῆς δερματίνης νεκρώσεως, τοὺς χιτῶνας ἐνδέδουσαι, στολήν αφθαρσίας δέ, καί λαμπράν ἐσθήτα, περιβεβλημένος, θάπτον τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, ἀποκατέστης ζωὴν ὄρεψάμενος, τὴν ὄντως ἀκατάλυτον, καί ἀτελεύτητον Ἐνδοξε, ἥς περ νῦν ἐμφορούμενος, τοὺς υμνοῦντάς σε εὐφρανον.

Ὄντως υπερβέβηκε, τὰ τῶν Μαρτύρων παλαίσματα, τῶν ἐπαίνων τὴν σύνθεσιν, καί λόγον καί ἐννοίαν, οἱ στερροὶ γάρ πύργοι, τῆς θεοσεβείας, σῶμα θνητόν καί παθητόν, ὡς τό ημέτερον περικείμενοι, πυρός τε κατετόλμησαν, καί τῶν πληγῶν κατεφρόνησαν, ὡς ἐν σώματι πάσχοντες, ἀλλοτρίῳ οἱ ἐνδοξοί.

Δόξα... Καί νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον. Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Εορτῆς, Καί Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Μετά τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τόν κλεινόν Ισιδωρον ὑμνῶ προφρόνως.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδή α' Ἦχος πλ δ'
Υγρὰν διοδεύσας

Ταῖς σαῖς ἱκεσίαις Μάρτυς Χριστοῦ, Ισιδωρε μάκαρ, ουρανόθεν μοι φωτισμόν, παράσχου καί χάριν ευφημήσαι, τὴν εορτὴν σου τὴν σεβάσμιον.

Ὀλόκληρον ἔχων πρὸς τόν Θεόν, Ισιδωρε Μάρτυς, τὴν καρδίαν καί τὴν ψυχὴν, πανάμωμον ἐσχες καί τόν βίον, μαρτυρικῶς ἐγγυμναζόμενος.

Νομίμως ρυθμίσας σου τὴν ζωὴν, Ισιδωρε μάκαρ, ὡσπερ ἄσυλον θησαυρόν, τὴν πίστιν ἐκράτεις, ἀτρεπτόν τε τὴν σωτηρίαν παμμακάριστε.

Θεοτόκιον

Κυρίως τεκούσα φύσει Θεόν, κυρίως ἀκούεις, Θεοτόκος καί ἀληθῶς, τὴν

προσηγορίαν καταλλήλως, τῷ θεῷ Λόγω Ἀγνή περιφέρουσα.

Ὡδή γ'

Σύ εἰ τό στερέωμα

Λόγω κυβερνώμενος, τὰς τῶν παθῶν ορμὰς ἐνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, ἀρετῶν ἀσκήσει, ἀθλοφόρε ἡμαύρωσας.

Ἐχων ἀκατάπληκτον, τὴν τῆς ψυχῆς ορμὴν ἐνδοξε, πανευσεβῶς, τὴν ομολογίαν, ἀρραγῆ διετήρησας.

Ἴλεων πρεσβείαις σου, τόν τοῦ παντός Κριτὴν ἐργασαι, τοῖς ευλαβῶς, τὴν σὴν ευφημοῦσιν, Ἀθλοφόρε πανήγυριν.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον τό φρόνημα, τό τῆς σαρκός ἡμῶν Δέσποινα, καί τὴν ψυχὴν, ζώωσον Παρθένε, τῶν ἐν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἰρμός

«Σύ εἰ τό στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εἰ τό φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καί ὑμνεῖ σε τό πνεῦμά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Τὴν ωραιότητα

Ἀγωνισάμενος, κατὰ τοῦ ὄψεως, ἔστησας τρόπαιον, Μάρτυς Ἰσίδωρε, ἐκ τῆς Αἰγύπτου γάρ φωστήρ, αὐγάζων τὴν υψήλιον, πᾶσιν ἐξανέτειλας, τὰς κινήσεις ποιούμενος, πρὸς τόν ἀνατείλαντα, ἐκ Παρθένου θεόπαιδος, δι' ὃν σφαγιασθεὶς ἀθλοφόρε, θύμα εὐώδες γεγένησαι.

Καί τῆς Εορτῆς

Ὡδή δ'

Σύ μου ἰσχύς, Κύριε

Ὅλον ἐν σοί, τόν λόγον εἰσοικισάμενος, στρατιώτης, ὡς ἀκαταγώνιστος, τυραννικὴν ἡσχυνας οφρύν, καί τροπαιοφόρος, ἐντεύθεν μάκαρ γενόμενος, στεφάνους ἀμαράντους, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, παναοίδιμε Μάρτυς, Ἰσίδωρε.

Νεανικῶς, καταδιώξας, Ἰσίδωρε, τοὺς ἐχθρούς σου, τούτους κατελέανας, τῷ φοβερῷ ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ, περιπερραγμένος, ἰσχύν τε περιζωσάμενος, καί τοὺς μισήσαντάς σε, ἐξωλόθρευσας κράζων, Τὴ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἰχνηλατῶν, τὰ τοῦ Δεσπότη παθήματα, ἐμιμήσω, θάνατον ἐκούσιον, τό δι' αὐτόν, θέλων ὑποστάς, ὅθεν ἀκηράτου, ζωῆς σε Μάρτυς ἠξίωσεν, ὁ Κύριος τῆς δόξης, οὐ χερσίν ἐναπέθου, τὴν ψυχὴν σου παμμάκαρ, Ἰσίδωρε.

Θεοτοκίον

Σωματωθεὶς, ἀνακαινίζει τόν ἀνθρώπον, ὅλως ὅλω, Πάναγνε ἐνούμενος, ὁ πατρικούς, κόλπους μή λιπῶν, καί τὴν σὴν γαστέρα, οικήσαι καταδεξάμενος,

ο πλούτω ευσπλαγχνίας, εκουσίως πτωχεύσας, καί πλουτίσας τόν κόσμον θεότητι.

Ωδη ε'
Ἴνα τί με άπώσω

Ιερείον προσήχθης, άμωμον καί τέλειον τώ σώ Δεσπότη Χριστώ, καί τυθείς προθύμως, καί τό αιμά σου ράνας Ισιδωρε, κοινωνός τού πάθους, καί τής αυτού νύν βασιλείας, χρηματίζεις αξίως συμμετοχος.

Δυναμούμενος Σώτερ, τώ παντοδυνάμω σου σθένει κατέσβεσε, τήν αχλύν τής πλάνης, ο καλλίνικος Μάρτυς Ισιδωρος, καί τμηθείς τήν κάραν, σοί τήν ψυχήν τώ ζωοδότη, ευκλεώς εναπέθετο Δέσποτα.

Ωραιζεται μάκαρ, τοίς σοίς προτερήμασιν η Εκκλησία Χριστού, καί φαιδρύνεταιί σου, ταίς τών άθλων ενστάσεσιν ένδοξε πρός τήν αμαρτίαν, σύ γάρ στερρώς μέχρις αιμάτων, ανθιστάμενος ώφθης Ισιδωρε.

Θεοτοκίον

Ρυπωθείσαν τήν φύσιν, τήν τής ανθρωπότητος τή παραβάσει τή πρίν, καί δεινώς φθαρείσαν, καί θνητήν γενομένην ανέστησας, τήν πηγήν τεκούσα, τής υπέρ νούν αθανασίας, Θεοτόκε πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδη ς'
Τήν δέησιν εκχεώ

Ολόκληρον πρός Θεόν τήν έφεσιν, κεκτημένος αθλοφόρε παμμάκαρ, τών αγαθών, τό ακήρατον όντως, τών επιγείων τόν πόθον ημαύρωσας, καί έδραμες αναβούν, Εκολλήθην οπίσω σου Δέσποτα.

Νυμφίος ως ευπρεπής Ισιδωρε, καλλοναίς μαρτυρिकाίς διαπρέπων, πρός ουρανούς, ανελήλυθας χαιρών, καλλοποιώ λαμπηδόνη παρίστασθαι, δεόμενος, διαπαντός, υπέρ τών εκτελούντων τήν μνήμην σου.

Υπέφερες αθλητά σφαπτόμενος, προορών τήν δι' αιώνος δόξαν, καί τήν τρυφήν, τήν αιδιον όντως, μετά Μαρτύρων, ως Μάρτυς αήτητος, απείληφας παναληθώς, στεφηφόρε παμμάκαρ, Ισιδωρε.

Θεοτοκίον

Μαρία, τό τού Δεσπότου σκήνωμα, τό λαμπραίς τής παρθενίας ακτίσι, φωτειδώς, ώσπερ κρίνον εκλάμψαν, τής ακανθώδους εν μέσω συγχύσεως, σου δέομαι τής αγαθής, τών πταισμάτων παράσχου μοι άφεσιν.

Ο Ειρμός

«Τήν δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτώ απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών, η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι ως Ιωνάς, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον τής Εορτής

Συναξάριον

Τῆ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ισιδώρου.

Στίχοι

Ἔσαινεν Ισιδωρον ελπίς τοῦ στέφους,
Καί πρὸς τομὴν ἠπειγεν, ἐξ ἧς τό στέφος.
Ἐν δ' Ισιδωρον ἄορ δεκάτη τάμεν ἠδέ τετάρτη.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ιερομάρτυρος Θεράποντος.

Στίχοι

᾽Ωφθης θεράπων, οἶα θύτης τοῦ Λόγου,
᾽Ωφθης θεράπων, καί δι' αἵματος Πάτερ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀλεξάνδρου τοῦ ἐν Κεντουκέλλαις.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Ἀλεξάνδρου, Βαρβάρου καί Ἀκολούθου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'

Παῖδες Ἑβραίων

Νύν ἐλλαμπόμενος Τρισμάκαρ, τῆ τοῦ πνεύματος αὐγῆ τοὺς σέ υμνοῦντας,
ἐλλαμφθῆναι σὸν σοί εὐδόκησον βοῶντας, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Ὡ τῶν καλλίστων σου ἀγώνων, δι' ὧν ἔλυσας τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων καί
τυράννους δεινούς, κατήσχυνας κραυγᾶζων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεός εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Πάναγνε Δέσποινα Παρθένε, τῶν πταισμάτων μου τοὺς μῶλωπας ελαίω,
συμπαθείας τῆς σῆς, θεράπευσον βοῶντος, Εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'

Ἐπταπλασίως κάμινον

Ραδιουργίαις ὤετο, υποκλέπτειν ὁ τύραννος, τῆς σῆς καρτερίας, τό στερρόν
καί εὐτόνον, παμμάκαρ, Ισιδωρε, πρὸς τὴν αὐτοῦ κακόνοιαν, ἀλλὰ σύ
θεόφρον, τόν Χριστόν ανεβόας, φοβούμαι, ὦ λατρεύω, προσκυνῶ τε καί
μέλπω, λαὸς υπερυψοῦτε, αὐτόν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὀλοαμπές ὡς ἥλιος, ἰλαρόν σου τό πρόσωπον, τῆ τοῦ μαρτυρίου χαρμονῆ
εφαίνετο, ἀμνός γάρ ὡς ἄμωμος σφαγιασθεὶς προσήχθης Θεῷ, ὄν ὡς
πλαστοουργόν, μελωδικῶς ανεβόας, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
λαὸς υπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοειδές τό σώμά σου, τοίς ποθούσιν εδείκνυτο, τής Αγγελικής δορυφορούσης τάξεως, αστράπττον Ισίδωρε, μαρμαρυγαίς τής χάριτος, θαυματοποιίαις τε ποικίλαις εμπρέπον, δωρούμενον εκάστω, τάς ίάσεις αφθόνως, καί σάλου εξαρπάζων, σαφώς καί εκ κινδύνων.

Θεοτοκίον

Ρητορευόντων γλώσσαί σε, ευφημήσαι ου σθένουσιν, ώ Θεογεννήτορ, Μαριάμ Θεόθυμφε, Θεόν γάρ εγέννησας, τόν επί πάντων Κόρη αγνή, εκ παρθενικής, απειρογάμου νηδύος, όν Παίδες ευλογούσιν, ιερείς ανυμνούσι, λαοί υπερυψούσιν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν, εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τόν Δημιουργόν, καί Λυτρωτήν ανεβόα, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω

Ο πλούτω ευσπλαγχνίας συγκαταβάς, καί πτωχεύσας, σταυρόν τε καί θάνατον υπέρ ημών, θέλων υπομείνας ως αγαθός, τόν δι' αυτόν σε θάνατον, βλέπων υπομείναντα καρτερώς, αυτού τής βασιλείας, Ισίδωρε τρισμάκαρ, συγκληρονόμον απειργάσατο.

Νομίμως σών αιμάτων επί τής γής, οι κρουνοί εκχυθέντες Ισίδωρε, εν ουρανοίς χλαϊνάν σοι εφοίνιξαν ευπρεπώς, εξυφασμένην χάριτι, ήν νύν ενδυσάμενος τώ Χριστώ, παρέστης εν θαλάμοις, παμμάκαρ ουρανόις, στεφανηφόρε Μάρτυς ένδοξε.

Ως έχων παρρησίαν πρόσ τόν Χριστόν, ικετεύων μή παύση Ισίδωρε, εκ πειρασμών, ζάλης τε καί θλίψεως καί παθών, τούς εκτελούντας ρύσασθαι, μνήμην σου αξίως τήν ιεράν, ψυχών τε σωτηρίαν, αιτούμενος τρισμάκαρ, σής κληρουχίας καταξίωσον.

Θεοτοκίον

Σωτήρα ως τεκούσα καί λυτρωτήν, σωτηρίας με Κόρη αξίωσον, επιτυχείν, πάναγνε πταισμάτων μου τάς σειράς, ταίς σαίς πρεσβείαις λύουσα, πάντα γάρ ως θέλεις σύ κατορθοίς, ως φέρουσα εν κόλποις, τόν πάντων Βασιλέα, τόν αγαθότητι ασύγκριτον.

Ο Ειρμός

«Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τής γής κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρώποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Καί ή λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Παχωμίου τού Μεγάλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Εορτῆς γ' καί τού Οσίου γ'.

Στιχηρά τού Οσίου

Ἦχος πλ. β'
Ὅλην ἀποθέμενοι

Ὅλην σου τήν ἐφεςιν, πρὸς τόν Θεόν ανατείνας, κοσμικήν τερπνότητα, ὡς μή διαμένουσαν καταλέλοιπας, καί Χριστῷ πάνσοφε, σεαυτόν ἀνέθου, ολοτρόπως δι' ἀσκήσεως, ἐκκαθαιρόμενος, καί καρτερικήν ἐνδεικνύμενος, τήν ἐνστασιν Παχώμιε, πρὸς τά τῶν παθῶν υπεκκαύματα, καί τή συνειδήσει, μαρτύριον θεόφρον υποστάς, ὡς νικηφόρος ἀπείληφας, στέφος τό ἀμάραντον.

Σοί νύν ἐξεγένετο, ἐκ πρακτικῆς θεωρίας, διασχόντι σώματος, τό παχύ προκάλυμμα καί προσπάθειαν, τῆς σαρκός ρήξαντι, τῷ Θεῷ κραθῆναι, ταίς ἐκείθεν ἀστραπτόμενον, αὐγαίς καί χάρισι, καί θεουργικοῖς ἀμαρύγμασι, καί νεύσεσι θεούμενον, καί τοῖς πρὸς τό κρείττον ὑψώμασι, καί νύν θεοφόρε, μακάριος γενόμενος Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ δυσώπησον, ὑπέρ τῶν ψυχῶν ημῶν.

Ἄπασαν τήν αἴσθησιν, ὑπεραρθεῖς τῷ Δεσπότη, καθαρῶς ὠμίλησας, τῆς σαρκός γενόμενος ἔξω πάντιμε, λογισμῷ κρείττονι, τῶν παθῶν κρατήσας, καί δαιμόνων τά φρυάγματα, καταστρεψάμενος, καί καταπατήσας Παχώμιε, καί νύν ἐνδαισιώμενος, τοῖς ἐπουρανίοις σκηνώμασι, πάντων τῶν τιμώντων, τήν μνήμην σου μνημόνευε Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πανόλβιε, Πάτερ, παριστάμενος.

Δόξα... Ἦχος δ'

Κρίνον σε ἐρημος ἐξήνηθησε Πάτερ, ἀπαντας εὐωδιάζον, ἐξ ἀρετερπνόν, ἐκ τῶν τῆς πράξεως, καί σοφίας τῆς ἐκ θεωρίας, ὡς ἐπαμφοτεροδέξιον, καί τή τού τελείου εὐδοκιμήσει, ἀπολαβῶν τήν κρείττονα ψήφον, ἐκ τε τοῦ λόγου καί τοῦ βίου σου, ἐκ τε τῶν ἔργων καί τῆς πίστεως, εὐηρέστησας Χριστῷ τῷ Θεῷ, Αὐτόν καθικέτευε, Παχώμιε θεόληπτε, καί ἡμᾶς εὐαρεστεῖν αὐτῷ, καί σὺν σοί τυχεῖν τῆς ἀνω κληρουχίας.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τῶν μοναστῶν τά πλήθη, τόν καθηγητήν σε τιμῶμεν Παχώμιε, διά σου γάρ τήν τρίβον, τήν ὄντως ευθείαν, πορεύεσθαι ἐγνώμεν, Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καί ἐχθροῦ θριαμβεύσας τήν δύναμιν, Ἀγγέλων συνόμιλε, Οσίων συμμετοχε καί Δικαίων, μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεηθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Ἀπολυτίκιον τοῦ Οσίου

Ἦχος πλ. α'

Τόν συνάναρχον Λόγον

Ἀγγελάρχης εδείχθης τοῦ Ἀρχιποίμενος, μοναστῶν τās ἀγέλας Πάτερ Παχώμιε, πρὸς τήν μάνδραν ὁδηγῶν τήν ἐπουράνιον, καί τό πρέπον ἀσκηταίς, ἐκείθεν σχῆμα μυηθεῖς, καί τούτο πάλιν μυήσας, νύν δέ σύν τούτοις ἀγάλλη, καί συγχορεύεις ἐν ουρανίαις σκηναίς.

Καί τῆς Εορτῆς καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν Καθίσματα τῆς Εορτῆς καί οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς καί τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς (ἀνευ τῶν Θεοτοκίων τῶν πρώτων ἐξ Ὠδῶν).

Παχωμίῳ τόν αἶνον εικότως πλέκω.

Ποῖημα Θεοφάνους.

Ὠδή α' Ἦχος β'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

Πεπιοθῶς χρηστότητι τῶν σῶν, τρόπων προθυμότατα, σοί τήν ὠδήν προσφυῶς ἀνακρούομαι, ἀλλά μου θεσπέσιε, τήν διάνοιαν, φωτοβόλοις ἐλλάμψεσι, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, λάμπρυνον Παχώμιε πανάριστε.

Ἀπαθείας ἐρωτι θερμῷ, Πάτερ κατεχόμενος, τās υλικάς τῶν παθῶν κατεμάρανας ἀφορμάς Παχώμιε, καί κατέλαβες, δι' ἀγάπης πτερούμενος, πάσαν τήν πηγαίαν, ἐλλαμψιν παμμάκαρ τῆς θεότητος.

Χαρμονῆς ἐνέπλησας πολλῆς, ουρανῶν τά τάγματα, τόν Ποιητήν ἐπιγνοῦς πάσης κτίσεως, ἐν φρουρᾷ γάρ ἐμάθεις, κατεχόμενος, τήν ἀπόρρητον δύναμιν, τούτου θεοφόρε, πίστεως τό δόγμα παιδευόμενος.

Θεοτοκίον

Υπερτέρα πέφηνας Αγνή, πάσης αοράτου τε, καί ορατής αιειπάρθενε κτίσεως, τόν γάρ Κτίστην τέτοκας, ως ηυδόκησε, σαρκωθήναι εν μήτρα σου, ώ σύν παρρησία, πρέσβευε σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Ωδή γ'
Εξήνθησεν η έρημος

Ως έλαφος προσέδραμες, πρός τό ύδωρ Όσιε, καί ραντισθείς Βαπτίσματι, τώ αγίω τήν δρόσον είληφας, δι' ής κατεγλυκάνθη η καρδιά σου.

Μή φέρουσαι τό σύντονον, καθοράν σου Όσιε, τών δυσμενών αι φάλαγγες, θεοφόρε τό τής ασκήσεως, πειρασμούς σοι ποικίλους ετεκτήναντο.

Ιεράν ως κτησάμενος, πολιτείαν γέγονας, τών ασκητών Παχώμιε, νομοθέτης καί προηγούμενος, Χριστώ τούτους προσάγων πανασίδιμε.

Θεοτοκίον

Τά ταγματα εξέστησαν, τών Αγγέλων Πάναγνε, καί τών ανθρώπων έφριξαν, αι καρδίαί επί τώ τόκω σου, διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ο Ειρμός

«Εξήνθησεν η έρημος, ωσει κρίνον Κύριε, η τών εθνών στειρεύουσα, Εκκλησία τή παρουσία σου, εν ή εστερεώθη η καρδιά μου».

Κάθισμα Ήχος πλ. δ'
Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τών δακρύων τοίς όμβροις τήν σήν ψυχήν, καταρδεύσας πλουσίως Πάτερ σοφέ, πολύχουν εθέρισας, αρετών σου τόν άσταχυν, καί ποιμήν θρεμμάτων, οσίων γενόμενος, επί χλόην ταύτα, ασκήσεως έθρεψας, όθεν αναλύσας, εκ τού βίου ενδόξως, Πατέρων Παχώμιε, τοίς χοροίς συνηρίθμησαι, Διά τούτο βοώμέν σοι, Πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Καί τής Εορτής

Ωδή δ'
Ελήλυθας, εκ Παρθένου

Ως άριστος, κυβερνήτης εγένου Παχώμιε, μοναστών συστήματος, δι' Οπτασίας γάρ πάνσοφε, Πάτερ κεχηρημάτισαι, τή αρετή ανεγείρειν φροντιστήρια.

Τού Πνεύματος, τού Αγίου τήν αίγλην δεξάμενος, αστήρ φαινότατος, λάμπων τή χάριτι γέγονας, πάσιν ούς ωδήγησας, εις σωτηρίας λιμένα σοίς διδάγμασιν.

Ο βίος σου, θεοφόρε παμμάκαρ Παχώμιε, κανών ακριβέστατος, τών μοναζόντων γεγένηται, ώ νύν πολιτεύονται, οι σοίς επόμενοι Πάτερ θείοις δόγμασιν.

Νυττόμενος, τού Δεσπότη τῷ πύθῳ κατέσβεσας, σαρκός τήν ευπάθειαν, δι' εγκρατείας Παχώμιε, όλον δέ τόν βίον σου, ως ευωδέστατον θύμα καθιέρωσας.

Θεοτοκίον

Σέ λιμένα, σωτηρίας καί τείχος ακράδαντον, Θεοτόκε Δέσποινα, πάντες πιστοί επιστάμεθα, σύ γάρ ταίς πρεσβείαις σου, εκ τών κινδύνων λυτρούσαι τάς ψυχάς ημών.

Ωδή ε' Μεσίτης Θεού

Αγάπη Θεού, διδαχαίς ωμίλησας τού Πνεύματος, εξ ών φωτιζόμενος, αρετής ακρότητα κατείληφας, τών παθών απαλλάξας, τήν τής ψυχής κατάστασιν.

Ικέτην τόν σόν, Ασκητήν προσαγομέν σοι Δέσποτα, δι' αυτού αιτούμενοι φωτισμῷ τής χάριτος λαμ πρύνεσθαι, τή σή παντευχία, διά παντός φυλάττεσθαι.

Νευρώσας τόν νούν, εντολών τηρήσεσι Παχώμιε, τής σαρκός τό σκίρτημα, τή σή εγκρατεία κατεμάρανας, καί ποιμήν ανεδείχθης, θεοφιλούς συστήματος.

Θεοτοκίον

Δυσώπει τόν σόν, Υιόν καί Κύριον Παρθένε αγνή, αιχμαλώτοις λύτρωσιν, τοίς εξ εναντίας περιστάσεως, επί σοί πεποιθόσιν, ειρηνικήν δωρήσασθαι.

Ωδή ς' Εν Αβύσσω πταισμάτων

Ολεθρίων πνευμάτων επάτησας, Πάτερ μηχανήματα, τήν τού Δεσπότη σου, ενδεδυμένος δύναμιν, καί Σταυρώ τῷ τιμίῳ φραπτόμενος.

Νουνεχῶς τών προσκαίρων προέκρινας, τά διαιωνίζοντα, πόνοις ασκήσεως, εγκαρτερήσας Όσιε, καί ψυχών οικονόμος γενόμενος.

Εκουσίως πτωχεύσας τῷ πνεύματι, Πάτερ τήν αθάνατον, καί αδιάδοχον, εν ουρανοίς απόλαυσιν, καί τόν άφραστον πλούτον απείληφας.

Θεοτοκίον

Απειράνδρωσ Παρθένε εκύησας, καί διαιωνίζεις Παρθένος εμφανίουςα, τής αληθούς θεότητος, τού Υιού καί Θεού σου τά σύμβολα.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω πταισμάτων κυκλούμενος, τήν αωεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β' Τά άνω ζητών

Φωστήρ φαεινός, εδείχθης εν τοίς πέρασι τήν έρημον δέ, επόλισας τοίς πλήθεσι, σεαυτόν εσταύρωσας, τόν σταυρόν σου επ' ώμων άράμενος, καί

ασκήσει τό σώμα, κατέτηξας, πρεσβεύων απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΕ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Παχωμίου τού Μεγάλου.

Στίχοι

Ο Παχώμιος, λεππύνων σαρκός πάχος,
Ψυχή συνήγε πρίν μεταστήναι στέαρ
Πέμπτη καί δεκάτη Παχώμιον ένθεν άειραν.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Αχιλλίου Μητροπολίτου Λαρίσσης.

Στίχοι

Λαλεί Λάρισσα σάς αριστείας ξένας,
Μνήμην έχουσα καί θανόντος σου Πάτερ.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού, Οσίου Πατρός ημών Βαρβάρου τού μυροβλύτου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Αντίθεον πρόσταγμα

Ισχύν ενδυσάμενος τήν τού Δεσπότη, ως χούν ηδυπάθειαν, τού βίου κατεπάτησας, τώ πόθω βαλλόμενος, τής ακηράτου ζωής, ής νύν καί μετέσχηκας, χοροίς Αγγέλων, Πάτερ συναυλιζόμενος.

Καρδίαν κτησάμενος, καθαρωτάτην, ιδείν κατηξίωσαι, τόν πάσιν αθεώρητον, εντεύθεν μακάριος, ως η υπόσχεσις, Πάτερ εχρημάτισας υμνών, τόν ευεργέτην καί υπερένδοξον.

Ορθόδοξον φρόνημα σύ κεκτημένος, Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ομοούσιον, παμμάκαρ εκηρυξας, καί τήν τού Λόγου φρικτήν, σάρκωσιν εδίδαξας υμνών, ως Θεοτοκον τήν αιιπάρθενον.

Θεοτοκίον

Αγίων Αγίαν σε κατανοούμεν, ως μόνην κυήσασαν, Θεόν τον αναλλοίωτον, Παρθένε αμόλυντε, Μήτερ ανύμφευτε, πάσι γάρ επήγασας πιστοίς, τήν αφθαρσίαν τώ θείω τόκω σου.

Ωδή η'

Κάμινος ποτέ

Τάς τών ασκητών, σοφάς υποτυπώσεις, προς τού Αγγέλου εμυήθης Σοφέ, εκ θείου προστάγματος, αισπερ νύν καί εκτρεφόμενοι, οι ευσεβείας τρόφιμοι, κράζομεν, Ευλογείτε, πάντα τα έργα τόν Κύριον.

Ὡσπερ αστραπή, μεγίσταις φρουκτωρίαις, ἡ πολιτεία διαλάμπουσα, τοῖς πάσιν ἀνέτειλεν, τῆς ἀσκήσεώς σου πάνσοφε, τοῖς εὐσεβῶς τῷ Κτίσαντι, κράζουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Σέ τὸν ὑπὲρ νοῦν, Πατρός ἐξ ἀγεννήτου, πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθέντα Χριστέ, δοξάζων ἐκήρυξεν, ὁ Παχώμιος ὁ ἔνδοξος, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, μίαν τὴν τῆς Τριάδος, φύσιν εἰδῶς καὶ θεότητα.

Θεοτοκίον

Πύλην σε φωτός, παρθένε Θεομήτορ, οἱ εὐσεβούντες ὀνομάζομεν, Πατρός γὰρ ἀπαύγασμα, ἐνωθέν σαρκὸς παχύτητι, ὑπερφυῶς ἐγέννησας, πάντα γενε, ὄν ὑμνούμεν, πάντα τὰ ἔργα ὡς Κύριον.

Ὁ Εἰρμός

«Κάμινος ποτέ, πυρός ἐν Βαβυλώνι, τὰς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον».

Ὡδή θ'

Ἀνάρχου Γεννήτορος

Λαμπάσι τῆς χάριτος, καταυγασθεῖς Παχώμιε, ὡς πιστὸς ὑπηρέτης Θεῷ παρίστασαι, τῆς ἐν οὐρανοῖς θείας δόξης, κατατρυφῶν τῆς ἀκαταλύτου, διὸ τὴν σεβάσμιον, εορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Ἐπλάκη σοι στέφανος, ὡς νικητὴ Παχώμιε, δεξιὰ ζωηφόρῳ καὶ παντοκράτορι, καὶ νῦν τοὺς ὑμνούντας σὴν μνήμην, τὴν εὐκλεή, ἀξίωσον μάκαρ, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως, τῶν πταισμάτων πανασοῖδιμε.

Καρπούς νῦν δρεπόμενος, τῶν πόνων σου Παχώμιε, τῆς χαρᾶς ἀπολαύεις, τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀλλὰ μεσιτεύων σωθῆναι, σοὺς φοιτητάς, Χριστὸν ἐκδυσώπει, τοὺς σέ νῦν γεραίροντας, καὶ τιμώντας ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Ὡς πόκος Πανάμωμε, τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον, ἐν γαστρὶ δεξαμένη ἡμῖν ἐκτέτοκας, τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα, τοῖς εὐσεβῶς αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, καὶ σε τὴν πανάμωμον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἰρμός

«Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεός καὶ Κύριος, σαρκωθεῖς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα, διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλυνόμεν».

Ἐξαποστειλᾶριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἀγγελικὸν τὸν βίον, ποθῶν ἐμάκρυνας σαυτὸν, ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ πάθη, καθυποτάξας τῆς σαρκὸς, Ἰσάγγελος ἀνεδείχθης, Παχώμιε θεοφόρε.

Καὶ τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς.

Καί τά λοιπά, ὡς σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΙΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Οσίου Πατρός ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Ἁγιασμένου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τοῦ Οσίου γ'.

Στιχηρά τοῦ Οσίου

Ἦχος πλ. β'
Ὅλην ἀποθέμενοι

Νέφει τήν ἐπίβασιν, αὐτοῦ τιθεῖς ὡς Δεσπότης, ἐν νεφέλῃ κούφῃ πρῖν, καταβάς εἰς Αἴγυπτον τοὺς ἐκλάμπαντας, ἐκλεκτοὺς προώρισε, τοὺς ἀρπαζομένους, ἐν νεφέλαις ὡς θεόφρονας, μεθ' ὧν Θεόδωρος, ὁ Ἁγιασμένος Πατήρ ἡμῶν, ὁ πύργος ὁ ἀκράδαντος, ὁ τήν ἀρετὴν περιβόητος, ὁ φαεινοτάταις, ἐλλάμψεσιν ἐκλάμπων τοῦ Χριστοῦ, καί παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Αἴγυπτος ἡ πρότερον, δαιμονικαῖς μαινομένη, τελεταῖς καί πάθεσιν, ἀσκητῶν νῦν τάγμασιν ὠραῖζεται, καί ποικίλοις κάλλεσιν, ἀρετῆς ἐνθέου, κοσμουμένη διαδεικνύεται, ἐν ἡ διέλαμψε, θείων δωρῶν ὁ ἐπώνυμος, Θεόδωρος ὁ Ὄσιος, ὁ θεοειδής καί θεόληπτος, ὁ τήν θαυμασίαν, ταπείνωσιν μιμούμενος Χριστοῦ, καί παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀσκησιν ἐγκράτειαν, ὑπομονὴν καρτερίαν, ἀποχὴν κακότητος, ἀρετῆς περίληψιν ἐκ νεότητος, ὁ σοφός Θεόδωρος, ἀσκητῶν ὁ μέγας, ὁ θεόφρων ἐπεδείξατο, θερμός γενόμενος, θείας ἐραστῆς ἀγαπήσεως, καί πάντα τά ὀρώμενα, χαίρων ὑπερβάς ὁ θαυμάσιος, διὰ θεωρίας, ὑψούμενος ὡμίλει τῷ θεῷ, καί παρρησία πρεσβεύει νῦν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Καί νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Τοῦ Οσίου Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Τῆς ἐρήμου πολίτης, καί ἐν σώματι ἄγγελος, καί θαυματουργός ἀνεδείχθης, θεοφόρε πατήρ ἡμῶν Ἀνδρόνικε, νηστεία, ἀγρυπνία, προσευχή, οὐράνια χαρίσματα λαβών, θεραπεύεις τοὺς νοσοῦντας, καί τὰς ψυχὰς τῶν πίστει

προστρεχόντων σοι. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι, δόξα τῷ ενεργούτι διά σου πάσιν ἰάματα.

Καί τῆς Εορτῆς

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οι Κανόνες τῆς Εορτῆς καί τοῦ Αγίου.
Ο Κανών τοῦ Αγίου, οὐ ἡ Ακροστιχίς.
Υμνῶ Θεοῦ σε δῶρον ἡγιασμένον.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδή α' Ἦχος β' Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

Υμνωδίαις μέλλοντι τήν σήν, μέλπειν νύν πανήγυριν, τῶν θεικῶν δωρεῶν ὡς ἐπώνυμος, δωρεάν παράσχου μοι, φωτοφόρων ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενος, τῶν ἀδαπανήτων, χάριτος τῆς θείας Παναοίδιμε.

Μελετῶν τόν νόμον ἐμμελῶς, Πάτερ τόν ἀγνότατον, ὅλος ἀγνός καί καθάρως γεγένησαι, τῷ πανάγνῳ Λόγῳ δέ, ρυθμιζόμενος, τῆς ἀγνείας λαμπρότατον, σκεύος ἀνεδείχθης, καί ἡγιασμένον παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Νεκρωθεῖς τῷ κόσμῳ καί ζωῆν, Πάτερ τήν ἰσαγγελον, ἐπί τῆς γῆς εὐσεβῶς μετερχόμενος, τῷ ἐξανατεΐλαντι, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν ἠκολούθησας, τόν σταυρόν ἐπ' ὤμων, ἄρας σου θεόφρον Παναοίδιμε.

Ὡδή γ' Ἐξηνήθησεν ἡ ἔρημος

Ὡς δῶρον ἀγαπώμενον, τῷ Δεσπότη Ὅσιε, τήν σήν ψυχὴν Θεόδωρε, σεσωσμένην καί δι' ἀσκήσεως, παθῶν ἀπηλλαγμένην προσενήνοχας.

Θεῷ καθιερούμενος, ὑπερέβης Πάνσοφε, τῶν ορατῶν τήν αἴσθησιν, καθάρῳ δέ νῷ προσωμίλησας, Νοῖ ὑπεοτάτῳ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον

Ἐμάκρυνας εἰς ἔρημον, φυγαδεύων ἐνδοξε, τόν ἐκ Παρθένου λάμπαντα, Θεόν Λόγον σύ προσδεχόμενος, ἐν ᾧ καί διεσώθης ἀξιάγαστε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐξηνήθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στείρευούσα, Ἐκκλησία τῆ παρουσία σου, ἐν ἧ ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Τά ἐπίγεια πάντα καταλιπών, καί ἐν κόσμῳ ὑπάρχων σωματικῶς, τῷ πνεύματι γέγονας, τῶν Ἀγγέλων συμμετοχος, τά γάρ παρόντα πάθη, νεκρώσας τοῦ σώματος, τῆς τριάδος ἐδείχθης, θεράπων μακάριε, ὅθεν καί

νοσοούντων, θεραπεύεις τά πάθη καί λόγω τά πνεύματα, απελαύνεις τή χάριτι, θεοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην σου.

Καί τής Εορτής

Ωδή δ'

Ελήλυθας, εκ Παρθένου

Ο μόσκηνος, Παχωμίω τώ θείω γενόμενος, τούς τρόπους ιζήλωσας, Πάτερ θεόφρον Θεόδωρε, τούτου τήν εγκράτειαν, καί τήν ορθόδοξον πίστιν εκμιμούμενος.

Υμνουμένης, βασιλείας καί θείας ελλάμπσεως, αξίως τετύχηκας, ως γεγονώς επιτήδειος, Πάτερ καθαρότητι, πρός μετοχήν τής αφθάρτου ωραιότητος.

Σκηνώματα, Αιθιόπων δαιμόνων συστήματα, τήν σήν επτοήθησαν, υπομονήν καί ταπείνωσιν, καί τήν ακατάπαυστον, εν αγρυπνίαις σου στάσιν Αξιάγαστε.

Θεοτοκίον

Εν εκστάσει, κεφαλαί δυναστών διεκόπησαν, τώ φόβω τού τόκου σου, Θεογεννήτορ πανάμωμε, δήμος τών Οσίων δέ, εθαυμαστώθη αξίως θεία χάριτι.

Ωδή ε'

Μεσίτης Θεού

Δογμάτων θερμώς, τών σεπτών εχόμενος διέλυσας, πασών τών αιρέσεων, τās πεπλανημένας υπολήψεις Σοφέ, τής Τριάδος τή πίστει, περιφρουρών τήν ποίμνην σου.

Ως φώς αληθώς, επί γής διέπρεψας Θεόδωρε, πολιτείαν άμεμπτον, πεπολιτευμένος παναοίδιμε, ασκητών η τερπνότης, τών μοναστών τό καύχημα.

Θεοτοκίον

Ροαίς ασκητά, τών δακρύων άρδων τήν καρδίαν σου, καρποφόρον έδειξας, τώ εξανατείλαντι Δεσπότη Χριστώ, εκ Παρθένου Αγίας, Θεόδωρε πανόλβιε.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω πταισμάτων

Ο λαμπρός καί θεάρεστος βίος σου, σοί τήν επουράνιον Πάτερ λαμπρότητα, τήν τών Αγίων έδειξεν, εν σκηναίς ουρανόις Θεόδωρε.

Νικητής τροπαιούχος Θεόδωρε, τών τής πονηρίας πνευμάτων γεγένησαι, τώ Παρακλήτω Πνεύματι, συνεργώ κεχρημένος θεόληπτε.

Θεοτοκίον

Η νεφέλη η κούφη υπάρχουν, Αγνή, ής επικαθήμενος ήλθεν εις Αίγυπτον, ο παντοκράτωρ Κύριος, καί φωστήρας οσίους ειργάσατο.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω ππαισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυσσον, εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β' Τά άνω ζητών

Εν οίκω Θεού, ως φοίνιξ σύ εξήγησας, καρπούς τε αυτώ, αρετών προσενηνοχας, διά τής ασκήσεως, τής άριστης Πάτερ Θεόδωρε, όθεν και μακαρίζη νύν, ως τών Ασωμάτων ισοστάσιος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΣΤ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Θεοδώρου τού Ηγιασμένου.

Στίχοι

Δώρόν σε θείον Θεόδωρε δεικνύει
Εν Αγίοις Άγιος ηγιασμένε.
Τή δέγε ενδεκάτη Θεόδωρος αφίπτατο γαίης.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού εν αγίοις πατρός ημών Αλεξάνδρου, αρχιεπισκόπου Ιεροσολύμων.

Μνήμη τών αγίων μαρτύρων Αυδά, Αυδησού, επισκόπου, και τών σύν αυτοίς τριάκοντα οκτώ, πρεσβυτέρων δέκα έξ, Διακόνων εννέα, μοναχών έξ, και παρθένων επτά.

Οι άγιοι μάρτυρες Ισαάκιος, Συμεών και Δαχθισόςης πυρί τελειούνται.

Οι άγιοι Αββάδες, οι εν τή μονή τού αγίου Σάββα, υπό τών Βλεμμυών ξίφει τελειούνται.

Ο άγιος μάρτυς Παπηλίνος ξίφει Τελειούται.

Ο άγιος μάρτυς Πέτρος, ο εν Βλαχέρναις, βουνεύροις τυφθείς, τελειούται.

Ο άγιος Νικόλαος, πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, εν ειρήνη τελειούται.

Μνήμη τής αγίας Ευφημίας πλησίον τού νεωρίου λιμένος εις τήν αγίαν Δύναμιν.

Ταίς αυτων αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Αντίθεον πρόσταγμα

Γνωστώσ επεπόθησας, ως ο θεόπτης, Θεού τήν λαμπρότητα, θεάσασθαι Θεόδωρε, διό τά ορώμενα πάντα κατέλιπες, γνόφον υπεισδύνας δέ οράν, κατηξιώθης τον ακατάληπτον.

Ιόν σύ τού όφεως τού ψυχοψθόρου, παμμάκαρ Θεόδωρε, μηδαμώς προσηκάμενος, τό τούτου μνημόσυνον Πάτερ απώλεσας, μνήμην ακατάπαυστον Θεού, εν σή καρδία σοφώς κτησάμενος.

Θεοτοκίον

Αγίων τόν Άγιον τόν εν Αγίοις, επαναπαυόμενον αγίως απεκύησας, Παρθένε πανάμωμε, δι' ευσπλαγχνίαν πολλήν, άνθρωπον γενόμενον εκ σου, σωματωθέντα τόν πρίν ασώματον.

Ωδή η' Κάμιнос ποτέ

Σύ φωτοειδής, φωτί τώ φανοτάτω, προσομιλήσας εναπέφηνας, παμμάκαρ Θεόδωρε, τή ενώσει τή αμείνονι, υπερφυώς θεούμενος, κράζων νύν, Ευλογείτε, πάντα τά έργα τόν Κύριον.

Μάρτυς γεγονώς, στερρός πρός αμαρτίαν, μέχρως αιμάτων ανθιστάμενος, θεόφρον Θεόδωρε, τώ στεφάνω τής αθλήσεως, σήν κορυφήν εκόσμησας, κράζων νύν, Ευλογείτε, πάντα τά έργα τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Έφανεν ημίν, εκ σου Θεογεννήτορ, δικαιοσύνης φαιδρός Ήλιος, φωτίζων τά πέρατα, λαμπηδόσι τής θεότητος, σωματωθείς ο Ύψιστος, όν περ νύν ανυμνούμεν, πάντα τά έργα ως Κύριον.

Ο Ειρμός

«Κάμιнос ποτέ, πυρός εν Βαβυλώνι, τās ενεργείας διεμέριζε, τώ θείω προστάγματι, τούς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τούς δέ πιστούς δροσίζουσα, ψάλλοντας, Ευλογείτε, πάντα τά έργα τόν Κύριον».

Ωδή θ' Ανάρχου Γεννήτορος

Νύν ου δι' αινίγματος, σοί ο Χριστός οπτάνεται, πρός δέ πρόσωπον μάλλον οράται πρόσωπον, τή τής αληθείας εμφάσει, τών τής σκιάς λυθέντων εσόπτρων, δωρεών επώνυμε, τού Σωτήρος καί Θεού ημών.

Ο πόθος ο θείος σου, πεπλήρωται Θεόδωρε, οία φθάσας τό τέλος, ό δι' ασκήσεως, πόρρωθεν εώρας συντόνως, ού καί τυχων εφέσεως έστης, ασκητών τό καύχημα, μοναζόντων η ευπρέπεια.

Θεοτοκίον

Νοσήσας τό φθείρεσθαι, παρακοή ο πρώτος Αδάμ, διά σου Θεομήτορ ανακεκαίνισται, σύ γάρ σαρκωθέντα τεκούσα, χωρίς φθοράς τόν άφθαρτον Λόγον, φθοράν εξωστράκισας, αφθαρσίαν δέ εξήνησας.

Ο Ειρμός

«Ανάρχου Γεννήτορος, Υιός Θεός καί Κύριος, σαρκωθείς εκ Παρθένου ημίν

επέφανε, τὰ εσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγείν τὰ εσκορπισμένα, διό τήν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς

Καί τὰ λοιπά, ως σύνηθες

Καί Απόλυσις

Αρχή

ΤΗ ΙΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων Αποστόλων Ανδρονίκου καί Ιουνίας, καί Μνήμη τού εν Αγίοις πατρός ημών Αθανασίου επισκόπου Χριστιανουπόλεως.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετά τόν Προοιμακόν τό Μακάριος ανήρ.

Στιχηρά τών Αποστόλων

Ἦχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Λόγω τήν άλογον έπαυσας, τῆς αθείας φθοράν, ως τού Λόγου υπήκοος, καί κλεινός διάκονος, καί φωστήρ διαυγέστατος, τῆς οικουμένης, θεομακάριστε, διό σε λόγοις, θείοις δοξάζομεν, καί τήν αγίαν σου, μνήμην εορτάζομεν, περιχαρώς, αίνεσιν προσάγοντες, τώ Παντοκράτορι.

Παύλος ο θείος Απόστολος, θείοις επαίνοις ημάς, εκθειάζων λαμπρότατα, τοίς πιστοίς παρίστησι, τήν υμών γενναιότητα, πρό τούτου λέγων, αποδειχθήναι ημάς, Θεού τού Λόγου, μαθητάς πάνσοφοι, καί συγγενείς αυτού, Ιουνία πάνσοφε, ως αληθώς, μάκαρ τε Ανδρόνικε, Θεού θεράποντες.

Πάσαν Ιερώ κηρύγματι, φωταγωγούντες τήν γήν, τήν αχλύν απελάσατε, τήν τῆς ματαιότητος, καί πρός φώς ωδηγήσατε, θεογνωσίας, τούς ενυπάρχοντας, εν σκότει πάλαι, τῆς αθεότητος, θείοι Απόστολοι, οδηγοί σωτήριοι, καί πρεσβευταί, πάντων τών πιστώσ υμάς, τιμώντων πάντοτε.

Ἦχος β'

Ποίσις ευφημιών

Πάντες οι ευσεβείς σήμεραν, ανυμνήσωμεν τόν Ιεράρχην, τόν αθανασίας επώνυμον, καί Αθανασίου εφάμιλλον, Χριστιανουπόλεως ποιμένα, Δοχείον λαμπρόν γενόμενον τού Πνεύματος, τό σώμα σύν τή ψυχή αποκαθάραντα, τῆς τών παθών τρικυμίας, Ὅθεν ηξιώθη, αενάως θαυματουργείν, Ωριστώ παριστάμενος, τώ σώσαντι τάς ψυχάς ημών.

Δεύτε εν ιεροίς μέλεσι, καταστέψωμεν τήν θείαν Κάραν, ευωδίας ούσαν ανάπλεων, καί πάμπολλα θαύματα βρούουσαν, καί πιστούς κινδύνων λυτρούμενην, Βοώντες, Σέ ανυμνούμεν παντοδύναμε, προστάτην καί αρωγόν ημίν εκφήναντα, τόν Αθανάσιον όντως, ού τό θείον σκήνος, ευωδίας πολλής πληροίς, Χριστέ ο Θεός ημών, ο έχων τό μέγα έλεος.

Θαύμα εκπληκτικόν γέγονε, καί κατέπληξε τούς τολμητίας, τούς βεβήλους χείρας εκτείνοντας, καί τά λείψανά σου συλήσαντας, Εκλονίσθη πάσα η οικία, καί κρότος, φρικτός καί μέγας καί παννύχιος, σέ ζώντα καί μετά θάνατον απέδειξε, καί οί αυτόπται νύν ζώσιν, ούτοι μαρτυρούσιν, ότι σύ εί θαυματουργός κλεινέ Αθανάσιε, Ευχαίς σου πάντες σωθειήμεν.

Πόθω θεοτερπεί σήμερα, ασπασώμεθα τό θείον σκήνος, τού αξιαγάστου Πατρός ημών, Αθανασίου τού μάκαρος, τού κρουνοίς δακρύων καθαρθέντος, τό μέγα τής Γορτυνίας εγκαλλώπισμα, καί θείον Μονής Προδρόμου στύλον άσειστον, τής ευποΐας τόν πλούτον, τόν αεί δηλούντα, αγανάκτησιν τού Θεού, τριγμώ τής σής λάρνακος, τιμώνέν σε Αθανάσιε.

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Ως θαυμαστά σου τά έργα Χριστέ! Ανέδειξας εν τοίς εσχάτοις χρόνοις, θαυματουργόν τόν Ιεράρχην σου Αθανάσιον, Σέ γάρ τόν βαρύτιμον ποθήσας μαργαρίτην, τόν πλούτον καί τήν δόξαν, σκύβαλα ελογίσατο, Καί τοίς ίχνεσί σου ακολουθών, πνεύμα καί σώμα ταίς αρεταίς απεθέωσεν, Όθεν τό «επίβλεψον Κύριε εκφωνών, λαμπρότατον άστρον, πρό τού στόματος αυτού εωράτο, Τήν δ' ολολύζουσαν γοερώς, επί τού θείου λειψάνου, νεκρώς τήν χείρα ύψωσε, καί ταύτην ηυλόγησε, Μεγαλουργέ Αθανάσιε, πρέσβευε τού ρυσθήναι ημάς, εκ τών βελών τού Βελίαρ, καί σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Καί νύν... Τής Εορτής

Είσοδος. Φώς ιλαρόν, τό Προκείμενον τής ημέρας καί τά Αναγνώσματα.

**Παροιμιών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 10, 7 & 3, 13-16 & εκλογή)**

Μνήμη δικαίου μετ' εγκωμίων, καί ευλογία Κυρίου επί κεφαλήν αυτού, Μακάριος άνθρωπος, ός εύρε σοφίαν, καί θνητός, ός είδε φρόνησιν, Κρείσσον γάρ αυτήν εμπορεύεσθαι, ή χρυσίου καί αργυρίου θησαυρούς, Τιμιωτέρα δέ εστι λίθων πολυτελών, ουκ αντιτάσσεται αυτή ουδέν πονηρόν, ευγνωστός εστι πάσι τοίς εγγίζουσιν αυτήν, πάν δέ τίμιον ούκ άξιον αυτής εστιν. Εκ γάρ τού στόματος αυτής εκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δέ καί έλεον επί γλώσσης φορεί. Τοιγαρούν ακούσατέ μου, ώ τέκνα, σεμνά γάρ ερώ, καί μακάριος άνθρωπος, ός τάς εμάς όδούς φυλάξει. Αι γάρ έξοδοί μου, έξοδοι ζωής, καί ετοιμάζεται θέλησις παρά Κυρίου, Διά τούτο παρακαλώ υμάς καί προΐεμαι εμής φωνήν υιοίς ανθρώπων, Ότι εγώ η Σοφία κατεσκεύασα βουλήν καί γνώσιν καί έννοιαν, εγώ επεκαλεσάμην, Εμή βουλή καί ασφάλεια, εμή φρόνησις, εμή δέ ισχύς, Εγώ τούς εμέ φιλούντας αγαπώ, οι δέ εμέ

ζητούντες ευρήσουσι χάριν, Νοήσατε τοίνυν άκακοι πανουργίαν, οι δέ
απαίδευτοι ένθεσθε καρδίαν, Εισακούσατέ μου καί πάλιν, σεμνά γάρ ερώ, καί
ανοίγω από χειλέων ορθά, Ότι αλήθειαν μελετήσσει ο λάρυγξ μου,
εβδελυγμένα δέ εναντίον εμού χείλη ψευδή, Μετά δικαιοσύνης πάντα τά
ρήματα τού στόματός μου, ουδέν εν αυτοίς σκολιόν, ουδέ στραγγαλιώδες,
Πάντα ευθέα εστί τοίς νοούσι, καί ορθά τοίς ευρίσκουσι γνώσιν, Διδάσκω γάρ
υμίν αληθή, ίνα γένηται εν Κυρίω η ελπίς υμών, καί πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιών τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 10, 31-32 & 11, 1-12)

Στόμα δικαίου αποστάζει σοφίαν, γλώσσα δέ αδίκου εξολείται, Χείλη ανδρών
δικαίων επίστανται χάριτας, στόμα δέ ασεβών καταστρέφεται, Ζυγοί δόλιοι
βδέλυγμα ενώπιον Κυρίου, στάθμιον δέ δίκαιον δεκτόν αυτώ, Ού εάν εισέλθη
ύβρις, εκεί καί ατιμία, στόμα δέ ταπεινών μελετά σοφίαν, Τελειότης ευθέων
οδηγήσει αυτούς, καί υποσκελισμός αθετούντων προνομεύσει αυτούς, Ούκ
ωφελήσει υπάρχοντα εν ημέρα θυμού, δι καιοσύνη δέ ρύσεται από θανάτου,
Αποθανών δίκαιος έλιπε μετάμελον, πρόχειρος δέ γίνεται καί επίχαρτος
ασεβών απώλεια, Δικαιοσύνη αμώμου ορθοτομεί οδούς, ασέβεια δέ
περιπίπτει αδικία, Δικαιοσύνη ανδρών ορθών ρύσεται αυτούς, τή δέ αβουλία
αλίσκονται παράνομοι. Τελευταίσαντος ανδρός δικαίου ουκ όλλυται ελπίς, τό
δέ καύχημα τών ασεβών όλλυται, Δίκαιος εκ θήρας εκδύνει, αντ' αυτού δέ
παραδίδοται ο ασεβής, Εν στόματι ασεβών παγίς πολίταις, αίσθησις δέ
δικαίων εύοδος, Εν αγαθοίς δικαίων κατώρθωται πόλις, καί εν απωλεία
ασεβών αγαλλίαμα, Εν ευλογία ευθέων υψωθήσεται πόλις, στόματι δέ
ασεβών κατασκαφήσεται, Μυκτηρίζει πολίτας ενδεής φρενών, ανήρ δέ
φρόνιμος ησυχίαν άγει.

Σοφίας Σολομώντος τό Ανάγνωσμα
(Κεφ. 4, 7-15)

Δίκαιος εάν φθάση τελευτήσαι, εν αναπαύσει έσται, Γήρας γάρ τίμιον ου τό
πολυχρόνιον, ουδέ αριθμώ ετών μεμέτρηται, Πολιά δέ εστι φρόνησις
ανθρώποις, καί ηλικία γήρωσ βίος ακηλίδωτος, Ευάρεστος Θεώ γενόμενος
ηγαπήθη, καί ζών μεταξύ αμαρτωλών μετετέθη, Ηρπάγη, μή κακία αλλάξη
σύνε σιν αυτού, Βασκανία γάρ φαυλότητος αμαυροί τά καλά, καί ρεμβασμός
επιθυμίας μεταλλεύει νούν άκακον, Τελειωθείς έν ολίγω, επλήρωσε χρόνους
μακρούς, αρεστή γάρ ήν Κυρίω η ψυχή αυτού, διά τούτο έσπευσεν εκ μέσου
πονηρίας, οι δέ λαοί ιδόντες καί μή νοήσαντες, μηδέ θέντες επί διανοία τό
τοιούτον, ότι χάρις καί έλεος εν τοίς οσίοις αυτού, καί επισκοπή εν τοίς
εκλεκτοίς αυτού.

Ιδιόμελα εις τήν Λιτήν Ήχος α'

Τούς υπέρ άνθρωπον αγώνάς σου, καί τας πυκνάς χαμευνίας, πώς μή
θαυμάσωμεν, Ιεροφάντα θεσπέσιε, Αρχήθεν γάρ προορισθείς, τόν τιμαλφή
καί ισάγγελον τής παρθενίας χιτώνα, άσπιλον διεφύλαξας, Καί τοίς τερπνοίς
καί χαμαιζήλοις τού βίου χαίρειν ειπών, νύκτωρ τε μεθ' ημέραν, τώ Σωτήρι
εβόας, «Η ψυχή μου εκολλήθη οπίσω σου, Γνώρισόν μοι Κύριε, οδόν εν ή
πορεύσομαι». Όθεν ανελθών, εις τό περίβλεπον Ιεραρχίας ύψος, επινεύσει

τῆς Θεοτόκου, πάσαν ἀρετὴν ἐαυτῷ ἐνεθησαύρισας, καὶ θαυματουργὸν σεαυτὸν ἐναπέφηνας, Πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἁγιώτατε.

Τὴν πίστιν τετήρηκε, τὸν δρόμον τετέλεκε, ἀγῶνα τὸν καλὸν ἀγωνισάμενος, ὁ Χριστιανουπόλεως Ἀθανάσιος, Ποιμαίνων γάρ καὶ πικτεῦων, καὶ τὴν σάρκα δουλαγωγῶν, τοῖς πάσι πάντα γέγονεν, ἵνα πάντας κερδήσῃ, Καὶ τὸν Σωτῆρα μιμούμενος, ὑπὲρ τῶν προβάτων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐτίθει, Διό, καὶ τούτον ἐδόξασεν ὁ Χριστός, Καὶ ζῶντα καὶ μετὰ θάνατον, τῷ τρισηλίῳ οὖν φωτί, φαιδρὸς παρ ἱστάμενος, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦ Ευαγγελίου κήρυξι διαπρῦσαι.

Ὡς ἀργαλέος ἐστὶν ὁ δρόμος τῆς ἀρετῆς! Διό καὶ παρά Θεοῦ στεφανοῦνται, οἱ ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ τιθέμενοι, καὶ ἀκλινῶς πολεμοῦντες, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, Ἀλλ' ὡς Κερκύρας βλάστημα, καὶ Γορτυνίας καύχημα, τῆς Χριστιανουπόλεως Ἱερουργέ καὶ ποιμάντορ, ἐν οὐρανοῖς χοροβατῶν, καὶ ἐπὶ γῆς ἀπείροις θαύμασι δοξασθείς, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, Πάτερ Ἀθανάσιε.

Δόξα... Ἦχος δ'

Σήμερον σκιρτήσωμεν, καὶ πνευματικῶς ευφρανθῶμεν, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Ἱεράρχου, Τὸν γάρ Σωτῆρα τοῦ παντός, οὗτος ἐπιποθήσας, γονεῖς, μνηστὴν, σὺν τοῖς λοιποῖς τοῦ βίου θελγήτροις ἀπηρνήσατο, Καὶ τὴν λυχνία ἐπιβάς διὰ τῆς Θεοτόκου, τὴν ἀόκνω διδασκαλία, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον ἐκήρυξε, Φόβῳ καὶ τρόμῳ δὲ τούτον θύων, ὅλην ἐν αὐτῷ τὴν Τριάδα ἐπεσπάσατο, Καὶ τὴν ψυχὴν τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος ἐκκαθάρας, γυμνητιῶντων καὶ πειναλέων, χηρῶν τε ὀρφανῶν ὑπήρξε παραμύθιον, Ὅθεν τοῖς θαύμασιν ἐδοξάσθη, μέλλοντα προειπῶν, καὶ τοὺς τῆς λίμνης βατράχους ἀφῶνους ἀπειργάσατο, αὐθις δὲ τούτοις τό κοάζειν, μετὰ καιρὸν ἐχαρίσατο, Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, εἰρήνην τῇ πίστει δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τό μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον ἀπόστιχα Προσόμοια.

Πανεύφημοι μάρτυρες

Διάδοχος ὠφθῆς ἀληθῆς, πάτερ Ἀθανάσιε, τῶν Ἀποστόλων, Καὶ ἐνδοξος, καὶ διαπρόσιος, τοῦ Χριστοῦ θεράπων, καὶ ποιμὴν ἐγρήγορος, εἰσάγων καὶ ἐξάγων τό ποίμνιον, ὃ ἐλυτρώσατο, ὁ Σωτὴρ ἰδίῳ αἵματι, καὶ ἐλαύνων, πρὸς νομὴν σωτήριον.

Στίχ. Διὰ τούτο ἐχρῖσέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρά τοὺς μετόχους σου.

Γορτύνιοι ἅπαντες τορῶς, δεῦτε συναθροίσθητε, καὶ τὸν ποιμένα ὑμνήσατε, κατασπαζόμενοι, ἐν ἀπλέτῳ πόθῳ, σῶμα τό μυρίπνοον, καὶ Κάραν τὴν ἁγίαν καὶ πάντιμον, τὴν ἀπελαύνουσαν, τὰ πολλὰ δεινοπαθήματα, καὶ φρουρούσαν τοὺς πιστῶς προστρέχοντας.

Στίχ. Οι Ιερείς σου Κύριε ενδύσονται δικαιοσύνην.

Τώ πόθω Χριστού τρωθείς σοφέ, Ιεράρχα ένδοξε, θαυματουργέ Αθανάσιε, καί τούτον ακλινώς, εν τοίς στέρνοις φέρων σύν Πατρί καί Πνεύματι προλέγειν ηξιώθης τά μέλλοντα, Αυτόν ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Ήχος γ'

Λαμπροφανής καί πανένδοξος επέφανε νύν η μνήμη σου, Αθανάσιε. Αγγελικώς γάρ βιώσας, εν μέσω τύρβης τής κοσμικής, τό χείρον τώ κρείττονι καθυπέταξας, καί τήν σήν ποιμνην αόκνως, τών κακοδόξων Αιρετικών άτρωτον διεφύλαξας, Όθεν τών τήδε υπεραρθείς, τών Αποστόλων ομόσκηνος γέγονας, Καί υπερφυώς θαυματουργών, τούς τήν σήν μνήμην τελούντας ταίς ευλογίαις ουρανόθεν καταστέφεις, καί πρεσβεύεις υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... Τής Εορτής

Απολυτίκιον τών Αποστόλων

Ήχος γ'

Απόστολοι Άγιοι, πρεσβεύσετε τώ ελεήμονι Θεώ ίνα πταισμάτων άφεσιν, παράσχη ταίς ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Ήχος α'

Τής ερήμου πολίτης

Τούς τελούντας τήν μνήμην, καί τιμώντας τό σώμά σου, καί πανευλαβώς προσκυνούντας τήν μυρίπνοον Κάραν σου, ως έχων παρρησίαν πρός Θεόν, ικέτευε Χριστόν τόν αγαθόν, καί ταίς σαίς θερμαίς πρεσβείαις, τών κινδύνων σώζε, ώ άγιε Αθανάσιε, Έχων δέ καί συμπρεσβευτήν, τόν μέγαν Κυρίου Πρόδρομον, έσο αοράτως τής Μονής, φρουρός καί προπύργιον.

Δόξα... Καί νύν... τής Εορτής

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολ.

Κάθισμα α'

Τήν ωραιότητα

Βίον ισάγγελον θεομακάριστε, Πάτερ διήνυσας, εν μέσω κλύδωνος, τού κοσμικού καί τών κακών, καί ύλης τής φθειρομένης, Όθεν απεξήρανας, τών δακρύων τοίς ρεύμασι, τών παθών μακάριε, τόν ακάθεκτον χείμαρρον, Διό καί πρεπωδέστατα μέλλομεν, πίστει σήν μνήμην Ιεράρχα.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Μετά τήν β' Στιχολ.

Κάθισμα β' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Πανήγυριν φαιδράν, Ιεράν πανδαισίαν, σκιρτώσα εκτελεί, η μονή τού Προδρόμου, σοφέ Αθανάσιε, εν τοίς κόλποις κατέχουσα, τήν σήν πάντιμον, καί θεοβράβευτον Κάραν, ανυμνούσά σου τούς εναρέτους αγώνας, Διό ταύτην φύλαττε.

Δόξα... Καί νύν...

Παρθένος ἀληθώς, πρό τού τόκου Παρθένε, Παρθένος ἀληθώς, εν τώ τόκω Παρθένε, Παρθένος Αειπάρθενος, μετά τόκον διέμεινας, καί Παρθένον σε, ομολογούμεν Παρθένε, καί ελπίζομεν, εν σοί Παρθένε σωθῆναι, Κυρία Αειπάρθενε.

Μετά τόν Πολυέλεον

Τό προσταχθέν μυστικώς

Τόν Γορτυνίας, αδελφοί φρουρόν καί φύλακα, καί τού Προδρόμου τῆς μονῆς ἔρεισμα ἀσειστον, Αθανάσιον πάντες τόν εν Ιεράρχαις, προφρόνως νύν εορτάσωμεν εν ωδαίς, Βοώντες ακαταπαύστως, φρούρει ημάς, καί περίσωζε Ἄγιε, παντοδαπών ασθενειών, καί πάσης ἄλλης θλίψεως, καί παντοίας κακώσεως.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ἦχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον

Τίμιος εναντίον Κυρίου ο θανατος τού Οσίου.

Στίχ. Τί ανταποδώσωμεν τώ Κυρίω.

Τό, Πάσα πνοή

Ευαγγέλιον τού Ιεράρχου

Ο Ν'

Δόξα... Ταίς τού Ιεράρχου...
Καί νύν... Ταίς τής Θεοτόκου...

Ελέησόν με ο Θεός...

Ιδιόμελον Ἦχος πλ. β'

Αθανάσιε Πάτερ, τή πολιτεία Ισαγγελε, καί πιστέ Χριστού θεράπον, ως έχων παρρησίαν πρὸς Αὐτόν περίσωζε ἡμὰς ταίς ευπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, ἐκ παντοίων κινδύνων, ὅτι πρὸς σέ καταφεύγομεν.

Ο Κανων τῶν Αποστόλων, οὐ ἡ Ακροστιχίς.
Αἶνον προσοίσω τῷ σοφῷ Ἀνδρονίκῳ.
Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Αἶνον Θεῷ προσάγει ἐν τῇ παναγία Μάκαρ μνήνη σου, ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, τοὺς ἀγώνιας σου πίστει δοξάζουσα.

Ἰθυνας τοῦ νοός σου, πάσας τὰς κινήσεις ἱερώτατε, πρὸς Θεοῦ θελημάτων, ἀποπλήρωσιν χαίρων, Ἀνδρόνικε.

Νόσους ἀποκαθαίρειν, πνεύματα διώκειν πονηρότατα, ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν, ἐκομίσω θεόφρον Ἀνδρόνικε.

Θεοτοκίον

Ὁμβρισὸν μοι Παρθένε, πάντων τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, καί διόρθωσιν βίου, τῇ ἐν σοί μεσιτεία καί χάριτι.

Ο Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ακροστιχίς

Μέλπω τὸν Χριστοῦ θείον ἱεροφάντην

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Μαρτίνος

Ὠδὴ α' Ἦχος α' Ὠδὴν ἐπινίκιον

Μολπήν σοί προσάγοντι, κανόνος τούτου, προσδέχου, ὦ Ἄγιε, καί ταμὰ πταισμάτα, νοός μου τὰς ἐκτροπὰς, σαίς πρὸς Θεὸν θερμαίς λιταίς, ἀρδὴν ἐξάλειψον.

Ἐχθρόν τὸν παμπόνηρον, ἡσχυνας Πάτερ στερρέ Ἀθανάσιε,

Χριστιανουπόλεως, ποιμήν καί ιερουργέ, πατήσας ταίς σαίς αρεταίς τούτου τά ένεδρα.

Λαμπρώς σε εδόξασε, θαύμασι πλείστοις Τριάς η υπέρθεος, καί τήν θείαν Κάραν σου, πανέντιμον θησαυρόν, καί τών δεινών απαλλαγήν πάσι δεδώρηται.

Παντοίοις δεδόξασαι, καί εν τώ βίω Πάτερ, Αθανάσιε, θαυμαστοίς τέρασιν, αρά γάρ σή υποβαλών, βατράχους κοάζοντας αφώνους κατέστησας.

Θεοτοκίον

Μαρία πανάχραντε, ευλογημένη, φωτός οικητήριον, καί ναός τού Πνεύματος σύ γεγονός αληθώς, τόν γάρ Υιόν τόν τού Θεού Παρθένος εκύησας.

Τών Αποστόλων

**Ωδή γ'
Ουκ έστιν Άγιος**

Νεκρώσας τά μέλη σου αγωνίσμασι, τήν ζωήν κατηξίωσαι, τών ζώντων θεάσασθαι, επί γής σαρκοφόρον, Χριστόν τόν Θεόν ημών, Ανδρόνικε Απόστολε.

Πυρίπνοος γεγονός θείου Πνεύματος, καθαρά διανοία σου, τήν θέρμην Απόστολε, περιφέρων καί φλέγων, τής πλάνης τήν άκανθαν, Ανδρόνικε πανεύφημε.

Ρημάτων ο φθόγγος σου καί η δύναμις, τών θαυμάτων επέδραμε, τού κόσμου τά πέρατα, μαθητά τού Κυρίου, πιστούς εκδιδάσκουσα χάριν τήν σωτήριον

Θεοτοκίον

Ουκ έστιν άχραντος πλήν σου Δέσποινα, καί ουκ έστιν άμεμπτος πλήν σου πανάμωμε, τού Θεού γάρ τών όλων, χωρίον μόνη εχρημάτισας.

Ο Ειρμός

«Ουκ έστιν, Άγιος ως ο Κύριος καί ουκ έστι δίκαιος ως ο Θεός ημών, όν υμνεί πάσα Κτίσις, ουκ έστι δίκαιος πλήν σου Κύριε».

**Ωδή γ'
Στερεωθήτω η καρδιά μου**

Ω Αθανάσιε ισάγγελε, σύ απηρνήσω σούς γεννήτορας, καί εγκατέλιπες μνηστήν καί τού βίου τά θέλγητρα, καί τόν Κύριον ηγάπησας, τόν ημάς αγαπήσαντα.

Τόν γοητεύτριαν δεσμεύσαντα, καί νεκρά χειρί ευλογήσαντα, τήν επί φέρετρον τό σόν, γοερώς ολολύζουσαν, ανυμνούμέν σε προφρόνως, Ιερέ Αθανάσιε.

Ότε ευλόγεις τό σόν ποιμίον, καί εξεφώνεις τό «επίβλεψον», οι τήν καρδίαν

καθαροί, άστρον φεγγοβολώτατον, πρό τού στόματός σου έβλεπον, ευλαβώς εξιστάμενοι.

Θεοτοκίον

Αγιωτέρα πάσης κτίσεως, σύ ώ Παρθένε αναδέδειξαι, καί καθαρώτατος ναός, καί πυρίμορφον όχημα, καί παλάτιον τού Λόγου, τού τόν κόσμον λυτρώσαντος.

Κάθισμα τών Αποστόλων 'Ηχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Ο θείος Ανδρόνικος, φωτειδής πεφυκώς, καρδίας εφώτισε, θεογνωσίας φωτί, Κυρίω προσέρχεσθαι, όθεν καί μετά τέλος, αναβλύζει ίάσεις, πίστει τοίς προσιούσι, τώ σεπτώ αυτού οίκω, καί πάσιν εξαιτείται πιστοίς τό μέγα έλεος.

Κάθισμα 'Ηχος α'

Τόν τάφον σου Σωτήρ

Αισχύνθητε εχθροί, τής Χριστού Εκκλησίας, καί πάντες υλισταί, τής αθέου μωρίας, οι θαύματα τεράστια, αναιδώς μή πιστεύοντες, καί νύν έλθετε, Αθανασίου τό σκήνος, ιδείν πώς αυτό, ευωδιάζει αρρήτως, καί δαίμονας τρέπεται.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Τών Αποστόλων

Ωδή δ'

Εξ όρους κατασκίου

Σέ ως συγγενή, ασπάζεται ο Παύλος, έναντι πιστών, τούς θείους σου επαίνους, ανακηρύττων Ανδρόνικε θεορρήμον, φωταγωγέ τών ευφημούντων σε.

Οίκος γεγονώς, Τριάδος παναγίας, οίκους καί βωμούς, κατέστρεψας τής πλάνης, καί εδομήσω Πανελύφημε εκκλησίας, εις σωτηριάν τών ψυχών ημών.

Ίσχυσας Θεού, τό σθένος περιφέρων, τά τού δυνατού, αρπάσαι σκεύη μάκαρ, καί εκτελέσαι τού Πνεύματος τού Αγίου, κατοικητήριον Ανδρόνικε.

Θεοτοκίον

Σέ διά παντός, Παρθένε Θεοτόκε, πάντες οι πιστοί, συμφώνως ανυμνούμεν, ως ασφαλή καί υπέρμαχον προστασίαν, καί τών ψυχών ημών τήν λύτρωσιν.

Ωδή δ'

Εν πνεύματι προβλέπων

Νοσήματα διώκεις, καί πάθη χαλεπά, καί τά σπερματοφθόρα ζιζάνια σοβείς, Τών εν θερμή καρδιά σέ επικαλουμένων, καί τήν αγίαν κάραν σου

κατασπαζομένων, ὦ θεοφόρε Αθανάσιε.

Χριστόν επιποθήσας τόν θείον Λυτρωτήν, εκ τών γηϊνών Πάτερ, ανύψωσας σαυτόν, Δι' εγκρατείας εκάθηρας τό σαρκίον, καί όντως ανεδείχθης τροφεύς τών πενομένων, Όθεν τήν μνήμην σου γεραίρομεν.

Ρηγνύεις σύ τό όρος ποινή τή τού δεσμού, ως παρρησίαν έχων πρός Κύριον πολλήν, Όθεν υμνούμεν Θεόντόν καλώς ειδότα, τούς λατρευτάς καί φίλους αυτού αντιδοξάζειν, καί θαυμαστούν απείροις θαύμασιν.

Ιάσεων πλημμύρα η σή λάρναξ σοφέ, καί νοσημάτων πέλει ταχύς φυγαδευτής, Διό ακέστορα έχει σε η Προδρομού, μονή καί Γορτυνία καύχημα καί προστάτην, Ιερουργέ πανιερώτατε.

Θεοτοκίον

Ρωώδη φύσιν κόσμου τώ τόκω σου Αγνή, επαναφέρεις αύθις εις ό ήν απ' αρχής, Διό Παρθένον πρό τόκου καί εν τώ τόκω, καί μετά τόκον πάντες ὦ Κεχαριτωμένη, ομολογούμεν εμμελέστατα.

Τών Αποστόλων

Ωδή ε'

Ο εκ νυκτός αγνοίας

Ως συγγενή σε παύλου, καί πρό αυτού μαθητήν χρηματίσαντα, σύν αυτώ νύν τιμώμεν, πίστει συνελθόντες Ανδρόνικε.

Τούς φωταυγείς αστέρας, καί Ιερούς Αποστόλους τιμήσωμεν, Ιουνίαν ενθέως, καί τόν θεοφόρον Ανδρόνικον.

Ως επισήμους όντως, εν Αποστόλοις υμάς ο μακάριος, Παύλος ανακηρύττει, εν τή Εκκλησία μακάριοι.

Θεοτοκίον

Σέ παναγία Κόρη, τών Προφητών ο χορός προεχαραξεν, Ιεροίς εν συμβόλοις, έσεσθαι Κυρίου λοχεύτριαν.

Ωδή ε'

Τήν σήν ειρήνην

Στενήν καί τεθλιμμένην σύ βαδίσας οδόν, ρεύμασι δακρύων τήν σάρκα εμάρανας, εν τώ κρυπτώ ταύτα ποιούμενος. Όθεν ο Χριστός σέ τοίς θαύμασι δοξάζει.

Ταίς σαίς πρεσβείαις Ιεράρχα, φρούρει ημάς, ότι πλήν σου άλλον αρωγόν ου γινώσκομεν, εν Γορτυνία οι τιμώντές σε, ελατήρ γάρ πέλεις ποικίλων νοσημάτων.

Οργήν Θεού φρικώδη, τριγμώ δηλοίς σής σορού, καί τά αναρίθμητα στίφη τής

ακρίδος απήλασας, καί κατεξήρανας τόν δάκτυλον, τού τολμήσαντός σου τή Κάρα προσεγγίσαι.

Υγράν αυχμώσαν σαίς ευχαίς ποιείς σύ τήν γήν, καί τήν απειθούσάν σοι κώμην ερημία παρέδωκας, τούς γάρ νεκρούς ούτοι κατέκαιον, εκ πολλής ανοίας καί δεισιδαιμονίας.

Θεοτοκίον

Τήν σήν βοήθειαν, Κόρη δίδου ημίν, άλλην γάρ εκτός σου Παρθένον ουκ έγνωνεν, μετά τόν τόκον, ώ Πανάσπιλε. Όθεν Σε τιμώμεν Αγνή ως Θεοτόκον.

Τών Αποστόλων

Ωδή ς'

Χιτώνά μοι παράσχου

Ο οίκός σου ίάσεων πηγάς, τοίς πόθω προστρέχουσι, πηγάζει Απόστολε, αποτλύνων ψυχικά αρρωστήματα.

Φθαρείσαν αθεία τήν πληθύν, εθνών ανεκαίνισας, νοστήμοις σου δόγμασι, τού αφθάρτου Ιησού φίλε γνήσιε.

Ως ήλιος επέδραμες τήν γήν, Ανδρόνικε πάνσοφε, τρισήλιον άκτιστον, καταγγέλλων τοίς πιστοίς φώς θεότητος.

Θεοτοκίον

Αι θείαι τού Δεσπότη επί σοί, πορείαι εγνώσθησαν, τού σάρκα πτωχεύσαντος, καί πλουτίσαντος πιστούς Απειρόγαμε.

Ο Ειρμός

«Χιτώνά μοι παράσχου φωτεινόν, ο αναβαλλόμενος, φώς ώσπερ ιμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ο Θεός ημών».

Ωδή ς'

Τόν προφήτην Ιωνάν

Θαυματοβρυτος πηγή, Αθανάσιε σοφέ, η σή Κάρα αληθώς, ανεδείχθη τοίς πιστοίς, καί καύχημα, τών Γορτυνίων βοώντων πρόφθασον.

Εχρισέ σε ο Θεός, μύρω θείω νοητώ, Αρχιποίμενα ημών, καί το σωμα σου λαμπρώς, εδόξασε, σύν ευωδία νύν σωζόμενον.

Ίνα σαίς ευχαίς καγώ, εύρω ίλεων Χριστόν, τόν Δεσπότην τού παντός, εν ημέρα τή φρικτή, εξύφανα, τά τής σής μνήμης εόρτια.

Θεοτοκίον

Ιλεών μοι τόν Υιόν, Σού απέργασαι Αγνή, τόν συνάναρχον Πατρί, καί τώ Πνεύματι όνπερ, κηρύττομεν, Θεόν αεί τε καί άνθρωπον.

Κοντάκιον Έχος δ' Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Ο δοξασθείς παρά Θεού θαυμασίως, δι' ευωδίας καί θαυμάτων ποικίλων, εν τοίς εσχάτοις χρόνοις, Αθανάσιε, φάνηθι ταχύτατος, καί θερμός αντιλήπτωρ, τών δεινών λυτρούμενος, τούς πιστός σε τιμώντας, και τούς τά λείψανα κατέχοντας τά σά, πρός μετανοίας οδόν χειραγώγησον.

Ο Οίκος

Φώτισόν μου τήν φρένα, σθένωσόν μου τήν χείρα, ώ Πνεύμα ζωοποιόν καί αυτάγαθον, όπως υμνήσω αριπρεπώς τόν χιζά τε καί πρῶζα εκ Κερκύρας ανατείλαντα φαιινόν φωστήρα τής Εκκλησίας καί λάτρην Χριστού Αθανάσιον, Καταφρονήσας γάρ τών γεηρών καί χαμαιζήλων, ως δυνατόν τό κατ' εικόνα ακηλίδωτον διετήρησεν, αγγελικώς τόν βίον διήνυσε, καί τώ διπῶ τής αρχιερωσύνης τε καί ασκήσεως χαρίσματι λαμπρυνθείς, εν ουρανῶ τήν ψυχήν ανεβίβασε, Τών δέ νομιζόντων μύθους είναι τήν αρετήν καί τά θαύματα δυσσεβών τά στόματα κατεφίμωσεν, Οθεν τής μυριπνόου εμπιπλάμενοι ευωδίας, καί τήν πανίερων αυτού μνήμην τελούντες βοώμεν, Ω θείε Πάτερ, πρός μετανοίας οδόν ημάς χειραγώγησον.

Συναξάριον

Τή ΙΖ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τών Αγίων Αποστόλων Ανδρονίκου καί Ιουσίας.

Στίχοι

Έθνη διδάξας Ανδρόνικος μυρία,
Πρός Χριστόν ήλθεν, ός καλεί πρός φώς έθνη.
Ιουσία τέθνηκε μηνί Μαΐω,
Ός πρώτός εστιν εισιών Ιουίου,
Εβδομάτηδεκάτη θάν' Ιουινή Ανδρόνικός τε.

Τή αυτή ημέρα μνήμη, τού εν Αγίοις Πατρός ημών Αθανασίου τού νέου, Επισκόπου Χριστιανουπόλεως, τού θαυματουργού.

Στίχοι

Πέφευγεν εχθρού τού βροτοκτόνου βέλη
Ο ευλογητός καί μέγας Χριστού λάτρης.
Άλτο άημα φαεσφόρον νύν γε Αθανασίοιο.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Σολόχωνος, καί τών σύν αυτώ, Παμφαμήρ καί Παμφυλών.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Τών Αποστόλων

Ωδή ζ'

Ο εν αρχή τήν γήν

Νόσους δεινάς καί πάσας μαλακίας, εκ τών ψυχών ομού καί τών σωμάτων, αποδιώκεις τών προστρεχόντων, εν τώ οίκω σου σοφέ Μαθητά τού Χριστού.

Δαιμονικάς εφόδους απελαύνων, πάθη δεινά καθαίρεις τών ανθρώπων, εν συμπαθεία Χριστού αυτόπτα, διά τούτό σε πιστώς μακαρίζομεν.

Ρητορικήν Σοφέ αδολεσχίαν, καταβαλων απλότητι δογμάτων, Θεόν κηρύττεις σαρκός εν είδει, ομιλήσαντα βροτοίς αγαθότητι.

Θεοτοκίον

Ο εν γαστρί τής Παρθένου οικήσας, καί εν αυτή τον Αδάμ αναπλάσας, ευλογητός εί εις τούς αιώνας Κύριε, ο Θεός ό τών Πατέρων ημών.

Ωδή ζ'

Τούς εν καμίνω παίδας

Ο χαμευνίαις καί δεήσεσι πυκναίς, καί τή εγκρατεία τόν ρούν τών παθών χειρωσάμενος, πνευματικήν ευωχίαν εν τή μνήμη αυτού σήμερον παρατίθεται, καί βοάν επείγει, Ευλογητός ο Θεός Αθανασίου.

Νικήσας νίκην κατά τού εχθρού, ήνπερ κατενίκησαν Προφήται καί Μάρτυρες, καί ο κλεινός τών Αποστόλων θίασος, Αγγέλους καί ανθρώπους εξέπληξας, Ημάς ούν σώζε αεί τού λαοφθόρου λοιμού.

Ιερατεύσας νεύσει θεϊκή, τού Ευαγγελίου διαπρύσιος κήρυξ Σύ γέγονας, καί τού Χριστού τοίς ίχνεσιν επόμενος, υπογραμμός αρετής αναδέδειξαι, καί ευλογείς τόν Θεόν εν ουρανοίς κατοικών.

Επί τήν θεϊαν ήρθης σκοπιάν, αρχιερωσύνης καθαρότητι νού Αθανάσιε, καί τόν σταυρόν σου επ' ώμων αράμενος, τώ κόσμω ενεκρώθης Ισαγγελε, καί απεδείχθης τρανώς τών πενομένων τροφεύς.

Θεοτοκίον

Νενεκρωμένον πάθεσι δεινοίς, καί τών ακαθάρτων λογισμών τοίς βελέμοις βεβλημένον με έγειρον, ώ Θεού Λόγου υπέραγνον σκήνωμα, Μαρία Θεοτόκε Μητράνανδρε, η τέξασα, τόν Θεόν δίχα τροπής καί φυρμού.

Τών Αποστόλων

Ωδή η'

Τον εν όρει αγίω

Νεμομένην κακίας σηπεδόνα, τών ανθρώπων Ανδρόνικε καρδίας, άλατι θείω έστησας δογμάτων σου, καί τώ κενωθέντι, Λόγω σωζομένας, παρέστησας τρισμάκαρ.

Ιερεύς τε καί θύτης καί θυσία, τώ τυθέντι δι' οίκτον εγνωρίσθης, καί πρόσ αυτόν ανέδραμες Ανδρόνικε, στέφος αφθαρσίας, καί δικαιοσύνης, πρόσ τούτου δεδεγμένος.

Κήρυξ θείος Απόστολος θεόπτης, καθαιρέτης ξοάνων απωλείας, καί

πλουτιστής απόρων ώφθης ένδοξε, καί Σιών τής άνω, μέγιστος οικήτωρ,
Ανδρόνικε θεόφρον.

Θεοτοκίον

Ως λαβίδι χερσίν άνθρακα φέρεις, δρόσον θείον πηγάζοντα Παρθένε, τοίς τώ
φλογμώ τής πλάνης κινδυνεύουσι, φλέγοντα δέ πάθη, τών υμνολογούντων,
αυτού τήν βασιλείαν.

Ο Ειρμός

«Τόν εν όρει αγίω δοξασθέντα, καί εν βάτω πυρί τό τής Αειπάρθενου, τώ
Μωϋσή Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριονυμνείτε, καί δοξολογείτε, αυτόν εις
τούς αιώνας».

Ωδή η'

Όν φρίπτουσιν Άγγελοι

Ραθάμιγγες κόνεως εκ λάρνακος τής σής, εκβλύζουσιν Άγιε, καί πάντας τούς
πιστούς λυτρούνται κινδύνων, τελούντας πιστώς, καί ανευφημούντας, τήν
γεραράν σου μνήμην.

Ω ουράνιοι Άγγελοι καί πάσα η σεπτή, Ιεραρχών ομήγουρις, κροτούσι τούς
σούς πανσέπτους αγώνας, καί έχουσι νύν σύσκηνόν σε Πάτερ, εις πάντας
τους αιώνας.

Φαιδρύνεται σήμερα ενδόξως καί τερπνώς, η Γορτυνία άπασα, Σκιρτά δέ
ευαγώς τιμία Προδρόμου καί οσία μονή, θησαυρόν ευρούσα, τά λείψανά σου
Πάτερ.

Αγνείαν εξήσκησας, νηστείαν προσευχήν εκ βρέφους, ώ Άγιε πενήτων καί
γυμνών τροφεύς καί προστάτης, διόρθωσις ακριβής, τών αμαρτανόντων σύ
ανεδείχθης Πάτερ.

Θεοτοκίον

Ο τόκος σου έθλασε πανύμνητε Αγνή, τήν κεφαλήν τού δράκοντος,
κρημνίσας γάρ δολερώς τήν Εύαν απάτη, συνέσυρεν άπαν τό γένος τών
ανθρώπων, εις τήν παρανομίαν.

Τών Αποστόλων

Ωδή θ'

Τόν προδηλωθέντα

Ίνα τής εκείθεν ζωής οφθής κληρονόμος, τούς νενεκρωμένους τό πρίν,
δαιμόνων επηρείαις, ανεζώωσας ζωηφόρω σου λόγω, αξιομακάριστε
Ανδρόνικε.

Ως τής αληθούς γεγονώς αμπέλου παμμάκαρ, κλήμα ευφορώτατον, οίνον
αθανασίας, εναπέσταξας, καί ανθρώπων καρδίας, εύφρανας πανεύφημε
Ανδρόνικε.

Σέ τόν αστραπαίς φλέξαντα δογμάτων τήν ύλην, τής πολυθείας σαφώς, καί φώς θεογονσίας, καταλάμπαντα τοίς εν σκότει τού βίου, πάντες μακαρίζομεν Απόστολε.

Hiερωτάτη σου μνήμη εφαπλουμένη, εις τά πέρατα σήμερον, φωτίζει τάς καρδίας, τών εν ταύτη σε ιερώς ανυμνούντων, αξιομακάριστε Ανδρόνικε.

Θεοτοκίον

Φωτισμόν ημίν αίτησαι η τό φως τεκούσα, καί αμαρτιών άφεσιν, καί ψυχών σωτηριαν, τοίς ειδόσι σε αληθή Θεοτόκον, άχραντε Παρθένε παναμώμητε.

Ο Ειρμός

«Τόν προδηλωθέντα εν όρει τώ νομοθέτη, εν πυρί καί βάτω τόκον τόν τής Αειπαρθένου, εις ημών τών πιστών σωτηριαν, ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν».

Ωδή θ'

Τήν φωτοφόρον Νεφέλην

Νύν ουν Γορτύνιοι πάντες, δεύτε αθροίσθητε πόθω, καί περιπτύξασθε θερμώς, τήν πανσέβαστον Κάραν, καί εμφορήθητε οσμής ευώδους, καί θείας εκ τής λάρνακος, ανυμνούντες καί βοώντες, σώσον πάντας Ιεράρχα σαίς ευχαίς.

Τήν φωτοφόρον σου μνήμην, επιτελούμεν ενθέως, ωδαίς καί ύμνοις ιεροίς, Αθανάσιε Πάτερ, θαυματουργός γάρ αληθώς, ημίν οσημέραι αναδεικνυσαι, καί τήν θείαν σου Κάραν, εγκατέλιπες ημίν ως θησαυρόν.

Η νίκα μέλλει ο Κτίστης τά έθνη άπαντα κρίναι, τότε παράστηθι γοργώς, καί λιπάρησον Πάτερ, ίνα ο δύστηνος ρυσθώ, τής γξέννης εκείνης καί τού σκώληκος, καί τό πλήθοςπαρίδη, τών εμών πταισμάτων ο Κριτής.

Νικητικά μέν βραβεία, τής αρετής ήρω Πάτερ, ως γάρ ποιμήν αληθινός καί τυφλών ποδηγέτης, υπερετίθεις σήν ψυχήν, καί τοίς πάσι πάντα γέγονας ουράνιε, ίνα πάντας κερδήσης, καί προσάξης τό σόν ποιόμνιον Χριστώ.

Θεοτοκίον

Σώσον ημάς Θεοτόκε, τούς επί σοί πεποιθότας, καί Θεοτόκον αληθώς, καί Παρθένον πρό τόκου, καί μετά τόκον αψευδώς, καί εν τόκω σέ ανακηρύπτοντας, Προσκυνούμεν ούν Μήτερ, καί λατρεύομεν τόν τόκον σου Αγνή.

Εξαποστειλάριον

Τοίς μαθηταίς συνέλθωμεν

Αθανασίου σήμερον, τού σεπτού Ιεράρχου, καί Χριστιανουπόλεως, υπερκάλου ποιμένος, καί Γορτυνίων προστάτου, χαρμονικώς εκτελούντες, μνήμην τήν πανασίδιμον, απαντλούμεν αφθόνως, εκ τής σορού, δαφιλή χαρίσματα καί ίασεις, καί πρός Θεόν κεκτήμεθα, ακαταίσχυντον πρέσβυν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώνμεν Στίχους ἕξ καὶ ψάλλομεν τὰ εφεξῆς Προσόμοια τέσσαρα.

Ἦχος α'
Τῶν ουρανίων ταγμάτων

Τῆς καλλιγόνου τό θρέμμα, Κερκύρας μέλψωμεν, καὶ τόν τῆς Γορτυνίας, αρωγόν καὶ προστάτην, καὶ θεῖον Ἱεράρχην θαυματουργόν, τῆς Χριστιανουπόλεως, Αὐτῷ βοήσωμεν πάντες εἰλικρινῶς, χαίροις Πάτερ αγιώτατε.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες, περικυκλώσωμεν, τὴν θήκην τῶν λειψάνων, ἵνα εμφορηθῶμεν, ευώδους καὶ απλέτου θείας οσμῆς, καὶ τερπνῶς εκβοήσωμεν, τοὺς εκ κινδύνων καὶ θλίψεων πολλαπλῶν, τρυχομένους Πάτερ πρόφθασον.

Οὔτε λαμπρότης χρυσίου, οὔτε γονέων στοργή, κατίσχυσαν σαλεύσαι, τόν στερέμνιον Πάτερ, πύργον τῆς ψυχῆς σου, ἀλλ' ἀτρεκῶς τῷ Χριστῷ ηκολούθησας, καὶ εκμαγεῖον τοῦ σκεύους τῆς εκλογῆς, ἀνεδείχθης ἱερώτατε.

Τέρπου, ἀγάλλου καὶ σκίρτα, μονὴ Προδρόμου λαμπρῶς, κατέχουσα ἐν κόλποις, χρήμα μέγα καὶ θεῖον, Χριστοῦ τόν Ἱεράρχην τόν θαυμαστόν, καὶ σεπτόν Αθανάσιον, τῶν Γορτυνίων προπύργιον ἀρραγές, καὶ φρουρόν ἀκαταμάχητον.

Δόξα... Ἦχος πλ. α'

Ὡς σμυρναλῆς φιάλη, καὶ πολυτίμητος νάρδος, προτέθειται νῦν ἡ πάντιμος Κάρα σου Αθανάσιε, τοῖς μετὰ πόθου προσιοῦσι, ρείθρα ἰάσεων πελαγίζουσα, Τό γάρ τρισάκτινον φῶς, τῆς υπερφώτου Τριάδος λατρεύσασα, φαιδράς καὶ αἰγληέσσας ἀστράπτει τὰς μαρμαρυγάς, Ὅθεν καὶ ἡμεῖς σήμερον, μεταρσιούμενοι τῷ πνεύματι, ἐν κατανύξει καρδίας βοήμεν, Ἄναψον ἡμῖν τό πύρ Χριστέ τῆς σῆς ἀγάπης, ταῖς λιταῖς τοῦ θεράποντός Σου, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν ρίζωσον τόν φόβον τῶν ἐντολῶν Σου, Ἐνίσχυσον δέ, ὅπως κατ' ἔτος τελώμεν, τὴν παναγίαν τοῦ Ἱεράρχου σου κοίμησιν.

Καὶ νῦν... τῆς Εορτῆς

Δοξολογία Μεγάλη

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Ἁγίου ὠδὴ γ' καὶ ς' εἰ δόξει τῷ προεστῶτι, Ἀπόστολον καὶ Ευαγγέλιον ζῆτει εἰς Ἱεράρχην ἸΓ' Νοεμβρίου.

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλουῖα.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα εις τήν υποδοχήν τῆς Τιμίας Κάρας, εις Παράκλησιν καί εις τούς
Αγιασμούς.

Χριστιανουπόλεως τόν καλόν, καί σεπτόν ποιμένα, Αθανάσιον τόν κλεινόν,
Τιμήσωμεν πάντες, ως μέγαν Θεού φίλον, καί Γορτυνίων σθένος
ακαταμάχητον.

Τόν εν Ιεράρχαις θαυματουργόν, καί τόν εν κινδύνοις, απροσμάχητον
βοηθόν, τόν θείον ποιμένα, καί λειτουργόν Κυρίου, Αθανάσιον τόν νέον
πάντες τιμήσωμεν.

Έχοντες τήν Κάραν σου τήν σεπτήν, Αθανάσιε Πάτερ, ως προπύργιον
οχυρόν, προσφεύγομεν ταύτη, εν πάσι τοίς κινδύνοις, καί λοιμικής τῆς νόσου
απολυτρούμεθα.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων Πέτρου, Διονυσίου, Ανδρέου, Παύλου,
Χριστίνης, Ηρακλείου, Παυλίνου καί Βενεδίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί
τῶν Αγίων γ'.

Στιχηρά τῶν Αγίων

Ήχος δ'

Εδωκας σημείωσιν

Αίγλη φωτιζόμενοι, τῆς τρισηλίου θεότητος, σκοτασμόν παρεδράμετε,
βασάνων καί ώφθητε, φωτεινοί αστέρες, τό τῆς Εκκλησίας, θείον στερέωμα
αεί, φωταγωγούντες Άγιοι Μάρτυρες, διό τήν φωταυγή ημών, επιτελούμεν
πανήγυριν, προσκυνούντες τά λείψανα, καί τήν κόνιν τού σώματος.

Πέτρον Διονύσιον, Παύλον Ανδρέαν Βενέδιμον, τούς γενναίους αδάμαντας,
Χριστίναν Ηράκλειον, καί Παυλίνον πάντες, εν αγαλλιάσει, νύν μακαρίσωμεν
πιστοί, υπέρ Τριάδος στερρώς αθλήσαντας, καί πάσας τάς τού δράκοντος,
μηχανουργίας πατήσαντας, καί τό σκότος μειώσαντας, τῶν ειδώλων εν χάριτι.

Αίματι ωνήσασθε, τήν βασιλείαν μακάριοι, τού Θεού τήν ασάλευτον, καί
όρμους εφθάσατε, τούς γαληνοτάτους, πάσαν τρικυμίαν, υπενεγκόντες τῶν
δεινῶν, γνώμης ανδρεία θεομακάριστοι, εντεύθεν μακαρίζεσθε, νύν
ικετεύοντες πάντοτε, τού ευρείν ημάς έλεος, εν ημέρα τῆς κρίσεως.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Τόν ρύπον απόσμηξον, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καί πάντα τά τραύματα, καί τά ἔλκη ταύτης, τά ἐξ αμαρτίας, εναποκάθαρρον Ἀγνή, καί τοῦ νοός μου στήσον τό ἄστατον, ὅπως τήν δυναστείαν σου, καί τήν μεγάλην αντίληψιν, μεγαλύνω ο ἄθλιος, καί ἀχρεῖος οικήτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καί τήν πλευράν ορυπτόμενον, ὑπό λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστόν τόν φιλόνηθρον, ἐκλαίει βοῶσα, Τί τοῦτο Υἱέ μου, τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀναποδίδωσιν ὦν πεποίηκας, καλῶν αυτοῖς, καί σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς. Απολυτίκιον ὁμοίως, καί Απόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πιστῶς ἀνυμνῶ τοὺς πόνους τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὡδή α' Ἦχος δ'
Ἄσομαί σοι Κύριε

Πίστεως Ὑπέρμαχοι τοὺς ἐν πίστει, τὴν ἱεράν ὑμῶν αεί, τελούντας πανήγυριν, παθῶν ἀπολυτρώσασθε, καί πάσης περιστάσεως.

Ἰστίῳ πτερούμενοι θεοφόροι, τῷ τοῦ Σταυροῦ πανευκλεῶς, ἀβρόχως τό πέλαγος, βασάνων διεπλεύσατε, ἐχθρόν καταποντίσαντες.

Συνήφθητε τάξεσιν ἀσωμάτοις, καθυπομείναντες πληγὰς, ἐν σώματι Ἄγιοι, διό τὴν θεῖαν σήμερον, μνήμην ὑμῶν γεραίρομεν.

Τῷ νόμῳ τῷ θεῷ ὠχυρωμένοι, τῶν ἀνομούντων τὰς βουλὰς, Σοφοί κατηργήσατε, ἀθλήσαντες νομίμως δέ, Θεοῦ δόξης ἐτύχετε.

Θεοτοκίον

Ὡς θρόνον σε Παρθένη τοῦ Βασιλέως, ἐν ᾧ καθίσας τοῖς πιστοῖς, καθέδραν οὐράνιον, ἠτοίμασε, γεραίρομεν, καί πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδή γ'

Τόξον δυνατών ησθένησεν

Στήσας επί πέτραν πίστεως, Πέτρε τῆς ψυχῆς σου τούς πόδας μακάριε, τῆ ενστάσει ου παρετράπησ, τῶν αθέων παμμακάριστε.

Ἄλλον ως αστέρα λάμποντα, Λάμψακός σε Πέτρε, τῆ οικουμένη προβάλλεται, εκμειούντα τῆς αθείας, τῆν εσπέραν θεία χάριτι.

Νεύσει πρὸς Θεόν νευρούμενος, Πέτρε τροχαντήρσι, καί δεσμοίς συντριβόμενος, καί τυπτόμενος ανενδότης, στεφανίτης αναδέδειξαι.

Υμνοντῶ Θεῷ προσάγοντες, πάσαν Αθλοφόροι επιφοράν τῶν κολάσεων, υπεμείνατε, διὰ τοῦτο, τῶν στεφάνων ηξιώθητε.

Θεοτοκίον

Μόνη παρθελεύεις τίκτουσα, μόνη μυστηρίου, μεγίστου ὄντως διάκονος, εγνωρίσθης Θεον τεκούσα, Θεότοκε Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός

«Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες Περιεζώσαντο δύναμιν, διὰ τοῦτο εστερεωθη, εν Κυρίῳ η καρδιά μου».

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Μαρτύρων εν αίματι, καλλωπιζόμενοι, Κυρίῳ παρίστασθε, τῶ τού παντός Βασιλεί, καλλίνικοι Μάρτυρες, ὅθεν εν ευφροσύνη, τῆν σεπτήν υμῶν μνήμην, σήμερον εκτελούμεν οφλημάτων τῆν λύσιν, αιτούμενοι ευρεῖν δι' υμῶν, καί μέγα ἔλεος.

Ει τύχοι η νηστεία τῶν Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Εκαίνισας Ἄχραντε, τῶ θείῳ Τόκῳ σου, φθαρείσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τῆν θνητήν, ουσίαν καί ἡγείρας, πάντας εκ τού θανάτου, πρὸς ζῶν ἀφθαρσίας, ὅθεν σε κατά χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ως προεφήτευσας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τού Θεοῦ, ρομφαία διήλθέ σου, τῆν παναγίαν ψυχῆν, ηνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας εκουσίως, τόν Υἱόν καί Θεόν σου, ὄν περ ευλογημένη δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ημῖν δωρήσασθαι.

Καί τῆς Εορτῆς

Ωδή δ' Δι' ἀγάπησιν Οικτίρμον

Νυοταγμόν ἀπό βλεφάρων ψυχῆς ωθούντες, τόν εκ τῆς αμελείας,

εγρηγόρσεσι θείαις, πάσαν εκοιμίσατε αθέων κακόνιοιαν,

Ως υπέρτιμοι καί θείοι τού Λόγου λίθοι, θανατωθέντες λίθοις, ο Ανδρέας καί Παύλος, καί ο Διονύσιος, ζωής ηξιώθησαν.

Τόν τερπνοτατον λειμώνα τής ευσεβείας, τήν αληθή καί θείαν, τού Χριστού ευωδίαν, πίστει ευφημήσωμεν τούς Μάρτυρας σήμερον.

Οι τά κάτω παριδόντες εφέσει θεία, καί τής σαρκός τούς πόνους, υποστάντες γενναίως, χαίροντες πρός άπονον ζωήν μεταβεβήκασι.

Θεοτοκίον

Υπερύμνητε Παρθενε Θεοκυήτορ, τούς υμνητάς σου σώζε, επί σοί πεπιοθότας, πάσης περιστάσεως κινδύνων καί θλίψεων.

Ωδή ε'

Τόν φωτισμόν σου Κύριε

Σημειωθέντες Μάρτυρες, φωτί τώ νοητώ, βασάνων σκότος, καί νύκτα πονηράν, σθένει θεϊκώ, πολυθείας απροσκόπτως διέβητε.

Παρθενικαίς εκλάμπουσα, Χριστίνα καλλοναίς, στιγμάτων φέγγει, λαμπρώς ωραιώθης, καί πρός νοητόν Χριστού νυμφώνα, κατεσκήνωσας χαίρουσα.

Οι μανικώς ερώμενοι, τού σώματος τού σου, Χριστίνα μάρτυς, ηδίστω σου λόγω, έρωτα Θεού εισδεδεγμένοι, εναθλούσι στερρότατα.

Θεοτοκίον

Νύμφη Χριστού ανύμφευτε, δι' ής τού παλαιού, λυθέντες χρέους, υιοί κατά χάριν, ώφθημεν Πατρός επουρανίου, τούς υμνούντάς σε φύλαττε.

Ωδή ς'

Εβόησε, προτυπών

Ο ένδοξος, αριστεύσας Ηράκλειος ήρατο, μέγα κλέος, Παραδείσου πολίτης γενόμενος, καί σεπταίς χορείαις, ενωθείς Αθλητών συναγάλλεται.

Υμνήσωμεν, σύν Παυλίνω τόν θεϊόν Βενέδιμον, καί Ανδρέαν, καί Ηράκλειον, καί Διονύσιον, Πέτρον τε καί Παύλον, καί Χριστίναν Κυρίου τούς Μάρτυρας.

Στρεβλούμενοι, καί τοίς λίθοις αδίκως βαλλόμενοι, τώ πυρί τε τελειούμενοι, ένδοξοι μάρτυρες, τήν τών πρωτοτόκων, Εκκλησίαν οικείν ηξιώθητε.

Τόν δείξαντα, τούς σοφούς, Αθλοφόρους εκλάμποντας, ως αστέρας, Εκκλησίας εν τώ στερεώματι, ευσεβώς υμνούντες, τόν Υιόν τού Θεού προσκυνήσωμεν.

Θεοτοκίον

Ως άρουρα, καρποφόρος τόν στάχυν εβλάστησας, Θεοτόκε, τής ζωής τούς πιστούς διατρέφοντα, καί λιμόν τής πλάνης, εκ τής γής αληθώς

αναστέλλοντα.

Ο Ειρμός

«Εβόησε, προτυπών τήν ταφήν τήν τριήμερον, ο προφήτης, Ιωνάς εν τώ κήτει δεόμενος, Εκ φθοράς με ρύσαι, Ιησού Βασιλεύ τών Δυνάμεων».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΗ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τών Αγίων Μαρτύρων, Πέτρου, Διονυσίου, Χριστίνης παρθένου, Ανδρέου, Παύλου, Βενεδίμου, Παυλίνου καί Ηρακλείου.

Στίχοι

Σεπτοί Αθληταί, υπέρ σεπτής Τριάδος,
Υπέρ τό ζήν είλοντο θανείν εμφρόνως.
Ογδοάς, Αθλοφόρων εκ γαίης εις πόλιν ήρθη.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών Αγίων επτά Μαρτύρων γυναικών, τών εν Αγκύρα τής Γαλατίας, Τεκούσης, Αλεξανδρίας, Κλαυδίας, Φαινής, Ευφρασίας, Ματρώνης, Ιουλίας καί Θεοδότου Μάρτυρος.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Αβραμιαίοι Ποτέ

Νέους ζηλούντες πιστώς, εν Βαβυλώνι παιδάς, τό πύρ προθύμως
υπεισήλθετε, βοώντες Μακάριοι, ο τών Πατέρων ήμων Θεός ευλογητός εί.

Μή προσκυνήσαι γλυπτοίς, οι Αθληταί τής δόξης, ανασχεθέντες τόν αιίδιμον,
θάνατον υπέστησαν, τάς αθανάτους λήξεις σαφώς απολαβόντες.

Ανδρειοτάτη ψυχή, καί ρωμαλέα γνώμη, τών ανομούντων τά φρυάγματα,
καθείλον οι Μάρτυρες, αναβοώντες πιστώς, Χριστέ ευλογητός εί.

Ρήμασι θείοις οχυρωθείς, Μάρτυς Παυλίνε, θανείν προείλου παναιίδιμε,
βοών τώ ποιήσαντι, ο τών Πατέρων ήμων Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Τήν κιβωτόν τού Θεού, τού θείου μάννα στάμνον, χρυσήν λυχνίαν τε καί
τράπεζαν, τό όρος τό άγιον, τήν Θεοτόκον πάντες πιστώς υμνολογούμεν.

Ωδή η'

Λυτρωτά τού παντός

Υφαντόν εκ τής άνωθεν χάριτος, απεκδύσει πηλίνου τού σώματος, οι Αθληταί
ιμάτιον, ενεδύσαντο πόθω αναβοώντες, Ευλογείτε τά έργα τόν Κύριον.

Ραντισμώ θείου αίματος Μάρτυρες, καθαρθέντες τό αίμα τό ίδιον, υπέρ

Χριστού εχέατε, μελωδούντες απαύστως, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.

Ωραιότατοι βότρυες ώφθητε, νοουμένης αμπέλου Μακάριοι, οίνον ημίν προχέοντες, ευσεβείας τοίς πόθω αναβοώσιν, Ευλογείτε τά έργα τόν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νοητόν ιλαστήριον πέφυκας, τάς απάντων δεήσεις δεχόμενον, καί τώ Υιώ σου Πάναγνε, αναφέρον εις λύτρον τών μελωδούντων, Ευλογείτε τά έργα τόν Κύριον.

Ο Ειρμός

«Λυτρωτά τού παντός Παντοδύναμε, τούς εν μέσω φλογός ευσεβήσαντας, συγκαταβάς εδρόσισας, καί εδίδαξας μέλπειν, Πάντα τά έργα, ευλογείτε υμνείτε τόν Κύριον.

Ωδή θ'

Εύα μέν τώ τής παρακοής

Ιέρευσαν πόθω εαυτούς οι Μάρτυρες, οι γενναίοι αγαλλόμενοι, έδωκαν αίματα προθύμως, καί όλβον αναφαίρετον έλαβον, καί νύν ταίς τών Μαρτύρων ηρίθμηται, χοροστασίαις οι πανεύφημοι.

Ωράθητε άνθη νοητά μυρίζοντα, Αθλοφόροι τήν ευσέβειαν, θείας τε πόλεως πολίται, λιμένες τών εν ζάλη σωτήριοι, φωστήρες αληθείας υπέρμαχοι, όθεν αξίως μακαρίζεσθε.

Σύν Πέτρω καί Παύλω τόν σοφόν Ηράκλειον, καί Παυλίνον καί Βενέδιμον, άμα Ανδρέα καί Χριστίνη, καί τώ Διονυσίω τιμήσωμεν, στερρώς υπέρ Χριστού μαρτυρήσαντας, καί τήν απάτην αφανίσαντας.

Η γή μέν τά αίματα υμών εδέξατο, εκχυθέντα μεγαλώνυμοι, υπέρ τού πάντων Ευεργέτου, σκηναί δέ τών Δικαίων τά πνεύματα, μεθ' ών περιχορεύοντες μνήσθητε, τών μεμνημένων υμών πάντοτε.

Θεοτοκίον

Φωνήν σοι πιστοί περιχαρώς προσφέρομεν, τού Αγγέλου Θεονύμφευτε, Χαίρε βοήθεια ανθρώπων, Μαρτύρων Αποστόλων κραταίωμα, καί παντων Προφητών περιήχημα, Θεογεννήτορ παναμώμητε.

Ο Ειρμός

«Εύα μέν τώ τής παρακοής νοσή ματι, τήν κατάραν εισωκίσατο, σύ δέ Παρθένε Θεοτόκε, τώ τής κυοφορίας βλαστήματι, τώ κόσμω τήν ευλογίαν εξήνησας, όθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Πατρικίου, Επισκόπου Προύσης, καί τών σύν αυτώ, Ακακίου, Μενάνδρου καί Πολυαίνου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τών Αγίων γ'.

Στιχηρά τών Αγίων

Ἦχος β'

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου

Θεία, τετρακτύς Ιεραρχών, δέδεικται πληθύς ὡσπερ στύλων, ἀμεταθέτων Χριστοῦ, ὡν τῆ εδραιότητι, Σοφία οἶκτον υψοί, τών δογμάτων τά θύματα, προτίθησι πᾶσιν, οἶνον τόν ευφρόσυνον, κερνά κρατήρι σεπτῶ, νέμει τήν τροφήν καί τήν χάριν, τοῖς πιστώσ τελοῦσι τήν μνήμην, τών Ιεραρχών καί αθλοφόρων Χριστοῦ.

Μύσται, καί θεράποντες Χριστοῦ, καί Ιερομάρτυρες θεῖοι, κόσμον φρουρήσατε, μέγιστε Πατρίκιε, σύν Ακακίῳ ομοῦ, ιερῶτατε Μένανδρε, Πολύαινε μάκαρ, στίφος ἰσοστάσιον, τών τετραμόρφων νοών, θεῖαν, ὡς τελούντες χορείαν, καί Θεοῦ παρόντες τῷ θρόνῳ, συντηρεῖτε πίστει τοῦς τιμώντας ὑμᾶς.

Ὅντως, ὦ Πατρίκιε ποθών, ἐπί θαλασσών τόν αφράστως, θεμελιώσαντα γήν, καί τόν ποταμοῖς αὐτήν προετοιμάσαντα, σοῦ τοῖς θείοις προσρήμασι, διδάσκεις υδάτων, τών θερμών μυστήριον, τό υπερθαύμαστον, οὔπερ, προχοαῖς νύν ενθέοις, δίδου καί ἡμῖν σαῖς πρεσβείαις, ἰαμάτων ἀνωθεν τά νάματα.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Χαίρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ, χαίρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε, χαίρε ἡ χωρήσασα, Θεόν ἀχώρητον, ἡ τόν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας, χαίρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος, χαίρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν, χαίρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Βότρυν, τόν παμπέπειρον Ἀγνή, ὄν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ἠλάλαζες, καί ἐκραζες, Τέκνον, γλεύκος ἐναπόσταξον, δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα, τών παθῶν

ευεργέτα, δι' εμού τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τήν εἰυυυυσπλαγχνίαν
ενδεικνύμενος.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά τῆς Εορτῆς. Ομοίως καί Απολυτίκιον καί
Απόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τῶν Ἀγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πατρικίον τὸν ἀρίστον ἐν ἀθλοφόροισιν αἰίδω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡδή α'

Ἦχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην

Παντοδαπαῖς κεκοσμημένην χάρισιν, Ἰερωσύνης στολήν, καί ταῖς βαφαῖς
αὐθις, μαρτυρίου αἵματος, ωραῖσθεισαν Ἐνδοξοὶ περιθέμενοι πάντες, τῆς
ευσεβείας εδείχθητε, πρόμαχοι στερροὶ καί τῆς πίστῳς.

Ἀγωνοθέτης ὁ Χριστὸς καθήμενος, ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, τοῖς Ἀθληταῖς πάσι,
τῶν ἀγῶνων στάδιον, ἀναπετάσας ἤθροισε, προσφυῶς ἠρμωσμένον, χορὸν
Μαρτύρων τετράριθμον, ἄσμασιν αὐτὸν μεγαλύνοντα.

Τῆς Ἐκκλησίας προεστῶς Πατρικίε, οἶα ποιμὴν ἀγαθός, ὑπὲρ αὐτῆς μάκαρ,
τήν ψυχὴν σου τέθεικας, σὺν Ἀκακίῳ Μένανδρον, Πολύαινον τε τὸν θεῖον,
σοφοὺς πλουτήσας συλλήπτορας, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναπέμποντας.

Θεοτοκίον

Ρῆσσι θεῶν Προφητῶν ἐπόμενοι, καθωμολόγησαν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον,
σάρκα προσλαβόμενον, οἱ θεηγόροι Μάρτυρες, ἐξ ἀχράντου Παρθένου, ἦν
Θεοτόκον δοξάζοντες, ἄσμασιν αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ὡδή γ'

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς

Τοὺς πορευθέντας ἀνδρικῶς, τὴν τρίβον τοῦ μαρτυρίου, καί τελέσαντας τὸν
κάλλιστον δρόμον, μακαρίσωμεν πιστοί, ὡς νικηφόρους μάρτυρας, καὶ
στεφανίτας θεοῦ, καί ἱεράρχας θεόφρονας.

Ὁ θεηγόρος πυρωθεὶς, τῷ ζήλῳ τῆς ευσεβείας, κατεμάρανε τὴν φλόγα τῆς
πλάνης, ρητορεύων ἀσφαλῶς, θεολογίας δόγματα, καί συνετίζων πάντας,
πρὸς θεῖαν ὄντως ἐπίγνωσιν.

Νενεκρωμένον καθορών, τῷ κάρῳ τῆς ἀσεβείας, ὁ Πατρικίος δεινὸν ἠγεμόνα,
εἰσεπήδησε βῶν, θεογνωσίας ρήματα, καί διασπείρων πάσι, τὸν θεῖον λόγον

τήσ πίστεως.

Θεοτοκίον

Απειρογάμως τού Θεού, τόν Λόγον ώ Θεοτόκε, απεγέννησας εκ σου σαρκωθέντα, όν οι Μάρτυρες Θεού, ανδρείως ωμολόγησαν, ως στρατιώται τούτου, καί στεφανίται γενόμενοι.

Ο Ειρμός

«Ο στερεώσας κατ' αρχάς, τούς ουρανούς εν συνέσει, καί τήν γήν επί υδάτων εδράσας, εν τή πέτρα με Χριστέ, τών εντολών σου στήριξον, ότι ουκ έστι πλήν σου, Άγιος μόνε φιλόανθρωπε».

Κάθισμα 'Ηχος πλ. δ'

Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Σύν Μενάνδρω Ακάκιον τόν σοφόν, καί Πολύαινον πίστει τόν Ιερόν, τιμήσωμεν άσμασι, καί τόν μέγαν Πατρίκιον, Ιερείς γάρ ούτοι, Θεού παντοκράτορος, γεγονότες πίστει, αυτώ ευηρέστησαν, όθεν μαρτυρίου, επί τέλει τού βίου, λαμπρώς ηξιώθησαν, καί Αγγέλοις συνήφθησαν, οίς εκ πόθου βοήσωμεν, Πρεσβεύσατε Χριστώ τώ Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δωρήσασθαι, τοίς εορτάζουσι πόθω, τήν αγίαν μνήμην υμών.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

'Ηχος πλ. δ' Τήν Σοφίαν καί Λόγον

Χαριστήριον αίνον χρεωστικώς, ως η χήρα εκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, υπέρ πασών τών χαρίτων σου, σύ γάρ ώφθης σκέπη, ομού καί βοήθεια, Πειρασμών καί θλίψεων, αεί με εξαίρουσα, όθεν ως εκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ρυσθείς τών θλιβόντων με, εκ καρδίας κραυγάζω σοι, Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τώ σώ Υιώ καί Θεώ, τών πταισμάτων άφεσιν δοθήναί μοι, σέ γάρ έχω ελπίδα, ο ανάξιος δούλόσ σου.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τόν Αμνόν καί Ποιμένα καί Λυτρωτήν, η Αμνάς θεωρούσα εν τώ Σταυρώ, ωλόλυξε δακρύουσα, καί πικρώς ανεκραύγαζεν, ο μέν κόσμος αγάλλεται, δεχόμενος τήν λύτρωσιν, τά δέ σπλάγχνα μου φλέγονται, ορώσης σου τήν σταύρωσιν, ήνπερ υπομένεις διά σπλάγχνα ελέους, Θεέ υπεράγαθε, ανεξίκακε Κύριε, Η πιστώσ εκβοησωμεν, Σπλαγχνίσθητι Παρθένε εφ' ημάς, καί πταισμάτων δώρησαι τήν άφεσιν, τοίς προσκυνούσιν εν πίστει, αυτού τά παθήματα.

Ωδή δ'

Σύ μου ισχύς, Κύριε

Ρώμην Χριστού, περιεβάλου Πατρίκιε, Ιερέύς γάρ, τούτου εχρημάτισας, καί τοίς αυτού, ίχνεσι σαφώς, κατακολουθήσας, διά βασάνων προσήνεξαι, τώ μόνω ευεργέτη, εύσεβως ανακράζων, Τή δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ιερουργός, θείος εδείχθης Ακάκιε, θείας αίγλης, Πάτερ εμφορούμενος, καί τού Χριστού, Μάρτυς αληθής, αναδεδειγμένος, ειδώλων πλάνην κατέπτυσας, διό καί γεγηθότι, συνειδότη κραυγάζεις, Τή δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Στίφει Χριστέ, τών σων Μαρτύρων ο Μένανδρος, συγχορεύων, καί συναγαλλόμενος, μαρμαρυγαίς, λάμπει νύν ταίς σαίς, καί φωτοχυσίαις, ωραίαις αγλαϊζόμενος, κακεί σοι τώ Δεσπότη, γεγηθώς ανακράζει, Τή δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Τής Ιεράς, στάσεως Σώτερ Πολύαινος, ηξιώθη ως ακαταγώνιστος, Μάρτυς φανείς, όθεν καί φωτός, νύν τού ακηράτου, αξίως αναπιμπλάμενος, βοά σοι τώ Δεσπότη, τών απάντων καί κτίστη, Τή δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Θεοτοκίον

Όπλον Χριστέ, τήν σέ τεκούσαν Πανάμωμον, κεκτημένοι, πλάνης ετροπώσαντο, τās μηχανάς, Μάρτυρες οι σοί, καί τās τών τυράννων, θωπείας σαφώς διέλυσαν, καί νύν στεφανηφόροι, δεδειγμένοι βοώσι, Τή δυνάμει σου δόξα φιλόανθρωπε.

Ωδή ε'

Ίνα τί με απώσω

Νεκρωθέντες τώ κόσμω, Μάρτυρες θεόφρονες πόνοις ασκήσεως, τώ Χριστώ προθύμως, προσηνέγκατε θύματα τέλεια, εαυτούς τυθέντες, ώσπερ αμνοί τοίς τού Δεσπότη, πειθαρχούντες ενθέοις προστάγμασιν.

Εναθλούντες νομίμως, Μάρτυρες πανεύφημοι εστεφανώθητε, καρτερήσαντες γάρ, τās πικράς αληθόνας καί μάστιγας, τās τών παρανόμων, εν ουρανοίς κατατροφήσαι, τής αφθάρτου ζωής ηξιώθητε.

Νοερώς σύν Αγγέλοις, νύν ενδιαιτώμενος μάκαρ Πατρίκιε, τών επιτελουτων, τήν σεβάσμιον μνήμην σου μέμνησο, πρός τόν σόν Δεσπότην, εν προσευχαίς καθικετεύων, εκ κινδύνων ρυσθήναι πανεύφη με.

Θεοτοκίον

Αληθή Θεοτόκον, πάντες επιγνόντες σε Μάρτυρες ένδοξοι, τόν εκ σου τεχθέντα, Θεόν Λόγον ειδότες εκήρυξαν, πρός τήν αμαρτίαν, νεανικώς μέχρι θανάτου, ανθιστάμενοι Κόρη πανύμνητε.

Ωδή ς'

Άβυσσος αμαρτιών

Θίασον αθλητικόν, εκ τεσσάρων συνεστώτα Μαρτύρων ιεραρχών αξίως, ευπρεπώς φαιδρυνόμενον, ο λαός ο ευσεβής, νύν συστησάμενοι τās χορείας, χαρμονικώς ανευφημήσωμεν,

Λύουσι σωματικών, αληθόνας οι στερροί νοσημάτων, ταίς τών θερμών υδάτων, αυτομάτοις εκβλυσεσι, καί παθών τών ψυχικών, θείαις εντεύξεσι,

τούς εν πίστει, προσερχομένους απαλλάττουσιν.

Ὅρθρον μοι τόν νοητόν, τώ εν σκότει τών πταισμάτων κειμένω καί μοχθηρώς εντεύθεν, τήν ζωήν διανύοντι, προσευχαίς μάκαρ ταίς σαίς, νύν εξανάτειλον, ικετεύων, τόν Λυτρωτήν Χριστόν Πατρίκιε.

Θεοτοκίον

Φώτισόν μου τήν ψυχήν, η τεκούσα τό απαύγασμα δόξης, τής τού Πατρός Παρθένε, Θεοτόκε πανύμνητε, τήν σήν γάρ οι αθληταί, χάριν κατέχοντες, τών τυράννων, τās γλωσσαλγίας απεκρουσαντο.

Ο Ειρμός

«Άβυσσος αμαρτιών, καί πταισμάτων καταιγίς με ταραττει, καί πρός βυθόν βιαίως συνωθει απογνώσεως, αλλά σύ τήν κραταιάν, χείρά μοι έκτεινον, ως τώ Πέτρω, καί εκ φθοράς με ανακάλεσαι».

Κοντάκιον Ἦχος πλ. δ' Ὡς απαρχάς τής φύσεως

Ὡς ιερόν κειμήλιον, τού Ιησού Πατρίκιε, η Εκκλησία λαβούσα τό σώμά σου, αγαλλομένη κράζει σοι, Διά σου άπας κόσμος, εν ειρήνη βαθεία διαφυλάττεται, εξ αιρέσεως πάσης αλώβητος καί αήττητος.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΙΘ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Πατρικίου, Επισκόπου Προύσης καί τών σύν αυτώ, Ακακίου, Μενάνδρου καί Πολυαίνου,

Στίχοι

Εφεύρε Πατρίκιος εκμηθείς κλέος,
Υπέρ κλέος πάν γηίνων πατρικίων.
Εννεακαιδεκάτη τάμε Πατρίκιον ξίφος οξύ

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού οσίου πατρός ημών Μέμνονος τού θαυματουργού.

Μνήμη τού αγίου μάρτυρος Ακολούθου.

Η αγία νέα μάρτυς Κυριακή πυρί τελειούται.

Η αγία μάρτυς Θεοτίμη ξίφει τελειούται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Θεού συγκατάβασιν

Οι ένδοξοι Μάρτυρες, Ιερωσύνης κεκοσμημένοι στολή, τώ σφών αίματι ταύτην, Ιερωτέραν απεργασάμενοι, εν θεοπτία χορεύοντες ψάλλουσιν, Ευλογητός ο Θεος ο τών Πατέρων ημών.

Ρητόρων δεινότητος, φωτί τώ θείω καταυγαζόμενος, εξεφαύλισας μάκαρ, ως εν καμίνω τοίς αυτομάτοις θερμοίς, οίς ουκ εφλέχθης βληθείς, αλλ' εκραύγαζες, Ευλογητός ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ου φέρει Πατρικίε, σοφούς σου λόγους, οίς εθριάμβευσας, Ηγεμών ο αλάστωρ, μιαρωτάτους καί ψευδωνύμους θεούς, ών καταππύσας εβόας γηθόμενος, Ευλογητός ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Θεοτοκίον

Ιδού νύν πεπλήρωται, Δαυίδ τού θείου η θεία πρόρρησις, λιτανεύει γάρ πόθω, τετράς Μαρτύρων τώ σώ προσώπω Αγνή, τώ σαρκωθέντι εκ σου ανακράζουσα, Ευλογητός ο Θεός ο τών Πατέρων ημών.

Ωδή η'

Επταπλασίως κάμινον

Στεφανηφόρους Μάρτυρας, Ιεράρχας θεόφρονας, δεύτε γεγηθότες, οι πιστοί τιμήσωμεν, Χριστόν μεγαλύνοντες, τόν παρασχόντα τούτοις ισχύν, τάς τών δυσμενών, μή δεδοικέναι βασάνους, όν Παίδες ευλογούσιν, Ιερείς ανυμνούσι, λαοί υπερυψούσιν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ιερωσύνης χρίσματι, μαρτυρίου τε αίματι, η τών καλλινίκων, τετρακτύς κεκόσμηται, καί λάμπει τοίς θαύμασι, δι' εκατέρων μάλα λαμπρώς, τόν Δημιουργόν, καί Λυτρωτήν εκβοώσα, οι Παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνεείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Νενικηκότες ένδοξοι, τών δαιμόνων τάς φάλαγγας, καί τάς τών τυράννων, απειλάς μή ππήξαντες, στεφάνους εδέξασθε, παρά Χριστού πανεύφημοι, καί ως νικηφόροι αθληταί μελωδείτε, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερεις ανυμνεείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Αγαλλιάσθω Μένανδρος, ευφημείσθω Ακάκιος, καί σύν Πολυαίνω, ο φαιδρός Πατρικίος, χορείαν στησάμενοι, τόν σαρκωθέντα Λόγον Πατρός, εκ παρθενικής απειρογάμου νηδύος, υμνείψαν απαύστως, ιερείς δεδειγμένοι, αυτόν υπερυψούντες, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν, εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, τον Δημιουργόν καί Λυτρωτήν ανεβόα, οι Παίδες ευλογείτε, Ιερείς ανυμνεείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω ο ουρανός

Εξέστησαν ορώντες τούς αθλητάς, κεφαλάς τεμνομένους οι τύραννοι, καί τάς ψυχάς, πόθω προδιδόντας καρτερικώς, ο δέ Χριστός εδέξατο, τούτους καταπαύσας εν εαυτώ, δι' ών καί τάς ιάσεις, πηγάζει ως εκ κρήνης, αδιαλείπτως τοίς προστρέχουσιν.

Ιδείν εσπουδακότες τών ορεκτών, τήν πηγὴν Ιεράρχαι καί Μάρτυρες, εν ουρανοίς, πάσας ευκληρίας τάς εν τή γή, καταλιπόντες ήρθητε, πρὸς υψηλοτάτην περιωπήν, τῆς θείας βασιλείας, τρυφάν αξιωθέντες, τῆς υπέρ νούν μακαριότητος.

Διήλθετε τό ύδωρ τών πειρασμών, καί τό πύρ τών βασάνων διέβητε, καί νύν τρανώς, τήν διαιωνίζουσαν, Αθληταί, αναψυχὴν ειλήφατε, τών επουρανίων εν ταίς σκηναίς, εν αις στεφανηφόροι, χορεύοντες απαύστως, εκ τών κινδύνων υμάς ρύσασθε.

Θεοτοκίον

Ως ήλιος η μνήμη τών αθλητών, τους πιστούς περιλάμπει τοίς θαύμασιν, ο γάρ εκ σου, άχραντε Παρθένε τεχθείς Θεός, όν ευσεβώς εκήρυξαν, τούτους κατελάμπρυνεν εμφανώς, δοξάζων τούς εν πίστει, αυτού τήν παρουσίαν, τετιμηκότας ως υπέσχετο.

Ο Ειρμός

«Εξέστη επί τούτω ο ουρανός, καί τῆς γῆς κατεπλάγη τά πέρατα, ότι Θεός, ώφθη τοίς ανθρώποις σωματικώς, καί η γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωροτέρα τών ουρανών, διό σε Θεοτόκε, Αγγέλων καί ανθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Εξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς

Εις τόν Στίχον τών Αίνων, Στιχηρά

Προσόμοια τῆς Εορτῆς

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

Αρχή

ΤΗ Κ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ήχος δ'

Έδωκας σημείωσιν

Όμβροις τών αιμάτων σου, μεγαλομάρτυς Θαλλέλαιε, άθειάς τήν κάμινον, ενθέως κατέσβεσας νύν δέ τών θαυμάτων, ρείθροις απελαύνεις, πάθη ποικίλα καί πιστοίς, ρώσιν παρέχεις εν θεία χάριτι, διό τήν θείαν μνήμην σου,

περιχαρώς εορτάζομεν, καί τήν κόνιν τού σώματος, ιερώς προσπτυσσόμεθα.

Θαλλόν σε κατάκαρπον, θείας ελαίας γνωρίσαντες, αθλοφόρε Θαλλέλαιε, ελαίω τών πόνων σου, καί τών υπέρ φύσιν θαυματουργημάτων, ιλαρυνόμεθα σαφώς, τόν επί πάντων Θεόν δοξάζοντες, μεγάλως σε δοξάσαντα, υπέρ αυτού ως αθλήσαντα, καί τής πλάνης τό φρύαγμα, παντελώς αφανίσαντα.

Πελάγει ριπτούμενος, καί ταίς σανίσιν ειλούμενος, καί ευτόνως ξεόμενος, μένεις αταπείνωτος, τού Χριστού σε μάκαρ, επενδυναμούντος, ανδρειοτάτω λογισμώ, πονηροτάτω φθόνω μαχόμενον, Θαλλέλαιε μακάριε, τών Ασωμάτων ομότιμε, αθλοφόρων συνόμιλε, πρεσβευτά τών ψυχών ημών.

Δόξα... Καί νύν... τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Τόν ρύπον απόσμηξον, τής τάλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καί πάντα τά τραύματα, καί τά έλκη ταύτης, τά εξ αμαρτίας, εναποκάθαρων Αγνή, καί τού νοός μου στήσον τό άστατον, όπως τήν δυναστείαν σου, καί τήν μεγάλην αντίληψιν, μεγαλύνω ο άθλιος, καί αχρείος οικέτης σου.

Η Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καί τήν πλευράν ορυπτόμενον, υπό λόγχης ή Πάναγνος, Χριστόν τόν φιλόανθρωπον, έκλαιε βοώσα, Τί τούτο Υιέ μου, τί σοι αχάριστος λαός, ανταποδίδωσιν ών πεπτοίηκας, καλών αυτοίς, καί σπεύδεις με, ατεκνωθήναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εύσπλαγχνε, σήν εκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ.

Απολυτίκιον τής Εορτής

Απολυτίκιον Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ο Μάρτυς σου, Κύριε, εν τή αθλήσει αυτού, τό στέφος εκομίσατο τής αφθαρσίας, εκ σου τού Θεού ημών, έχων γάρ τήν ισχύν σου, τούς τυράννους καθείλεν, έθραυσε καί δαιμόνων, τά ανίσχυρα θράση. Αυτού ταίς ικεσίαις, Χριστέ ο Θεός, σώσον τās ψυχάς ημών.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τού Αγίου.

Ο Κανών του Αγίου, ού η Ακροστιχίς.

Τόν Θαλλέλαιον ευφημείν θέμις.

Ποίημα. Ιωσήφ.

Ωδή α' Ἦχος δ'

Τῷ οδηγήσαντι

Ταίς υπερφώτοις ακτίσι, τού παντουργού Πνεύματος, καταλαμπόμενος αεί, τούς τήν φωσφόρον σου πάντοτε, επιτελούντας πανήγυριν φώτισον, τού μεγαλύνειν σε πιστώς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Οχυρωθείς ευσεβεία, καί κρατυνθείς χάριτι, τού πανοικτίρμονος Θεού, γενναιοφρόνως Θαλλέλαιε, πρὸς τούς αγώνας εχώρησας, καί ἔλυσας τά οχυρώματα εχθρού, νίκην ἀράμενος.

Νέος τό σῶμα υπάρχων ταίς δέ φρεσί τέλειος, θεογνωσίαν ἀληθῆ καθάπερ ἥλιος ἔλαμψας, εἰδωλικῆς ματαιότητος ζόφωσιν, αποσεισάμενος σαφώς, Μάρτυς Θαλλέλαιε.

Θεοτοκίον

Κυριοτόκε Παρθένε, τῶν ευσεβῶν καύχημα, ἡ τῶν Ἀγγέλων χαρμονή, Χριστιανῶν τό διάσωσμα, ἀμαρτανόντων ἐξίλασμα, γέφυρα ἐκ γῆς μετάγουσα τούς πιστούς, σῶζε τούς δούλους σου.

Ωδή γ'

Ο στερεῶν βροντήν

Θαυματοургεῖς ἐξαΐσια Παμμάκαρ, καιρῷ τῷ τῆς ἀθλήσεως, τού γάρ τυράννου ἀνηλεῶς, σέ κολάζειν προθεμένου, αἱ τούτου χεῖρες ὠφθησαν, ξηραί καί ἀνενέργητοι.

Ἀποσκοπῶν πρὸς μόνον τόν Δεσπότην, τόν νίκην σοι παρέχοντα, οὐ παρετράπησ τῆς ἀληθοῦς Ἀθλητά ομολογίας, ἀλλ' ἀκλινῆς διέμεινας, ἐκπλήττων καί τούς ἀφρονας.

Λόγω ζωῆς καί ἔργων ἐπιδείξει, Ἀλέξανδρον ἐζώγησας, καί τόν, Ἀστέριον Ἀθλητά, καί Θεῷ τῷ ευεργέτη, πανευκλεεῖς παρέστησας, Θαλλέλαιε μάρτυρας.

Θεοτοκίον

Λάμψον μοι φῶς Παρθένε μετανοίας, ἐν σκότει γάρ κατάκειμαι, τῆς ἀμαρτίας φρενοβλαβῶς, καί παράσχου μοι τήν λύσιν, τῶν ἐπταισμένων ὅπως σε, δοξάζω πανάμωμε.

Ο Εἰρμός

«Ο στερεῶν βροντήν καί κτίζων πνεῦμα, στερέωσόν με Κύριε, ἵνα υμνώ σε εἰλικρινῶς, καί ποιῶ τό θέλημά σου, ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ ο Θεός ἡμῶν».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ

Φωτοειδής αναδειχθείς αθλοφόρος, τῆς αθεΐας σκοτασμόν απεκρούσω, καί πρὸς ποινάς καί θάνατον εχώρησας, ὅθεν διανύσας σου τοὺς γενναίους αγώνας, μέγιστον αντέλαβες, κληρουχίαν καί δόξαν, τὴν μηδαμῶς γενναίε αθλητά, παρερχομένην, Θαλλελαιε ἔνδοξε.

Και τῆς Εορτῆς

Ει τύχοι η νηστεία τῶν Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον
Ἦχος δ' Ο υψωθείς εν τῷ Σταυρῷ

Τού ευχαρίστως ανυμνεῖν εκ καρδίας, καί εξαιτεῖσθαι εκτενῶς Θεοτόκε, τά σά ελέη Δέσποινα τοὺς δούλους σου, κράζοντας καί λέγοντας, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καί λύτρωσαι, εξ εχθρῶν αοράτων, καί ορατῶν καί πάσης απειλῆς, σύ γάρ υπάρχεις ημῶν η αντίληψις,

Σταυροθεοτοκίον

Τῆ εν Σταυρῷ σου Ιησοῦ ανυψώσει, συνανυψώθη τῶν βροτῶν η ουσία, η δέ Παρθένος έκλαιε βοῶσα μητρικῶς, Τί σοι ανταπέδωκε, τῶν Εβραίων Υιέ μου, δήμος ο αχάριστος, ο πολλῶν σου θαυμάτων, επαπολαύσας, άναρχε Θεέ; Δόξα τω θείῳ Σταυρῷ καί τῷ πάθει σου.

Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε

Εν θαλάσση απορριφεῖς, δυνάμει θεία ουκ εβυθίσθης, ασεβεῖς δέ κατεπόντισας, τῷ βυθῷ Θαλλέλαιε, τῶν ιερῶν αιμάτων σου Μάρτυς σοφέ.

Λαμπροφόρος ταῖς θεϊκαῖς, Μάρτυς αστράπτων φωτοχυσίαις, επεφάνης τῷ δικάζοντι, διελέγχων ἔνδοξε, τὴν ζοφεράν δυσσέβειαν τούτου τρανῶς.

Αγιώτατόν σε ναόν, καί οἶκον τῆς τρισηλίου δόξης, γεγονότα Μάκαρ ἔγνωμεν, ναούς τε καί ξόανα, τῶν πονηρῶν δαιμόνων συντρίψαντα,

Θεοτοκίον

Ιεροί Προφήται, τὴν σὴν λοχείαν πάλαι προανεφώνουν, ὅρος μέγα καί κατάσκιον, Πύλην τε καλοῦντές σε, δι' ἧς Κύριος ὁ μόνος Αἰνή διώδευσεν.

Ωδή ε'
Ανάτειλόν μοι Κύριε

Οι πόνοι σου μακάριε, ευῶδες ως θυμίαμα, τῷ Ευεργέτη προσηνέχθησαν, τὴν άπνονον εντεύθεν, βασιλείαν Ἄγιε, καί ζωὴν κεκλήρωσαι, μετὰ πάντων εκλεκτῶν.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως, υπάρχων τῶν τού Πνεύματος, ψυχάς φλεχθείσας, φλογμῷ τῆς ασεβείας, καί πρὸς ὕδωρ Ἐνδοξε, τό τῆς αναπαύσεως,

καθωδήγησας σαφώς.

Ελαία ως κατάκαρπος, εν οίκω τού Θεού ημών, Μάρτυς Θαλλέλαιε πεφύτευσαι, ελαίω ευσεβείας, πάντων ιλαρύνουσα, τās καρδίας πάνσοφε, καί τά πρόσωπα αεί.

Θεοτοκίον

Υιούς φωτός απέδειξας, τούς σκοτισθέντας πάθεισι, Πατρός απαύγασμα κυήσασα, Χριστόν τόν φωτοδότην, Παναγία Δέσποινα, διά τούτο πόθω σε, μακαρίζομεν αεί.

Ωδή ς'

Ζάλη με λογισμών

Φάλαγγας δαιμόνων ετροπώσω, συνεργούς Θαλλέλαιε, αγίους έχων Αγγέλους, εν καιρώ τών αγώνων σου σοφέ, δι' ών στεφανηφόρος, αναδειχθείς δόξης έτυχες.

Η φύσις τών αλόγων επιγνούσα, τού Λόγου σε Μάρτυρα, ορμήν τήν άλογον φεύγει, και τιμά σε εν λόγω ευσεβεί, εν μέσω τού σταδίου, αγωνιζόμενον ένδοξε.

Μέγιστα επί σοί θαύματα βλέπων, όχλος ο παράνομος, τελούμενα παραδόξως, καταβάλλεται νεύσει θεϊκή, Θαλλέλαιε καί φέγγος, θεογνωσίας είσδέχεται

Θεοτοκίον

Έλυσας τών δεσμών με τής αμαρτίας, τεκούσα τόν Κύριον, τόν λύσαντα τά τού Άδου Θεοτόκε, βασίλεια Αγνή, καί πάντας συνδεσμούντα πρός τήν οικείαν επίγνωσιν.

Ο Ειρμός

«Ζάλη με λογισμών καταλαβούσα, εις βυθόν καθέλκει με, αμέτρων αμαρτημάτων, αλλά σύ Κυβερνήτα αγαθέ, προφθάσας διάσωσον, ως τόν Προφήτην, καί σώσόν με».

Κοντάκιον 'Ηχος γ'

Η Παρθένος σήμεραν

Τών Μαρτύρων σύναθλος, αναδειχθεις καί οπλίτης, στρατιώτης άριστος, τού Βασιλέως τής δόξης, γεγονόςα διά βασάνων καί τιμωρίας, έπαρσιν ειδωλολατρών καταπατήσας, διά τούτο τήν σεπτήν σου, υμνούμεν μνήμην σοφέ Θαλλέλαιε.

Συναξάριον

Τή Κ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Στίχοι

Ακέστορι τμηθέντι τώ Θαλλελαίω.

Θεός βοτάνην πρός λύσιν πέμπει πάθους.

Εικοστή Θαλλέλαιος τήν κεφαλήν απεκάρθη.

Μνήμη τού αγίου μάρτυρος Ασηλά, όστις εν ποταμώ ριφείς, τελειούται.

Οι τρεις όσοι καί θεοφόροι πατέρες ημών Νικήτας, Ιωάννης καί, Ιωσήφ, οι κτίτορες τής εν Χίω Ιεράς καί βασιλικής Νέας Μονής, εν ειρήνη τελειούνται.

Τή αυτή ημέρα, η ανακομιδή καί μετακομιδή τού λειψάνου τού εν αγίοις πατρός ημών Νικολάου Μύρων τής Λυκίας τού θαυματουργού.

Ο όσιος πατήρ ημών Θαλάσσιος εν ειρήνη τελειούται.

Ο όσιος Μάρκος ο ερημίτης εν ειρήνη τελειούται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Ευλογητός εί ο Θεός

Ίστατο μέσον τής φλογός, τών πειρασμών ως οι Παίδες, τήν θείαν δρόσον εξ ύψους Ένδοξε, δεχόμενος σαφώς, καί τόν επί πάντων Θεόν δοξολογών.

Νέος ως άλλος Δανιήλ, μέσον λεόντων εβλήθης, τής τούτων βλάβης ουδόλως χάριτι, τή θεία μετασχών, μάρτυς αθλοφόρε Θαλλέλαιε.

Θαυματοργίαις τούς πιστούς, νόσων παντοίων λυτρούσαι, τάς τών δαιμόνων ελαύνων φάλαγγας, καί λύων πειρασμών, ταίς σαίς ικεσίαις Μαρτύρων καλλονή.

Θεοτοκίον

Εις τήν βοήθειαν ημών, θεοχαρίτωτε Κόρη, σέ δυσωπούμεν θερμώς, ανάστηθι καί λύτρωσαι ημάς, πειρασμών αιωνίων καί πάσης απειλής.

Ωδή η' Εν φλογί πυρός

Μίαν φύσιν μίαν θέλησιν, καί βουλήν καί ισχύν Ένδοξε, Τριάδος θείας καταγγέλλων ευσεβώς, πολύθεον εμφρόνως, καθείλες βλασφημίαν, καί πόνους υπομείνας πολλούς, μεγάλως εδοξάσθης.

Ιερείον ώσπερ άμωμον, τώ τυθέντι αμνώ άγιον, σύ προσηνέχθης τή τού ξίφους εκτομή, καί έκτεινας τόν όφιν, τόν πρίν εν Παραδείσω, παρακοής θανάτω Αδάμ, καί Εύαν ανελόντα.

Συγχορεύουσι τή μνήμη σου, τοίς πιστοίς αθληται Όσοι, Αγγέλων δήμοι, Αποστόλων Προφητών, μεθών τάς ουρανίους, κληρούμενος σκηνώσεις, μή παύση υπέρ πάντων ημών, πρεσβεύων αθλοφόρε.

Θεοτοκίον

Ιλασμόν τών επταισμένων μοι, Παναγία αγνή αίτησαι, καί δός μοι χείρα εν

πελάγει τών δεινών, δεινώς χειμαζομένω, ίνα σε μακαρίζω, καί πιστώσ κηρύπτω τήν σήν, βεβαίαν προστασίαν.

Ο Ειρμός

«Εν φλογί πυρός παρίστανταί σοι, Χερουβίμ Σεραφίμ Κύριε, καί πάσα κτίσις ύμνον άδει σοιτερπνόν, Υμνείτε ευλογείτε, λαός υπερυψούτε, Χριστόν τόν μόνον δημιουργόν, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Παρθενομάρτυς πολύαθλος

Ως καθαιρέτην τής πλάνης σε, ως θείον ναόν τού θείου Πνεύματος, σήμερα ανευφημούμεν Σοφέ, τούς μακαρίους σου πόνους, τά τίμια στίγματα, καί τήν κόνιν, τών λειψάνων ασπασζόμενοι.

Σαρκός ημών τά νοσήματα, ψυχής τε τά δυσίατα τραύματα, ίασαι τών ιαμάτων χάριν πλουτήσας, Μάρτυς τού Χριστού, καί τής αιωνίου ρυσθήναι κολάσεως, τούς τιμώντάς σε, δυσώπει τόν φιλόανθρωπον.

Η γή χυθέν σου τό αίμα, εδέξατο τό τίμιον Θαλλέλαιε, καί γέγονε πηγή ίάσεων, εν ή προστρέχοντες πιστοί, τών δεινών λυτρούνται, Χριστόν μεγαλύνοντες, καί συμφώνως σε τιμώντες μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον

Φωτός δοχείον γεγένησαι Παρθένε, καί θρόνος τού Παντάνακτος άχραντε, έν ώ καθίσας τού παλαιού, πτώματος ήγειρεν ημάς, καί τή συνεδρία τή θεία ετίμησε, τούς εν πίστει καί πόθω σε μεγαλύνοντας.

Ο Ειρμός

«Παρθενομάρτυς πολύαθλος, Παρθένον Μητέρα πολυύμνητον, σήμερα εν τώ αυτής νυμφώνι, επιδημούσαν ξεναγεί, νυμφοστόλοι πάντες χορεύσωμεν πάτρια, ευσεβώς τήν Βασιλίδα μεγαλύνοντες».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

Αρχή

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τών Αγίων ενδόξων, μεγάλων, θεοστέπτων καί Ισαποστόλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καί Ελένης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Στιχολογούμεν τήν α' στάσιν τού, Μακάριος ανήρ. Εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ζ' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τών Αγίων γ'.

Στιχηρά τών Αγίων.

Ἦχος δ'
Ἐδωκας σημείωσιν

Ὅπλον κραταιότατον, τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν δέδωκας, τόν Σταυρόν σου τόν τίμιον, δι' οὐ ἐβασίλευσεν, ἐπὶ γῆς δικαίως, λάμπας ευσεβεία, καὶ βασιλείας ουρανῶν, κατηξιώθη τῇ ευσπλαγχνία σου, μεθ' οὐ σου τὴν φιλάνθρωπον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐδωκας φιλάνθρωπε, τῷ ευσεβεῖ σου θεράποντι, Σολομώντος τὴν φρόνησιν, Δαυὶδ τὴν πραότητα καὶ τῶν Αποστόλων τὴν ὀρθοδοξίαν, ὡς βασιλέων Βασιλεύς, κυριευόντων τε πάντων Κύριος, διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οικονομίαν δοξάζομεν, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Πρώτος καθυπέταξας, τὴν αλουργίδα αείμνηστε, Βασιλεύ εκουσίως Χριστῷ, αὐτόν επιγνούς Θεόν, καὶ παμβασιλέα, πάντων ευεργέτην, νικοποιόν πάσης αρχῆς, καὶ εξουσίας τόν υπερκείμενον, εντεύθεν σοι φιλόχριστε, τὴν βασιλείαν κατεύθυνεν, Ἰησοῦς ὁ φιλάνθρωπος, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος β' Βυζαντίου

Πλουσίων δωρεῶν τὰ κρείττονα, εὐληφῶς παρὰ Θεοῦ, Ἄναξ κράτιστε, Κωνσταντίνε μέγιστε, καλῶς ἐν τούτοις διέπρεψας, καταυγασθεὶς γὰρ ἀκτίσι τοῦ παναγίου Πνεύματος, ὑπὸ Σιλβέστρου ἱερέως, ὡς διὰ τοῦ βαπτίσματος, ἐν Βασιλεύσιν ὠφθῆς ἀήτητος, τὴν οἰκουμένην ὡς προΐκα προικοδοτήσας τῷ Κτίστη σου, καὶ πόλιν βασιλεύουσαν θεοσεβῆ. Διό ἱκετεύων μὴ παύσῃ Χριστῷ τῷ Θεῷ, δωρηθῆναι ἅπασι, τοῖς τελοῦσι τὴν μνήμην σου, ὡς παρρησίαν ἔχων, ἀμαρτιῶν συγχώρησιν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Αποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκίον
Ἦχος δ' Ἐδωκας σημείωσιν

Τόν ρύπον ἀπόσμηξον, τῆς ταιλαιπώρου καρδίας μου, Θεοτόκε πανύμνητε, καὶ πάντα τὰ τραύματα, καὶ τὰ ἔλκη ταύτης, τὰ ἐξ ἀμαρτίας, ἐναποκάθαρσον Ἀγνή, καὶ τοῦ νοός μου στήσον τό ἄστατον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν μεγάλην ἀντίληψιν, μεγαλύνω ὁ ἄθλιος, καὶ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν ορυπτόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστόν τόν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, τί τούτο Υἱέ μου, τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αυτοῖς, καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν εκούσιον σταύρωσιν.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Βασιλειών Γ' τό Ανάγνωσμα

Ἔστη Σολομών κατά πρόσωπον τοῦ θυσιαστηρίου Κυρίου, ἐνώπιον πάσης ἐκκλησίας Ἰσραήλ, καί διεπέτασε τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν πυρανόν, καί εἶπε, Κύριε ὁ Θεός Ἰσραήλ, οὐκ ἔστιν ὡς σύ Θεός ἐν τῷ ουρανῷ ἄνω, καί ἐπὶ τῆς γῆς κάτω. Εἰ ὁ ουρανός τοῦ ουρανοῦ οὐκ ἀρκέσουσί σοι, πῶς ὁ οἶκος οὗτος, ὃν ὠκοδόμησα τῷ ὀνόματί σου; Πλὴν καί ἐπιβλέψεις ἐπὶ τὴν δέησιν μου, Κύριε ὁ Θεός, Ἰσραήλ, ἀκούειν τῆς δεήσεως καί τῆς προσευχῆς, ἥς ὁ δούλος σου προσεύχεται ἐνώπιόν σου σήμερον πρὸς σέ, τοῦ εἶναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου ἀνεωγμένους εἰς τὸν οἶκον τούτον, ἡμέρας καί νυκτός, εἰς τὸν τόπον, ὃν εἶπας, ἔσται τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ, τοῦ εἰσακούειν τῆς προσευχῆς, ἥς προσεύχεται ὁ δούλος σου εἰς τὸν τόπον τούτον. Καί εἰσακούση τῆς δεήσεως τοῦ δούλου σου καί τοῦ λαοῦ σου, Ἰσραήλ, ὅσα ἂν προσεύξωνται εἰς τὸν τόπον τούτον καί σύ εἰσακούση ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικήσεώς σου ἐν τῷ ουρανῷ, καί ποιήσεις, καί ἴλεως ἔση.

Προφητείας Ἡσαΐου τό Ανάγνωσμα

Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, ἐνέδυσσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίου, καί χιτῶνα ευφροσύνης. Ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καί ὡς νύμφῃν κατεκόσμησέ με κόσμῳ. Καί ὡς γῆ αὐξουσα τὸ ἄνθος αὐτῆς, καί ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ ἐκφύει, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος δικαιοσύνην, καί ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι, καί διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπράς καυθήσεται. Καί ὄψονται τὰ ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καί πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου, καί καλέσουσι τὸ ὄνομά σου τὸ καινόν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό, καί ἔση στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καί διάδημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου. Καί οὐκ ἔτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καί ἡ γῆ σου οὐκ ἔτι κληθήσεται, Ἐρημος, σοὶ γάρ κληθήσεται, θέλημα ἐμόν, καί τῇ γῆ σου, Οἰκουμένη, ὅτι εὐδοκήσει Κύριος ἐν σοί, καί ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται. Καί ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοὶ σου, καί ἔσται ὃν τρόπον ευφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως ευφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

Προφητείας Ἡσαΐου τό Ανάγνωσμα

Φωτίζου, φωτίζου, Ἱερουσαλήμ, ἡκεῖ γάρ σου τὸ φῶς, καί ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σέ ἀνατέταλκεν. Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καί γνόφος ἐπὶ ἔθνη, ἐπὶ σέ δὲ φανήσεται Κύριος, καί ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σέ ὀφθήσεται. Καί πορεύονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καί ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου. Ἄρον κύκλω τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, καί ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου, ἡκάσι πάντες οἱ υἱοὶ σου μακρόθεν, καί αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται. Τότε ὄψει, καί χαρήσῃ καί φοβηθήσῃ, καί ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σέ πλοῦτος θαλάσσης, καί ἐθνῶν καί λαῶν. Καί ἡξουσί σοι ἀγέλαι καμήλων, καί καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιάμ καί Γεφάρ. Πάντες ἐκ Σαβά ἡξουσι, φέροντες χρυσίον, καί λίβανον οἴσουσί σοι, καί λίθον τίμιον καί τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται. Καί πάντα τὰ πρόβατα Κηδάρ συναχθήσονται, καί κριοὶ Ναβαιώθ ἡξουσί σοι, καί ἀνενεχθήσονται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καί ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξαστήσεται. Τίνες οἱ δὲ ὡς νεφέλαι πέτανται, καί ὡσεὶ

περιστεραί σύν νεοσσοίς; Εμέ νήσοι υπέμειναν καί πλοία θαρσεῖς ἐν πρώτοις ἀγαγεῖν τά τέκνα σου μακρόθεν καί τό ἀργύριον καί τό χρυσίον αὐτῶν μετ' αὐτῶν, διά τό ὄνομα Κυρίου τό ἅγιον, καί διά τό τόν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ ἔωδοξον εἶναι. Καί οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τά τείχη σου, καί οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονται σοι, διά γάρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καί διά ἑλεός μου ἠγάπησά σε. Καί ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διά παντός, ἡμέρας καί νυκτός οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρός σέ δύναμιν ἐθνῶν, καί βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους. Τά γάρ ἔθνη καί οἱ βασιλεῖς, οἱ τινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολούνται, καί τά ἔθνη ἐρημία ἐρημωθήσονται. Καί ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρός σέ ἤξει ἐν κυπαρίσσῳ καί πεύκῃ καί κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τόν τόπον τόν ἅγιόν μου, καί τόν τόπον τῶν ποδῶν μου δοξάσω. Καί πορεύσονται πρός σέ δεδοικότες υἱοί τῶν ταπεινωσάντων σε καί παροξυνάντων σε, καί προσκυνήσουσιν ἐπί τά ἴχνη τῶν ποδῶν σου πάντες οἱ παροξυναντές σε, καί κληθήσῃ Πόλις Κυρίου Σιών, τοῦ Ἁγίου Ἰσραήλ, διά τό γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καί μεμισημένην, καί οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν σοι. Καί θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεαῖς γενεῶν. Καί θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καί πλούτον βασιλέων φάγεσαι, καί γνώσῃ, ὅτι ἐγώ Κύριος ὁ σώζων σε, καί ἐξαιρούμενός σε ὁ Θεός Ἰσραήλ.

Εἰς τήν Λιτήν, Στιχηρά Ἰδιόμελα

Ἦχος α'

Χρεωστικῶς ἐκτελούμεν τήν μνήμην σου, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, πάντων ἀνάκτων βάσις καί καύχημα, φωτισθεῖς γάρ ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, πάσαν ἐφαΐδρυνας τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, τα συστήματα τῶν πιστῶν πανταχόθεν συνάξας, ἐν τῇ λαμπρᾷ πόλει Νικαέων, ἐνθα τῶν ἀσεβῶν ἐσβέσθη τό φρύαγμα, καί αἰρετικῶν ἠσθένησαν γλώσσαι, καί ἐμωράνθησαν, τῶν δέ ὀρθοδόξων ὑψώθη τό στίφος, φανερωθείσης τῆς πίστεως. Ὅθεν ὑπ' αὐτῶν ἐδοξάσθη Ὄρθοδοξότατος, καί πάντων βασιλέων ἐκηρύχθη πατήρ, ὡς πρῶτος τήν ἀλουργίδα παρά Θεοῦ κομισάμενος. Διό αἰτούμέν σε, οἱ τελούντες τήν μνήμην σου πιστῶς, αἴτησαι ἰλασμόν ἀμαρτιῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός

Οὐκ ἐξ ἀνθρώπων τήν κλήσιν ἔλαβες, ἀλλ' ὡς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ἔσχες μάλλον ἐνδοξε ταύτην ἐξ ὕψους, Κωνσταντίνε ἰσαπόστολε, παρά Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τό γάρ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ, ἐν οὐρανῷ θεασάμενος, καί δι' αὐτοῦ ἀγρευθεῖς, ὡς κάλλιστον θήραμα, ἐν τούτῳ καί νικητής, κατά ὀρωμένων καί ἀοράτων ἐχθρῶν, ἀπεφάνθη ἀήττητος, Ὅθεν δυσωπούμέν σε, ὡς πρεσβευτήν θερμότατον, οἱ γηγενεῖς ἐπαξίως τήν μνήμην σου σέβοντες, ἐν παρρησίᾳ αἰτησασθαι ἡμῖν, φωτισμόν ἰλασμόν καί τό μέγα ἔλεος.

Ἦχος β' Βύζαντος

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε, Χριστόν γάρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναόν ἐγεῖρας ἐπι γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δέ ἀπέλαβε, τόν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Ἦχος γ'

Νεανικήν άγων τήν ηλικίαν, ώσπερ ο θεσπέσιος Παύλος, εκ τών υψίστων εδέξω τό θεϊόν χάρισμα, καί τού δεινού πολεμητορος τά θράση, τή πανοπλία τού Σταυρού κατέβαλες, ανάκτων τό καύχημα, Κωνσταντίνε ισαπόστολε, υπέρ ημών πρός Κύριον ικέτευε, τού σωθήναι τάς ψυχάς ημών.

Ήχος δ'

Αίνος τώ Θεώ, εκ χοϊκών χειλέων προσάδεται, επί τή θεία μνήμη σου, Κωνσταντίνε πανεύφημε, Σύ γάρ ώφθης ακραιφνής στρατιώτης τού λόγου τής πίστεως, φαυλίσας εν τώ σκάμματι, τών ειδώλων τάς μορφάς, καί νύν προσηρείσθης τώ φέγγει τής Τριάδος, καταπυρσεύων ημών, τάς διανοίας ταίς πρεσβείαις σου.

Δόξα... Ήχος πλ. α'

Η Εκκλησία σήμεραν στολισαμένη, τώ κράττει σου Άναξ, μυστικώς ευφραίνεται, καί τήν σήν παγγέραστον μνήμην, κατ' αξίαν ευφήμως γεραίρει κραυγάζουσα, Χαίροις, ο τόν Παύλον ζηλώσας, καί τόν Σταυρόν τού Χριστού αράμενος, καί τάς παγίδας συντρίψας τού αντιπάλου, Χαίροις, ανάκτων πανάριστε, καί Αποστόλων Ισότιμε, Χαίροις πιστών τό στήριγμα, καί Βασιλέων τό προπύργιον, Κωνσταντίνε μακάριε, υπέρ ημών πρός Κύριον, μή διαλίπης πρεσβεύων, ως παρρησίαν έχων, Βασιλέων εγκαλλώπισμα.

Καί νύν... Τής Εορτής

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια.

Ήχος β'

Ότε, εκ τού ξύλου σε νεκρόν

Πρώτος, Βασιλεύς Χριστιανών, παρά τού Θεού, Κωνσταντίνε, τό σκήπτρον έλαβες, σοί γάρ πεφανέρωται εν γή κρυπτόμενον, τό σωτήριον σύμβολον, δι' ού καί τά έθνη, πάντα καθυπέταξας τοίς τών Ρωμαίων ποσίν, όπλον απροσμάχητον έχων, τόν ζωοποιόν Σταυρόν μάκαρ, δι' ού καί προσήχθης τώ Θεώ ημών.

Στίχ. Ύψωσα εκλεκτόν εκ τού λαού μου.

Όντως, μακαρία η γαστήρ, καί ηγιασμένη κοιλία, η σε βαστάσασα, Μέδων κοσμοπόθητε, Χριστιανών η χαρά, Κωνσταντίνε θεόστεπτε, Ανάκτων η δόξα, πλούτος καί υπέρμαχος τών ορφανών καί χηρών, σκέπη ταπεινών καί απόρων, θλίψεων ανόρθωσις όντως, καί τών αιχμαλώτων η ανάρρυσις.

Στίχ. Διά τούτο έχρισέ σε ο Θεός, ο Θεός σου.

Πόθω, καί αγάπη τού Χριστού, κατεπειγομένη η Μήτηρ, τού γλυκυτάτου βλαστού, σπεύδουσα αφίκετο εν τή αγία Σιών, εις τόν τόπον τόν άγιον, εν ώ εσταυρώθη, θέλων ο Σωτήρ ημών, διά τό σώσαι ημάς, ένθα, τόν Σταυρόν αραμένη, χάρουσα εκραύγαζε, Δόξα, τώ δωρησαμένω μοι όν ήλπίζον.

Δόξα... Ήχος πλ. δ'

Σέλας φαινότατον, κομήτης εσπερώτατος, εξ απιστίας εις πίστιν θεότητος μετοχτευθείς, ήχθης αγιάσαι λαόν και πόλιν, και τύπον Σταυρού εν ουρανώ κατοπτεύσας, ήκουσας εκείθεν, Εν τούτω νικά τους εχθρούς σου, Όθεν δεξάμενος τήν γνώσιν τού Πνεύματος, Ιερέυς τε χρισθείς και Βασιλεύς, ελαίω εστήριξας τήν Εκκλησίαν τού Θεού, ορθοδόξων Βασιλέων πατήρ, ού και η λάρναξ ιάσεις βρύει, Κωνσταντίνε Ισαπόστολε, πρέσβευε υπέρ των ψυχών ημών.

Και νύν... Τής Εορτής

Απολυτίκιον Ήχος πλ. δ'

Τού Σταυρού σου τόν τύπον εν ουρανώ θεασάμενος, και ως ο Παύλος τήν κλήσιν ουκ εξ ανθρώπων δεξάμενος, ο εν βασιλεύσιν, Απόστολός σου Κύριε, Βασιλεύουσαν πόλιν τή χειρί σου παρέθετο ήν περίσωζε διά παντός εν ειρήνη, πρεσβείαις τής Θεοτόκου, μόνη Φιλάνθρωπε.

Και τής Εορτής

Και Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ήχος γ'
Θείας πίστεως

Νέος γεγονός, Δαυϊδ τοίς τρόποις, γέρας άνωθεν, εισδεδεγμένος, τής βασιλείας τή κορυφή σου τό έλαιον, σέ γάρ τώ Πνεύματι έχρισεν ένδοξε, Ο υπερούσιος Λόγος και Κύριος, όθεν έλαβες, και σκήπτρον Σοφέ βασίλειον, αιτούμενος ημίν τό μέγα έλεος.

Και τής... Εορτής

Μετά τήν β' Στιχολογίαν

Κάθισμα Ήχος πλ. β'

Ελκόμενος επί σταυρού, ο Ποιητής τού ηλίου και κτίσεως, σέ ως αστέρα φαινόνη, εξ ουρανού δι' αστέρων εφειλκύσατο, ώ και κράτος πρώτος τό βασίλειον επέθηκε, διό σε ανευφημούμεν, Κωνσταντίνε Βασιλεύ ευσεβέστατε, σύν Ελένη μητρί τή θεόφρονι.

Και τής Εορτής

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος δ'
Ταχύ προκατάλαβε

Ἡ εὐσημος μνήμη σου, επιφανείσα ἡμῖν, αὐγάζει τὰ πέρατα, θεογνωσίας φωτί, Κωνσταντίνε θεόπνευστε, σύ γάρ ἐν Βασιλεύσιν εὐσεβῆς ἀνεδείχθης, νόμους ἐπουρανίου, Βασιλέως τηρήσας, διό ταῖς ἰκεσίαις ταῖς σαῖς, ρύσαι ἡμᾶς πειρασμῶν.

Καί τῆς Εορτῆς

Οἱ Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τοῦ δ' Ἦχου.

Οἱ Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Ἐκ νεότητός μου πολλά πολεμῶ με πάθη, ἀλλ' αὐτός ἀντιλαβοῦ, καί σῶσον Σωτήρ μου.
- Οἱ μισοῦντες Σιών, ἀισχύνητε ἀπό τοῦ Κυρίου, ὡς χόρτος γάρ, πυρί ἐσεσθε ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Ἀγίω Πνεύματι πάσα ψυχὴ ζωοῦται, καί καθάρσει υψοῦται λαμπρύνεται, τῆ τριαδικῆ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Προκείμενον Ἦχος δ'

Ἐψωσα ἐκλεκτόν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὖρον Δαυῖδ τόν δούλόν μου ἐν ελαίῳ ἀγίῳ μου ἔχρισά αὐτόν.

Στίχ. Διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε, ὁ Θεός, ὁ Θεός σου. ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

Τό, Πάσα πνοή

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην

Δόξα... Ταῖς Θεοστέπτων...

Καί νύν... Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἦχος β' Βύζαντος

Τοῦ εὐσεβοῦς Κωνσταντίνου ἡ μνήμη, ὡς μύρον ἐκκενούμενον σήμερον ἀνέτειλε, Χριστόν γάρ ποθήσας, εἰδώλων κατεφρόνησε, ναόν ἐγείρας ἐπὶ γῆς, τῷ σταυρωθέντι δι' ἡμᾶς, ἐν οὐρανοῖς δέ ἀπέλαβε, τόν τῆς ἐλπίδος στέφανον.

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου, τό, Κύριε ἐλέησον, ἰβ' καί οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τῶν Ἀγίων.

Κανῶν τῶν Ἀγίων

Ὠδή α' Ἦχος πλ. δ'

Υγρὰν διοδεύσας

Μόνε ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τῆς βασιλευούσης, ἀμαρτίας νύν ἐπ' ἐμοί, τῶν σῶν

θεραπόντων ικεσίαις, τήν ταπεινήν μου ψυχὴν ελευθέρωσον.

Τῆς ἄνω γενόμενος εραστής, μάκαρ Κωνσταντίνε, βασιλείας τῷ Βασιλεῖ,
πάντων καὶ Δεσπότη διανοία, καθαρωτάτη πιστεύσας ελάτρευσας.

Φωτὶ ελλαμφθείσα θεαρχικῶ, σκότος ἀγνωσίας καταλέλοιπας ἀληθῶς,
θεόφρον Ἐλένη καὶ γνησίως, τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰῶνων εδούλευσας.

Θεοτοκίον

Ἡ πύλη τῆς θείας ἀνατολῆς, ἀνοιξόν μοι πύλας, μετανοίας καὶ ἐκ πυλῶν, τῆς
θανατηφόρου ἀμαρτίας, τῆ μεσιτεία σου ρύσαί με Δέσποινα.

Ὡδή γ'

Ουρανίας ἀψίδος

Ἀμοιβῶν ουρανίων, ἐπιτυχεῖν ἔσπευσας, ὅθεν τῷ καλοῦντι θεόφρον
ἐπηκολούθησας, καὶ σκότος ἔλιπες, πατροπαράδοτον πλάνην, καὶ φωστήρ ἐν
Πνεύματι θεῷ γεγένησαι.

Τῷ Χριστῷ κολληθείσα, καὶ ἐπ' αὐτῷ Πάνσεμνε, ἀπασαν θεμένη ἐλπίδα τοὺς
ιερούς αὐτοῦ, τόπους κατέλαβες, ἐν οἷς τὰ ἀχραντα Πάθη, σαρκωθείς
υπέμεινεν, ὁ υπεράγαθος.

Τό σωτήριον ὄπλον, τό ἀρραγές τρόπαιον, τῶν Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα,
Σταυρόν τόν τίμιον, φθόνῳ κρυπτόμενον, σύ ἐφάνέρωσας θεῷ φλεγόμενη
ἔρωτι θεομακάριστε

Θεοτοκίον

Ἱεράς πολιτείας, ἀποπεσῶν Ἀχραντε, παρασυνεβλήθην τοῖς κτήνεσι, καὶ
κατάκριτος, ὅλος γεγένημαι, ἡ τόν Κριτὴν τετοκυία, πάσης κατακρίσεως ρύσαι
καὶ σώσόν με.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Τὰς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς ουρανόν, καὶ τῶν ἀστρῶν μανθάνων τὴν
καλλονὴν, ἐκ τούτων μεμύησαι, τῶν ἀπάντων τὸν Κύριον, τοῦ Σταυροῦ δὲ τό
ὄπλον, ἐν μέσῳ ἀνέλαμψε, διαγράφων ἐν τούτῳ, νικάν καὶ κρατύνεσθαι, ὅθεν
τῆς ψυχῆς σου, ἐπανοίξας τό ὄμμα, τὸ γράμμα ἀνέγνωκας, καὶ τόν τρόπον
μεμάθηκας, Κωνσταντίνε πανσέβαστε, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην
σου.

Δόξα... Καὶ νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καὶ νύν... Θεοτοκον
Ἦχος δ' Ὁ υψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ

Τού ευχαρίστως ανυμνεῖν εκ καρδίας, καί εξαιτῆσθαι εκτενώς Θεοτόκε, τά σά ελέη Δέσποινα τούς δούλους σου, κρίζοντας καί λέγοντας, Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καί λύτρωσαι, εξ εχθρών αοράτων, καί ορατών καί πάσης απειλής, σύ γάρ υπάρχουνς ημών η αντίληψις,

Σταυροθεοτοκίον

Τή εν Σταυρώ σου Ιησού ανυψώσαι, συνανυψώθη τών βροτών η ουσία, η δέ Παρθένος έκλαιε βοώσα μητρικώς, Τί σοι ανταπέδωκε, τών Εβραίων Υιέ μου, δήμος ο αχάριστος, ο πολλών σου θαυμάτων, επαπολαύσας, άναρχε Θεέ; Δόξα τω θείω Σταυρώ καί τώ πάθει σου.

Ωδή δ'

Εισακήκοα Κύριε

Ουρανόθεν ως Παύλόν σε, πάλαι σαγηνεύει Χριστός ο Κύριος, Κωνσταντίνε εκδιδάσκων σε, βασιλέα τούτον μόνον σέβεσθαι.

Υπερλάμπρω σημείω σε, Μάκαρ δι' αστέρων Χριστός ο ήλιος, καταυγάζει καί φωστήρά σε, τών εσκοτισμένων αναδείκνυσι.

Καί τοίς τρόποις φιλόθεος, καί ταίς θείαις πράξεσιν αξιάγαστος, Μακαρία εχρημάτισας, διά τούτο πίστει σε δοξάζομεν.

Φανεροίς τό κρυπτόμενον, χρόνοις επί πλείστοις νύν θείον τρόπαιον, τού Σταυρού, δι' ού σεσώσμεθα, καί δαιμόνων πλάνης ελυτρώθημεν.

Θεοτοκίον

Τήν ψυχήν μου καταύγασον, τήν εσκοτισμένην τοίς πλημμελήμασιν, η τόν Ήλιον κυήσασα, τής δικαιοσύνης Αειπάρθενε.

Ωδή ε'

Ορθρίζοντες, βοώμέν σοι

Ορθρίσας πρόσ τόν άδυτον Ήλιον, καί Δεσπότην, Βασιλεύ θεόσοφε, φωτός ανάπλεως γέγονας.

Αγάπην καί τελείαν συμπάθειαν, ως πορφύραν, φορούσα κατώκησας, νύν εις τά άνω βασίλεια.

Συνήφθης Ασωμάτων Ελένη χοροστασίαις, Θεόν θεραπεύσασα, ταίς εναρέτοις σου πράξεσι.

Θεοτοκίον

Παρθένε τήν ψυχήν μου καθάρισον μολυνθείσαν, ηδοναίς τού σώματος, τή επηρεία τού όφεως.

Ωδή ς'

Τήν δέησιν εκχεώ

Συνήθροισας θεοφόρων Πατέρων, τόν μακάριον χορόν παραδόξως, καί δι' αυτών, Κωνσταντίνε τάς πάντων, κυμαινομένας καρδίας εστήριξας, ομότιμον

δοξολογείν, τώ τεκόντι τόν Λόγον καί σύνθρονον.

Πιστεύσασα επί Κύριον ζώντα, τόν τό είναι παρεχόμενον πάσι, τών βδελυκτών, καί ματαίων ειδώλων νεκροποιά απεβάλου θρησκευύματα καί είληφας περιχαρώς, βασιλείαν Ελένη ουράνιον:

Παλάμη σου κυβερνώμενοι Λόγε, αγνωσίας τό βαθύτατον σκότος, καί τής δεινής αθείας τόν σάλον, οι διά σου βασιλεύοντες έλιπον, καί ήχθησαν πρός γαληνούς, ευσεβείας λιμένας γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Ιάτρευσον ανιάτως νοσούσαν, καί τώ δήγματι δεινώς πληγωθείσαν, τού πονηρού, τήν καρδίαν μου Κόρη, καί τής εν σοί θεραπείας αξίωσον, καί σωσόν με τόν επί σοί, πεποιθότα πρεσβείαις σου άχραντε.

Κοντάκιον 'Ηχος γ' 'Η Παρθένος σήμεραν

Κωνσταντίνος σήμεραν, σύν τή μητρί τή Ελένη, τόν Σταυρόν εμφανίουςι, τό πανσεβάσμιον ξύλον, πάντων μέν τών Ιουδαίων αισχύνην όντα, όπλον δέ πιστών, Ανάκτων κατ' εναντίων, δι' ημάς γάρ ανεδείχθη, σημείον μέγα, καί εν πολέμοις φρικτόν.

Ο Οίκος

Κωνσταντίνον πιστοί σύν τή μητρί τιμήσωμεν, τού Προφήτου γάρ αυτοί λόγους ακροασάμενοι, έν κέδρω καί πεύκη καί κυπαρίσσω, τόν τρισύνθετον Σταυρόν κατενόησαν, δι' ού τό σωτήριον πάθος εξηκολούθησε, καί πάντας παρέστησαν τούς Ιουδαίους παρασκευάζεσθαι, δείξει τοίς λαοίς μέγα δικαίωμα, τό κεκρυμμένον διά τόν φθόνον, καί βασκανίαν τήν αυτών, καί τούτο ευρόντες ανέδειξαν αυτοί, Διά τούτο τοίς πάσι νικηφόροι ανεδείχθησαν, όπλον φέροντες απροσμάχητον, σημείον μέγα, καί έν πολέμοις φρικτόν.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΚΑ τού αυτού μηνός, Μνήμη τών Αγίων ενδόξων, θεοστέπτων, καί ισαποστόλων, μεγάλων Βασιλέων, Κωνσταντίνου καί Ελένης.

Στίχοι

Ως κοινόν είχον γής Βασιλείς τό στέφος,
Έχουσι κοινόν καί τό τού πόλου στέφος.
Ξύνθανε μητέρι εικάδι πρώτη Κωνσταντίνος.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Παίδες Εβραίων

Σού τά προστάγματα φυλάττων, υπεκλίθη σου τώ νόμω Κωνσταντίνος, ανομούντων διό, καθείλε παρατάξεις, αναβούών σοι Κύριε, ο Θεός ευλογητός εί.

Ξύλον τό πάντας ανελκύσαν, Αξιάγαστε εκ λάκκου απωλείας, συγχωσθέν φθονερώς, ημίν ανακαλύπτεις, καταχωννύον δαίμονας, ολεθρίους εις αιώνας.

Πράξεσι θείαις εδομήσω, τήν καρδίαν σου ναόν Θεού Ελένη, καί ναούς ιερούς, αυτώ ανωκοδόμεις, ένθα σαρκί τά άχραντα, δι' ημάς υπέστη Πάθη.

Θεοτοκίον

Γνώμη οικεία αμαρτάνων, καί δουλούμενος απότοις συνηθείαις, τή συνήθει σου νύν, προστρέχω συμπαθεία, απεγνωσμένον σώσον με, Παναγία Θεοτόκε.

Ωδή η'

Επταπλασίως κάμινον

Ως πορφυρίδα Ένδοξε, στολισθείς τήν ευμένειαν, καί ώσπερ χλαμύδα τήν καλήν συμπάθειαν, στεφάνω κεκόσμησαι, τών αρετών τελείω νοϊ, καί μετατεθείς από τής γής εις τά άνω, βασιλεία κραυγάζεις, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ευφραινομένην βλέποντες, σύν υιώ σε θεόφρονι, ένδοξε Ελένη, εις Θεού βασιλεία, Χριστόν μεγαλύνομεν, τόν τήν υμών σεπτήν εορτήν, δείξαντα ημίν, υπέρ ακτίνας ηλίου ημάς φωταγωγούσαν, τούς πιστώς μελωδούντας, Λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ως θαυμαστός ο πόθος σου! καί ο τρόπος σου ένθεος, ένδοξε Ελένη, γυναικών τό καύχημα, τούς τόπους γάρ φθάσασα, τούς τά σεπτά παθήματα, υποδεξάμενους τού Δεσπότη τών όλων, ναοίς περικαλέσι, κατεκόσμηις βοώσα, Λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Τά τής ψυχής μου όμματα, ταίς πολλαίς παραβάσεσιν, αποτυφλωθέντα, Θεοτόκε φώτισον, τόν νούν μου ειρήνευσον, καί τήν καρδίαν δέομαι, εκταραττομένην, ηδοναίς πολυτρόποις, καί σώσον με βοώντα, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ'

Εξέστη επί τούτω

Ο τάφος ένθα κείται τό ιερόν, Κωνσταντίνε, καί τίμιον σώμά σου, μαρμαρυγάς, θείας καί ακτίνας φωτολαμπείς, τοίς προσιούσι πάντοτε, βλύζει ιαμάτων παντοδαπών, τό σκότος απελαύνων, καί φέγγει ανεσπέρω, φωταγωγών τούς ευφημούντάς σε.

Αγίως σου τελέσασα τήν ζωήν, σύν Αγίοις νυνί κατεσκήνωσας, αγιασμού, πλήρης γενομένη καί φωτισμού, τών ιαμάτων πάντοτε, όθεν αναβλύζεις τούς ποταμούς, καί πάθη κατακλύζεις, Ελένη μακαρία, καί καταρδεύεις τάς ψυχάς ημών.

Προάναρχε αθάνατε Βασιλεύ, βασιλείας τής άνω ηξίωσας, ούς ευσεβώς,

πάλαι εδικαίωσας επί γῆς, τού βασιλεύειν Κύριε, σέ ηγαπηκότας ειλικρινώς, Ελένην τήν, Αγίαν, τόν μέγαν Κωνσταντίνον, ών ταίς πρεσβείαις πάντας οίκτηρον.

Θεοτοκίον

Τόν πάντων Βασιλέα καί Ποιητήν, συλλαβούσα Παρθένε εκύησας, καί νύν ιδού, οία περ Βασίλισσα δεξιά, τούτου αγνή παρίστασαι, όθεν δυσωπώ σε αριστεράς, μερίδος λύτρωσαί με, εν ώρα καταδίκης, καί δεξιούς προβάτοις σύνταξον.

Εξαποστειλάριον Τοίς Μαθηταίς συνέλθωμεν

Ουκ εξ ανθρώπων είληφε, τό βασίλειον κράτος, αλλ' εκ τῆς θείας χάριτος, Κωνσταντίνος ο μέγας, σύν τῇ μητρί ουρανόθεν, εξαστράπτων δέ βλέπει, Σταυρού τό θεϊόν τρόπαιον, όθεν τούτω ολέσας τούς δυσμενείς, τών ειδώλων έλυσε τήν απάτην, εν κόσμω δέ εκράτυνε, τήν ορθόδοξον πίστιν.

Καί τῆς Εορτῆς

Εις τούς Αίνους Στιχηρά Προσόμοια.

Ηχος πλ. δ' Ω τού παραδόξου θαύματος

Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε, ορθοδοξίας πηγή, ή ποτίζουσα πάντοτε, τοίς γλυκέσι νάμασι, τήν υφήλιον άπασαν, Χαίροις η ρίζα, εξ ής εβλάστησε, καρπός ό τρέφων, τήν Εκκλησίαν Χριστού, Χαιροις τό καύχημα, τών περάτων ένδοξε, Χριστιανών, βασιλέων πρώτιστε, Χαίρε χαρά τών πιστών.

Ο βασιλεύων τῆς κτίσεως, τό ευπειθές προορών, τῆς καρδίας σου Πάνσοφε, λογικώς θηρεύει σε, αλογία κρατούμενον, καί καταυγάσας τήν σήν διάνοιαν, τῆς ευσεβείας ταίς επιγνώσεσι, κόσμω ανέδειξε, φωταυγή ως ήλιον, μαρμαρυγάς, θείων αποπέμποντα, πράξεων ένδοξε.

Τά τού Κυρίου διδάγματα, καθάπερ γή εκλεκτή, δεξαμένη πανεύφημε, εναρέτων πράξεων, ευκαρπίαν εβλάστησας, τās διανοίας, ημών εκτρέφουσα, τή εκμιμήσει, Ελένη πάνσοφε, τῆς πολιτείας σου, όθεν εορτάζομεν, περιχαρώς, σήμεραν τήν μνήμην σου πανηγυρίζοντες.

Έλαιον αγαλλιάσεως, τούς σους μετόχους Χριστέ, Κωνσταντίνον Ελένην τε, παραδόξως έχρισας, τήν απάτην μισήσαντας, καί σου τό κάλλος επι ποθήσαντας, καί βασιλείας τῆς ουρανού σου, τούτους ηξίωσας, ευσεβώς τό πρότερον, επί τῆς γῆς, Λόγε βασιλεύσαντας, τή επινεύσει σου.

Δόξα... Ήχος πλ. δ' Μεθοδίου Πατριάρχου

Ο τών Ανάκτων Άναξ καί Θεός, ο πλουσίαις δωρεαίς κατακοσμών τούς αξίους, αυτός ουρανόθεν, ώσπερ Παύλον τόν αοίδιμον, διά σημείου τού

Σταυρού, σέ Κωνσταντίνε εζώγησεν, Εν τούτω, φήσας, νίκα τούς εχθρούς σου, όν αναζητήσας σύν μητρί θεόφρονι, καί ευρών ως επόθεις, τούτους κατά κράτος ετροπώσω, Σύν αυτή ούν ικέτευε, υπέρ ορθοδόξων Βασιλέων, καί τού φιλοχρίστου Στρατού, καί πάντων τών τήν μνήμην σου τελούντων πιστώσ, τόν μόνον φιλόανθρωπον, λυτρωθήναι πάσης οργής.

Καί νύν... Τής Εορτής

Δοξολογία Μεγάλη

Εισ τήν Λειτουργίαν, Τυπικά, καί οι Μακαρισμοί, εκ τού Κανός η γ' καί ς' Ωδή.

Κοινωνικόν

Εισ μνημόσυνον αιώνιον έσται Δίκαιος. Αλληλούια.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εισ τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ήχος δ'

Ως γενναίον εν Μάρτυσιν

Βασιλείαν ασάλευτον, βασιλεύσας απείληφας, Βασιλίσκε ένδοξε, καί παρίστασαι, τώ βασιλεί τών δυνάμεων, σύν πάσαις γηθόμενος, τών Αγγέλων στρατιαίς, αναμέλπεις τε πάντοτε, τό άέναον, καί μακάριον άσμα, φρυκτωρίας, κατά μέθεξιν ταίς θείαις, περιφανώς αυγαζόμενος.

Τούς σους πόδας υπέδησαν, ταίς κρηπίσιν ηλώσαντες, εν τώ σέ πορεύεσθαι τρίβους χαίροντα, τού μαρτυρίου Αοίδιμε, μεθ' ών κατεπάτησας, κεφαλήν τού δυσμενούς, καί τελείως συνέτριψας, καί εβάδισας, ευσταλώς τήν ουράνιον πορείαν, τώ Δεσπότη νικηφόρος, εμφανιζόμενος ένδοξε.

Προσευχή σου εβλάστησε, ξύλον άνικμον πρότερον, καί πηγην ανέβλυζε ζώντος ύδατος, τή δέ ροή σου τού αίματος, η γή καθηγίασται, ο αήρ δέ τής ψυχής, τή ανόδω πανόλβιε, όθεν πίστει σου, τήν αγίαν τιμώνμεν Βασιλίσκε, καί πανέορτον ημέραν, εν ή νομίμως ηρίστευσας.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον
Ἦχος δ' Ὡς γενναίονεν Μάρτυσιν**

Ὡς πρεσβείαν ακοίμητον, καί παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τον Κύριον, τούς πειρασμούς κατακοίμισον, τά κύματα πράϋνον, τῆς αθλίας μου ψυχῆς, καί εν θλίψει υπάρχουσαν τήν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπώ σε, καί χαρίτωσον τόν νούν μου, ὅπως αξίως δοξάζω σε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τόν αμνόν καί ποιμένα σε, επί ξύλου ως ἔβλεψεν, η Αμνάς η τέξασα επωδύρετο, καί μητρικῶς σοι εφθέγγετο, Υιέ ποθεινότατε, ταύτά σοι ο απειθῆς, δήμος ανταποδίδωσιν, ο θαυμάτων σου, απολαύσας μεγίστων, αλλά δόξα, τῆ αρρήτω σου καί θεία, συγκαταβάσει φιλόανθρωπε.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς. Απολυτίκιον τῆς Εορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ο Κανών τῆς Εορτῆς, καί τού Αγίου.

Κανών τού Αγίου, ού η Ακροστιχίς.

Τόν παμμέγιστον Βασιλίσκον αινέσω.

Ποίημα Ἰωσήφ.

**Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσμα αναπέμψωμεν**

Ταύτην τήν φαιδράν σου εορτήν, τούς ευσεβῶς γεραίροντας, Μάρτυς πολυάθλε, τόν Βασιλέα Χριστόν, ικέτευε σώζεσθαι, καί τῆς επουρανίου, βασιλείας μετόχους γενέσθαι.

Ὅλος τῆ αγάπη τού Χριστού, ανακραθείς πανόλβιε, σαρκός ηλόγησας, ως φθείρεσθαι μελλούσης, καί ἠνεγκας βάσανα, γνώμ η ανδρειοτάτη, στηλιτεύσας ειδώλων τήν πλάνην.

Νύκτα αγνωσίας φωτισμῶ, τού παναγίου Πνευματος, καταλαμπόμενος, παρήλθες Βασιλίσκε, καί ἄθλων λαμπρότησιν, ἥλιος καθωράθης, πάσαν κτίσιν φαιδρῶς καταυγάζων.

Θεοτοκίον

Πόκον προεώρα Γεδεών, τήν ἀχραντον γαστέρα σου, δρόσον τήν ουράνιον, Παρθένε δεξαμένην, θαλάσσας ξηραίνουσαν, Κόρη, τῆς αθείας, καί τακείσας αρδεύουσαν φρένας.

Ὡδή γ'

Σύ εἰ τό στερέωμα

Αἵμασιν ἀθλήσεως, εἰδωλικὴν πυρὰν ἐσβέσας, καί τῆς τρυφῆς, Μάρτυς τῷ χειμάρρῳ, ἐντρυφάς ἀγαλλόμενος.

Μάρτυρα Τριάδος σε, ἡ ἐκλεκτὴ δυὰς ἐνδοξε, τῶν Ἀθλητῶν, ἀπολειπομένη, πρὸς Χριστὸν ἀπεδήμησεν.

Μένεις τῶν συνάθλων σου, ἀπολειφθεῖς, Χριστὸν Κύριον, ὁμολογῶν πάντων Βασιλέα, Βασιλίσκε πολυάθλε.

Θεοτοκίον

Ευροίμι σε Πάναγνε, χειραγωγούσάν με πάντοτε, πρὸς ἀρετάς, καί πρὸς μετανοίας, τὰς ὁδοὺς ἐμβιβάζουσαν.

Ὁ Εἰρμός

«Σύ εἰ τό στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εἰ τό, φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καί ὑμνεῖ σε τό πνεῦμά μου».

Κάθισμα Ἰχθὺς α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Τῷ μόνῳ βασιλεῖ, νῦν παρίστασαι χαίρων, διάδημα φαῖδρον, καί στολὴν ἐξ οἰκείων, βαφείσαν αἱμάτων σου, ἱερώς περικείμενος, καί θεούμενος, καθ' ἀρωτάτη μεθέξει, ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, τελούντες ὑμνούμέν σε.

Δόξα... Καί νῦν... Τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καί νῦν... Θεοτοκον Ἰχθὺς α' Τὸν τάφον σου Σωτήρ

Προστάτιν πρὸς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τῷ ἁγίῳ ναῷ σου, αἰτούμενοι βοήθειαν, παρὰ σοῦ Αἰσιπάρθενε, ρύσαι οὖν ἡμᾶς, τῆς τῶν δαιμόνων κακίας, καί ἐξάρπασον, ἐκ καταδίκης φρικώδους, τοὺς σέ μακαρίζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

ὦ θαύματος καινοῦ! ὦ φρικτοῦ μυστηρίου! ἐβόα ἡ ἀμνάς καί πανάμωμος Κόρη, ἐν ξύλῳ ὡς ἐώρακεν, ἀπλωθέντα τὸν Κύριον, ὁ τὰ σύμπαντα, ἐν τῇ δρακί περιφέρων, πῶς κατάκριτος, ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, Σταυρῷ κατακρίνεται;

Ὡδή δ' Εἰσακήκοα Κύριε

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, Μάρτυς τῆς ψυχῆς σου ἐκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας ἀθλήσεως, ἀποθήκαις θείαις συντηρούμενον.

ἱεράς ἐπακήκοας, ἀνωθεν παμμάκαρ φωνῆς καλοῦσης σε, καί τό πέρας τῆς

αθλήσεως, βεβαιούσης Μάρτυς παναοίδιμε.

Σταθεράν ενδεικνύμενος, ένδοξε τήν ένστασιν εκαρτέρησας, ταίς αλύσεσι δεσμούμενος, καί τής πλάνης λύων πάντα σύνδεσμον.

Τόν Σατάν απηγχόνισας, θείαις αθλπφόρε νευραίς τών λόγωνσου, νίκης όθεν κεκαλλώπισαι, Βασιλίσκε μάρτυς διαδήμασι.

Θεοτοκίον

Ο Πατρί ομοούσιος, ώφθη κατά πάντα ανθρώποις όμοιος, σαρκωθείς καθώς ηθδόκησεν, εκ τών σών αιμάτων Παναμώμητε.

Ωδή ε'

Ορθρίζοντες βούμέν σοι

Νομίμως εναθλήσαι ελόμενος, ανομούντας, δυνάμει τού Πνεύματος, Μάρτυς θεόφρον κατήσχυνας.

Βαδίζων θαρσαλέως τήν τρίβον, τού μαρτυρίου, τά κέντρα συνέτριψας, τού πολεμήτορος Ένδοξε.

Αι βάσεις σου τοίς ήλοις θεόφρον, εμπεπαρμέναι, εχθρού πολυμήχανον, κάραν τελείως συνέθλασαν.

Θεοτοκίον

Σαρκός εν ομοιώματι τέτοκας, Θεοτόκε, τόν ακατανόητον, καί απερίληπτον Κύριον.

Ωδή ς'

Τήν δέησιν εκχεώ

Ικρίω τόν υψωθέντα κηρύττων, εν ξηρώ δεσμήσαι ξύλω καί τούτο, σών προσευχών, εππομβρίαις δεικνύεις, χλωρόν καί φύλλοις παντοίοις κατάκομον, εις στήριγμα τών ευσεβών, Βασιλίσκε καί κλέος τών πόνων σου.

Λυθέντα σε σαρκικής προσπαθείας, οι παράνομοι αδίκως δεσμούσι, καί σιδηροίς, περονίζουσιν ήλοις, καί μακροτάταις οδοίς συνελαύνουσι, τώ αίματι πάσαν τήν γήν, αγιάζοντα Μάρτυς πολύαθλε.

Ιστάμενος καί δεσμούμενος χείρας, ανεπτέρωσας καρδίας τό όμμα, πρός τόν Θεόν, καί πηγήν αναβλύσαι, ύδατος ζώντος αυτόν εδυσώπησας, εις μνήμην σου πανευκλεή, καί ψυχών θεραπείαν Μακάριε.

Θεοτοκίον

Συντρίμματα τής αθλίας ψυχής μου, καί τά χρόνια ιάτρευσον πάθη, τόν ιατρόν, τών ψυχών καί σωμάτων, ανερμηνεύτως Παρθένε κυήσασα, καί σώσόν με τόν επί σοί, τάς ελπίδας Πανάμωμε θέμενον.

Ο Ειρμός

«Τήν δέησιν εκχεώ πρός Κύριον, καί αυτό απαγγελώ μου τάς θλίψεις, ότι κακών, η ψυχή μου επλήσθη, καί η ζωή μου τώ Άδη προσήγγισε, καί δέομαι

ως Ιωνάς, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΚΒ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Βασιλίσκου.

Στίχοι

Ο Βασιλίσκος εκτομή δούς τήν κάραν,
Πατεί νοητού βασιλίσκου τήν κάραν.
Εικάδι δευτερή Βασιλίσκος φάσανον έτλη.

Ο Άγιος Μάρτυς Μάρκελλος, μόλυβδον κοχλάζοντα ποτισθείς,
τελειούται.

Ο Άγιος μάρτυς Κόδρος υπό ίππων συρόμενος τελειούται.

Ο Άγιος Ιωάννης ο Βλαδίμηρος, ο βασιλεύς καί θαυματουργός, ξίφει
τελειούται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Παίδες Εβραίων

Κόσμος Μαρτύρων ανεδείχθης, υπερκόσμια σκηνώματα Τρισμάκαρ,
κατοικών καί ημίν, τοίς πόθω σε τιμώσι, τό κοσμικόν κλυδώνιον, κατευνάζων
σαις πρεσβείαις.

Οίκος Τριάδος ανεδείχθης, τά ινδάλματα βωμούς τε τών ειδώλων,
καταράσσω σοφέ, καί ψάλλων τώ Δεσπότη, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις
τούς αιώνας.

Νέμει σοι γέρα ο Δεσπότης, εναθλήσαντι στερρώς καί καθελόντι, μηχανάς τού
εχθρού, καί μέλποντι συντόνως, Ευλογητός εί Κύριε, ο Θεός εις τούς αιώνας,

Άλλο στερέωμα εδείχθης, ώσπερ ήλιον τούς άθλους κεκτημένον, καί ως
άστρα τών σών θαυμάτων Βασιλίσκε, τήν ιεράν λαμπρότητα, καί πληθύν εις
τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Ίδε ήν έφησε Παρθένον, εν τώ Πνεύματι ο μέγας Ησαΐας, εν γαστρί τόν Θεόν,
συνέλαβε καί τίκτει, ώ μελωδούμεν, Κύριε, ο Θεος ευλογητος εί.

Ωδή η'

Νικηταί τυράννου

Νικητής τυράννων, καί πνευμάτων Ένδοξε τής πονηρίας, ανεδείχθης μέλπων,
τώ σέ δυναμώσαντι ακαταπαύστως, Ευλογείτε πάντα τά έργα τόν Κύριον, καί

ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ενεκρώθης κόσμω, τῷ νεκροῖς διδόντι δὲ ζωὴν Δεσπότη, Βασιλίσκε Μάρτυς, ακλινῶς ἐπόμενος ἔψαλλες χαίρων, Ευλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σώματος βασάνους, ενεγκῶν στερρότητι ψυχῆς θεόφρον, Ασωμάτοις θείοις, συγχορεύων αἴνεσιν Θεῷ προσάγεις, Ευλογεῖτε λέγων, τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Ὁφθης πλατυτέρα, ουρανῶν, χωρήσασα Θεον ἐν μήτρα, τὸν στενοχωρίας πονηράς ρυόμενον τοὺς μελωδούντας, Ευλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Νικηταί τυράννου, καὶ φλογός τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα, ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν, Ευλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Ἐφριξε πάσα ἀκοή

Ἰστίω Μάρτυς τοῦ Σταυροῦ, τῶν βασάνων διελθῶν τό κλυδώνιον, τὸν γαληνότατον, τῆς βασιλείας, ὄρμον κατέλαβες, καὶ ὡσπερ ἔμπορος καλός, τὸν φόρτον διέσωσας, τῆς εὐσεβείας Χριστῷ, τῷ τῶν ὅλων Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ὡς πάλαι πύρ ἐξ ουρανοῦ, ὁ θεσβίτης Ἡλιοῦ κατηγάγετο, οὕτω Μακάριε, τῆ σὴ δεήσει φλόγα κατήγαγες, δι' ἧς ἐκκαίεται ναός, εἰδώλων καὶ ξόανα, δαιμόνων φλέγονται, καὶ Θεός ὁ ποιητής μεγαλύνεται.

Σώματος λέλυσαι σοφέ, τῆ τοῦ ξίφους ἐκτομῆ δεξαμένων σου, σεπτῶν Δυνάμεων, τό θεῖον πνεῦμα νικήσαν χάριτι, τῆς πονηρίας τὰ δεινά, πανόλβιε πνεύματα, καὶ νῦν τὰ ἄνω οικεῖς, στεφηφόρος Βασιλίσκε βασιλεία.

Ἡ γῆ μὲν Μάρτυς τῆ ταφῆ, ουρανός δὲ τῆ ψυχῆ καθηγίασται, τῆ σὴ θεόπνευστε, ὡς γάρ πορφύραν λαμπράν ἐξ αἵματος, περιβαλλόμενος τοῦ σου, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, συμβασιλεύεις αἰεὶ, μεμνημένος τῶν πιστῶς μεμνημένων σου.

Θεοτοκίον

Φύσει μὲν πέφυκας Θεός, ἀλλ' ἠνέσχου περιθέσθαι τὸν ἄνθρωπον μήτραν ἀμώμητον, ἐθελουσίως, εἰσδύς Φιλάνθρωπε, ὅθεν διπλᾶς τὰς φυσικὰς, εἰδότες, θελήσεις σου, σέ μεγαλύνομεν, τὴν Μητέρα σου πιστῶς μακαρίζοντες.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐφριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστροῦ, γενόμενος

άνθρωπος, διό τήν άχραντον, Θεοτόκον οι πιστοί μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής.

Τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών καί Ομολογητού Μιχαήλ, Επισκόπου
Συννάδων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί
τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ήχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Πάτερ Μιχαήλ θεόπνευστε, τό κατ' εικόνα Θεού, διετήρησας άμεμπτον, καί
Χριστού τόν άχραντον, χαρακτήρα ετίμησας, καί διδαχαίς σου, πάσαν
κατέσβεσας, τήν γλωσσαλίαν, ψυχής στερρότητι, Ω τών αγώνων σου,
καρτεράς ενστάσεως! δι' ής Χριστώ, μάκαρ ευηρέστησας, τώ παντοκράτορι.

Πάτερ Μιχαήλ θεόληπτε, Ιερωσύνης στολήν, ενδυσάμενος έδραμες, τών
μαρτύρων στάδιον, καί Χριστώ προσενήνεξαι, διπλοίς στεφάνοις, μάκαρ
κοσμουμενος, αρχιερέων, τάξεις οψόμενος, Ω τής αφράστου σου, χαρμονής
μακάριε, ής μετασχείν, όντως κατηξίωσαι, θεομακάριστε.

Πάτερ Μιχαήλ θειότατε, σύ τώ ποδήρει σεπτώς, Ααρών ώσπερ δεύτερος,
καθωραίζόμενος, τών Αγίων τά Άγια, νύν κατοπτεύεις, ένδον γενόμενος, καί
τού δευτέρου καταπετάσματος, Ω τής αχράντου σου, υπέρ νούν ελλάμψεως,
Ιεραρχών, θείον εγκαλλώπισμα, ής καί μετέσχηκας.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ήχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Πάντοτε πράττων τά άτοπα, τόν ποιητήν μου Θεόν, παροργίζω ο άθλιος, καί

πποούμαι πάναγνε, τήν αιώνιον κόλασιν, καί τού πυρός τήν φλόγα τήν
άσβεστον, Καί τών σκωλήκων τήν αγριότητα, ών με εξάρπασον, Δέσποινα
πανύμνητε, τόν σόν Υιόν, Λόγον καί φιλόανθρωπον καθικετεύουσα.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τί το ορώμενον θέαμα, ό τοίς εμοίς οφθαλμοίς, καθοράται ώ Δέσποτα: ο
συνέχων άπασαν, κτίσιν ξύλω ανήρησαι, καί θανατούσαι, ο πάσι νέμων
ζωήν η Θεοτόκος κλαίουσα έλεγεν, ότε εώρακεν, εν Σταυρώ κρεμάμενον, τόν
εξ αυτής, αρρήτως εκλάμψαντα, Θεόν καί άνθρωπον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΤΙΧΟΝ, ΣΤΙΧΗΡΑ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ, ΚΑΝΟΝΑ
ΠΙΣΤΕΩΣ ΚΑΙ ΑΠΌΛΥΣΙΣ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής καί τού Αγίου.

Ο Κανών τού Αγίου ού η Ακροστιχίς.

Αρχιερέυ Μιχαήλ, Ιεροίς ύμνοις σε γεραίρω.
Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδή α' Ήχος β' Εν βυθώ κατέστρωσέ ποτε

Απορρήτω λάμπας φωτισμώ, Πάτερ δι' ασκήσεως αρχιερέυς τού Θεού
εχρημάτισας, Μιχαήλ θεσπέσιε, τό βασίλειον, ποδηγών Ιεράτευμα, καί
Χριστού ποιμαίνων, σύ τήν Εκκλησίαν παμμακάριστε.

Ρητορεύων στόματι λαμπρώ, πάσι διεσάφησας, πανευσεβώς τά θεόφθεγκτα
δόγματα, Μιχαήλ πανόλβιε, τών αιρέσεων, διελέγχων τό βλάσφημον, καί τής
ευσεβείας, άριστα παμμάκαρ προϊστάμενος.

Χαρισμάτων θείων γεγονώς, μάκαρ ενδιαίτημα, πάσι πιστώς προφανώς
μεταδέδωκας, Μιχαήλ πανεύφημε, θεομίμητον, πολιτείαν κτησάμενος, καί
δικαιοσύνην, περιβεβλημένος ως ιμάτιον.

Ιερόν εικόνημα Θεού, καί τής Θεομήτορος, τιμητικώς προσκυνών διετέλεσας,
Μιχαήλ πανίερε, καί τήν βλάσφημον γλωσσαλγίαν διέλυσας, τών
αιρετιζόντων, λόγοις καί παθήμασι τροπούμενος.

Θεοτοκίον

Εκ γαστρός σου Πάναγνε σεμνή, λάμπας ημίν Ήλιος, θεουργικαίς αστραπαίς
κατεφαίδρυνεν, εκδιώξας άπασαν, τών δαιμόνων τήν σκοτεινόμορφον
σύγχυσιν, ο δεδοξασμένος Κύριος, ενδόξως γάρ δεδόξασται.

Ωδή γ' Εν πέτρα με τής πίστεως

Ρεόντων προετίμηκας θεορρήμον, τά άρρευστα καί μένοντα δι' αιώνος, ποικίλως γάρ διέπρεψας ανακράζων, Ουκ έστιν Άγιος ως ο Θεός ημών, καί ουκ έστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Εξεχύθη σοίς χείλεσι θεία χάρις, επλάτυνας τό στόμα σου καί εδέξω, σοφίας τά χαρίσματα καί εβόας, Ουκ έστιν Άγιος ως ο Θεός ημών, καί ουκ έστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Υπέταξας τά πάθη δι' εγκρατείας, εφώτισας τόν νούν σου τή θεωρία, εγένου πρακτικώτατος αναμέλτων, Ουκ έστιν Άγιος, ως ο Θεός ημών, καί ουκ έστι, δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Μαριάν τήν πανάχραντον Θεοτόκον, υμνήσωμεν ως πρόξενον σωτηρίας, φανείσαν οι θεόφρονες, ή βοώμεν, Ουκ έστιν άλλη τις, ελπίς καί στήριγμα, τών πιστών πανύμνητε θεοδόξαστε.

Ο Ειρμός

«Εν πέτρα με τής πίστεως στερεώσας, επλάτυνας τό στόμα μου επ' εχθρούς μου, ηυφράνθη γάρ τό πνεύμά μου, εν τώ ψάλλειν, Ουκ έστιν Άγιος ως ο Θεός ημών, καί ουκ έστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Κάθισμα 'Ηχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Ιέρευσας σαυτόν, διά βίου τελείου, καί ώφθης Ιερεύς, τού Θεού τού Υψίστου, παρ' ού δυναμούμενος, αιρετίζοντα στόματα, απεφίμωσας, κατά Χριστού τής εικόνας, ανοιγόμενα, καί διωκόμενος Πάτερ, τόν δρόμον τετέλεκας.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον 'Ηχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ

Προστάτιν προς Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τώ αγίω ναώ σου, αιτούμενοι βοήθειαν, παρά σου Αειπάρθενε, ρύσαι ούν ημάς, τής τών δαιμόνων κακίας, καί εξάρπασον, εκ καταδίκης φρικώδους, τούς σέ μακαρίζοντας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ω θαύματος καινού! ώ φρικτού μυστηρίου! εβόα η αμνάς καί πανάμωμος Κόρη, εν ξύλω ως εώρακεν, απλωθέντα τόν Κύριον, ο τά σύμπαντα, εν τή δρακί περιφέρων, πώς κατάκριτος, υπό κριτών παρανόμων, Σταυρώ κατακρίνεται;

Ωδή δ' Ελήλυθας, εκ Παρθένου

Ιέμενος, τών στεφάνων τής δόξης, κατέλιπες σαρκός τήν ευπάθειαν

Ιερομύστα πανόλβιε, όλον δέ τόν βίον σου, ως ευωδέστατον θύμα Χριστώ τέθυκας.

Χωλάναντες, απ' ευθείας τής τρίβου κατέπεσον, εις βόθρον αιρέσεως, οι νύν φανέντες αλλότριοι, ούσπερ εξεφαύλισας, Χριστού τιμών τήν εικόνα Παμμακάριστε.

Απειλήφας, τών σών άθλων αξίως τά έπαθλα, Μιχαήλ πανέντιμε, ταίς ουρανίαις Δυνάμεσι, νύν συνευφραινόμενος, καί συγχορεύων ως Μάρτυς αξιάγαστε.

Η γλώσσά σου, ανεδείχθη τού Πνεύματος κάλαμος, Μιχαήλ πανένδοξε, οικονομίαν τήν ένσαρκον, Γραφαίς μελετήσασα, τού παντοκράτορος Λόγου παναοίδιμε.

Λαμπόμενος, ιερώ καί τιμίω στολίσματι, τής ιερωσύνης σου, ομολογία διέπρεψας, θέατρον γενόμενος, Αγγέλοις τε καί ανθρώποις Πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον

Ιθυόν μου, Θεοτόκε τόν βίον προστάγμασιν, ενθέοις ρυθμίζουσα, τού σαρκωθέντος Λόγου εκ σου, καί πρός φώς οδήγησον, Παρθενομήτορ Μαρία Θεονύμφευτε.

Ωδή ε'

Ο φωτισμός, τών εν σκότει

Εξ αγκαλών, ανετέθης τώ Λόγω Ιεροφάντορ, θείον γάρ ανάθημα δεδειγμένος, ενδιαπρέψας, πρακτική θεωρία, καί σοφίας καρπόν δρεψάμενος, γεγονόςας ποιμήν αληθώς αξιόληπτος.

Ρήμα Θεού, δαψιλώς κατοικήσαν εν σοί θεόφρον, ποταμούς ανέβλυσε διδαγμάτων, οίς εντρυφώντες, ευφραινόμεθα μάκαρ, σέ μεσίτην σαφώς πλουτήσαντες, ίλεων ημίν εργαζόμενον Κύριον.

Ο θεϊκή, δυναστεία τά πάντα διακοσμήσας, σέ ώ θεοφάντορ ιερωσύνης, μυστικωτάτης, κατηγλαΐσε μύρω, προγινώσκων τήν σήν λαμπρότητα ώφθης Ιερεύς γάρ Θεού μεγαλόφωνος.

Θεοτοκίον

Ισος ημίν, κατά πάντα γενέσθαι καταξιώσας, εν σοί κατεσκήνωσε Θεομήτορ, Πατρός εκλάμπας, ο πανάγιος Λόγος, καί ετέχθη εκ σου Πανάμωμε, άνθρωπος ομού, καί Θεός παντοδύναμος.

Ωδή ς'

Εν αβύσσω πταισμάτων

Σωτηρίου χιτώνα Πανεύφημε, θείας ευφροσύνης τε περιβαλλόμενος, ομολογίας στέφανον, πρός Θεού εκομίσω επάξιον.

Υπομείνας πικράς εξορίας σοφέ, εις ευρυχωρότατον πλάτος κατήνησας, τού Παραδείσου Μάρτυσι, συγχορεύων θεόφρον πανόλβιε.

Μαθητής χρηματίσας Χριστού τού Θεού, τούτου τά παθήματα Μάκαρ εξήλωσας, Προκινδυνεύων άριστα, τής αυτού Εκκλησίας θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Νοερώς εμυούντο τήν άφραστον, πάντες οι Προφήται σου Πάναγνε κύησιν, συμβολικώς τυπούμενοι, καί προλέγοντες πάσι τά μέλλοντα.

Ο Ειρμός

«Εν αβύσσω ππαισμάτων κυκλούμενος, τήν ανεξιχνίαστον τής ευσπλαγχνίας σου, επικαλούμαι άβυασον, Εκ φθοράς ο Θεός με ανάγαγε».

Κοντάκιον 'Ηχος δ' Επεφάνης σήμεραν

Όσπερ μέγας ήλιος, εξανατείλας, καταυγάζεις άπαντας, τών αρετών σου τώ φωτί, καί τών θαυμάτων ταίς λάμπεσι, θαυματοφόρε, Αγγέλων ομώνυμε.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΚΓ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Μιχαήλ τού Ομολογητού, Επισκόπου Συννάδων.

Στίχοι

Τώ κυματώδει μικρόν εμπρέψας βίω,
Λύη Μιχαήλ, οία κούφη πομφόλυς.
Εικάδι εν τριτάτη Μιχαήλ αναδέδραμεν εκ γής.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής αγίας μυροφόρου Μαρίας τού Κλωπά εν ειρήνη τελειωθείσης.

Ο άγιος μάρτυς Σαλωνάς ο Ρωμαίος ξίφει τελειούται.

Ο άγιος μάρτυς Σέλευκος πριονισθείς τελειούται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ' Αντίθεον πρόσταγμα

Ουκ έφερε γλώσσηςσου τόν θείον φθόγγον, ο θήρ ο δυσώνυμος, Μιχαήλ Ιερώτατε, αλλ' υπερορίαις σε καταδικάζει μακραίς, όμως κατησχύνετο τήν σήν, Ιεροκήρυξ ορών στερρότητα.

Ιθύνεται πάνσοφε ταίς διδαχαίς σου, Χριστού τό πανίερον, ορθόδοξόν τε σύστημα, εγένου γάρ όργανον θαυματουργέ Μιχαήλ, Πνεύματι κρουόμενον, βοών, τά μεγαλεία τού Παντοκράτορος.

Σοφώς εστηλίτευσας τών δυσωνύμων, τροφίμων τού Μάνεντος τήν

βλάσφημον ασέβειαν, Χριστού τήν πανάχραντον Πάτερ εικόνα τρανώς, καί τής Θεομήτορος τιμών, καί τών Αγίων Μιχαήλ, Όσιε.

Θεοτοκίον

Σαρκώσεως γέγονας Θεού τού Λόγου, Παρθένε πανάμωμε, ωραίον ενδιαίτημα, εκ σου γάρ ανέλαβε, δι' ευσπλαγχνίαν πολλήν, όλον με τόν άνθρωπον ο ων ευλογημένος καί υπερένδοξος.

Ωδή η'

Τόν εν καμίνω τού πυρός

Επί τού βήματος εστώς, θεοκήρυξ, Μιχαήλ ου κατεπλάγης, απειλάς τών ανόμων, αλλ' ελευθέρα φωνή, εβόας, Εικόνα τήν άχραντον, σέβω τού Σωτήρος Χριστού καί τών Αγίων.

Γνώμη στερρά καί σταθηρά, συμπλεκόμενος Σοφέ τοίς θεομάχοις, νικητής ανεφάνης, έργω καί λόγω δεικνύς, ως δέον εικόνα τήν άχραντον, σέβειν τού Σωτήρος, Χριστού καί τών Αγίων.

Εις τό πρωτότυπον ειδώς, τής εικόνας τήν τιμήν ιεροφάντορ, διαβαίνουσαν Πάτερ, ταίς θεοπνεύστοις Γραφαίς, συνάδων τούς πάντας εδίδαξας, σέβειν τήν εικόνα, Χριστού καί τών Αγίων.

Θεοτοκίον

Ρείθρον ίάσεων ημίν, αενάως τοίς πιστοίς αναπηγάζεις, ού τήν άφθονον χάριν, απαρυόμενοι σου, υμνούμεν τόν τόκον τόν άχραντον, καί υπερυψούμεν, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Τόν εν καμίνω τού πυρός, τών Εβραίων τοίς Παισί συγκαταβάντα, καί τήν φλόγα εις δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, υμνείτε τά έργα ως Κύριον, καί υπερυψούτε εις πάντας τους αιώνας».

Ωδη θ'

Ανάρχου Γεννήτορος

Απείρω λαμπόμενος, νύν φωτισμώ πανόλβιε, τώ φωτί τώ μεγάλω ως παριστάμενος, τού πεποθημένου σοι τέλους, τυχείν σαφώς Πάτερ ηξιώθης, πρόσ ο σπεύδων έδραμες, ευσεβώς πολιτευσάμενος.

Ιδείν κατηξίωσαι, τήν υπέρ νούν λαμπρότητα, ής εν γή τάς εμφάσεις Πάτερ εκέκτησο, αλλά μεσιτεύων ρυσθήναι, σούς φοιτητάς, Χριστόν εκδυσώπει, τούς σέ νύν γεραίροντας, καί τιμώντας αξιάγαστε.

Ρωσθείς θεία χάριτι, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεομάχων τό θράσος σαφώς κατέσβεσας, τών απαιουασμάτων τών τήδε, ως τήν πηγήν ένδον κεκτημένος, Μιχαήλ θεσπέσιε, Χριστοκήρυξ Ιερώτατε.

Θεοτοκίον

Ως πόκος Πανάμωμε, τόν όμβρον τόν ουράνιον, εν γαστρί συλλαβούσα ημίν εκτέτοκας, τόν τήν αμβροσίαν διδόντα, τοίς ευσεβώς αυτόν ανυμνούσι, καί σέ

τήν πανύμνητον, Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ο Ειρμός

«Ανάρχου Γεννήτορος, Υιός Θεός καί Κύριος, σαρκωθείς εκ Παρθένου ημίν επέφανε, τά εσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγείν τά εσκορπισμένα, διό τήν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον, τής Εορτής

Καί τά λοιπά, ως συνηθες, καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΚΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Οσίου Πατρός ἡμῶν Συμεών, τού εν τώ θαυμαστώ ὄρει.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ἦχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Στήλην γεγραμμένην ἔχουσιν, τάς γενικάς αρετάς, θεωρίαις καί πράξεσι, Συμεών πανόλβιε, τήν ψυχὴν ἀπετέλεσας, τά τής σαρκός νικήσας σκιρτήματα, καί ζωηφόρον ἀμφιασάμενος, νέκρωσιν Ὅσιε, καί φωστήρ γενόμενος, αειφανής, πάσης γῆς τοῖς πέρασι, λάμπεις τῇ χάριτι.

Πόθῳ τῷ θεῷ πτερούμενος, ἐτί τήν σάρκα φορῶν, καί τόν χούν περικείμενος, τοῖς Ἀγγέλοις γέγονας, προφανῶς ὁμοδίαιτος, τῶν ἐπιγείων μὲν ἀφιστάμενος, πρὸς οὐρανοὺς δέ, Πάτερ υψούμενος, ὅθεν ἐλήλυθας, ἐνθα φῶς τό ἄδυτον, διηλεκῶς, θεῖαις ἀναβάσεσιν, ἐπεκτεινόμενος.

Σάρκα λεππύνας ἀσκήσεσιν, ἀνωφερὴ τήν ψυχὴν, καί Θεῷ πλησιάζουσιν, Συμεών ἀπέδειξας, καί δοχείον τού Πνεύματος, καί τῇ δυνάμει, τούτου τά θαύματα, τά ὑπὲρ φύσιν, τελείν ἠξίωσαι, ἐνθα γάρ πέφυκε, παντουργός ἐνέργεια, τά ὑπὲρ νοῦν, πάντα καί διάνοιαν, διαπεραίνεται.

Δόξα... Ἦχος β'

Γερμανού

Εἰς ὅρος ὑψηλόν συμβολικῶς, τό θαυμαστόν ἀνελθῶν, καί τήν σεπτὴν Κιβωτόν ὡς ἄδυτον ὑπελθῶν, πράξιν ἀρίστην, καί ἐπίβασιν θεωριῶν ἐπεδείξω, τῇ μὲν, τόν βίον λαμπρύνας δεσμοῖς σιδηροῖς, ὡς ὁρμίσκοις χρυσοῖς κοσμούμενος, τῇ δέ, Θεόν ὀρών τε καί ὀρώμενος, καί μόνος μόνῳ προσλαλῶν, ὃν ἰκέτευε σεβάσμιε Συμεών, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκόν

Ἦχος β' Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν

Χαίρε, ἠλιόμορφε ἀστήρ, χαίρε ἡ αἰτία ἀπάντων, καλῶν Πανάμωμε, χαίρε ἡ χωρήσασα, Θεόν ἀχώρητον, ἡ τόν στάχυν βλαστήσασα, τῆς ἀθανασίας, χαίρε θεῖον ὄχημα, πύλη ἡ πάμφωτος, χαίρε, ἡ ἀράς ἀναιρέτις, τῆς προγονικῆς ἡμῶν, χαίρε, ἀγαθῶν ἡ πρόξενος ὑπάρχουσα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Βότρυν, τόν παμπέπειρον Ἀγνή, ὄν ἀγεωργήτως ἐν μήτρα, ἐκυοφόρησας, ξύλω ὡς ἐώρακας, τούτον κρεμάμενον, θρηνωδούσα ἠλάλαζες, καί ἐκραζες, Τέκνον, γλεύκος ἐναπόσταξον, δι' οὐ ἡ μέθη ἀρθή, πάσα, τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τήν εἰσυσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς

Ἀπολυτίκιον, τοῦ Ἁγίου

Ἦχος α'

Υπομονῆς στύλος γέγονας, ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε, τόν Ἰώβ ἐν τοῖς πάθεσι, τόν Ἰωσήφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς, καί τήν τῶν ἀσωμάτων πολιτείαν ὑπάρχων ἐν σώματι, Συμεών Πατήρ ἡμῶν Ὅσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καί τῆς Εορτῆς

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τοῦ Ἁγίου.

Κανῶν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θαυμαστέ μέλπω Συμεων σοῦ τήν χάριν.

(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)

Ἰωάννου Μοναχοῦ

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην

Θεολογίας ἀληθοῦς ὑπόθεσις, ἐστίν ἡ μνήμη σου, θαυματουργέ Πάτερ, Συμεών καί ἔλλαμψις, τοῖς συνελθούσιν ἅπασι, καθαραῖς ταῖς καρδίαις, ὑμνήσαι ταύτης τό μέγεθος, καί τόν ἀξιάγαστον βίον σου.

Ἀπό φωνῆς τοῦ Βαπτιστοῦ καί ὄψεως, εὐηγγελίσθη σου, ἡ εὐκλεῆς μήτηρ, καί

σε ευωδέστατον, καί θείον καταγώγιον, παμμακάριστε Πάτερ, συνέλαβέ τε καί τέτοκε, τής τρισυποστάτου θεότητος.

Υπερφυώς δικαιοσύνης όχημα, θεοχαρίτων, εκ σπαργάνων Πάτερ, μητρικών εσόμενον, προγνούς ο μέγας Πρόδρομος, ευωνύμου μαστού σε, απέχεσθαι εγκελεύεται, καί τού δεξιού αποτρέφεσθαι.

Μυστικωτάτης απαρχήν δεξάμενος, ζωής πανόλβιε, διά λουτρού Πάτερ, τής αναγεννήσεως, τήν δωρεάν τού Πνεύματος, από βρέφους ενθέως, τής σής ψυχής τήν ευπρέπειαν, έδειξας ηλίου φαιδρότερον.

Θεοτοκίον

Πεποικιλμένη ποικιλία χάριτος, θεοχαρίτωτε, τόν τού Πατρός Λόγον, σάρκα χρηματίσαντα, δι' ευσπλαγχνίαν άφατον, υπέρ νούν τε καί λόγον, ευλογημένη γεγέννηκας, μείνασα παρθένος αμόλυντος.

Ωδή γ' Ουρανίας αψίδος

Απαλών εξ ονύχων, αγωνιστής άριστος, έφυς εραστής τε, τού θείου κάλλους διάπυρος, όθεν εν μήτρα σε, προεγνωκώς ο Δεσπότης, Συμεών ηγίασε, Πάτερ αοίδιμε.

Σοφισθείς εκ βραχείας, θαυματουργέ όσιε, Πάτερ ηλικίας, τήν όντως γνώσιν τού Πνεύματος, τόν ακατάληπτον, αυτοπτικώς ηξιώθης, κατιδείν Δυνάμεσι περικυκλούμενον.

Τής ψυχής τās αισθήσεις, εκ τής φρικτής όσιε, Πάτερ ελλαμφθείς, θεωρίας, ξένην διάγνωσιν, εκτήσω τών αγαθών, καί τών ετέρως εχόντων, Συμεών, καί άπταιστον βίον διήνυσας.

Εμφανώς σοι παρέστη, αποσταλείς, Άγγελος, τόν αγγελικόν, θεοφόρε παρεγγυώμενος, βίον ασπάσασθαι, αγαλλομένω ποδί δέ, τού οφθέντος είπесо, Πάτερ τοίς ίχνεσι.

Θεοτοκίον

Νεκρωθέντα με πάλαι, προς τήν ζωήν Πάναγνε, πάλιν επανήγαγες μόνη, τήν ενυπόστατον, ζωήν γεννήσασα, ή προσβαλών διερράγη, προφανώς ο θάνατος, ο δυσμενέστατος.

Ο Ειρμός

«Ουρανίας αψίδος, οροφουργέ Κύριε, καί τής Εκκλησίας δομήτορ, σύ με στερέωσον, εν τή αγάπη τή σή, τών εφετών η ακρότης, τών πιστών τό στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε».

Κάθισμα 'Ηχος α' Τόν τάφον Σου Σωτήρ

Εν πέτρα ριζωθείς, τών Χριστού θελημάτων, ωράθης επί γής, εγειρόμενος στύλος, στηρίζων επιδείξειςιν, ιαμάτων τά πέρατα, όθεν πίστει σου,

επιτελούντες τήν μνήμην, φωτιζόμεθα, αναβοώντές σοι Πάτερ, Πρεσβείαις σου σώζε ημάς.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον
Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ**

Προστάτιν πρός Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τώ αγίω ναώ σου, αιτούμενοι βοήθειαν, παρά σου Αειπάρθενε, ρύσαι ούν ημάς, τής τών δαιμόνων κακίας, καί εξάρτασον, εκ καταδίκης φρικώδους, τούς σέ μακαρίζοντας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ω θαύματος καινού! ώ φρικτού μυστηρίου! εβόα η αμνάς καί πανάμωμος Κόρη, εν ξύλω ως εώρακεν, απλωθέντα τόν Κύριον, ο τά σύμπαντα, εν τή δρακί περιφέρων, πώς κατάκριτος, υπό κριτών παρανόμων, Σταυρώ κατακρίνεται;

Ωδή δ'

Σύ μου ισχύς, Κύριε

Μένειν εντός, ήκιστα κόσμου υπέμεινας, έτι Πάτερ, έχων οδηγούσάν σε, τήν τού Θεού, δύναμιν Χριστόν, εις δέ τας αβάτους, ερήμους συνδισαίωμενος, θηρσί συναναστρέφου, αδεώς παίς υπάρχων, καί τοίς πόνοις ευφραίνου τού σώματος.

Επιπηδών, έλαφος ώσπερ τοίς όρεσιν, επεπόθεις, Πάτερ θεορρύτους πηγάς, καί ευρηκώς, ταύτας Συμεών, τής θεοφιλίας, τήν δίψαν προσανεπλήρωσας, εξ ών θεολογίας, πεπρωκώς αναβλύζεις, τώ προσώπω Χριστού οπτανόμενος.

Λευχειμονών, σέ ωσπερεί επ' οχήματος, διεσκόπει, όσιε φερόμενον τοίς νοεροίς, Πάτερ οφθαλμοίς, στύλω φωτεινώ Τε, παιδίω συνοδηγούμενον, ο θεός Ιωάννης, εφιστάμενος βάσει, πρό τής σής αυτόν αναβάσεως.

Ποδηγηθείς, Ένδοξε υπό τής χάριτος, τής δοθείσης, σοί ως εκ δυνάμεως, εις θεουργόν δύναμιν φοιτάς, πρός τήν Ιωάννου, καλύβην τού ουρανόφρονος, μεθ' ού τήν τών αγώνων, ασπασίως παλαίστραν, μετερχόμενος ώφθης ως άγγελος.

Θεοτοκίον

Δαυϊτικής, εκ βασιλίδος βλαστήσασα, συγγενείας, σύ τόν βασιλεύοντα, τόν πρό αιώνων εκ τού Πατρός, Λόγον απορρήτως, καί υπέρ νούν αναλάμψαντα, εγέννησας Παρθένε, Θεοτόκον διό σε, θεοφρόνως πιστοί μακαρίζομεν.

Ωδή ε'

Ίνα τί με απώσω

Ωραιότητος πλήρης, παῖς ὡς εὐπρεπέστατος, Πάτερ ὁ Κύριος, εμφανῶς ἐπέστη, ἐν τῇ βάσει τὴν στάσιν σοι ἔχοντι, καὶ ἀστράψας δόξαν, υπομονῆς καθὼς ἠτήσω, εαυτὸν ἐπεδείκνυ σταυρούμενον.

Συνεξέλαμψεν αἶγλη, τῶν ἀποκαλύψεων ὁ θεῖος βίος σου, ὧν τῷ θεῖῳ μύρῳ εὐωδίας γενόμενος ἐμπλεως, τὰς ἀντικειμένας, ἀθλητικῶς Θεοῦ θεράππων, τῶν δαιμόνων συνέκοψας φάλαγγας.

Υψωθεῖς θεωρίαις, θεῖαις Παμμακάριστε, νοῦ καθαρότητι, καὶ πηγὴν σοφίας, ζωηφόρους ροὰς ἀναβλύζουσας, τὴν καρδίαν ἔχων, παρὰ Θεοῦ διδασκαλίαις, τὰς ψυχὰς τῶν συνόντων ἐφώτισας.

Θεοτοκίον

Ὁ Θεοῦ Θεός Λόγος, ὁ πρό τῶν αἰώνων Πατρί συννοούμενος, εὐσπλαγχνίας πλούτῳ, ἐν γαστρὶ σου σκηνώσας ἐπτώχευσε, καὶ βροτός ἐφάνη, ἐπὶ τῆς γῆς σὰρξ χρηματίσας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὡδὴ ς'

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον

Μετάρσιος ὡς Μωσῆς ταῖς ἀρεταῖς, ὁ θεσπέσιος γενόμενος Πάτερ, ἐφ' ὑψηλοῦ, στύλου νεύματι θεῖῳ, προσεπιβάς υπερήρθης τῷ πνευματι, καὶ δύναμιν φωτιστικὴν, ἐιληφῶς ὡς ἐκεῖνος δεδόξασαι.

Ἐκένωσεν εαυτοῦ ὁ δυσμενής, τὴν βελῶν τῶν ψυχοφθόρων φαρέτραν, μανιωδῶς, θεοφόρε τοξεύων, καὶ τῆς ψυχῆς τον πύργον οὐκ ἔσεισε, τῇ πέτρα γὰρ τῇ ἀρραγεῖ, ἀραρότῳ Χριστοῦ ἐπεστήρικτο.

Ὡς φέροντι εὐμαρῶς τοὺς ἰδρώτας, τῆς ἀσκήσεως θεσπέσιε Πάτερ, ἐπιτερφθεῖς, ὁ Δεσπότης σοι ράβδον, παναλκεστάτην Χριστός ἐγχειρίζεται, καὶ ταύτη σε τῶν ἀσθενῶν, θεραπεύειν τὰς νόσους προτρέπεται.

Θεοτοκίον

Εἰδότες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι, τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τό βάθος, ὅτι Θεόν, ἐν γαστρὶ σου συλλήψη, οἱ θεηγόροι Προφῆται προήγγειλαν, Πανάμωμε, καὶ νῦν ἡμεῖς, τὰς ἐκβάσεις ορώντες πιστεύομεν.

Ὁ Εἰρμός

«Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν, ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνάς, Ἐκ φθοράς ὁ Θεός με ἀνάγαγε».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Τά ἄνω ζητῶν

Τά ἄνω ποθῶν, τῶν κάτω μεθιστάμενος, καὶ ἄλλον οὐρανόν, τόν στύλον τεκτηνάμενος, δι' αὐτοῦ ἀπήστραψας, τῶν θαυμάτων τὴν αἶγλην Ὅσιε, καὶ Χριστῷ τῷ πάντων Θεῷ, πρεσβεύεις ἀπαύστῳ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τή ΚΔ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Συμεών τού εν τώ θαυμαστώ όρει.

Στίχοι

Θαυμαστόν άκει πρίν Συμεών γής όρος,
Πόλου δέ πανθαύμαστον οικεί νύν όρος.
Εικάδι ένθα νόες Συμεών μόλεν αμφί τετάρτη.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τών αγίων μαρτύρων Μελετίου τού στρατηλάτου καί τών σύν αυτώ, Ιωάννου, Στεφάνου, Σεραπίωνος τού Αιγυπτίου, Καλλινίκου τού μάγου, κομήτων καί Τριβούνων δώδεκα, γυναικών τριών, Μαρκιανής, Παλλαδίας καί Σωσάννης, νηπίων δύο, Κυριακού καί Χριστιανού, καί τών σύν αυτοίς μαρτυρησάντων χιλιάδων ένδεκα καί διακοσίων οκτώ.

Τελείται δέ η σύναξις πάντων τούτων, εις τόν ναόν τού αγίου μάρτυρος Πλάτωνος τόν ευρισκόμενον εις τά προαύλια τά ονομαζόμενα τού Δομνίου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Οι τής Χαλδαίας καμίνου

Νεανικώ θεοφόρε, τώ φρονήματι κόσμου τήν όχλησιν, κενής τε δόξης τάς καταπτώσεις, φεύγων ησυχάζειν επόθεις εν πνεύματι, βιών απαύστως, Ευλογητός, ο Θεός τών Πατέρων ημών.

Σταυροειδώς ανατείνων, τάς παλάμας σου καί προσευχόμενος, Χριστόν εν δόξη μετά Αγγέλων, οφθαλμοφανώς θεοφόρε τεθέασαι, πρός τούτο όρος τό θαυμαστόν, αναβήναί σε προστάπτοντα.

Ουρανοδρόμω τή γνώμη, επειγόμενος Πάτερ τού κίνος, εκβάς Προθύμως σύ τού Δεσπότου, θείοις πειθαρχήσας εντάλμασιν, έφθασας τό όρος τούτο, ο θαυμαστώς, θαυμαστόν αυτός ωνόμασας.

Υψηλοτάτην κορυφήν, επουράνιον ώσπερ Παράδεισον, ευωδεστάτοις πεφυτευμένον, άνθεσι παντοίοις ευράμενος, ώκησας, μονήν δέ ταύτην θαυματουργέ, θεοχάρακτον κατέπηξας.

Θεοτόκion

Εν τώ φωτί τού Κυρίου, πορευόμενοι δεύτε υμνήσωμεν, τήν θείαν πόλιν τού Βασιλέως, τών βασιλευόντων, Μαρίαν τήν άχραντον, τήν Θεοτόκον τήν αληθή, τήν ελπίδα τών ψυχών ημών.

Ωδή η'

Επταπλασίως κάμινον

Ταίς ευαρμόστοις Όσιε, τής ψυχής σου δυνάμεσιν, η τρισσοφαής συγκατεκράθη έλλαμψις, εξ ής δαδουχούμενος, ως εκ μιάς θεότητος, ταύτης πρό τού στύλου, σου τρισόλβιον οίκον, ενδόξως εδομήσω, καί τήν άκτιστον

σέβειν, εθέσπισας εν τούτω, τριάδα εις αιώνας.

Η πανσθενής τού Πνεύματος, τού Αγίου ενέργεια, σοί θεοειδώς Παμμάκαρ ενσκηνώσασα, συντρέχειν κεκίνηκεν, εκ τών περάτων άπαντας, τους υπό πνευμάτων, πονηρών μαινομένους, και τούτους θεραπεύων τή βαινη σου ράβδω, εδίδασκες, Τόν Κτίστην, υμνείτε εις αιώνας.

Νεανικώς τό φρόνημα, τής σαρκός καθυπέταξας, Πάτερ εν νηστείαις, και ευχαίς τώ πνεύματι, γαστρος τε τήν πύρωσιν, απεσβεκώς ηφάνισας, και ως μή εσθίων, υπέρ ανθρωπων ώφθης, τροφή τή ουρανώ, διαιτώμενος μόνη, και ταύτης τόν δοτήρα, υμνών εις τούς αιώνας.

Χοροστασίαν ένθεον, φοιτητών σοι θεσπέσιε, Πάτερ εγχειρίζεται, Χριστός ο Κύριος ούς πόθω δεξάμενος διδασκαλίαις ήλειφας, προς τόν εν ασκήσει, επεκτείνεσθαι δρόμον, μεθ' ών τας αναπαύσεις, τών νοσηλευομένων, τελών εδοξολόγεις, αυτόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Υπέρ ημών δυσώπησον, τόν Υιόν σου και Κύριον, τών ειλικρινώς, και καθαρώς βοώντων σοι, και σέ Θεομήτορα ομολογούντων Πάναγνε, τών αμαρτημάτων, αιτουμένη τήν λύσιν, τυχείν τε σωτηρίας, τούς πιστώς μελωδούντας, Λαός υπερυψούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Επταπλασίως κάμινον, τών Χαλδαίων ο τύραννος, τοίς θεοσεβέσιν εμμανώς εξέκαυσε, δυνάμει δέ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ιδών, Τόν Δημιουργόν και Λυτρωτήν ανεβόα, οι Παίδες ευλογείτε, ιερείς ανυμνείτε, λαός υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Έφριξε πάσα ακοή

Άρτοις ολίγοις Συμεών, τόν χορτάσαντα πληθύν πολυάνθρωπον, Χριστόν τρισόλβιε, ταίς προσευχαίς σου εκμειλιξάμενος, τούς εν τή μάνδρα κενούς σιτώνας επληρωσάς, ταίς ευλογίαις σου, και εκ πείνης ελυτρώσω τήν ποιόμνην σου.

Ρήμασι Μάρθας τής σεμνής, και οσίας σου μητρος Παμμακάριστε, ικετηρίοις σε, προσλιπαρούσης εκδυσωπήσαι Χριστόν ουκ απηξίωσας αυτής, πληρώσαι τήν αίτησιν, και θεουπόλεως, τήν θεήλατον οργήν απεληλακας.

Ίδες τό πέρας Συμεών, τών αγώνων σου λυθείς εκ τού σώματος τήν υπεράρρητον, εν τοίς υψίστοις παμμάκαρ θέωσιν προς ήν ενθένδε αναπτάς, αγάλλη τώ πνεύματι, κατοπτριζόμενος δι' αυτής τήν τρισυπόστατον έλλαμψιν.

Θεοτοκίον

Ναός σύ γέγονας Θεού, τόν αχώρητον εν μήτρα, χωρήσασα και τόν πριν άσαρκον, σεσαρκωμένον Λόγον γεννήσασα, όν εκδυσώπησον Αγνή, πταισμάτων συγχώρησιν, πάσι δωρήσασθαι, τοίς εν πίστει σε αεί

μεγαλύνουσιν.

Ο Ειρμός

«Έφριξε πάσα ακοή, τήν απόρρητον Θεού συγκαταβασιν, όπως ο Ύψιστος, εκών κατήλθε μέχρι καί σώματος, Παρθενικής από γαστρός, γενόμενος άνθρωπος, διό τήν άχραντον Θεοτόκον οι πιστοί μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον Φώς αναλλοίωτον Λόγε

Εκ τής ερήμου αστράπας, τήν οικουμένην φωτίζεις, τών μοναζόντων τά πλήθη, αγάλλονται τή σή μνήμη, Ω Συμεών θεοφόρε, μή διαλίπης, υπέρ του κόσμου πρεσβεύων.

Καί τής Εορτής

Καί η λοιπή Ακολουθία, ως σύνηθες, καί Απόλυσις.

Αρχή

ΤΗ ΚΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Η Γ' Εύρεσις τής Τιμίας κεφαλής του Προδρόμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Μετά τόν Προοιμακόν, στιχολογούμεν τήν α' στάσιν του Μακάριος ανήρ. Εις δέ τό, Κύριε εκέκραξα, ιστώμεν Στίχους ς' καί ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί του Προδρόμου γ'.

Στιχηρά του Προδρόμου

Ήχος πλ. δ' Ω του παραδόξου θαύματος

Μάκαρ, Ιωάννη Πρόδρομε, υπέρ ηλίου αυγάς, ανατείλασα ήστραπεν, εκ τής γής η Κάρα σου, Καί πιστούς κατελάμπρυνεν, ήν ώσπερ θείον, θησαυρόν έχοντες, πλουσίαν χάριν απαρυόμεθα, αγιαζόμενοι, καί ψυχάς καί σώματα, καί λογισμούς, καί πανηγυρίζοντες, σέ μακαρίζομεν.

Χάριν ανέανον βρύουσα, η Ιερά Κεφαλή, σου μακάριε Πρόδρομε, ιερει θεόφρονι, αγνοούντι μηνύεται, ός επισπεύσας, πίστει καί χάριτι, σαφώς ποιείται ταύτης τήν εύρεσιν, αγιαζόμενος, σύν λαώ θεόφρονι καί Βασιλεί, πίστιν τήν ορθόδοξον, θερμώς κρατύνοντι.

Τρίτην τελούμεν φανέρωσιν, σου τής σεπτής Κεφαλής, ήν τριάς εστεφάνωσεν, εκμηθείσαν ένδοξε, διά ζήλον τόν ένθεον, καί τή ευρέσει, ταύτης αγάλλονται, Αγγέλων τάξεις, Μαρτύρων σύλλογος, θείοι Απόστολοι, καί Προφήται άπαντες, μεθ' ών ημών, πάντοτε μνημόνευε, Κυρίου Πρόδρομε.

Δόξα... Ήχος πλ. β'

Θησαυρός ενθέων δωρεών, η θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, εκ τών τής γής λαγόνων ανέτειλεν, ήν ημείς πιστώσ αρυόμενοι, καί προσκυνούντες ένδοξε, πλουτούμεν διά σου, Χριστού Βαπτιστά, θαυμάτων τά παράδοξα, καί τών πταισμάτων τήν συγχώρησιν.

Καί νύν... Τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Καί νύν... Θεοτοκίον

Τίς μή μακαρίσει σε, Παναγία παρθένε; τίς μή ανυμνήσει σου τόν αλόχευτον τόκον; ο γάρ αχρόνως εκ Πατρός εκλάμπας Υιός μονογενής, ο αυτός εκ σου τής Αγνης προήλθεν, αφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεός υπάρχων, καί φύσει γενόμενος άνθρωπος δι' ημάς, ουκ εις δυάδα προσώπων τεμνόμενος, αλλ' εν δυάδι φύσεων ασυγχύτως γνωριζόμενος, Αυτόν ικέτευε, σεμνή παμμακάριστε, ελεηθήναι τας ψυχάς ημών.

Είσοδος. Προκείμενον τής ημέρας

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια τού Προδρόμου.

Ήχος β'

Ότε, εκ τού ξύλου σε νεκρόν

Δεύτε, τήν τιμίαν Κεφαλήν, τήν αποτμηθείσαν τώ ξίφει, τού Βαπτιστού οι πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν, εν τή ευρέσει αυτής, υπατώντες εν άσμασι, γεραίροντες πόθω, χάριτας προχέουσιν τών ιαμάτων ημίν, ήνπερ, ο ληρώδης Ηρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οίστρω, τή Ηρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Στίχ. Εκεί εξανατελώ κέρας τώ Δαυϊδ.

Όσπερ, εκ μετάλλων ο χρυσός, ούτως εκ τής γής τού Προδρόμου, η Κεφαλή δαδουχεί, σκεύει διαλάμπουσα, καί φθεγγομένη τρανώς, τού Ηρώδου ελέγχουσα, μοιχείαν καί φόνον, αίγλη δέ φωτίζουσα τας διανοίας ημών, ήν περ, ασπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ύμνοις ως υπέρ ημών Θεώ πρεσβεύουσιν.

Στίχ. Ητοίμασα λύχνον τώ Χριστώ μου.

Πάλαι, ώσπερ θείος θησαυρός, σκεύει κεκρυμμένη η Κάρα, τού Βαπτιστού εν τή γή, σήμερον τοίς πέρασιν αποκαλύπτεται, ώσπερ πλούτον προχέουσα, πηγάς ιαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχάς φωτίζουσα, όθεν θυμηδίας απάσης, χάριν απολαυοντες, πάντες τού Χριστού τόν Πρόδρομον υμνήσωμεν.

Δόξα... Ήχος β'

Η τών θείων εννοιών πανσεβάσμιος θήκη, καί τής αρρήτου ουσίας, τρανώς η

προσβλέψασα, τό μυστήριον Κάρα σου, ως εκ λαγόνων μητρικών, εκ τών τής γής ταμείων σήμερον ανατέταλκεν, Ιωάννη πανεύφημε, καί ευωδίασε πάσαν τήν υφήλιον, αγιασμού προχέουσα μύρον, καί νοητώς κηρύπτουσα μετανοίας οδόν, καί τώ Σωτήρι τών όλων πρεσβεύουσα, υπέρ τών ψυχών ημών.

Καί νύν... τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος πλ. β'

Αδιόδευτε πύλη, μυστικώς εσφραγισμένη, ευλογημένη Θεοτόκε, δέξαι τās δεήσεις ημών, καί προσάγαγε τώ σώ Υιώ καί Θεώ, ίνα σώ, ση διά σου τās ψυχάς ημών.

Απολυτίκιον Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Ως θείον θησαύρισμα, εγκεκρυμμένον τή γή, Χριστός απεκάλυψε, τήν Κεφαλήν σου ημίν, Προφήτα καί Πρόδρομε, πάντες ούν συνελθόντες, εν τή ταύτη ευρέσει, άσμασι θεηγόροις, τον Σωτήρα υμνούμεν, τόν σώζοντα ημάς εκ φθοράς ταίς ικεσίαις σου.

Καί τής Εορτής

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετά τήν α' Στιχολ.

Κάθισμα Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Εκ γής ανατείλασα, η τού Προδρόμου Κεφαλή, ακτίνας αφήισι, τής αφθαρσίας πιστοίς τών ίάσεων, άνωθεν συναθροίζει, τήν πληθύν τών Αγγέλων, κάτωθεν συγκαλείται, τών ανθρώπων τό γένος ομόφωνον αναπέμψαι, δόξαν Χριστώ τώ Θεώ. (Δίς)

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον Ἦχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Εκαίνισας Άχραντε, τώ θείω Τόκω σου, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, τών γηγενών τήν θνητήν, ουσίαν καί ήγειρας, πάντας εκ τού θανάτου, πρόσ ζωήν αφθαρσίας, όθεν σε κατά χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη,

ως προεφήτευσας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστού τού Θεού, ρομφαία διήλθέ σου, τήν παναγίαν ψυχήν, ηνίκα σταυρούμενον, έβλεψας εκουσίως, τόν Υιόν και Θεόν σου, όν περ ευλογημένη δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ημίν δωρήσασθαι.

Μετά τήν β' Στιχολ.

Κάθισμα Ἦχος ο αυτός Ο υψωθείς εν τώ Σταυρώ

Αναδοθείσα ως χρυσός εκ μετάλλων, η ιερά σου Κεφαλή παραδόξως, εκ τών αδύτων γής επλούτισε, Χριστού Βαπτιστά, πάντας τούς προστρέχοντας, εν τή ταύτης ευρέσει, ύμνοις μεγαλύνοντας, τόν Σωτήρα και Κτίστην, τόν νέμοντα ημίν διά σου τό μέγα έλεος. (Δίς)

Και τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Και νύν... Ἦχος δ'

Ου σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε, τάς δυναστείας σου λαλείν οι ανάξιοι ειμή γάρ σύ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ημάς ερρύσατο εκ τοσοúτων κινδύνων; Τίς δέ διεφύλαξεν έως νύν ελευθέρους; Ουκ αποστώμεν, Δέσποινα, εκ σου, σους γάρ δούλους σώζεις αεί, εκ παντοίων δεινών.

Μετά τόν Πολυέλεον

Κάθισμα Ἦχος ο αυτός Επεφάνης σήμεραν

Ο Ηρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, γυναικί παρέσχετο, τήν κεφαλήν σου τήν σεπτήν, ής τή ευρέσει βοώμέν σοι, Αίτησαι πάσι, δωρήσασθαι έλεος. (Δίς)

Και τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Και νύν... Θεοτοκον Ἦχος δ' Επεφάνης σήμεραν

Προστασία άμαχε τών θλιβομένων, και θερμή αντίληψις, τών πεπιοθότων επί σε, εκ τών κινδύνων με λύτρωσαι, σύ γάρ υπάρχεις η πάντων βοήθεια.

Οι Αναβαθμοί, τό α' Αντίφωνον τού δ' Ἦχου.

Οι Αναβαθμοί Αντίφωνον Α'

- Εκ νεότητός μου πολλά πολεμεί με πάθη, αλλ' αυτός αντιλαβού, καί σώσον Σωτήρ μου.
- Οι μισούντες Σιών, αισχύνθητε από τού Κυρίου, ως χόρτος γάρ, πυρί έσεσθε απεξηραμμένοι.

Δόξα... Καί νύν...

Αγίω Πνεύματι πάσα ψυχή ζωούται, καί καθάρσει υψούται λαμπρύνεται, τή τριαδική Μονάδι ιεροκρυφίως.

Προκείμενον

Εκεί εξανατελώ κέρας τώ Δαυϊδ.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τού Δαυϊδ.

Ευαγγέλιον κατά Λουκάν

Τώ καιρώ εκείνω, εξήλθεν ο λόγος ούτος εν δλη τή' Ιουδαίαπερί τού Ιησού...

Δόξα... Ταίς τού σου Προδρόμου...

Καί νύν... Ταίς τής Θεοτόκου...

Στίχ. Ελέησόν με ο Θεός...

Ήχος β'

Η τών θείων εννοιών πανσεβάσμιος θήκη, καί τής αρρήτου ουσίας, τρανώς η προσβλέψασα, τό μυστήριον Κάρα σου, ως εκ λαγόνων μητρικών, εκ τών τής γής ταμείων σήμερον ανατέταλκεν, Ιωάννη πανεύφημε, καί ευωδίασε πάσαν τήν υφήλιον, αγιασμού προχέουσα μύρον, καί νοητώς κηρύπτουσα μετανοίας οδόν, καί τώ Σωτήρι τών όλων πρεσβεύουσα, υπέρ τών ψυχών ημών.

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τού Προδρόμου.

Ποίημα Ταρασίου

Ωδή α' Ήχος πλ. δ'
Αρματηλάτην Φαραώ

Φωνήν τού Λόγου γεγονώς διάλυσον, τήν αφωνίαν μου, ως τού Πατρός πάλαι, εν αγαλλιάσεως φωνή ανευφημήσαί σε, τή παρούση ευρέσει, τής Κεφαλής σου μακάριε, Πρόδρομε ουράνιε άνθρωπε.

Τήν κεφαλήν χειροθετήσας Πρόδρομε, τής Εκκλησίας Χριστόν, σου τήν σεπτήν Κάραν, τήν κατανοήσασαν Τριάδος τήν φανέρωσιν, φανεροίς τούτο τρίτον, περιφανώς αγιάζουσαν, τά τών ορθοδόξων συστήματα.

Ουκ ενεγκών επί πολύ συγκρύπτεσθαι, Κυρίου Πρόδρομε, οικονομείς πάλιν, φανερούσθαι σήμερον, ου στάμνω συγκλειόμενος, αργυρέω δέ σκεύει εν Ιερών τόπω κείμενος, καί Ιερουργώ μηνυόμενος.

Θεοτοκίον

Στερωτικής από γαστρός εβλάστησας, ετοιμαζόμενος, τώ Ποιητή Λόγω, τās οδούς Πανεύφημε, εκ Κόρης ανατείλαντι, παναγίας αφράστως, ήν Θεοτόκον γινώσκουσαι, πάσαι γενεαί μακαρίζουσιν.

Ωδή γ'
Ουρανίας αψίδος

Πορνικών ορχημάτων, ή Ιερά Κάρα σου, έπαθλον γυναίω δοθείσα, χερσίν εφέρετο, νυνί δέ σώφρονος, ιερουργού ταίς παλάμαις, ιερώς πρός άγιον ναόν κομίζεται.

Ευσεβώς υπαντά σοι, τό τών πιστών άθροισμα, σύν Ιερουργώ Βασιλεί τε, ένδοξε Πρόδρομε, άδον χαρμόσυνα, καί προηγείταιί σου πόθω, καθαγιαζόμενον τή παρουσία σου.

Ιερών εξ αδύτων, ως φωταυγής ήλιος, η ιερωτάτη σου Κάρα, εξανατείλασα, πάσαν εφώτισε, τήν οικουμένην Προφήτα, τού Χριστού καί Πρόδρομε, θείαις λαμπρότησι.

Θεοτοκίον

Στειρευούσης νηδύος, φωτοφανές έλαμψας, άστρον τού Ηλίου τής δόξης, προπορευόμενον, τού ανατείλαντος, Παρθενικής εκ νεφέλης, Βαπτιστά καί λύσαντος, νύκτα πολύθεον.

Κάθισμα 'Ηχος δ'
Επεφάνης σήμεραν

Επεφάνη σήμεραν, η τού Προδρόμου, Κεφαλή εκ κόλπων γής, αναδοθείσα τοίς πιστοίς, εκ τών μετάλλων καθά χρυσός, καί ικετεύει Χριστόν, τού σωθήναι ημάς.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον
'Ηχος δ' Επεφάνης σήμεραν

Προστασία άμαχε τών θλιβομένων, καί θερμή αντίληψις, τών πεπιοθότων επί σε, εκ τών κινδύνων με λύτρωσαι, σύ γάρ υπάρχεις η πάντων βοήθεια.

Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε

Προφητών ως υπέρτερος, τόν προφητευθέντα ιδείν ηξίωσαι, Ηλιού προπορευόμενος, εν δυνάμει τούτου μάκαρ Πρόδρομε.

Τήν αιίδιμον Κάραν σου, μύρα ιαμάτων αναπηγάζουσαν, τρίτον ήδη εφανέρωσας, τά δυσώδη πάθη απελαύνουσαν.

Συνελθόντες αρύσασθε, άπαντες ιάματα μή κενούμενα, εκ πηγής αναδιδόμενα, τής τιμίας Κάρας τού Προδρόμου Χριστού.

Θεοτοκίον

Ταπεινώσασα σώσόν με, τόν υψηλοφρόνως πολιτευόμενον, η τεκούσα τόν υψώσαντα, τήν ταπεινωθείσαν φύσιν Πάναγνε.

Ωδή ε'

Ίνα τί με απώσω

Ως μεσίτης τής νέας, καί τής παλαιάς γεγυνώς Ιερώτατε, Διαθήκης θείας, τήν ημών παλαιότητα καίνισον, καινισμόν τελούντων, τής νεωστί αναφανείσης, Κεφαλής σου μακάριε Πρόδρομε.

Εκ Κομάνων κομώσαν, χάριν ιαμάτων τήν Κάραν σου Πρόδρομε, πρός τήν Βασιλίδα, εισοικίζεις τών πόλεων σήμερα, ής τή επανόδω, επικροτεί πιστών τά πλήθη, φωτισμού ακηράτου πληρούμενα.

Βασιλεύς αλουργίδος, πλέον τή εισόδω τής Κάρας σου γάννυται, ιερεύς δέ θείος, θεοφόρου επώνυμος Πρόδρομε, ταίς παλάμαις ταύτην, περικρατών συνευλογείται, ευλογών τούς πιστούς τελεώτατα.

Θεοτοκίον

Τόν Δεσπότην τεκούσα, ώφθης υπερτέρα τών άνω Δυνάμεων, και βροτών τήν φύσιν, εθεούργησας Κόρη πανάμωμε, Θεοτόκον όθεν παναληθή ψυχή καί γλώσση, οι πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ωδή ς'

Ιλάσθητί μοι Σωτήρ

Αλήθεια εκ τής γής, η κεφαλή ανατείλασα, τού Βαπτιστού σου Χριστέ, τό ψεύδος απήλασεν, αιρέσεων έλυσε, τόν πικρόν χειμώνα, καί τόν κόσμον κατεφώτισεν.

Αντλήσατε φωτισμόν, καί χάριν Θεού καί έλεος, καί κεφαλήν καί ψυχήν, πιστώσ αγιάσθητε, Κεφαλή προσψαύοντες, τού τής θείας Κάρας, αψαμένου εν τοίς ύδασι.

Τάς κεφαλάς τών εχθρών, υπό τούς πόδας συντρίβεσθαι, τού Βασιλέως ημών, ικέτευε Πρόδρομε, πόθω τήν τιμίαν σου κεφαλήν τιμώντος, τήν Ηρώδην στηλιτεύσασαν.

Θεοτοκίον

Τοίς εν τώ Άδη τό φώς, εκήρυξας ελευσόμενον, αιμάτων παρθενικών, σάρκα περικείμενον, γενόμενον άνθρωπον, επ' ευεργεσία τών ανθρώπων μάκαρ Πρόδρομε.

Κοντάκιον Ήχος πλ. β'

Τήν υπέρ ημών

Ο φωτοφανής καί θείος εν κόσμω στύλος, ο τού νοητού Ηλίου Πρόδρομος

λύχνος, Κεφαλήν τήν φωσφόρον καί θεϊαν αυτού, αναδείξας εν τοίς πέρασιν, αγιάζει τούς Πιστώσ αυτήν, προσκυνούντας καί κραυγάζοντας, Χριστού σοφέ Βαπτιστά, σώσον πάντας ημάς.

Ο Οίκος

Από γής, καθώς πηγή τού Παραδείσου, Κεφαλή θεοφιλής η τού Προδρόμου, ρείθρα βλύζει χάριτος, καί θαυμάτων τά νάματα νέμει πάσι τοίς χρήζουσι, Προσέλθωμεν ούν πάντες, καί αντλήσωμεν προθύμως εκ ταύτης τών ιαμάτων τούς θείους κρουνούς, αρδεύει γάρ ψυχάς εν δωρεαίς αενάοις, καί κατακλύζει σωμάτων πόνους, καί πάσαν νόσον ευθέτως αίρει, Ταύτην ούν πόθω μέλψωμεν, καί πίστει ασπασώμεθα, σεμνώς περιπτυσσόμενοι, καί άσμασιν ως στέμμασι στέψωμεν ταύτην Πιστοί, Προκαθάρωμεν ημών κηλίδας νοητάς, καί ενθέοις αρεταίς κοσμήσωμεν ψυχάς, καί βοήσωμεν στερρώς, Χριστού σοφέ Βαπτιστά, σώσον πάντας ημάς.

Συναξάριον

Τή ΚΕ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τής τρίτης Ευρέσεως τής τιμίας Κεφαλής τού Αγίου καί ενδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστού Ιωάννου.

Στίχοι

Φωνή βοώντος γής μυχώ κεκρυμμένη,
Τής γής ραγείσης, πάσιν ήχησε ξένως.
Εικάδι δέ Προδρόμοιο Κάρην εύρον κατά πέμπτην.

Τή αυτή ημέρα ο άγιος μάρτυς Κελεστίνος, σιδήρω τας πτέρνας τρυπηθείς, τελειούται.

Ο όσιος Αλβιανός εν ειρήνη τελειούται.

Ταίς τού σου Προδρόμου πρεσβείαις, Χριστέ ο Θεός ημών, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Οι εκ τής Ιουδαίας

Τού Ηλίου τής δόξης, φαινότατος λύχνος, γεγονόςας Πρόδρομε, τό νέφος εκδιώκων, τής πλάνης καί φωτίζων, τούς εν πίστει κραυγάζοντας, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Εορτήν ετησίαν, η σεπτή Εκκλησία, καί ταύτην Πρόδρομε, λαμπρώς επιτελεί σοι, τήν Κάραν σου τιμώνσα, καί συνήθως κραυγάζουσα, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Προμηνύσας τού Λόγου, τήν φρικτήν παρουσίαν, θείοις σκιρτήμασι, μηνύεις σου τής Κάρας, τήν εύρεσιν Προφήτα, αψεудούς διά στόματος, τώ σέ ποθούντι θερμώς, ιερουργώ Ποιμένι.

Θεοτοκίον

Παρθενία καί τόκος, υπέρ φύσιν καί λόγον, εν σοί συνέδραμον, Θεόν γάρ σαρκωθέντα, εκύησας αφράστως, Θεοτόκε, ώ ψάλλομεν, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η' Επταπλασίως κάμινον

Ο Βαπτιστής καί Πρόδρομος, ο επίγειος Άγγελος, τής παρανομίας, ακριβής κατήγορος, Τριάδος φανέρωσιν, εν Ιορδάνη πρίν κατιδών, τρίτον φανεροί, τήν Κεφαλήν αυτού πάσι, τοίς πόθω μελωδοούσιν, Ιερείς ευλογείτε, λαός όπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Προσυπαντά προθύμως σοι, Βασιλεύς ο πραότατος, άμα φιλοχριστώ τώ λαώ Πανεύφημε, ποιμένων δέ πρόκριτος, προσεφαπλοί τάς χείράς σοι, καί τώ εαυτού ενστερνισάμενος στήθει, σκιρτά εν ευφροσύνη, καί βοά ευχαρίστως, Λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Υπέρ χρυσόν η Κάρα σου, διαλάμπουσα Πρόδρομε, τεθησαυρισμένη, αργυρέοις σκεύεσιν, ως όλβος πολύτιμος, τή βασιλίδι δέδοται, ταύτην δωρεαίς, καταπλουτίζουσα θείαις, προθύμως μελωδοούσαν, Ιερείς ευλογείτε, λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Θεοτοκίον

Εν τή γαστρί φερόμενον, τόν τά σύμπαντα, μάκαρ Ιωάννη, χαίρων προσεκύνησας, νηδυί κρυπτόμενος, στερωτική πανεύφημε όνπερ γεννηθέντα, εξ Αγίας Παρθένου, αμνόν Θεού κηρύττων, ευσεβώς ανεβόας, Λαός υπερυπούτε, Χριστόν εις τούς αιώνας.

Ωδή θ' Έφριξε πάσα ακοή

Τής στείρας όσιος βλαστός, γεννητών εκ γυναικών ο υπέρτερος, τού Βασιλέως Χριστού, ο στρατιώτης ο μέγας Πρόδρομος, ο προκηρύξας τόν Αμνόν, τού κόσμου τά ππαίσματα, τόν αφαιρούμενον, ευφημείσθω Ιεροίς μελωδήμασι.

Κρατήρα πλήσας δασιλώς, συγκαλείς μεθυψηλού τού κηρύγματος, τήν Εκκλησίαν Χριστού, τή ανευρέσει σής Κάρας Πρόδρομε, Δεύτε εμπλήσθητε βοών, τερπνών ών ητοίμασα, καί μεγαλύνατε, τόν τό είναι τοίς βροτοίς παρεχόμενον.

Άναξ σε, Άγγελε Θεού, αγγελώνυμος εις τούτου βασίλεια, χαίρων εισδέχεται, καθυπουργούντος πρός τούτο κάλλιστα, τού ποιμενάρχου ευσεβώς, καί κλήσει καί χάριτι, σεμνυνομένου σαφώς, θεοφόρου Ιερού καί θεόφρονος.

Θεοτοκίον

Φείσαι μου Σώτερ ο τεχθείς, καί φυλάξας τήν τεκούσάν σε άφθορον, μετά τήν κύησιν, όταν καθίσης κρίναι τά έργα μου, τάς ανομίας παρορών, καί τάς αμαρτίας μου, ο ευσυμπάθητος, ελεήμον αγαθέ καί φιλόανθρωπε.

Εξαποστειλάριον
Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ἐν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου Κάρας, βασιλεύς ο φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἥπερ, τῇ εαυτοῦ πορφυρίδι, ὄν αμείβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον, καί ἡμᾶς φρούρει σκέπτε, σοῦ ταῖς ευχαῖς, Βαπτιστά πανεύφημε Ἰωάννη, παιδρῶς πανηγυρίζοντας, καί τιμώντάς σε πόθω.

Καί τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Θεοτοκίον
Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν

Ὅρος Θεοῦ πανάγιον, καί λυχνίαν καί στάμνον, καί κιβωτόν καί τράπεζαν, ράβδον τε καί πυρεῖον, καί θεῖον θρόνον καί πύλην, καί ναόν καί παστάδα, υμνήσωμεν θεόφρονες, τήν αγνήν καί Παρθένον, ἐξ ἧς Θεός, σαρκωθείς ἀτρέπτως καί υπέρ φύσιν, ἐθέωσε το πρόσλημμα, ἀπορρήτῳ ἐνώσει.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' δευτεροῦντες τό α'.

Ἦχος πλ. α'
Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις ἡ ἱερά Κεφαλή, καί φωτοφόρος καί Ἀγγέλοις αιδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καί τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος διακόψασα, πηγῇ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτήρος, τήν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καί τήν πτήσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τούτον σκηνώσαντος, τῆς παλαιάς τε καί νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτος, Χριστόν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τό μέγα ἔλεος. (Δίς)

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῶ ἐγκεκρυμμένη Κεφαλή πεφανέρωται, λαγόνων ἀναδοθείσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς εμφανῶς, καί θαυμάτων ρεῖθρα ἀναβλύζουσα, καί γάρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν στεγαζοντος ὕδασι, καί ομβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θεῖαν ἀφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τήν ὄντως αοίδιμον, καί ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς εορτάσωμεν, Χριστόν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τόν ἀμνόν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκί φανερούμενον, καί πάσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίουσ οδοὺς, θεῖαις υποθήκαις βεβαιώσασα, ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καί διὰ τούτο, ἐκμηθεῖσα τοῦ σώματος, καί τήν χρόνιον, υποστάσα κατάκρυψιν, ὡσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετανοεῖτε βώσα, καί τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τό μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, αρουσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δούλοί σου προσάγομεν, αἰτούμενοι δι' αὐτῆς ἀπολαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτόκε, σύ ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, Σέ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα, μετὰ καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου Ὡδὴ γ' καὶ ζ'.

Προκείμενον Ἦχος βαρὺς

Ευφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ὁ Ἀπόστολος, πρὸς Κορινθίους.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμψαι...

Ευαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ...

Κοινωνικόν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλούια.

[Ἀρχή](#)

ΤΗ ΚΣΤ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἐνός τῶν Εβδομήκοντα.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἀποστόλου γ'.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀποστόλου

Ἦχος γ'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Δεκτικών ελλάμψεων τόν νούν θεϊκών ποιούμενος, κατεφωτίσθης Πανόλβιε, καί εις τό κήρυγμα, τού Χριστού εξήλθες, καί λαόν εδίδαξας, πιστεύειν εις αυτόν, ως φιλόανθρωπον, καί νύν ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Άστρον φαεινότατον δειχθείς, θείαις επιλάμψεσι, τής οικουμένης τά πέρατα, φωτίζεις πάντοτε, διδαχαίς, Παμμάκαρ, καί σκεδάζεις χάριτι αχλύν τών νοσημάτων εκάστοτε, καί νυν ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Θυσίαν αναίμακτον Θεώ, θύων τελεώτατα, υπέρ αυτού Μάρτυς τέθυσαι, καί προσενήνεξαι, νοητή τραπέζη, θύμα ευωδέστατον, Απόστολε ώ Κάρπε θεόληπτε, διό ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ήχος α' Πανεύφημοι μάρτυρες

Φωτός ενδιαίτημα Αγνή, μόνη εχρημάτισας, τού εκ Πατρός αναλάμψαντος, όθεν κραυγάζω σοι, τήν εσκοτισμένην, ψυχήν μου τοίς πάθεσι, φωτί τών αρετών καταφαίδρυνον, καί εν σκηνώμασι, φωτεινοίς σου κατασκήνωσον, εν ημέρα τής κρίσεως Άχραντε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ, ή Παρθένος βλέπουσα, οδυρομένη εβόα σοι, Τέκνον γλυκύτατον, πώς άδίκως πάσχεις; πώς τώ ξύλω κρέμασαι, ο πάσαν γήν κρεμάσας τοίς ύδασι; Μή λίπης μόνην με, Ευεργέτα πολυέλεε, τήν μητέρα καί δούλην σου δέομαι.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής.

Απολυτίκιον Ήχος γ'

Καί τής Εορτής

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τών Αγίων.

Ο Κανων τού Αγίου, ού η Ακροστιχίς.

Τόν κλεινόν αινώ Κάρπον ενθέω πόθω.

Ποίημα Ιωσήφ.

Ωδή α' Ἦχος δ' Ἄσομαί σοι Κύριε ο Θεός μου

Τούς πόθω τελούντάς σου τήν φωσφόρον, καί Ιεράν πανευκλεή, καί πάντιμον μνήμην σου, φωτός ενθέου πλήρωσον, Απόστολε πρεσβείαις σου.

Ὅλος ανακείμενος τῷ Δεσπότη τούτου τούς νόμους τούς σεπτούς, ατρώτους ετήρησας, ανόμους ευνομίαν δέ, Απόστολε εδίδαξας.

Νούν τόν υπέρ έννοιαν αγαπήσας, εν θεωρία μυστική, τόν νούν κατηυγάσθης, καί κόσμον κατεφώτισας, Παμμάκαρ ιερώτατε.

Θεοτοκίον

Κύουσα Παρθένος ανερμηνεύτως, καί τούς τής φύσεως θεσμούς, καινίζουσα πέφυκας, Μήτηρ αιπιάρθενος, διό σε μακαρίζομεν.

Ωδή γ' Τόξον δυνατών ησθένησε

Λύρα κρουομένη Πνεύματι, γέγονε Παμμάκαρ, η θεοκίνητος γλώσσά σου, φθεγγομένη τά μεγαλεία, τού Σωτήρος καί Θεού ημών.

Έχων Λόγον τόν προάναρχον, σέ κατευοδούντα, καί προφανώς ενισχύοντα, τοίς αθέοις τās σωτηρίους τρίβους, Κάρπε καθυπέδειξας.

Ίνα Κάρπε τό σωτήριον, κήρυγμα τή κτίσει, ως Ιεράρχης θεόληπτος καταγγείλης, πολλούς υπέστης, διωγμούς καί θλίψεις ένδοξε.

Θεοτοκίον

Νέον ως παιδίον τέτοκας, τόν πρό τών αιώνων, εκ τού Πατρός ανατείλαντα, απορρήτως Θεογεννήτορ, διά τούτό σε δοξάζομεν.

Ο Ειρμός

«Τόξον δυνατών ησθένησε, καί οι ασθενούντες, περιεζώσαντο δύναμιν, διά τούτο εστερεώθη, εν Κυρίω η καρδιά μου».

Κάθισμα Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Θείαν έλλαμψιν τού Παρακλήτου, Κάρπε πάνσοφε εισδεδεγμένος, τούς σκοτισθέντας αγνωσία εφώτισας, καί μεταστάς πρός τά άνω βασιλεία, τῷ Βασιλεί τών απάντων παρίστασαι, εξαιτούμενος, Χριστόν τόν Θεόν εκάστοτε, δωρήσασθαι ημίν τό μέγα έλεος.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ἦχος γ' Θείας πίστεως

Θείας φύσεως ουκ εχωρίσθη, σάρξ γενόμενος εν τῇ γαστρί σου, ἀλλά Θεός ενανθρωπήσας μεμένηκεν, ο μετὰ τόκον παρθένον Μητέρα σε, ως πρό τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος, αὐτόν εκτενώς ικέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τόν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδούσα ἐκραύγαζεν, Οἱμοί! τέκνον μου, πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τόν ἄνθρωπον.

Ὡδή δ'

Δι' ἀγάπησιν Οικτίρμον

Οικοδόμησας ὡς λίθους πιστῶν τό πλήθος, ἐν εὐσεβείας πέτρα, καί ναοῦς ἀπειργάσω, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, θεόφρον Ἀπόστολε.

Νεουργήσας τῷ βαπτίσματι θεοκήρυξ, παλαιωθέντας γνώμη, τῇ φθορά τοῦς ἀνθρώπους, ἔσωσας δοξάζοντας, Χριστόν τόν Θεόν ἡμῶν.

Ὑποφαίνων τό μυστήριον τό καλύψαν, ἐπ' ἀρετή θεόφρον, οὐρανοῦς, ἐφειλκύσω, ἔθνη πρός ἐπίγνωσιν, τό σκότος ἀφέμενα.

Μετά Παύλου τοῦ φωστήρος τῆς οἰκουμένης, ὁδοιπορῶν πολλάκις, τὰς οδοῦς τὰς φερούσας, Κάρπε καθυπέδειξας, λαοῖς πρός εὐσέβειαν.

Θεοτοκίον

Νοερώς ὁ θεοφόρος Θεογεννήτορ, ὅρος σε βλέπει μέγα, καί κατάσκιον Κόρη, ἐξ οὐ ἐπεδήμησε, σαρκί ὁ Θεός ἡμῶν.

Ὡδή ε'

Τόν φωτισμόν σου Κύριε

Ὡς φυτοκόμος ἀριστος, υπέδειξας λαοῖς, ζωῆς τό ξύλον, ἐξ οὐ ὁ μετασχών, ζήσεται λοιπόν εἰς τόν αἰῶνα, χριστοκήρυξ Ἀπόστολε.

Κήρυξ ἐθνῶν Ἀπόστολος, διδάσκαλος σεπτός, ἱερομύστης καί ἱερολόγος, Κάρπε γεγονώς ἐν ευφροσύνῃ, τῷ Δεσπότη παρίστασαι.

Ἀνατολῆς ἐξώρμησαι, ὡς ἄδυτος φωστήρ, τήν οἰκουμένην αὐγαῖς τῶν σῶν λόγων, καί τῶν ἱερῶν φωτίζων τρόπων, ἱεράρχα. Ἀπόστολε

Θεοτοκίον

Ρύπου ψυχῆς καί σώματος, καθάρισόν με νῦν, εὐλογημένη, εὐσπλάγχνω σου ροπή, ὅπως σε ὑμῶ καί μεγαλύνω, κατά χρέος Πανύμνητε.

Ὡδή ς'

Εβόησε, προτυπῶν

Πηγάζει σου, ἡ σορός τῶν λειψάνων τοῖς χρήζουσιν, ἰαμάτων, ἱεράρχα

καρπούς θεία χάριτι, καί καθαίρει πάθη, καί βυθίζει ακάθαρτα πνεύματα.

Ο λόγος σου, αλογίας ανθρώπους ερρύσατο, καί θαυμάτων, η μεγίστη επίδειξις ένδοξε, τούς πεπλανημένους, προς ευσέβειαν Κάρπε ωδήγησε.

Νευρούμενος, δυναστεία τή θεία τόν δράκοντα, τον εις ύψος, βλασφημίαν λαλούντα διώλεσας, καί τούς υπ' εκείνου, ολλυμένους Απόστολε έσωσας.

Θεοτοκίον

Εκύησας, ανωδύνως τόν Πλάστην Πανάμωμε, τάς οδύνας, καί τούς πόνους ημών αφαιρούμενον, καί τής ανωδύνου, αξιούντα τρυφής τό ανθρώπινον.

Ο Ειρμός

«Εβόησε, προτυπών τήν ταφήν τήν τριήμερον, ο Προφήτης, Ιωνάς εν τώ κήτει δεόμενος, Εκ φθοράς με ρύσαι, Ιησού Βασιλεύ τών δυνάμεων».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΚΣΤ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου καί ενδόξου Αποστόλου Κάρπου, ενός τών Εβδομήκοντα Αποστόλων.

Στίχοι

Καρπούς ενεγκών, Κάρπε, δεκτούς Κυρίω
Φέρεις καθ' ώραν τήν τελευτήν ως τρύγην.
Εικάδι έκτη Κάρπος από χθονός ίπτατο μακρής.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Αποστόλου Αλφαίου, καί τών Αγίων Μαρτύρων, Αβερκίου καί Ελένης.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Αβραμιαίοι ποτέ

Νόσους διώκων φθογγή, καί θεραπεύων πάθη, σφραγίδι μόνη τό σωτήριον, διήγγειλας κήρυγμα, ιερομύστα Κάρπε, φωτίζων τούς εν σκότει.

Θυμόν αρχόντων Σοφέ, μή δειλιάσας όλως, τομώς εχώρεις προς αθλήσεως, επίπινα σκάμματα, ο τών Πατέρων βοών, Θεός ευλογητός εί.

Επισκοπούμενόν σε, υπό Κυρίου Κάρπε, Βέρροια θείον εκληρώσατο, Επίσκοπον άριστον, επισκοπούντα ταύτην, επισκοπαίς ενθέοις.

Θεοτοκίον

Ως πλατυτέρα ούσα, τών ουρανών εν μήτρα, εδέξω Λόγον τόν αχώρητον, Παρθένε λυτρούμενον, στενοχωρίας πάσης, τό γένος ανθρώπων.

Ωδή η'

Τόν εν τώ Σταυρώ προσηλωθέντα

Παυλω τώ σοφώ καθηγεμόνι, διακονών επιστολαίς, ενθέοις Ιεράρχα, τās σωτηριώδεις διδαχάς, διεπόρθμευσας τοίς σωζομένοις.

Όρθρος φαεινός περιαιγάζων, τήν οικουμένην τώ φωτί, κηρύγματος εδείχθης, καί τής αγνωσίας το βαθύ, αξιάγαστε εξαίρων σκότος.

Θαύματα τελών τή επικλήσει, Πατρός καί Πνεύματος σοφέ, καί Λόγου σαρκωθέντος, έπεισας Ελλήνων τούς σοφούς, Τρισυπόστατον ουσίαν σέβειν.

Θεοτοκίον

Όφθης ουρανός Θεοκυήτορ, εξανατέλλουσαημίν, τόν τής δικαιοσύνης, Ήλιον, φωτίζοντα ημάς, επιγνώσεσι θεογνωσίας.

Ο Ειρμός

«Τόν εν τώ Σταυρώ προσηλωθέντα, καί υποδείξαντα ημίν, όπλον εις σωτηριαν, Παίδες υπερυψούτε, Χριστόν τόν Θεόν ημών εις τούς αιώνας».

Ωδή θ'

Ο τόκος σου άφθορος

Ιδών μετά δόξης ανελθόντα, Θεόν σαρκοφόρον εν υψίστοις, εβδομήκοντα Κάρπε Μαθηταίς, συναριθμούμενος εξήλθες, άμα σύν τούτοις, κήρυξ ένθεος δεικνύμενος.

Ως πρόβατον μέσον απεστάλης, τών λύκων μετάγων αυτούς Κάρπε, πρόσ επίγνωσιν λόγω αληθεί, τής σωτηρίας, καί μεταπλάττων, τούτων τήν γνώμην, θεορρήμον πρόσ ευσέβειαν.

Συνόμιλος ώφθης τών Αγγέλων Απόστολε Κάρπε θεορρήμον, Αποστόλων καί Μαρτύρων θαυμαστώς, εν ευσεβεία τελειωθέντων, οίς συγχορεύων, ευφροσύνως ημών μέμνησο.

Η γίασας Κάρπε βηματίζων, τήν γήν καί τό άγιον κηρύττων, Ευαγγέλιον πίστει καί ψυχάς, τώ ζωοδότη λόγω προσήξας, όθεν σοι νέμει, κληρουχίαν τήν ουράνιον.

Θεοτοκίον

Φωνήν σοι προσάγομεν Παρθένε, τήν του Γαβριήλ αναβούωντες, Χαίρε κούφη νεφέλη, Χαίρε γή αγεωργήτως στάχυν ωραίον, καρποφορούσα, τόν τροφέα τής κτίσεως.

Ο Ειρμός

«Ο τόκος σου άφθορος εδείχθη, Θεός εκ λαγόνων σου προήλθε, σαρκοφόρος, ός ώφθη επί γής, καί τοίς ανθρώποις συναναστράφη, σέ Θεοτόκε, διό πάντες μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον, τής Εορτής

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, καί Απόλυσις

ΤΗ ΚΖ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου ενδόξου Ιερομάρτυρος Ελλαδίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς το, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ἦχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Θεόφρον Ελλάδαδιε βαφαίς, τού οικείου αίματος, Ιερωσύνης ελάμπρυνας, στολήν τήν ένθεον, μεθ' ἥς εἰς τά άνω, εισηήθες βασίλεια, καί θρόνω τού Δεσπότου παρίστασαι, όν νύν ικέτευε, δωρηθῆναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Θεόφρον Ελλάδαδιε Χριστός, εποφθείς σοι άπαντας, τούς εκ μωλώπων ιάσατο, χώρας, χάριτι, δι' αυτόν γάρ πάσαν, υπομείνας κάκωσιν, προείλου προφανώς αικιζόμενος, διό ικέτευε, δωρηθῆναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Θεόφρον Ελλάδαδιε πυρός, φύσιν εχαλίνωσας, καί αδιάφλεκτος έμεινας, η δρόσος γάρ Θεού, σέ περικυκλούσα, αβλαβή εφύλαττεν, εχθρούς περιφανώς καταισχύνουσα, καί νύν ικέτευε, δωρηθῆναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Τῆς Εορτῆς

Εἰ τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ἦχος α' Πανεύφημοι μάρτυρες

Φωτός ενδιαίτημα Αγνή, μόνη εχηρημάτισας, τού εκ Πατρός αναλάμπαντος, όθεν κραυγάζω σοι, τήν εσκοτισμένην, ψυχήν μου τοίς πάθεσι, φωτί τών αρετών καταφαίδρυνον, καί εν σκηνώμασι, φωτεινοίς σου κατασκήνωσον, εν ημέρα τῆς κρίσεως Άχραντε.

Η Σταυροθεοτοκίον

Σφαγήν σου τήν άδικον Χριστέ, ή Παρθένος βλέπουσα, οδυρομένη εβόα σοι, Τέκνον γλυκύτατον, πώς άδίκως πάσχεις; πώς τώ ξύλω κρέμασαι, ο πάσαν γήν κρεμάσας τοίς ύδασι; Μή λίπης μόνην με, Ευεργέτα πολυέλεε, τήν μητέρα καί δούλην σου δέομαι.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Απολυτίκιον ομοίως, καί Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετά τήν συνήθη Στιχολογίαν, ο, Κανων τής Εορτής καί τού Αγίου.

Ο Κανών τού Αγίου

Ωδή α' Ἦχος δ'
Ἄρματα Φαραώ

Δεύτε θεοπρεπώς, φιλομάρτυρες λαοί, χορεύοντες άσωμεν, ασματικάίς υμνωδίαις, τόν Ιερομάρτυρα τού Χριστού, ανευφημούντες Ελλάδιον.

Άνθεσι χαρμονικώς, καταστέψωμεν πιστοί, τόν θείον Ελλάδιον, ως νικντήν ασεβείας, καί μάρτυρα στερρόν τής τριφασούς, ομοουσίου θεότητος.

Ἡλιος διαυγής, εξ αδύτων ιερών, τώ κόσμω άνέτειλας, απομειώσας τήν πλάνην, εν αθλητικάίς μαρμαρυγαίς, Ιερομάρτυς Ελλάδιε.

Θεοτοκίον

Άσπορον τοκετόν, μόνη φέρεις γυναικών, καί Μήτηρ υπάρχουσα, καί παρθενεύουσα Κόρη, άκουσμα φρικτόν ώφθης Αγνή, ότι Θεόν απεκύησας.

Ωδή γ'
Ο στερεών βροντήν

Ως θαυμαστόν λαοίς τόν Μάρτυρά σου, ανέδειξας Σωτήρ ημών, υπενεγκόντα πάσαν προσβολήν, διά δέ πικρών βασάνων, τώ πόθω γλυκαινόμενον, τής σής αγαπήσεως.

Εν οφθλμοίς τό πύρ υποίσας Μάκαρ, τήν όψιν απολέλοιπας, καί κατιδών δόξαν ουρανών, τώ Θεώ καθωμολόγεις, ότι τώ πάθει φάος σοι, λαμπρόν εξανέτειλε.

Θεοτοκίον

Τό θαυμαστόν αεί εν σοί θρυλείται, τεράστιον Πανάχραντε, ότι Παρθένος ούσα παιδοτοκείς, καί γνησία Μήτηρ πέλεις, τού Ποιητού τής κτίσεως, αμφοίν αληθεύουσα.

Ο Ειρμός

«Ο στερεών βροντήν καί κίζων πνεύμα, στερέωσόν με Κύριε, ίνα υμνώ σε ειλικρινώς, καί ποιώ τό θέλημά σου, ότι ουκ έστιν Άγιος, ως σύ ο Θεός ημών».

Κάθισμα Ἦχος α'
Τόν τάφον σου Σωτήρ

Καθάρας σευτόν, από ρύπου κακίας, εχρίσθης καί Θεώ, Ιεράτευσας Πάτερ, αθλήσας δέ δι' αίματος, πλειοτέρως εξέλαμψας, καί κατηύγασας, τάς τών

πιστών διανοίας, τών θαυμάτων σου, ταίς παραδόξοις ακτίσιν, Ελλάδιε
ένδοξε.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον
Ἦχος α' Τόν τάφον σου Σωτήρ**

Προστάτιν πρός Θεόν, κεκτημένοι σε πάντες, προστρέχομεν σεμνή, τώ αγίω
ναώ σου, αιτούμενοι βοήθειαν, παρά σου Αειπάρθενε, ρύσαι ούν ημάς, τής
τών δαιμόνων κακίας, καί εξάρπασον, εκ καταδίκης φρικώδους, τούς σέ
μακαρίζοντας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Ω θαύματος καινού! ώ φρικτού μυστηρίου! εβόα η αμνάς καί πανάμωμος
Κόρη, εν ξύλω ώς εώρακεν, απλωθέντα τόν Κύριον, ο τά σύμπαντα, εν τή
δρακί περιφέρων, πώς κατάκριτος, υπό κριτών παρανόμων, Σταυρώ
κατακρίνεται;

Ωδή δ'

Εισακήκοα ο Θεός

Εν αυχήμασι ποικιλθείς, δικαιοσύνης τή κορυφή σου, αντιπέθειας διάδημα,
λιθοχρυσοκόλλητον, Ιερομάρτυς ένδοξε, κλέος πιστών.

Ηδομένης σου τής ψηχής, εν ταίς βασάνοις τό πρό σωπόν σου, ωσει ρόδον
τεθεώρητο, ωραιζομένου σου, εν τοίς Χριστού παθήμασι, Μάκαρ σοφέ.

Τριαδικόν

Εν μία ουσία υμνώ, τρεις υποστάσεις της θεαρχίας, τού Πατρός Υιού καί
Πνεύματος, ότι μία έλλαμψις, τής τρισηλίου φύσεως, εις ο Θεός.

Θεοτοκίον

Η Παρθένος πώς γαλουχείς; πώς τοίς μητρώοις λοχεύεις νόμοις; Ότι όνπερ
απεκύησας, σαρκωθείς Θεός εστι, καινοτομών τήν φύσιν, ως οίδεν αυτός.

Ωδή ε'

Ανάτειλόν μοι Κύριε

Εξέλαμψας ως ήλιος, οικών τό δεσμωτήριον, ότι εκεί τό φώς τό άδυτον,
Χριστός σοι επεφάνη, λόγους παρακλήσεως, ως τώ Παύλω φωνών σοι,
καρτερόφρον Αθλητά.

Δεσμά σοι διερράγησαν, ώσπερ ιστός αράχνιος, ότι εν σοί ισχύς η άμαχος,
συντρίβουσα δαιμόνων, άπασαν επίνοιαν καί σέ μεγαλύνουσα, στρατιώτα τού
Χριστού.

Τριαδικόν

Καί τρία σέβω πρόσωπα, καί μίαν τήν θεότητα, ότι εν τρισί διήρηται
προσώποις ού τή φύσει, εις γάρ ο Θεός ημών, ο Πατήρ ο Υιός τε, καί τό

Πνεύμα τό ευθές.

Θεοτοκίον

Καί άρρητον λεγόμενον, καί άγνωστον νοούμενον, τό επί σοί Οφθέν μυστήριον, ότι σποράν ουκ έγνως, καί υιόν απέτεκες, ουτός εστι Πάναγνε, τής ειρήνης Βασιλεύς.

Ωδή ς'

Τών πταισμάτων τή ζάλη

Τών πταισμάτων τήν λύραν πάντες άσωμεν, αγαλλομένη καρδια, ότι Χριστός ανέδειξεν, Ελλάδιον τόν κλεινόν αθλοφόρον, νικητήν τού αντικειμένου.

Τοίς ειδώλοις τό θυειν απαρνούμενος, θυσία ζώσα Τρισμάκαρ Θεώ γέγονας, ευωδιάζων άπασι, τά άχραντα μύρα τών παθημάτων, τού Χριστού εν τώ σώματι σου.

Τετραδέσμοις ανάγκαις διερχόμενος, ως εν αδύτοις υπήρχες ευφραινόμενος, εώρας γάρ τήν μέλλουσαν ανάπαυσιν, πρό προσώπου σου Μάρτυς, υπέρ ής είλου πάντα παθείν.

Θεοτοκίον

Υπερφυής σου ο τόκος, ότι ασπόρως, μητροπρεπώς πάλιν τίκτεις, νόμω φύσεως, παναληθή αμφότερα, φιμούσθωσαν αι γλωσσώδεις αιρέσεις, επί σοί αγνή Θεομήτορ.

Ο Ειρμός

«Τών πταισμάτων τή ζάλη βυθιζόμενος, ως εν κοιλία τού κήτους συνεχόμενος, ως ο Προφήτης κράζω σοι, Ανάγαγε εκ φθοράς τήν ζωήν μου, δέομαι καί ελέησόν με».

Κοντάκιον τής Εορτής

Συναξάριον

Τή ΚΖ τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Ελλαδίου.

Στίχοι

Έλαιον Ελλάδιος ιερωσύνης,
Αίματι συνέμιξε τού μαρτυρίου.
Εικάδι εβδομάτη Ελλάδιον έκτανε πυγμή.

Τή αυτή ημέρα Μνήμη τού αγίου Ιερομάρτυρος θεράποντος.

Ο Άγιος μάρτυς Ευσεβιώτης πυρί τελειούται.

Ο άγιος μάρτυς Αλύπιος λίθω τήν κεφαλήν συντριβείς τελειούται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Πύρ φλέγον εν καμίνω

Ουρανός σε ηδέσθη πρὸς γῆν συρόμενον, θέατρον Μακάριε, εν τῷ κόσμῳ γέγονας, ὑπὲρ Χριστοῦ εναθλήσας, καί τούτον ὑμνῶν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Εν πτέρναις σου υποίσας πικράν διάτρησιν, ἔτρωσας τὸν δόλιον, καί πτερνίσας ἔρριψας, ὑπὸ τούς πόδας σου Μάκαρ, δοξάζων Χριστόν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Τριαδικόν

Τρισήλιε θεότης ομοβασίλειε, ἀναρχε αἰδιε, Πάτερ Υἱέ καί Πνεῦμα, εὐλογητός εἶ ο ἰμός ὑπάρχων Θεός, ο τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ω φρικτοῦ μυστηρίου! ὦ ξένου θαύματος! πῶς καί Μήτηρ πέφηνας, καί Παρθένος ἐμεινας; Εὐλογημένη σύ μονη, τεκούσα ἡμῖν, τὸν τῶν Πατέρων Θεόν.

Ὡδή η'

Γῆ καί πάντα τά εν αὐτῇ

Γῆ τό αἷμά σου μυρωδεῖ, ἀνωθεν ὑμνεῖ σε ουρανός, λογογραφούμεν δέ ἡμεῖς τά ωραία ἀθλά σου Μάκαρ, καί λαμπρῶς εκβοῶμεν, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τούς αἰῶνας.

Πύρ καί ξίφος μή πποθηεῖς, γέγονας σπλίτης τοῦ Χριστοῦ, εν παντευχία μυστική, τὸν Βελίαρ σκυλεύσας Μάκαρ, καί πιστῶς ανακράζων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τούς αἰῶνας.

Τριαδικόν

Θεόν δοξάζω ἐπὶ Πατρός, σύμφωνα ὑμνῶ ἐπὶ Υἱοῦ, καί ἐπὶ Πνεύματος ταύτον, φύσιν κράτος, πλήν τῶν προσώπων εἰς Θεός γάρ τά τρία, ὄν ὑμνούντες αἰνούμεν ὡς Κύριον, καί ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Νοῦς τό θαῦμα οὐκ εγχωρεῖ, γλώσσα δέ εἰπεῖν εἰσπαρεῖ, ὅτι κύει ἀνευ σποράς ἡ Παρθένος, καί μετὰ τόκον ἀληθῶς Θεομήτωρ, ἦν αἰνούμεν, ὑμνούντες τὸν Κύριον, καί ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τούς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός

«Γῆ καί πάντα τά εν αὐτῇ, θάλασσα καί πάσαι αἰ πηγαί, οἱ ουρανοί τῶν ουρανῶν, φῶς καί σκότος, ψύχος καί καύσων, υἱοί τῶν ἀνθρώπων, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε αὐτόν εἰς τούς αἰῶνας».

Ὡδή θ'

Τὸν ἄσπορον τόκον σου

Ἡμέραν ἀθλήσεως, λαμπρῶς εορτάζοντες, τοῦ θεοῦ Ἑλλαδίου, εν ὕμνοις τὸν Σωτήρα μεγαλύνομεν.

Σκεύος Ἱερόχρυσον, Ἱεράς ἀθλήσεως, Χριστοῦ τῆ Ἐκκλησία, τὸν Μάρτυρα ὑμνούντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Χαίροις μυριόχαρε, καί κοσμοχαρμόσουνε, Μαρία Θεοτόκε, ύμνοις σε
ασιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ο Ειρμός

«Τόν άσπορον τόκον σου Θεοτόκε άχραντε, Χριστόν τόν Θεόν ημών, εν
ύμνοις ασιγήτοις μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τής Εορτής

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες, και Απόλυσις

Αρχή

ΤΗ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ευτυχούς ή Ευτυχίου, Επισκόπου
Μελιτηνής.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' και
τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ήχος α'

Πανεύφημοι Μάρτυρες

Θεόφρον Ευτύχιε νευραίς, τών πανσόφων λόγων σου, εναποπνίξας τούς
άφρονας, τέλος μακάριον, πνιγμονή υδάτων, υπεδέξω δράκοντα, εν τούτοις
αποπνίγων τό άσαρκον, διό ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν
ειρήνην, καί τό μέγα έλεος.

Κόσμος ωραιότατος δειχθείς, άθλητών εν χάριτι, μετεβιβάσθης γηθόμενος,
πρός υπερκόσμια, Βασιλεί τών όλων, αληθώς παρίστασθαι, σύν πάσαις ταίς
αγίαις Δυνάμεσι, μεθ' ών ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην,
καί τό μέγα έλεος.

Μάρτυς αξιάγαστε τά σά, λείψανα γηθόμενοι, περιφανώς ασπαζόμεθα, και
αρυομένοι, χάριν ιαμάτων, πόθω σε γεραίρομεν, και πίστει εκτενώς
δυσωπούμέν σε, Χριστόν ικέτευε, δωρηθήναι ταίς ψυχαίς ημών, τήν ειρήνην,
καί τό μέγα έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ἦχος δ' Ως γενναίονεν Μάρτυσιν

Ως πρεσβείαν ακοίμητον, καί παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάναγνε πρὸς τον Κύριον, τούς πειρασμούς κατακοίμισον, τά κύματα πράϋνον, τῆς αθλίας μου ψυχῆς, καί εν θλίψει υπάρχουσιν τήν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπώ σε, καί χαρίτωσον τόν νούν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τόν ἀμνόν καί ποιμένα σε, ἐπί ξύλου ως ἐβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καί μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, Υἱέ ποθεινότατε, ταύτά σοι ο ἀπειθῆς, δήμος ἀνταποδίδωσιν, ο θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων, ἀλλά δόξα, τῆ ἀρρήτω σου καί θεία, συγκαταβάσει φιλόνηρωπε.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά τῆς Εορτῆς.

Ἀπολυτίκιον

Καί τρόπων μέτοχος. Καί τῆς Εορτῆς. Καί Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον

Οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς καί τοῦ Ἁγίου.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τούς σοὺς ἐπαινῶ, Μάρτυς, ἐνθέους τρόπους.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδή α' Ἦχος δ' Ἀνοίξω τό στομα μου

Ταῖς θείαις Δυνάμεσι, συναγελάζων Εὐτύχιε, καί θρόνω τῆς χάριτος, νύν παριστάμενος, τους τιμώντάς σου, τήν μνήμην τήν φωσφόρον, ἐνθέως καταύγασον, τῆ μεσιτεία σου.

Ὀσίως ἐβίωσας, μαθητευθεῖς ἀκριβέστατα, παμμάκαρ Εὐτύχιε, τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, εἰς τελείαν τε, ἀνήχθης ηλικίαν, ἀθλήσας λαμπρότατα, ἀξιοθαύμαστε.

Υπήλθες τό στάδιον, τῆς μαρτυρίας γηθόμενος, καί θάνατον πρόξενον, ζωῆς ἐπόθησας, καί ἀπέπνιξας, ἐχθρῶν τὰς μυριάδας, θαλάσση πνιγόμενος, μάκαρ Εὐτύχιε.

Θεοτοκίον

Σαρκὸς ὁμοιώματι, ἐπιφανεῖς ο φιλόνηρωπος, ἐκ σοῦ Παναμώμητε, κόσμον διέσωσεν, ἀπολλύμενον, καί πλάνη ὑπαχθέντα, ὅθεν σε γεραίρομεν, καί μακαρίζομεν.

Ὠδή γ'

Τούς σούς υμνολόγους

Ευρών τούς τού Λόγου υπηρέτας, απάντων σπορέας τών καλών, εδέξω εν καρδία σου, τόν σπόρον τόν τού Πνεύματος, καί ευσεβώς εβλάστησας, εκατοστεύοντα άσταχυν.

Πυρί τής θεότητος αύλω, παμμάκαρ σαφώς αναφλεχθείς, ως ύλην τήν δυσσέβειαν, κατέφλεξας Ευτύχιε, καί Ιερώς ενήθλησας, όθεν πιστώως ευφημούμέν σε.

Αγίοις τού Λόγου υπηρέταις, ψυχή καί καρδία κολληθείς, αγίως σου διήνυσας, τόν βίον καί εσκήνωσας, περιφανώς Ευτύχιε, εν ταίς Αγίων λαμπρότησι.

Ιάσεις πηγάζων μετά τέλος, παμμάκαρ Ευτύχιε σοφέ, αποδιώκεις πνεύματα, καί τής σαρκός νοσήματα, αποκαθαίρεις χάριτι, Πνεύματος θείου μακάριε.

Θεοτοκίον

Νοός μου τό σκότος Θεοτόκε, φωτίτώ εν σοί ως αγαθή, εκδυσωπώ διάλυσον, καί μετανοίας τρόποις με, βελτιωθήναι πρέσβευε, όπως εν πίστει δοξάζω σε.

Ο Ειρμός

«Τούς σούς υμνολόγους Θεοτόκε, ως ζώσα καί άφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικόν στερέωσον, καί εν τή θεία δόξη σου, στεφάνων δόξης αξίωσον».

Καθισμα 'Ηχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Καλώς τόν αγώνά σου, τελέσας Μάρτυς σοφέ, βραβεία τά θαύματα, εκ τού τών όλων Θεού, εδέξω Ευτύχιε, όθεν σε συνελθόντες, κατά χρέος τιμώμεν, πίστει τών σών λειψάνων, τήν σπορόν προσκυνούντες, πλουσίως ημίν διδούσαν, χάριν καί έλεος.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον 'Ηχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Εκαίνισας Άχραντε, τώ θείω Τόκω σου, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, τών γηγενών τήν θνητήν, ουσίαν καί ήγειρας, πάντας εκ τού θανάτου, πρός ζωήν αφθαρσίας, όθεν σε κατά χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ως προεφήτευσας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μητερ Χριστού τού Θεού, ρομφαία διήλθέ σου, τήν παναγίαν ψυχήν, ηνίκα σταυρούμενον, έβλεπας εκουσίως, τόν Υιόν καί Θεόν σου, όν περ ευλογημένη δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων ημίν δωρήσασθαι.

Ωδή δ'

Τήν ανεξιχνίαστον

Ἦριμον ως βότρυν σε τῆς νοητῆς, ἔνδοξε ἀμπέλου υπάρχοντα, ὑμνολογούμεν, Κατανύξεως ἡμίν, ως ἀληθῶς Εὐτύχιε, οἶνον εὐσεβῶς ἀναβλύζοντα.

Μέγιστος ως ἥλιος ἀνατολαίς, Μάρτυς τῶν ἀγῶνων σου ἀπάσαν, τήν οἰκουμένην, καταυγάζεις ἀληθῶς, τόν σκοτασμόν Εὐτύχιε, λύων τῶν ψυχῶν ἡμῶν χάριτι.

Ἀγαλλιασώμεθά πνευματικῶς, σήμερον τῆ μνήμη χορεύοντες, τοῦ ἀθλοφόρου, καί βοήσωμεν αὐτῷ, Μεγαλομάρτυς αἴτησαι, πάσι τῶν πταισμάτων συγχώρησιν.

Ῥώμη δυναμούμενος παντουργική, πάσας τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας, Μάρτυς Κυρίου, ἐτροπῶσω ἀνδρικῶς, καί κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας, στέφος ἀφθαρσίας δεξάμενος.

Θεοτοκίον

Τόμον σε προέγραψε τῶν Προφητῶν, ἀχραντε Παρθένε ο μέγιστος, ἐν ᾧ δακτύλῳ κατεγράφη τοῦ Πατρὸς, ὁ Λόγος Θεοnúμφευτε, βίβλω τῆς ζωῆς καταγράφων πιστοῦς.

Ωδή ε'

Εξέστη τὰ σύμπαντα

Υψώθης πρὸς Κύριον, χρυσαῖς παμμάκαρ πτέρυξι, τοῦ ἱερωτάτου μαρτυρίου, καί πρὸς ἐνθέους μονάς κατέπαυσας, δήμοις Ἀθλητῶν πανευκλεῶν, νύν συναριθμούμενος, θεομάκαρ Εὐτύχιε.

Σταυρῷ τόν τανύσαντα, ἐθελουσίως Ὅσιε, χεῖρας μιμησάμενος ἐμφρόνως, χεῖρας ἐδέθης, δέρρει κλειόμενος, καί παραδιδόμενος βυθῷ, καί τέλος δεχόμενος, ἐν αὐτῷ τό μακάριον.

Ἐγνώσθησαν ἔνδοξε, πορείαι σου ἐν ὕδασιν, ἐν οἷς τελειούμενος ἐμφρόνως, τόν ἀλαζόνα πανστρατί τύραννον, Μάρτυς ἐναπέπνιξας σοφέ, ὅθεν μακαρίζοντες, εὐσεβῶς σε γεραίρομεν.

Θεοτοκίον

Νεκρούμενος πάθεσι, καί λογισμοῖς Πανάμωμε, πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω, πρὸς τήν θερμὴν σου προστρέχω Δέσποινα, σκέπην καί βοήθειαν, ζωὴν, μόνῃ ἡ κυήσασα, ζωοποίησον σώσόν με.

Ωδή ς'

Τήν θείαν ταύτην

Θαυμάτων χάριν δεξάμενος, ἰάσαι τῶν ψυχῶν ἀρρωστήματα, Μάρτυς Εὐτύχιε, καί θεραπεύεις νοσήματα, τῶν προστρεχόντων πίστει, ὑπὸ τήν

σκέτην σου.

Ενθέου πίστεως έμπλεως, καί χάριτος γενόμενος Ένδοξε, λόγον σωτήριον, σύν Αποστόλοις εκήρυξας, τής δυσσεβείας λύων, σκότος βαθύτατον.

Οσίως Λόγον τόν άναρχον, κηρύπτων ως εν θήκη εμβέβλησαι, δέρρει Ευτύχιε, καί τώ βυθώ παραδέδοσαι, πρός σωτηρίας όρμον, κατεπειγόμενος.

Θεοτοκίον

Υμνολογώ σε Πανύμνητε, δοξάζω τά σεπτά μεγαλειά σου τής αιωνίου με, ρύσαι δεινής κατακρίσεως τόν σόν Υιόν απαύστως καθικετεύουσα.

Ο Ειρμός

«Τήν θείαν ταύτην καί πάντιμον, τελούντες εορτήν οι θεόφρονες, τής Θεομήτορος, δεύτε τās χείρας κροτήσωμεν, τόν εξ αυτής τεχθέντα, Θεόν δοξάζοντες».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΚΗ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Ευτυχούς, Επισκόπου Μελιτηνής.

Στίχοι

Ως ευτυχώς σύ ευτύχησας τρισμάκαρ!
Θείας τετευχώς, Ευτυχές, κληρουχίας,
Εικάδι ογδοάτη Ευτυχέα ένθεν άειραν.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Ελικωνίδος.

Στίχοι

Ελικωνίς τμηθείσα τήν κάραν ξίφει
Ουχ Ελικώνα, αλλ' Εδέμ τρυφήν έχει.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν

Ωδή ζ'

Ουκ ελάτρευσαν τή κτίσει

Σταθηράν επιδεικνύμενος τήν ένστασιν, Μάρτυς Ευτύχιε, τούς τών Ελλήων σοφούς, ανδρείως κατήσχυνας, μέλπων εν Πνεύματι, Υπερύμνητε, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Τούς τού Λόγου Μαθητάς καταμουόντάς σε, ευρών Ευτύχιε, τά υπέρ λόγον καί νούν, τό ούς σου υπέκλινας θεοπειθέστατα, καί εκραύγαζες, ο τών Πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Ρείθρον ζών εν τή καρδιά σου Ευτύχιε, υποδειζάμενος, τού Πνεύματος αληθώς, πλάνης απεξηράνας, θολώδη ρεύματα, καί ιάσεων, αναπηγάζειςνάματα, τοίς πιστώς σοι προσιούσι.

Θεοτοκίον

Ο εν κόλποις τού Πατρός απερινόητος, Υιός καθήμενος, εν κόλποις σου τής αγνής, ως βρέφος καθέζεται, επ' ανακλήσει ημών, ώ κραυγάζομεν, Ο τών πατέρων Κύριος, καί Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η' Παίδας ευαγείς

Πολλά κατά σου κενολογούντες, οι πλάνοι θεομακάριστε ησχύνθησαν, μώμους σοι προσάπτοντες, άμωμον φυλάξαντι, τήν σήν ψυχήν καί μέλποντι, Μάρτυς Ευτύχιε, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο νούς σου φωτί λελαμπρυσμένος, Ευτύχιε ένδοξε τού Πνεύματος, πλάνης αμαυρώσεως, έμεινεν αμέτοχος, ταίς πρόσ Θεόν υψούμενος, απαύστοις νεύσεσι, Τόν Κύριον υμνείτε κραυγάζων, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Υμνούμεν παμμάκαρ αθλοφόρε, τους πόνους, τόν ζήλόν σου τόν ύνθεον, καί τά αριστεύματα, μέγιστε Ευτύχιε, δι' ών εχθρού κατέβαλες τά πανουργεύματα, καί στέφος αφθαρσίας εδέξω, εκ τού αθλοθέτου, καί πάντων Βασιλέως.

Θεοτοκίον

Συνήψας τά πάλαι διεστώτα, Παρθένε θεοχαρίτωτε τώ τόκω σου, όθεν ως αιτίαν σε πάντων μακαρίζομεν, τών αγαθών κραυγάζοντες, ψυχής ευθύτητι, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας.

Ο Ειρμός

«Παίδας ευαγείς εν τή καμίνω, ο τόκος τής Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μέν τυπούμενος, νύν δέ ενεργούμενος, τήν οικουμένην άπασαν, αγείρει ψάλλουσαν, Τόν Κύριον υμνείτε τά έργα, καί υπερυψούτε, εις πάντας τούς αιώνας».

Ωδή θ' Άπας γηγενής

Ίδε φωταυγής, επέστη πανήγυρις, τού αθλοφόρου Χριστού, πάντες ούν συνδράμωμεν, ευσεβοφρόνως τούτου τά θαύματα, καί Ιερά παλαίσματα ανευφημήσαι πιστώς, δι' ών ώφθη, Άγγελος επίγειος, αληθώς καί ουρανιος άνθρωπος.

Όσπερ προσφοράν, παμμάκαρ παρέδωκας, τήν σήν ψυχήν τώ Θεώ, μέσον τών υδάτων μέν, τό θείον τέλος υποδεχομενος, πρόσ τόν τρυφής χειμάρρουν δέ κατασκηνούμενος, καί μεθέξει, κάλλιστα θεούμενος, καί φωτός αϊδίου πληρούμενος.

Στήριγμα πιστών, υπάρχεις καί καύχημα αξιοθαύμαστε, τών ασπαζομένων σου, θεόφρον Μάρτυς τά θεία λείψανα, καί εκτελούντων πάντοτε τήν θείαν μνήμην σου, αθλοφόρων, μέγα ακροθίνιον, τών Αγγέλων απάντων συνόμιλε.

Ἦθροισται λαός, υμνήσαί σου σήμερον τὰ ἀριστεύματα, καί τὰ κατορθώματα, καί τούς ἀγώνας καί τὰ παλαίσματα, ὄν ταίς ευχαίς σου μέγιστε Μάρτυς Εὐτύχιε, ἀπό πάσης, λύτρωσαι στενώσεως, καί ἀθέων βαρβάρων ἀλώσεως.

Θεοτοκίον

Φώτισον Ἀγνή, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, παύσον τόν κλύδωνα, τόν ἐπιγινόμενον, τῆς τῶν δαιμόνων παρενοχλήσεως, καί εἰς ὁδόν κατεύθυνον τῶν θελημάτων Χριστοῦ, τοῦ νοός μου, πάναγνε τήν στένωσιν, ὅπως πίστει αἰί μακαρίζω σε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὔλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τήν ἱεράν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος, καί βοάτω, Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή αἰετάρθενε».

Ἐξαποστειλάριον, τῆς Εορτῆς

Καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καί Ἀπόλυσις.

Ἀρχή

ΤΗ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρά τῆς Ἁγίας

Ἦχος πλ. δ'

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος

Αἴγλη παρθενίας λάμπουσα, Θεοδοσία σεμνή, καί πορφύραν δι' αἵματος, μαρτυρίου πάνσοφε, βεβαμμένην λαμπρότατα, περιθεμένη καί υπερκόσμιον, Χριστοῦ νυμφώνα κατασκηνώσασα, κόρη πανάμωμε, συγχορεύεις τάξειςιν, Ἀγγελικαίς, ὄντως ἀκατάλυτον, χορείαν ἔνδοξε.

Μάρτυς παρθένε πανεύφημε, Θεοδοσία Χριστόν, ὀλοκλήρως ποθήσασα, τῶν βασάνων ἠνεγκας, τὰς πληγὰς καρτερώτατα, αἰκιζομένη διὰ τόν σόν εραστήν, καί ξεομένη πλευράς ταίς μαστιξίν, Ὡ τῶν ἀγώνων σου, καρτεράς ἐνστάσεως! δι' ἧς πρὸς γήν, ὄντως καταβέβληκας, τόν υπερήφανον.

Κάλλει ψυχῆς τε καί σώματος, κεκοσμημένη φαιδρῶς, τῷ Χριστῷ προσετήνεξαι, τόν τῆς δόξης στέφανον, παρ αὐτοῦ ἀναδήσασθαι, Θεοδοσία Μάρτυς πανένδοξε, καί βασιλείας σαφῶς διάδημα, ὄντως πολύτιμον, ἐπαξίως δέδεξαι, σὴ κορυφή, νύμφη παναμώμητος, φανείσα πάνσοφε.

Δόξα... Καί νύν... τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

Ἦχος πλ. δ'

Ω τού παραδόξου θαύματος

Πάντοτε πράπτων τά άτοπα, τόν ποιητήν μου Θεόν, παροργίζω ο άθλιος, καί πποούμαι πάναγνε, τήν αιώνιον κόλασιν, καί τού πυρός τήν φλόγα τήν άσβεστον, Καί τών σκωλήκων τήν αγριότητα, ών με εξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τόν σόν Υιόν, Λόγον καί φιλόανθρωπον καθικετεύουσα.

Η Σταυροθεοτοκίον

Τί το ορώμενον θέαμα, ό τοίς εμοίς οφθαλμοίς, καθοράται ώ Δέσποτα: ο συνεχών άπασαν, κτίσιν ζύλω ανήρησαι, καί θανατούσαι, ο πάσι νέμων ζωήν η Θεοτόκος κλαίουσα έλεγεν, ότε εώρακεν, εν Σταυρώ κρεμάμενον, τόν εξ αυτής, αρρήτως εκλάμπαντα, Θεόν καί άνθρωπον.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής.

Απολυτίκιον Ἦχος δ'

Κατεπλάγη Ιωσήφ

Η αμνάς σου Ιησού, κράζει μεγάλη τη φωνή, Σέ Νυμφίε μου ποθώ, καί σέ ζητούσα αθλώ, καί συσταυρούμαι, καί συνθάπτομαι τώ βαπτισμώ σου, καί πάσχω διά σέ, ως βασιλεύσω σύν σοί, καί θνήσκω υπέρ σου, ίνα καί ζήσω εν σοί, αλλ' ως θυσίαν άμωμον, προσδέχου τήν μετά πόθου τυθείσάν σοι, Αυτής πρεσβείαις, ως ελεήμων, σώσον τάς ψυχάς ημών.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τής, Αγίας ο παρών. ού η' Ακροστιχίς.

Θεοδοσίας τής Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ωδή α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης τό ερυθραίον

Θεός σοι Θεοδοσία γέγονεν, οδός αθλήσεως, επί Σταυρόν εκούσιον ελθών, καθελών γάρ τόν τύραννον, ώσπερ στρουθίον παίζεσθαι, υπό Μαρτύρων απειργάσατο.

Ευτόνως Θεοδοσία πάντιμε, πρός γήν κατέρραξας, τόν αρχηγόν τής πλάνης καρτερώς, εναθλούσα πανευφημε, καί τόν τής νίκης στέφανον, ως νικηφόρος Μάρτυς είληας.

Ο πάλαι μεγαλαυχία χρώμενος, νύν καταβέβληται, σή καρτερία Μάρτυς προσβαλών, τού Σταυρού γάρ τήν δύναμιν, αναλαβούσα ήσχυνας, άμετρα τούτον φρουαπτόμενον.

Θεοτοκίον

Δολίως εξαπατήσας όφισ με, είλεν αιχμάλωτον, τού θεωθήναι πόθον μοι ενθείς, διά σου δέ Πανάχραντε, ανακληθείς τεθέωμαι, αναλλοιώτως αληθέστατα.

Ωδή γ'

Ευφραίνεται επί σοί

Ο πόθος ο θεϊκός, Θεοδοσία σέ πιστήν έδειξε, νύμφην Χριστού Μάρτυρα, τούτου τόν Σταυρόν αγαπήσασαν.

Σαρκός τήν φθοροποιόν, καταλιπούσα ώ σεμνή πρόνοιαν, ζωοποιώ Πνεύματι, ζής Θεοδοσία πανεύφημε.

Ιάτρευσόν μου τόν νούν, θεοδωρήτω σου Σεπτή χάριτι, καί τήν ψυχήν πάθεσιν, εκνευρισμένην θεράπευσον.

Θεοτοκίον

Ανέστησας ώ σεμνή, τήν πεπτωκυίαν μου μορφήν τέξαυα, τόν αρχηγόν Δέσποινα, τής πάντων ημών αναστάσεως.

Ο Ειρμός

«Ευφραίνεται επί σοί, η Εκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σύ μου ισχύς, Κύριε, καί καταφυγή, καί στερέωμα».

Κάθισμα 'Ηχος δ'

Ταχύ προκατάλαβε

Θεού δόσις πέφυκας, εικότως Μάρτυς σοφή, αθλήσει εκλάμπουσα, καί παρθενίαις φαιδραίς, ακτίσι πυρσεύουσα, πάντων τάς διανοίας, τών αεί σε τιμώντων, πίστει Θεοδοσία, καί τήν σήν φαιδροτάτην, τελούντων επί γής εορτήν θεομακάριστε.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκίον

'Ηχος δ' Ταχύ προκατάλαβε

Εκαίνισας Άχραντε, τώ θείω Τόκω σου, φθαρείσαν τοίς πάθεσι, τών γηγενών τήν θνητήν, ουσίαν καί ήγειρας, πάντας εκ τού θανάτου, προς ζωήν αφθαρσίας, όθεν σε κατά χρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ως προεφήτευσας.

Η Σταυροθεοτοκίον

Παρθένε πανάμωμε, Μητερ Χριστού τού Θεού, ρομφαία διήλθέ σου, τήν παναγίαν ψυχήν, ηνίκα σταυρούμενον, έβλεψας εκουσίως, τόν Υιόν καί Θεόν

σου, ὄν περ εὐλογημένη δυσωπούσα μή παύση, συγχώρησιν πταισμάτων
ἡμῖν ὄωρήσασθαι.

Ὡδή δ'
Ἐπαρθέντα σε ἰδούσα

Σεσοβημένος ο τύραννος ταῖς αἰκίαις, καταπτοεῖν τό εὐτονον, τῆς σῆς
καρτερίας, ὤετο ο δόλιος, αὐτή δέ Πανεύφη με, Δόξα τῷ Θεῷ ανεκραύγαζες.

Τήν θεόσδοτον καί θείαν προσηγορίαν, προγνωστικῶς ἐπλούτησας, Μάρτυς
αθληφόρε, δόσις γάρ ἐγένου Θεῷ, ἡμᾶς κατευφραίνουσα, πίστει σε καί πόθῳ
γεραίροντας.

Ἡ γλαῖσμένην θεόφρον Θεοδοσία, μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, σοῦ πεφοινημένην,
περιβεβλημένη στολήν, Δραμούμαι οπίσω σου, πόθῳ τοῦ νυμφίου μου,
ἐκραζες.

Θεοτοκίον

Σεσαρκωμένον τόν Λόγον ἀγνή Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καί μένεις
Παρθένος, ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τό Χαίρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτω
κραυγάζομεν.

Ὡδή ε'
Σύ Κύριέ μου φῶς

Μύρον ἐκκενωθέν, τόν Χριστόν ἀγαπήσασαι, νεάνιδες θεοφρόνως,
ἠκολούθησαν τούτῳ, ἐν ἄσμασι δοξάζουσαι.

Αἰώνιον ζωῆν, χρονικῆς ἀνταλλάξασα, ἀνθ' αἵματος βραχυτάτου, οὐρανῶν
βασιλείαν, ἡ Μάρτυς ἐκληρώσατο.

Ρέουσιν ὡς πηγαί, τῶν Μαρτύρων τά λείψανα, ἰάματα τοῖς νοσοῦσι, καί
ψυχῶν ἀρρωστίας, τῇ πίστει θεραπεύουσι.

Θεοτοκίον

Τίς δύναται τό σόν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τόν γάρ Κτίστην, μή
χωρούμενον πάσιν, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

Ὡδή ς'
Θυσω σοι, μετά φωνῆς

Υπέρ σοῦ, μετά σπουδῆς τόν θάνατον εἴλετο, Θεοδοσία ἡ Μάρτυς, ἀπειλᾶς
τυράννων μή πποθηθείσα, τό σόν πάθος, μιμουμένη Χριστέ τό ἐκούσιον.

Ραδίως, τῷ Σταυρῷ σου γυναῖκες ρωννύμεναι, τάς κεφαλᾶς τῶν δρακόντων,
ὡσπερ ἔφης Σῶτερ καταπατούσι, τῷ σῷ πόθῳ, τετρωμένοι καί θείῳ σου
ἔρωτι.

Θεοτοκίον

Ὅλην σε, περιστεράν τελείαν καί ἄμωμον, καί τηλαυγέστατον κρινον, καί
κοιλᾶδων ἄνθος ὡ Θεομήτορ, ο νυμφίος, ο νοητός ευρῶν σοι ἐσκήνωσεν.

Ο Ειρμός

«Θύσω σοι, μετά φωνής αιnéσεως Κύριε, η Εκκλησία βοά σοι, εκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τώ δι' οίκτον, εκ τής πλευράς σου ρεύσαντι αίματι».

Κοντάκιον Ἦχος β' Τά άνω ζητών

Τοίς πόνοις ζωήν, τήν άπνονον κεκλήρωσαι, τοίς αίμασι δέ, τόν Λέοντα απέπνιξας, τόν εχθρόν τόν βέβηλον, Εκκλησίας Χριστού πανεύφημε, καί αυτώ συγχαίρουσα νύν, δυσώπει απαύστως υπέρ πάντων ημών.

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή Κθ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τής Αγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Στίχοι

Πνίγει θαλάσσης Θεοδοσίαν ύδωρ,
Τρέφει δέ Χριστός εις αναψυχής ύδωρ.
Εικάδι Θεοδοσίην ενάτη πέφνε ρεύμα θαλάσσης.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τής Αγίας Οσιομάρτυρος Θεοδοσίας τής Κωνσταντινουπολιτίσσης.

Στίχοι

Κέρας κριού κτείνάν σε, Θεοδοσία,
Ώφθη νέον σοι τής Αμαλθείας κέρας.

Τή αυτή ημέρα, Μνήμη τού Αγίου Ιερομάρτυρος Ολβιανού, Επισκόπου πόλεως Ανέου.

Στίχοι

Τόν Ολβιανόν μάλα όλβιον λέγω,
Υπέρ Θεού θανόντα τού πανολβίου.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς Αμήν.

Ωδή ζ'

Εν τή καμίνω

Σέ θεοσδότοις, κεκοσμημένην Μάρτυς κάλλεσι, πίστει θεωρούντες ύμνοις ειλικρινώς, τώ νυμφίω σου κραυγάζομεν, Ευλογημένος εί εν τώ ναώ, τής δόξης σου Κύριε.

Μετά παρθένων, λαμπαδηφόρος εις ουράνιον, Μάρτυς νύν παστάδα χαίρουσα τώ Χριστώ, εισελήλυθας κραυγάζουσα, Ευλογημένος εί εν τώ ναώ τής δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Επί τού θρόνου, τού επηρμένου ό καθήμενος, θρόνον σε επί γής Παρθένε θεοπρεπή, ευρηκώς επανεπαύσατο, Ευλογημένη σύ εν γυναιξί, πανάμωμε Δέσποινα.

Ωδή η'
Χείρας εκπετάσας Δανιήλ

Λυθείσα δεσμών τών τῆς σαρκός, Θεοδοσία σεμνή, ανέπτῃς χαίρουσα, πρὸς φωτεινόμορφον θάλαμον, νυμφικῶς περιχορεύουσα, καὶ μαρτυρίου φοινικῶ αἵματι στίλβουσα, καὶ βώσα, Πάντα τὰ ἔργα υμνεῖτε τὸν Κύριον.

Παστάδα ουράνιον οικεῖν, κατηξιῶθῃς παιδρῶς, Θεοδοσία σεμνή, διαιωνίζουσιν εὐκλειαν, ευραμένη παναοίδιμε, καὶ τῆς ἀνδρείας σου καρπὸν ὄντως πλουτήσασα, Ευλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βώσα τὸν Κύριον.

Ωράθῃς φερώνυμος σαφῶς, Θεοδοσία σεμνή, Θεοῦ γὰρ δόσις ἡμῖν, ἀρίστη δέδοσαι πάνσοφε, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀναδιδούσα ποταμούς τοῖς πίστει μέλπουσιν, Ευλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως πάναγνε, Μήτηρ εδείχθῃς Θεοῦ, ἐπαληθεύουσιν φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, θεωνυμίαν, οἱ πιστοί, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον, σέ θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα.

Ο Ειρμός

«Χείρας εκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραιυγάζοντες, Ευλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ωδή θ'
Λίθος ἀχειρότμητος

Λύσον τὰς σειράς τῶν παισμάτων, τῶν εὐσεβῶς σε ἀνυμνούντων, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις θεόφρον, Θεοδοσία Μάρτυς πανεύφημε, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, παρισταμένη πανσεβάσμιε.

Εὐας τῆς προμήτορος πόθον, ἐπιτηδείως ἐκομίσω, νεύσει πρὸς Θεὸν θεουμένη, καὶ γενομένη θεία μεθέξει Θεός, διό σε παμμακάριστε, Θεοδοσία μακαρίζομεν.

Ὅλος γλυκασμὸς χρηματίζει, ὁ σὸς νυμφίος ἀθληφόρε, ὅλος ψυχικὴ θυμηδία, Θεοδοσία Μάρτυς ὑπάρχει Χριστός, οὐπὲρ νῦν ἀπολαύουσα, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Θεοτοκίον

Σαρκὶ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων ευράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀλνθείας Μητροπάρθενε.

Ο Ειρμός

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χριστός συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις, διό ἐπαγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καὶ τὰ λοιπά, ὡς σῦνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Οσίου πατρός ημών Ισαακίου, Ηγουμένου τής Μονής τών Δαλμάτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια τής Εορτής γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ἦχος δ'

Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν

Εγκρατείας τοῖς βέλεσι, τόν ἐχθρόν ἐτραυμάτισας, καί τās τούτου φάλαγγας ἐξεπόρθησας, διό τής νίκης ἀπέλαβες, βραβεῖα Μακάριε, παρ' αὐτοῦ τού κραταιώς, σέ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος, ὄν ἰκέτευε, ἐκ φθοράς καί κινδύνων λυτρωθῆναι, τούς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τής κρείττονος, ἐπιβάς Παμμακάριστε, τὰ γεώδη ἅπαντα καί ἐπίκηρα, καί περιών ἐν τῷ σώματι, παρείδες καί ἄϋλον, πολιτείαν ἐπὶ γῆς, ἐπεσπάσω αἰδίμει, θείῳ Πνεύματι, ὀδηγούμενος Πάτερ μοναζόντων, ὀδηγός κανών καί τύπος, ὠφθης καί πίστει περὶδοξος.

Τῶν χαρίτων τού Πνεύματος, ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι, φαιδρυνδεῖς θεόπνευστε, Ἰσαάκιε, φωστήρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν, οἰκίας κακώσεων, καί τό σκότος τῶν παθῶν, ἀπελαύνων πρεσβείαις σου, καί ρυόμενος, νοσημάτων παντοίων καί κινδύνων, τούς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν αἰσέβαστον μνήμην σου.

Δόξα... Καί νύν... Τής Εορτής

Εἰ τύχοι ἡ νηστεία τῶν Ἀποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκόν

Ἦχος δ' Ὡς γενναίον ἐν Μάρτυσιν

Ὡς πρεσβείαν ἀκοίμητον, καί παράκλησιν ἔμμονον, κεκτημένη πάντα πρὸς τόν Κύριον, τούς πειρασμούς κατακοίμισον, τὰ κύματα πράϋνον, τής ἀθλίας μου ψυχῆς, καί ἐν θλίψει ὑπάρχουσαν τὴν καρδίαν μου, παρακάλεσον Κόρη, δυσωπῶ σε, καί χαρίτωσον τόν νοῦν μου, ὅπως ἀξίως δοξάζω σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τόν ἀμνόν καί ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, ἡ Ἀμνάς ἡ τέσσα ἐπωδύρετο, καί μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο, Υἱέ ποθεινότατε, ταῦτά σοι ὁ ἀπειθῆς, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ θαυμάτων σου, ἀπολαύσας μεγίστων,

αλλά δόξα, τή αρρήτω σου καί θεία, συγκαταβάσει φιλόνηρωπε.

Εἰς τόν Στίχον Στιχηρά, τῆς Εορτῆς.

Απολυτίκιον Τό τού Οσίου
Ἦχος πλ. δ'

Ταῖς τῶν δακρύων σου ροαῖς, τῆς ερήμου τό άγονον εγεώργησας, καί τῆς εκ
βάθους στεναγμοῖς, εἰς εκατόν τούς πόνους εκαρποφόρησας, καί γέγονας
φωστήρ, τή οικουμένη λάμπων τοῖς θαύμασι, Θεόκτιστε Πατήρ ημῶν Ὅσιε,
πρέσβευε Χριστώ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τάς ψυχάς ημῶν.

Καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Εορτῆς, καί τού Αγίου ο παρών.

Ὡδή α' Ἦχος πλ. δ'
Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ

Πάθεσι νεκρωθέντα, ζώωσόν με Πάτερ ταῖς πρεσβείαις σου, τή ζωή νύν τῶν
ζώντων, παρηρησία πολλή παριστάμενος.

Αἰγλην άύλον Πάτερ, ένδον εν καρδία σου δεξάμενος, εφωτίσθης καί πάσαν,
τῶν παθῶν τήν αχλύν εξηφάνισας.

Θεοτοκίον

Σώσόν με τόν εν ζάλη, αισχίστων παθῶν κλυδωνιζόμενον, τόν Σωτήρα
τεκούσα, τού παντός τήν γαλήνην Πανάμωμε.

Ὡδή γ'
Σύ εἰ τό στερέωμα

Σάρκα καθυπέταξας, τῷ λογισμῷ στερρώς Ὅσιε, τήν δέ ψυχήν, έδειξας
δουλείας, τῶν παθῶν απελεύθερον.

Πόνους σου τήν άρουραν, τήν τῆς ψυχῆς σοφέ Ὅσιε, καλλιεργῶν, στάχυν
απαθείας, καί θαυμάτων εξήνησας.

Θεοτοκίον

Τόπον αγιάσματος, καί νοητήν Αγνή τράπεζαν, άρτον Χριστόν, τήν ζωήν τῶν
όλων, δεξαμενην υμνούμέν σε.

Ο Εἰρμός

«Σύ εἰ τό στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε, συ εἰ τό φῶς, τῶν
εσκοτισμένων, καί υμνεῖ σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα Ἦχος δ'
Επεφάνης σήμεραν

Επιλάμπει Πνεύματος τού Παναγίου, φωτισθείς απήλασας, τήν τῶν αιρέσεων

αχλύν, θαυματουργέ, Ισαάκιε, όθεν σε πάντες, συμφώνως γεραίρομεν.

Κάθισμα τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

**Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον
Ήχος δ' Επεφάνης σήμερον**

Εν τή σκέπη πάναγνε, πτή σή Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν,
προσδεξαμένη παρ' ημών, μή διαλίπης πρεσβεύουσα, τώ φιλανθρώπω,
σωθήναι τούς δούλους σου.

Η Σταυροθεοτοκίον

Επί ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τόν Υιόν σου βλέψασα, Παρθενομήτορ
καί Θεόν, σύν οδυρμοίς ανεκραύγαζες, Πώς ταύτα πάσχεις, Υιέ μου καί
Κύριε;

**Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε**

Επομβρίαις τής χάριτος, Πάτερ ποταμούς θαυμάτων ανέβλυσας, μολυσμόν
αποκαθαίροντες, τών εν πίστει Μάκαρ προστρεχόντων σοι.

Ολονύκτοις δεήσεσι, καί ταίς πανημέροις Όσιε στάσεσι, τήν ψυχήν
προκαθηράμενος, τής Τριάδος οίκον Πάτερ έδειξας.

Θεοτοκίον

Αλατόμητον όρος σε, πάλαι Αββακούμ προείδε Πανάμωμε, ο Θεός εξ ού
επέφανε, καί ημάς φθαρέντας ανεκαίνισεν.

**Ωδή ε'
Ορθρίζοντες βοώμέν σοι**

Ναός τής τρισηλίου θεότητας, χρηματίσας, παθών τά ινδάλματα, τής σής
ψυχής εξεμείωσας.

Πνευμάτων ακαθάρτων καθέστη κας, σύ διώκτης Αγίου γάρ Πνεύματος,
καθαρόν σκήνωμα γέγονας.

Θεοτοκίον

Τόν Ήλιον τεκούσα τής ζωής, Θεοτόκε, όλον φωταγωγήσον, εσκοτισμένον με
πάθεσιν.

**Ωδή ς'
Ιλάσθητί μοι Σωτήρ**

Τού κήτους τού νοητού, πανολεθρίαν διέφυγες, εγκράτειαν προσευχήν,
αγάπην αθόλωτον, κραταιάν ταπείνωσιν, καί στοργήν βεβαίαν, πρός Χριστόν
Πάτερ κτησάμενος.

Θεός σου τά πρός αυτόν, κατεύθυνε διαβήματα, ο δυνατός δυνατόν, σαφώς

απειργάσατο, πατούντα επ' όφρων, καί σκορπίων κάρας,, Ισαάκιε μακάριε.

Θεοτοκίον

Μαρία τό καθαρόν, τής παρθενίας κειμήλιον, καθάρισόν μου τόν νούν, παθών αμαυρότητος, καί πλήρωσον χάριτος, καί δικαιοσύνης, τήν καρδίαν μου πανάμωμε.

Ο Ειρμός

«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αι ανομίαι μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε δέομαι, πρός σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή Λ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Οσίου Πατρός ημών Ισαακίου, Ηγουμένου τής Μονής τών Δαλμάτων.

Στίχοι

Ψήφω Θεού πρός θείον ήρθη χωρίον,
Γής, Ισαάκιος εκλιπών τό χωρίον.
Θείον Ισαάκιον μόρος είλεν ενί τριακοστή.

Τή αυτή ημέρα ο Άγιος Νατάλιος ξίφει τελειούται.

Ο όσιος Βαρλαάμ εν ειρήνη τελειούται.

Οι άγιοι νεομάρτυρες Ρωμανός καί Μελέτιος, ξίφει τελειούνται.

Ταίς αυτών αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Παίδες Εβραίων

Ήρθης πρός ύψος απαθείας, εμιμήσω γάρ εν σώματι Αγγέλου, αϊδίου τρθφής, μέτοχος ανεδείχθης, αναβοών Μακάριε, ο Θεός ευλογητός εί.

Λάμπων ακτίσι θεωρίας, διεσκέδασας δαιμόνων επιθέσεις, καί τής τούτων πολλούς, κακώσεως ερρύσω, κραυγάζοντας Ισαάκιε, ο Θεός ευλογητός εί.

Θεοτοκίον

Ίδε ήν έφησε Παρθένον, εν τώ Πνεύματι ο μέγας Ησαΐας, εν γαστρί τόν Θεόν, συνέλαβε καί τίκτει, ώ μελωδούμ εν, Κύριε, ο Θεός ευλογητός εί.

Ωδή η'

Τόν άναρχον Βασιλέα

Ανύστακτον τής ψυχής τήν λαμπάδα, ελαίω σου τών αγώνων τηρήσας, εισήλθες εν χαρά εις άφθαρτον νυμφώνα, καί ζής εις τούς αιώνας.

Τό δύσμορφον τών παθών εξεδύσω, χιτώνιον, ενεδύσω δέ Μάκαρ, ωραϊαν

τήν στολήν, τῆς θείας απαθείας, Χριστῷ συμβασιλεύων.

Θεοτοκίον

Ὡς έντιμον καί υπέρτατον θρόνον, υπάρχουσαν τού Θεού τήν Μητέρα, υμνήσωμεν λαοί, τήν μόνην μετά τόκον, Παρθένον φυλαχθείσαν.

Ὁ Ειρμός

«Τόν άναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, όν φρίπτουσι στρατιαί τών Αγγέλων, υμνεíte ιερεΐς, λαός υπερυπούτε, εΐς πάντας τούς αιώνας».

Ὡδή θ'

Έφριξε πάσα ακοή

Έδυσ μέν οΐά περ αστήρ, από κόσμου, πρός Χριστόν δέ άνέτειλας, τόν νοητόν αληθώς, δικαιοσύνης παμμάκαρ Ήλιον, καί ως ακτίνα τοΐς πιστοΐς, τάς σάς καταλέλοι πας, φωτοειδεΐς αρετάς, ελαυνούσας τών ψυχών αμαυρότητα.

Τίμιος έναντι Θεού, σου ο θάνατος Ισαάκιε γέγονε, καί γάρ οσίως εν γή, επολιτεύσω τούτου προστάγματα, καί δικαιώματα σοφέ, τηρήσας αλώβητα' όθεν άνέτειλεν, ώς δικαίω σοι τό φώς τό άνέσπερον

Θεοτοκίον

Έπαυσας μόνη γυναικών, τήν arάν τών πρωτοπλάστων Θεόνυμφε, τόν απερίγραπτον, σαρκί τεκούσα περιγραφόμενον, εκαινοτόμησας θεσμούς, φύσεως αμόλυντε, τά διεστώτα τό πρίν, παραδόξω μεσιτεΐα σου ήνωσας.

Ὁ Ειρμός

«Έφριξε πάσα ακοή, την απόρρητον Θεού συγκατάβασιν, όπως ο Ύψιστος, εκών κατήλθε μέχρι καί σώματος, Παρθενικής από γαστρός, γενόμενος άνθρωπος, διό τήν άχραντον, Θεοτόκον οι πιστοΐ μεγαλύνομεν».

Εξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς

Καί τά λοιπά, ως σύνηθες καί Απόλυσις.

[Αρχή](#)

ΤΗ ΛΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ερμείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εις τό, Κύριε εκέκραξα, ψάλλομεν Στιχ. Προσόμοια τῆς Εορτῆς γ' καί τού Αγίου γ'.

Στιχηρά τού Αγίου

Ήχος α'

Τών ουρανίων ταγμάτων

Η απροσμάχητος χάρις, τού δυναμούντός σε, εν ασθενεία Μάρτυς, σου τῆς φύσεως πάσι, τήν δύναμιν δεικνύει, διό καί θνητώ, σέ ενίσχυσε σώματι,

καταπαλαίσαι τόν άσαρκον κραταιώς, καί λαβεΐν τά νικητήρια.

Ταΐς τών αιμάτων ρανΐσι, τής αθειας τό πύρ, Μεγαλομάρτυς σβέσας, τήν Χριστού Εκκλησίαν, κατήρδευσας πλουσίως, καί τών πιστών, τάς καρδΐας εφώτισας, τών ευσεβώς σου τιμώντων τό Ιερόν, καί σεβάσμιον μνημόσουνον.

Ως ακαθαΐρετος Πύργος, ταΐς προσβολαΐς τών εχθρών, ουκ εσαλεύθης όλως, τάς αυτών δέ καρδΐας, συνέσεισας Ερμεία, καί τώ μοχλώ τών γενναίων αγώνων σου, ως ευπερίτρεπτον τείχος, πάντων αυτών, τά φρονήματα κατέαξας.

Δόξα... Καί νύν... τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεΐα τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον Ήχος α' Τών ουρανίων ταγμάτων

Εν τώ πελάγει τού βΐου κλυδωνιζόμενος, καί ταΐς τών εναντίων, ραπιζόμενος αύραις, βοώ σοι Θεοτόκε, Ίθυνον νύν, πρός λιμένα με εύδιον, τής μετανοΐας τήν ζάλην τών λογισμών, εις γαλήνην μεταβάλλουσα.

Η Σταυροθεοτοκΐον

Εν τώ Σταυρώ παρεστώσα τού σου Ύιού καί Θεού, καί τήν μακροθυμίαν, τούτου αποσκοπούσα, έλεγες θρηνούσα, Μήτηρ αγνή, Οΐμοι! Τέκνον γλυκύτατον, τί ταύτα πάσχεις αδίκως, Λόγε Θεού; ίνα σώσης τό ανθρώπινον.

Εις τόν Στίχον, Στιχηρά τής Εορτής.

Απολυτίκιον ομοίως, καί Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οι Κανόνες τής Εορτής, καί τού Αγΐου.

Ο Κανων τού Αγΐου, ού η Ακροστιχΐς.

Άδω Μάκαρ σου τούς πόνους θερμώ πόθω.

Ποΐημα Ιωσήφ.

Ωδή α' Ήχος πλ. δ' Υγράν διοδεύσας

Αστήρ διαλάμπων θείω φωτί, τώ τής αληθείας ανεδείχθης μαρτυρικώς, πάντας καταυγάζων τούς εν πίστει, ειλικρινεί σε Ερμεία γεραίροντας.

Διόλου τή νεύσει τή πρός Θεόν, πάντων αλογήσας, τών εν βίω Μάρτυς σοφέ, μαρτύρων υπέδυσ τούς αγώνας, καί τόν εχθρόν καταρράσων ενίκησας.

Ωραίος τό είδος καί τήν ψυχήν, υπάρχων Ερμεία, εστρατεύθης τώ Βασιλεί, τώ επουρανίω καί τούς τούτου, Μάρτυς εις τό τέλος εχθρούς εταπείνωσας.

Μή θύσας ειδώλοις Μάκαρ τούς σους, εθλάσθης οδόντας, σιαγόνας τών νοητών, συνθλάσας λεόντων, καί τής νίκης, αναδησάμενος στέφος αμάραντον.

Θεοτοκίον

Αγία Παρθένε Μήτηρ Χριστού, Μαρτύρων η δόξα, καί Αγγέλων η χαρμονή, σύν τούτοις δυσώπει τόν Υιόν σου, τού οικτιρήσαι καί σώσαι τούς δούλους σου.

Ωδή γ'

Σύ εί τό στερέωμα

Κόσμος εχρημάτισας, τών αθλητών Σοφέ χάριτι, θεολαμπής, όθεν οι εν κόσμω, ευσεβώς σε γεραίρομεν.

Αίνον τώ Θεώ ημών, τας σιαγόνας σου θλώμενος, Μάρτυς σοφέ, τώ σέ δυναμούντι, ευχαρίστως ανέμελπες.

Ρώμη θείου Πνεύματος, σύ κρατυνόμενος Πάνσοφε, τόν δυνατόν, χαιρών εν κακία, εταπείνωσας δράκοντα.

Θεοτοκίον

Στόματι καί γλώπτη σε, Θεού πανάγιον τέμενος, ομολογώ, Πάναγνε, διό με, πάσης ρύσαι κολάσεως.

Ο Ειρμός

«Σύ εί τό στερέωμα, τών προστρεχόντων σοι Κύριε, σύ εί τό φώς, τών εσκοτισμένων, καί υμνεί σε τό πνεύμά μου».

Κάθισμα 'Ηχος δ'

Επεφάνης σήμεραν

Ως αστέρα μέγιστον, τή οικουμένη, ο Χριστός σε έδειξε, φωταγωγούντα τούς πιστούς, ταίς τών αγώνων σου λάμπεσι, Μάρτυς Ερμεία, Αγγέλων συνόμιλε.

Καί τής Εορτής

Ει τύχοι η νηστεία τών Αποστόλων

Δόξα... Καί νύν... Θεοτοκον

'Ηχος δ' Επεφάνης σήμεραν

Εν τή σκέπη πάναγνε, ττή σή Παρθένε, προσφυγόντων δέησιν, προσδεξαμένη παρ' ημών, μή διαλίπης πρεσβεύουσα, τώ φιλανθρώπω, σωθήναι τούς δούλους σου.

Η Σταυροθεοτοκίον

Επί ξύλου Δέσποινα, προσηλωμένον, τόν Υιόν σου βλέψασα, Παρθενομήτορ

καί Θεόν, σύν οδυρμοίς ανεκραύγαζες, Πώς ταύτα πάσχεις, Υιέ μου καί Κύριε;

**Ωδή δ'
Εισακήκοα Κύριε**

Οι κρουνοί τών αιμάτων σου, τής πολυθείας τό πύρ κατέσβεσαν, τοίς πιστοίς δέ ὄροσος ὠφθησαν, αθλοφόρε Μάρτυς αξιάγαστε.

Υπεισήλθες απτόητος, τήν πυρακτωθείσαν Ἐνδοξε κάμινον, ὡς οἱ Παῖδες δέ διέμεινας θεϊκή δυνάμει ακατάφλεκτος.

Τής Τριάδος τή χάριτι, Μάρτυς δροσιζόμενος μένεις ἀφλεκτος, τής φλογός μέσον ιστάμενος, ἐν Τρισίν ἡμέραις παναοίδιμε.

Ο χορός τών Δυνάμεων, ἄνωθεν εσκόπει τήν γενναιότητα, καί τών πόνων σου τό εὔτονον, ἀθλητά Ερμεία εκπληττόμενος.

Θεοτοκίον

Υπερύμνητε Δέσποινα, τόν ἐν τοίς Ἁγίοις αναπαυόμενον, ὑπέρ λόγον ἀπεκύησας, διά τούτο ὕμνοις σε γεραίρομεν.

**Ωδή ε'
Ἴνα τί με ἀπώσω**

Συντριβόμενος σῶμα, Μάρτυς παναοίδιμε πολλαίς κολάσεσι, συντριβήν ειργάσω, ἀπωλείας ξοάνων ἐν χάριτι, διά τούτο πάντων, τών ευσεβῶν χάριτι θεία, θεραπεύεις ψυχῶν τά συντρίμματα.

Πικροτάτων φαρμάκων, Μάκαρ καταπόσεσι μένεις ἀπήμαντος, εἰς βεβαίαν πίστιν, ἐκκαλούμενος τούτων τόν πάροχον, μετακυλισθέντα, τή σή λαμπρά θαυματουργία, μαρτυρίου πρὸς κλέος ὑπέρλαμπρον.

Ουδαμῶς παρετράπησ, στάσεως τής κρείττονος Μακαριώτατε, τόν κρατύνοντά σε, καί στηρίζοντα καί κατευθύνοντα, τās κινήσεις πάσας, τās πρὸς αὐτόν σου γινομένας, προορώμενος γνώμης ευθύτητι.

Θεοτοκίον

Νοεράν σε λυχνίαν, πάλαι ο Προφήτης κατείδεν ἐν Πνεύματι, κεκτημένην Κόρη, τό λαμπάδιον Χριστόν τόν Κύριον, τόν φωτί ἀρρήτω, πάντας ἡμᾶς φωταγωγούντα, τοὺς πιστῶς σε τιμώντας πανάμωμε.

**Ωδή ς'
Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ**

Ολόκληρον πρὸς Θεόν, Παμμάκαρ ἔχων τήν ἔφεσιν, τοὺς πόνους καί σπαραγμούς, τού θείου σου σώματος, ὡσπερ ἄλλου πασχοντος, ἐκαρτέρεις Χαίρων, τοὺς στεφάνους προορώμενος.

Υπέμεινας καρτερώς, τών νεύρων σου τήν ἀφαίρεσιν, Ερμεία Μάρτυς

Χριστού, εχθρόν πολυμήχανον, εκνευρίζων χάριτι, καί ανδρείας πάσης, υποτύπωσης δεικνύμενος.

Στομούμενος τώ πυρί, τής τού Χριστού αγαπήσεως, ως δίστομος αληθώς, γεγένησαι μάχαιρα, στρατεύματα άθεα, ως στερρός οπλίτης, διακόπτων εμφανέστατα.

Θεοτοκίον

Θηλάζεις μητροπρεπώς, τόν νεύματι πάντας τρέφοντα, αγκάλαις περικρατείς, πανάμωμε Δέσποινα, τόν πάντας κατέχοντα, διά τούτο πίστει, κατά χρέος σε δοξάζομεν.

Ο Ειρμός

«Ιλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλάί γάρ αί ανομίες μου, καί εκ βυθού τών κακών, ανάγαγε δέομαι, πρόσ σέ γάρ εβόησα, καί επάκουσόν μου, ο Θεός τής σωτηρίας μου».

Κοντάκιον τής Εορτής

Σ υ ν α ξ ά ρ ι ο ν

Τή ΛΑ' τού αυτού μηνός, Μνήμη τού Αγίου Μάρτυρος Ερμείου.

Στίχοι

Βαπτεις σεαυτόν κογχύλη σών αιμάτων,
Ερμεία, Τμηθείς ώ βαφής ανεκπλυτου!
Ερμείαν τριακοστή άορ κατέκτανε πρώτη.

Ταίς αυτού αγίαις πρεσβείαις, ο Θεός, ελέησον ημάς. Αμήν.

Ωδή ζ'

Οι εκ τής Ιουδαίας

Εις Θεόν ατενίζων, τόν δυνάμενον σώζειν νοός ευθύτητι, υπήνεγκας τους πόνους, Ερμεία τούς γενναίους, αναμέλπων τού σώματος, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Ραντισμώ τών αιμάτων, τήν πυράν κατασβέσας τής αθεότητος, τήν φλόγα υπεισήλθες, εφλέχθης δέ ουδόλως, αναμέλπων πανόλβιε, ο τών Πατέρων ημών, Θεός ευλογητός εί.

Μακφρίζει σε πάσα, Εκκλησία Ορώσα τάς αριστείας σου, τήν χάριν τών θαυμάτων, τής νίκης τά βραβεία, ά παρέσχε σοι Κύριος, Ερμεία Μάρτυς σοφέ, λαμπρώς ηγωνισμένω.

Θεοτοκίον

Ωραιώθης Παρθένε, τόν εν κάλλει ωραίον Χριστόν κυήσασα, ημίν ομοιωθέντα, καί πάντας συντριβέντα, πρόσ ζωήν αναπλάσαντα, όθεν πιστώσ σε αεί, δοξάζομεν εν ύμνοις.

Ωδή η'

Νικηταί τυράννου

Παρανόμων δόγμα, νόμω κρατυνόμενος τῆς ἀληθείας, ἀθλητά Ἑρμεία, χαίρων ἐξεφαύλισας καί τοῖς ἀγώσι, τοῖς μεγίστοις μάκαρ, καρτερῶν ἀπέλαβες, τάς ἐν τοῖς υψίστοις, σκηνώσεις εἰς αἰώνας.

Οὐ πποοῦμαι πάσαν, ἀλγεινῶν ἐπίτασιν προσγινομένην, οὐδέ νέμω σέβας, τοῖς μή οὔσιν ἐκράζεις θεοῖς Παμμάκαρ, ἓνα μόνον σέβω, Ἰησοῦν τόν Κύριον, τόν ἐπί Ποντίου, Πιλάτου σταυρωθέντα.

Θύεσθαι προεῖλου, ὡς ἀρνίον ἀμωμον Μάρτυς Ἑρμεία, ὑπέρ τοῦ τυθέντος, δι' ἡμᾶς ὡς πρόβατον, καί τάς θυσίας τάς βεβήλους πάσας, ἐκ τῆς γῆς ἐξάραντος, ὅθεν ἐν αἰνέσει ἀξίως σε ὑμνοῦμεν.

Θεοτοκίον

Ὠφθης πλατυτέρα, οὐρανῶν χωρήσασα Θεόν ἐν μήτρα, ὄν αἰεὶ δυσώπει, τῆς στενοχωρούσης με νῦν ἀμαρτίας, ρύσασθαι Παρθένε, ὅπως πλατυνόμενος, ἔργοις εὐσεβείας, πιστῶς σε μακαρίζω.

Ὁ Εἰρμός

«Νικηταί τυράννου, καί φλογός τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβῶν, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τόν Κύριον, καί ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰώνας».

Ὡδή θ'

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός

Ἰδεῖν Κατηξιώθης ἀπολυθείς, τῆς σαρκὸς ἀθλοφόρε πανεύφημε, τὰ ἀγαθὰ, ἄπερ προητοίμασέ σοι Θεός, καί τοῖς σύν σοί ἀθλήσασι, καί καταβαλοῦσι τόν πονηρόν, μεθ' ὧν ἡμᾶς σωθῆναι, τόν Κύριον δυσώπει, Μάρτυς Ἑρμεία ἀξιάγαστε.

Ὡραῖόν σου τό εἶδος καί πρό τῆς σῆς, ἐναθλήσεως ὄν ωραιότερον, ὦφθη Σοφέ, μετὰ τοὺς ἀγῶνας τοὺς θαυμαστούς, ἀγγελικὴ λαμπρότητι, κατηγλαῖσμένον περιφανῶς, διό καί πρός ωραίους, ἀνέδραμες νυμφώνας, νίκης στεφάνοις καλλυνόμενος.

Στρατείας ἀλογήσας τῆς ἐπὶ γῆς, Βασιλεῖ οὐρανίῳ ἐστράτευσαι, Μάρτυς σοφέ, οὐ τῆ δυναστεία τῆ κραταιά, τάς τῶν δαιμόνων φάλαγγας, πάσας ἐξηφάνισας κραταιῶς, καί νίκης τοὺς στεφάνους, νομίμως ἀνεπλέξω, ὑπέρ ἡμῶν πρεσβεύων πάντοτε.

Ἡ μνήμη σου ἐπέστη ἡ φωταυγῆς, τάς ἡμῶν διανοίας φωτίζουσα, μαρμαρυγαῖς, τῶν ἀγωνισμάτων σου τῶν στερρῶν, ἐν ἡ παρακαλούμέν σε, ἔχων παρρησίαν πρός τόν Χριστόν, ἰκέτευε ἀπαύστως, τυχεῖν ἡμᾶς ἐλέους, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐτάσεως.

Θεοτοκίον

Φορέσας με προήλθε Θεός ἐκ σοῦ, ἀφθαρσίας ἐνδύων με ἐνδῶμα, τόν πονηρά, γνώμη γυμνωθέντα θείας στολῆς, Θεογεννήτορ Δέσποινα, πάντων

τῶν ἀνθρώπων καταφυγή, Μαρτύρων στεφηφόρων, κραταίωμα καί τείχος,
καί τῶν Ἀγγέλων ἀγαλλίαμα.

Ὁ Εἰρμός

«Ἐξέστη ἐπί τούτῳ ὁ οὐρανός, καί τῆς γῆς κατεπλάγη τά πέρατα, ὅτι Θεός,
ῶφθη τοῖς ἀνθρώποις, σωματικῶς, καί ἡ γαστήρ σου γέγονεν, ευρυχωρότερα
τῶν οὐρανῶν, διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καί ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
μεγαλύνουσιν».

Ἐξαποστειλάριον τῆς Εορτῆς

Καί τά λοιπά, ὡς σύνηθες, καί Απόλυσις
